

Nr. 17 – 2004
Side 2543 – 2670

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 17 – 2004
Utgitt 1. februar 2005

Innhold

	Side
Kunngjøring av stortingsvedtak	
2004	
Des. 15. Endr. i regler om administrasjon av Folketrygdfondet og om forvaltning av midlene, revisjon mv. (Nr. 1819).....	2597
Forskrifter	
2004	
Des. 17. Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift (Nr. 1788).....	2543
Des. 17. Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av lån for 2005 (Nr. 1789).....	2544
Des. 21. Forskrift om stiftelsesloven (Nr. 1793).....	2549
Des. 22. Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2005 (Nr. 1796).....	2551
Des. 22. Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005 (Nr. 1797).....	2555
Des. 22. Forskrift om tildeling, endring og bortfall av konsesjoner og lokaliteter for oppdrett av laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften) (Nr. 1798).....	2560
Des. 22. Forskrift om tildeling, endring og bortfall av konsesjoner for oppdrett av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (Nr. 1799).....	2566
Des. 22. Forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø (Nr. 1800).....	2569
Des. 23. Forskrift om sporbarhet av næringsmidler og fôr (Nr. 1809).....	2580
Des. 23. Forskrift om tilskudd til håndtering av kadaver i hele landet og utrangerte verpehøns i Nordland, Troms og Finnmark (Nr. 1812).....	2590
Des. 28. Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og strutsefugler samt egg, kjøtt og kjøttprodukter av disse artene, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease (Nr. 1815).....	2592
Des. 30. Forskrift om arbeidstid med mer for besetningsmedlemmer i sivile luftfartøyer (BSL D 2–4) (Nr. 1817).....	2593
Des. 20. Forskrift om produksjon og omsetning av fritidsfartøy mv. (Nr. 1820).....	2597
Des. 21. Forskrift om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 1821).....	2616
Des. 21. Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 (Nr. 1822)....	2618
Des. 21. Forskrift om autorisasjon av prester i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) (Nr. 1832).....	2635
Des. 23. Forskrift om individuell plan etter helseovgivning og sosialtjenesteloven (Nr. 1837).....	2638
Des. 27. Forskrift om uførepensjon brukt som lønnstilskudd ved reaktivisering av uførepensjonister til ordinært arbeid (Nr. 1838).....	2639
Des. 28. Forskrift om krav til varmemålere (Nr. 1839).....	2640
Des. 28. Forskrift om merking ved elektronisk omsetning av videogram (Nr. 1840).....	2646
Des. 28. Forskrift om vilkår for tillatelse til å trykke Medietilsynets registreringsmerke på omslag og kassett (Nr. 1841).....	2646
Des. 23. Forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften) (Nr. 1851).....	2662
Endringsforskrifter	
2004	
Des. 21. Endr. i forskrift om krav til elektrisitetsmålere under bruk (Nr. 1790).....	2545
Des. 21. Endr. i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) (Nr. 1791).....	2545
Des. 21. Endr. i forskrift om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften) (Nr. 1792).....	2548
Des. 21. Endr. i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven (Nr. 1794).....	2550
Des. 21. Endr. i forskrift (Nr. 21) om bokføring for næringsdrivende som i siste ledd omsetter bøker og tidsskrifter fritatt for merverdiavgift (Nr. 1795).....	2550
Des. 22. Endr. i forskrift om bekjempelse av lakselus, forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd og forskrift om godkjenning av etablering og utvidelse av akvakulturanlegg og registrering av pryddammer (Nr. 1801).....	2570

Des.	22.	Endr. i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet (Nr. 1802)	2572
Des.	23.	Endr. i forskrift om kvoteordningen for melk (Nr. 1804)	2575
Des.	23.	Endr. i forskrift om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften) (Nr. 1805)	2577
Des.	23.	Endr. i forskrift om kontrollgebyr mv. for kosmetikk og kroppspfleieprodukter (Nr. 1806)....	2578
Des.	23.	Endr. i forskrift om naturlig mineralvann og kildevann (Nr. 1807).....	2578
Des.	23.	Endr. i forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen (Nr. 1808).....	2579
Des.	23.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1810).....	2581
Des.	23.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk (Nr. 1811).....	2589
Des.	23.	Endr. i forskrift om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer (Nr. 1813).....	2591
Des.	23.	Endr. i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser (Nr. 1814)	2591
Des.	29.	Endr. i forskrift om bemanning av norske skip (Nr. 1816).....	2593
Des.	7.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i enkelte land i EØS-området (Nr. 1818)	2596
Des.	21.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 1823)	2624
Des.	21.	Endr. i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven (Nr. 1824).....	2630
Des.	21.	Endr. i regler (Nr. 34) om direkte transport til og fra utlandet og om legitimasjon for avgiftsfrihet etter Finansdepartementets forskrift av 26. mai 1970 nr. 3 (Nr. 1825).....	2631
Des.	21.	Endr. i forskrift (Nr. 35) om legitimasjonsregler for omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v. (Nr. 1826)	2631
Des.	21.	Endr. i forskrift (Nr. 43) om legitimasjonsregler for avgiftsfri omsetning av tjenester og varer i forbindelse med reparasjon, vedlikehold, nybygging og ombygging av skip m.v. i henhold til merverdiavgiftsloven § 17 første ledd nr. 2 (Nr. 1827)	2633
Des.	21.	Endr. i regler (Nr. 45–2) om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave (Nr. 1828)	2633
Des.	21.	Endr. i forskrift (Nr. 56) om overgangs- og særregler for næringsdrivende som utfører vegarbeid i siste omsetningsledd (Nr. 1829).....	2634
Des.	21.	Endr. i regler (Nr. 60) om legitimasjon av avgiftsfri omsetning av varer til bruk til havs i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster (Nr. 1830).....	2634
Des.	22.	Endr. i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) (Nr. 1833).....	2635
Des.	22.	Endr. i forskrift om kystgebyr (Nr. 1834).....	2636
Des.	22.	Endr. i forskrift om taksering og erstatning av naturskader (Nr. 1835)	2637
Des.	22.	Endr. i forskrift om personale i kommunale folkebibliotek (Nr. 1836)	2638
Des.	29.	Endr. i forskrift om bruk av kjøretøy (Nr. 1842)	2647
Des.	21.	Endr. i forskrift om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften) (Nr. 1849).....	2648
Des.	21.	Endr. i forskrift om tilsetting av menighetsprest (Nr. 1850).....	2661

Diverse 2004

Des.	16.	Opph. av instruks for intern revisjon i Den Norske Stats Husbank (Nr. 1786).....	2543
Des.	16.	Opph. av instruks for eksternt revisjon i Den Norske Stats Husbank (Nr. 1787).....	2543
Des.	22.	Ikrafttr. av og endring i forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten (Nr. 1803).....	2575
Des.	21.	Opph. av forskrift (Nr. 126) om bokføring og inntektsdokumentasjon for serveringssteder (Nr. 1831)	2634
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 1. februar 2005

Nr. 17 – 2004

16. des. Nr. 1786 2004

Forskrift om opphevelse av instruks for intern revisjon i Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 9. Kunngjort 5. januar 2005.

I

Instruks 13. desember 1982 nr. 3831 for intern revisjon i Den Norske Stats Husbank oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005.

16. des. Nr. 1787 2004

Forskrift om opphevelse av instruks for ekstern revisjon i Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. desember 2004 med hjemmel i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 8. Kunngjort 5. januar 2005.

I

Instruks 30. juni 1982 nr. 3830 for ekstern revisjon i Den Norske Stats Husbank oppheves.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005.

17. des. Nr. 1788 2004

Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i Stortingets vedtak 25. november 2004 nr. 1548 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 4 annet punktum. Kunngjort 5. januar 2005.

I

§ 1. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sone V

- For foretak med ansatte i sone V som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom
- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
 - annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter en sats på 0 pst. for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§ 2. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sonene III og IV

- For foretak med ansatte i sonene III og IV som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom
- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
 - annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter overgangsreglene for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§ 3. Lokale enheter – avgiftsvedtaket § 1 bokstav g nr. 7

Lokale enheter (avdelingskontorer) av foretakene som nevnt i avgiftsvedtaket § 1 bokstav g nr. 7, kan beregne arbeidsgiveravgift etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 9,5 pst.

sone III: 10,2 pst.

dersom avdelingskontoret i foregående avgiftsår hadde 50 årsverk eller mindre og kun yter lokale tjenester. Det er et vilkår for å anvende de reduserte satsene at det er klar regnskapsmessig atskillelse mellom den lokale enheten og foretakets øvrige virksomhet.

Et avdelingskontor anses å yte kun lokale tjenester dersom alle kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse i samme fylke som avdelingskontoret eller i tilgrensende fylke.

Dersom noen av kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse utenfor det geografiske området som nevnt i annet ledd, anses avdelingskontoret likevel å yte lokale tjenester dersom 90 prosent eller mer av avdelingskontorets inntekter kan knyttes til kunder med adresse i det geografiske området som nevnt i annet ledd.

Som avdelingskontors inntekter nevnt i tredje ledd, regnes:

for banker, finansieringsforetak og andre kredittinstitusjoner: rente- og provisjonsinntekter samt gebyrer,

for forsikringsselskaper: forfalt bruttopremie,

for verdipapirforetak: kurtasje.

Har enheten arbeidstakere som har fylt 62 år kan arbeidsgiveravgiften beregnes etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 5,5 pst.

sone III: 6,2 pst.

sone II: 10,1 pst.

sone I: 10,1 pst.

§ 4. Transport

Med transport i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h menes virksomhet omfattet av følgende næringskoder:

60 Landtransport og rørtransport, med unntak av 60.3 Rørtransport

61 Sjøtransport

62 Lufttransport, med unntak av 62.3 Romfart

Bestemmelsen i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h første ledd omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrt næringsområde. For slik transport gjelder satsene i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd.

§ 5. Foretak innen landbruk, fiske mv.

Med virksomhet av ubetydelig omfang i avgiftsvedtaket § 1 bokstav j tredje ledd menes virksomhet hvor omsetningen knyttet til aktiviteter eller produkter som faller utenfor første ledd ikke utgjør mer enn 5 pst. av foretakets totale omsetning i foregående år.

II

Denne forskriften trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2005. Forskrift 15. desember 2003 nr. 1723 til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift oppheves med virkning fra samme dato.

17. des. Nr. 1789 2004

Forskrift om forrentning og tilbakebetaling av lån for 2005.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 17. desember 2004 med hjemmel i lov 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter. Kunngjort 5. januar 2005.

Med hjemmel i lov 26. april 1985 nr. 21 om utdanningsstøtte til elever og studenter har departementet den 17. desember 2004 fastsatt forskrifter om forrentning og tilbakebetaling av lån i 2005.

Forskriftene gjelder fra 1. januar 2005.

Forskriftene kan man få ved å henvende seg til Statens lånekasse for utdanning. De finnes også på Lånekassens nettsider: <http://www.lanekassen.no/>.

21. des. Nr. 1790 2004**Forskrift om endring i forskrift om krav til elektrisitetsmålere under bruk.**

Fastsatt av Justervesenet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 9 og forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 23 nr. 7. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 22. oktober 2004 nr. 1398 om krav til elektrisitetsmålere under bruk gjøres følgende endringer:

Vedlegg 1 Alternativ 1 punkt b «Strømtest for flerfasemålere» skal lyde:

I tillegg til testpunktene 1) – 5) skal det utføres en test med enfase belastning separat på alle tre faser (L1, L2 og L3) med 10% av I_b ved $\cos(\varphi) = 1$.

Vedlegg 1 Alternativ 2 punkt a overskriften skal lyde:

a) *Test av nøyaktighetskrav, strømvhengighet*

Vedlegg 1 Alternativ 2 punkt a underoverskrift «Strømvhengighet, enfasemålere» oppheves.

Vedlegg 1 Alternativ 2 punkt c annet punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1791 2004**Forskrift om endring i forskrift om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften).**

Fastsatt av Petroleumstilsynet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40 og § 42, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten § 25 og § 57 første ledd bokstav d. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1157 om utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten (aktivitetsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Det skal opprettes et koordinerende arbeidsmiljøutvalg for hvert felt, eller, der det er gjennomgående enighet om det, et koordinerende arbeidsmiljøutvalg som dekker flere felt, der disse har felles ledelse og driftsorganisasjon, felles entreprenører og kontrakter, og der betydelige personellgrupper arbeider på flere av disse feltene. Det skal også opprettes et felles, stedlig arbeidsmiljøutvalg for hver enkelt flyttbar innretning.

§ 18 overskriften skal lyde:

§ 18. *Oppstart og drift av innretninger*

§ 34 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Kjemikalier som omfattes av § 2, jf. § 4 i forskrift 30. april 2001 nr. 443 om vern mot eksponering for kjemikalier på arbeidsplassen (kjemikalieforskriften), sist endret 1. mars 2004 nr. 529, skal håndteres etter bestemmelsene i kjemikalieforskriften, med unntak av § 30 og § 33.

Ved arbeid der det foreligger biologiske faktorer som omfattes av § 2 og § 3 i forskrift 19. desember 1997 nr. 1322 om vern av arbeidstakere mot farer ved arbeid med biologiske faktorer, sist endret 20. juni 2002 nr. 825, skal arbeidet utføres etter bestemmelsene i den forskriften.

§ 48 overskriften skal lyde:

§ 48. *Særskilte krav til prøving av utblåsingssikring og annet trykkkontrollutstyr*

§ 48 første ledd skal lyde:

Utblåsingssikringen skal trykkprøves regelmessig slik at den er i stand til å utføre sine tiltenkte funksjoner, jf. § 42 om vedlikehold og § 44 om vedlikeholdsprogram.

§ 48 andre ledd oppheves.

Nåværende § 55 blir § 55a.

Ny § 55b skal lyde:

§ 55b. Utslipp til luft

Operatøren må ha tillatelse til utslipp til luft etter forurensingsloven kapittel 3.

§ 56 oppheves.

Nye § 56a, § 56b, § 56c og § 56d skal lyde:

§ 56a. Økotoksikologisk testing av kjemikalier

Operatøren skal sikre at kjemikalier som brukes eller slippes ut fra petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen, er testet med hensyn til iboende økotoksikologiske egenskaper. Økotoksikologisk testing av kjemikalier skal utføres ved laboratorier som er godkjent i henhold til OECDs prinsipper for god laboratoriepraksis (GLP).

Økotoksikologisk dokumentasjon i form av OSPAR Harmonised Offshore Chemical Notification Format (HOCNF) skal foreligge for alle kjemikalier som brukes. Kravet gjelder ikke smøremidler med lavt forbruk og kjemikalier i lukkede systemer med lavt forbruk, samt laboratoriekjemikalier, dispergeringsmidler- og strandrensemidler til bekjempelse av akutt forurensning og nye kjemikalier under utprøving. For stoff på OSPARs PLONOR liste skal HOCNF del 1 og 3 fylles ut.

Økotoksikologiske egenskaper skal testes i henhold til følgende:

1) Bionedbrytbarhet

Kjemikalier som består av flere stoff skal testes for de organiske enkeltstoffenes bionedbrytbarhet. Dersom det er mulig skal stoffene testes i henhold til sjøvannstesten OECD 306 «Biodegradability in Seawater». Dersom OECD 306 ikke kan benyttes, skal en av følgende sjøvannstester gjennomføres:

- marine CO₂ evolution test (mod. Sturm), modifisert OECD 301 B
- marine BODIS test (for uløselige stoff) modifisert ISO/TC 147/SC 5 N141
- marine CO₂ headspace test, modifisert ISO/TC 147/SC 5/WG 4 N182.

Dersom alternative testmetoder planlegges brukt for stoffer som er kjent giftige for mikroorganismer (for eksempel biocider), skal SFT kontaktes.

For stoffer som er moderat nedbrytbare (tilsvarende biodegradering BOD₂₈ mellom 20 og 60%) skal egenskapene til nedbrytningsproduktene vurderes.

2) Bioakkumulering

Kjemikalier som består av flere stoff skal testes for de organiske enkeltstoffenes potensial for bioakkumulering. Kravet gjelder for stoff med lavere molekylvekt enn 1.500 g/mol. Stoffene skal testes etter OECD 117 «Partition Coefficient (n-octanol/water), High Performance Liquid Chromatography (HPLC) Method». Dersom OECD 117 ikke gir resultat skal stoffene testes i henhold til OECD 107 «Partition Coefficient (n-octanol/water): Shake Flask Method». For stoff som ikke lar seg teste etter standardiserte metoder, som overflateaktive stoff, skal det gjøres en vurdering av bioakkumuleringspotensialet. Faglige vurderinger skal fortrinnsvis utføres av uavhengig instans, og skal dokumenteres.

3) Akutt giftighet

Uorganiske og organiske kjemikalier skal testes for akutt giftighet. Kravet gjelder ikke for kjemikalier på OSPARs PLONOR-liste.

Følgende giftighetstester kreves:

- *Skeletonema costatum*, ISO/DIS 10253:1995
- *Acartia tonsa*, ISO 14669:1999
- *Scophthalmus maximus*; Part B i OSPAR Protocols on Methods for the Testing of Chemicals Used in the Offshore Industry, 1995. Sheepshead minnow aksepteres som alternativ fiskeart.
- *Corophium volutator*, Part A i OSPAR Protocols on Methods for the Testing of Chemicals Used in the Offshore Industry, 1995; Kreves dersom kjemikaliene adsorberes til partikler (Koc > 1000) og/eller synker og ender opp i sedimentene (for eksempel overflateaktive stoffer).

For organiske enkeltstoffer som er persistente (bionedbrytbarhet < 20% i løpet av 28 dager) og for kjemikalier tatt i bruk etter 1. januar 2004 skal akutt giftighet være testet på stoffnivå. Giftighetstesting skal være gjennomført på stoffnivå for alle kjemikalier fra og med 2007. Fisketesten skal anvendes for nye/modifiserte kjemikalier tatt i bruk etter 1. januar 2002. Kravet gjelder ikke dersom kjemikaliene er:

- uorganisk og har en giftighet overfor de øvrige testorganismene på EC₅₀ eller LC₅₀ ≤ 1 mg/l eller ≥ 500 mg/l
- organisk og har en giftighet overfor de øvrige testorganismene på EC₅₀ eller LC₅₀ ≤ 10 mg/l eller ≥ 500 mg/l.

§ 56b. Kategorisering av kjemikalier

Operatøren skal kategorisere kjemikaliene ut fra stoffenes egenskaper. Kravet gjelder alle kjemikalier med krav til økotoksikologisk dokumentasjon i form av HOCNF.

Kjemikaliene skal deles inn i følgende kategorier:

1) Sort kategori

Sort kategori omfatter stoffer som inngår i følgende lister:

- Prioritetslisten fra St.meld.nr.25 (2002–2003).
- OSPAR List of Chemicals for Priority Action, jf. OSPAR Strategy with regard to Hazardous Substances.

I tillegg skal stoffer med følgende økotoksikologiske egenskaper kategoriseres som sorte:

- Stoff som har både biodegradering BOD28 < 20% og bioakkumuleringspotensial Log Pow ≥ 5 .
- Stoff som har både biodegradering BOD28 < 20% og er giftig (LC50 eller EC50 ≤ 10 mg/l)
- Stoff som er antatt å være arvestoffskadelig eller er reproduksjonsskadelige.

2) Rød kategori

Rød kategori omfatter stoffer med følgende økotoksikologiske egenskaper:

- Uorganiske stoffer som er meget giftige (EC50 eller LC50 ≤ 1 mg/l)
- Organiske stoffer med bionedbrytbarhet BOD28 < 20%
- Organiske stoffer eller stoffblandinger som møter to av tre av de følgende kriterier:
 - Bionedbrytbarhet, BOD28 < 60% eller
 - Bioakkumuleringspotensial, Log Pow ≥ 3 eller
 - Giftig, LC50 eller EC50 ≤ 10 mg/l
- Stoff som kan sette smak jf. OSPARs Taintliste.

3) Gul kategori

Gul kategori omfatter stoffer som ut fra de iboende egenskapene til stoffene ikke defineres som rød eller sort, og som ikke er oppført på OSPARs PLONOR-liste.

4) Grønn kategori

Grønn kategori omfatter stoffer på OSPARs PLONOR-liste, og antas ikke å ha miljøeffekt av betydning.

§ 56c. Miljøvurderinger

Operatøren skal gjennomføre helhetlige vurderinger av kjemikalienes potensial for miljøskade, basert på kjemikalienes iboende egenskaper, mengder, tid og sted for utslipp, samt andre forhold av betydning. Vurderingene skal gjennomføres:

- før nye kjemikalier tas i bruk
- ved inngåelse av kjemikaliekontrakter
- minimum hvert tredje år for kjemikalier i grønn og gul kategori
- minimum årlig for kjemikalier i rød og sort kategori.

Miljøvurderingene skal dokumenteres.

Operatøren skal ha særskilte planer for substitusjon av kjemikalier i rød og sort kategori. Planene skal gi en oversikt over hvilke kjemikalier som prioriteres skiftet ut og når dette kan skje. Planene skal årlig rapporteres til SFT i henhold til gjeldende rapporteringskrav. Kravet gjelder også for kjemikalier i gul kategori med nedbrytningsprodukter som er vurdert til å være miljøfarlige.

§ 56d. Valg av kjemikalier

Operatøren skal velge de kjemikaliene som i følge miljøevalueringene gir lavest risiko for miljøskade. Kjemikalier i sort og rød kategori skal kun velges dersom de er nødvendige av tekniske og sikkerhetsmessige grunner.

§ 57 skal lyde:

Operatøren må ha tillatelse etter forurensningsloven kapittel 3 til bruk og utslipp av kjemikalier og til injeksjon av kjemikalier og kjemikalieholdig vann.

Ubrukte kjemikalier skal ikke slippes til sjø, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) kapittel 22, Mudring og dumping i sjø og vassdrag.

Bruk og utslipp av kjemikalier skal reduseres så langt det er mulig.

Operatøren skal bruke kjemikalier med lavest mulig innhold av forurensninger.

Felttesting av kjemikalier som er alternativer til kjemikalier inkludert i tillatelsen etter forurensningsloven eller uttesting av kjemikalier innenfor nye bruksområder som ikke er omfattet av tillatelsen, er tillatt. Slik felttesting skal ikke vare lenger enn 14 dager, samtidig som totalt forbruk ikke skal overstige 50 kg stoff i antatt rød kategori. Kjemikalier i antatt sort kategori og sporstoffer skal ikke felttestes.

Ved vurdering av tidspunkt for tømning av store mengder kjemikalieholdig vann fra rørledninger skal uavhengig faginstans konsulteres.

§ 68 og § 69 skal lyde:

§ 68. Håndtering av fare- og ulykkessituasjoner

Den ansvarlige skal sikre at nødvendige tiltak blir satt i verk så raskt som mulig ved fare- og ulykkessituasjoner slik at

- a) rett varsel blir gitt umiddelbart, jf. også innretningsforskriften § 17 om systemer for intern og ekstern kommunikasjon,
- b) faresituasjoner ikke utvikler seg til ulykkessituasjoner. Ved ulykkessituasjoner skal det settes i verk bekjempelsestiltak for å begrense skade og forurensning. Bekjempelsestiltak for å begrense forurensning skal iverksettes så nær utslippskilden som mulig,
- c) personell kan reddes i ulykkessituasjoner, jf. også innretningsforskriften § 40 om utstyr for redning av personell,
- d) personellet på innretningen kan evakueres raskt og effektivt til enhver tid, jf. også innretningsforskriften § 43 om evakueringsmidler,
- e) tilstanden kan normaliseres når utviklingen av en fare- og ulykkessituasjon er stanset, blant annet ved å overvåke og sanere forurensningen og restaurere miljøet, og dermed gjenopprette tilstanden slik den var før fare- og ulykkessituasjonen. Det skal settes kriterier for normalisering av det ytre miljøet.

§ 69. Regional beredskap mot akutt forurensning

Den regionale beredskapen mot akutt forurensning som nevnt i rammeforskriften § 30 om samarbeid om beredskap, skal være avtalefestet og til enhver tid ivareta og være oppdatert i forhold til miljørisikoen fra innretningene i regionen.

Ved nye aktiviteter skal operatøren om nødvendig iverksette tiltak i forhold til den regionale beredskapen for å sikre at aktiviteten ikke medfører uakseptabel risiko.

§ 71 andre ledd skal lyde:

Det skal pekes ut en kommunikasjonsansvarlig om bord for kommunikasjonssystemene på bemannede innretninger.

§ 83 første, andre og tredje ledd skal lyde:

Løfteoperasjoner skal klareres, ledes og utføres på en forsvarlig måte, blant annet skal det sikres at personell ikke kommer under hengende last, jf. § 28 om tiltak ved utføring. Jf. også kapittel VII om planlegging og utføring og § 40 om bruk av arbeidsutstyr.

Alle som deltar i løfteoperasjoner, skal ha radio til å kommunisere med, jf. innretningsforskriften § 17 om systemer for intern og ekstern kommunikasjon, og radioen skal brukes så sant ikke alle involverte kan kommunisere klart med hverandre ved direkte tale. Den ansvarlige skal sikre at all kommunikasjon foregår på en klar og entydig måte og uten forstyrrelser.

Den ansvarlige skal også sikre at innretningens ledelse godkjenner løfteoperasjoner med personellforflytting enkeltvis, dersom offshorekraner blir brukt til slike løfteoperasjoner.

Vedlegg 2 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1792 2004

Forskrift om endring i forskrift om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften).

Fastsatt av Petroleumstilsynet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd og § 16a, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40 og § 52b, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 8 siste ledd, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) § 57 første ledd bokstav a, Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1099 om styring i petroleumsvirksomheten (styringsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6 andre ledd ny bokstav d skal lyde:

- d) skade på tredjepart.

§ 15 siste ledd oppheves.

§ 16 skal lyde:

Det skal utføres miljørettede risikoanalyser for den enkelte innretning. Analysene skal utføres blant annet for akutt forurensning og for bakgrunnsbelastning. Det skal være mulig å sammenligne samme type miljørisikobidrag fra ulike innretninger på en entydig måte.

Det skal utføres miljørettede beredskapsanalyser for innretningen. Før utføringen av beredskapsanalysene skal operatøren sette mål for beskyttelse av prioriterte, sårbare ressurser. Analysene skal omfatte kategoriene nær kilde, åpent hav, kyst- og strandsone og sikre at ulik sårbarhet i ulike geografiske områder ivaretas.

Resultater fra karakterisering av olje og kjemikalier og reelle effektivitetstall for beredskapsmaterieell skal inngå i analysegrunnlaget. Før analysen utføres, skal ulike utstyralternativer og deres tilgjengelighet kartlegges, jf. innretningsforskriften § 41 om materieell for aksjon mot akutt forurensning.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1793 2004

Forskrift om stiftelsesloven.

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 7 tredje ledd og § 61 bokstav h, jf. delegeringsvedtak 19. november 2004 nr. 1490. Kunngjort 5. januar 2005.

§ 1. *Stiftelsestilsynet*

Stiftelsestilsynet har de oppgaver som følger av stiftelsesloven § 7. Stiftelsestilsynets kompetanse etter loven legges til Lotteri- og stiftelsestilsynet.

§ 2. *Registrering av stiftelser*

Alle stiftelser skal registreres i Stiftelsesregisteret i samsvar med reglene i stiftelsesloven. Stiftelsesregisteret er et tilknyttet register til Enhetsregisteret, jf. enhetsregisterloven § 2 første ledd bokstav b nr. 3. Alle stiftelser skal også registreres i Enhetsregisteret i samsvar med reglene i enhetsregisterloven.

Næringsdrivende stiftelser skal i tillegg registreres i Foretaksregisteret, jf. foretaksregisterloven § 2–1 første ledd nr. 4, i samsvar med reglene i foretaksregisterloven.

Nærmere regler om samordning av registreringen og kontrollen av opplysninger registrene imellom fastsettes i fellesskap av Stiftelsestilsynet, Enhetsregisteret og Foretaksregisteret.

§ 3. *Gebyr ved registrering*

Gebyr etter bestemmelsen her tilfaller staten ved Stiftelsestilsynet.

For første gangs registrering i Stiftelsesregisteret skal det betales gebyr. Gebyret innbetales etterskuddsvis. Nærmere regler om innbetalingen kan fastsettes av Stiftelsestilsynet.

Gebyret fastsettes slik:

- a) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 100.000 til kr 199.999, skal betale kr 750 i gebyr.
- b) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 200.000 til kr 499.999, skal betale kr 1.200 i gebyr.
- c) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital fra kr 500.000 til kr 999.999, skal betale kr 2.000 i gebyr.
- d) Stiftelser som ved opprettelsen har en egenkapital på kr 1.000.000 eller mer skal betale kr 3.500 i gebyr.

Næringsdrivende stiftelser som skal betale gebyr til Foretaksregisteret i medhold av foretaksregisterloven § 4–1 tredje ledd, er fritatt for gebyr. Det samme gjelder stiftelser som var registrert i Enhetsregisteret før lovens ikrafttredelse.

§ 4. *Årlig avgift*

Avgifter etter bestemmelsen her tilfaller staten ved Stiftelsestilsynet.

Alle stiftelser som pr. 1. januar er registrert i Stiftelsesregisteret, skal betale en årlig avgift. Dette gjelder likevel ikke stiftelser som har en egenkapital på under kr 100.000.

Avgiften fastsettes slik

- a) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 100.000 til kr 199.999, skal betale kr 500 i årlig avgift.
- b) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 200.000 til kr 499.999, skal betale kr 750 i årlig avgift.
- c) Stiftelser som har en egenkapital fra kr 500.000 til kr 999.999, skal betale kr 1.250 i årlig avgift.
- d) Stiftelser som har en egenkapital på kr 1.000.000 eller mer, skal betale kr 3.500 i årlig avgift.

Ved fastsettelsen av avgiften skal egenkapitalen slik den fremgår av sist innsendte regnskaper til Regnskapsregisteret legges til grunn. For nyregistrerte stiftelser skal egenkapitalen slik den fremgår av åpningsbalansen som nevnt i stiftelsesloven § 12 annet ledd legges til grunn for avgiftsberegningen inntil egenkapitalen fremgår av regnskaper innsendt til Regnskapsregisteret.

Avgiften forfaller til betaling 15. mars. Dersom fristen utløper på en lørdag, søndag eller helligdag, utskytes fristen til nærmest påfølgende virkedag som ikke er lørdag. Avgiften anses betalt i rett tid dersom innbetalingen er stemplet av bank, postkontor eller registerfører innen fristens utløp. Avgiften skal innbetales til den bankkonto som registerfører bestemmer.

Ved elektronisk betaling av avgift skal kundeidentifikasjon (KID) oppgis sammen med betalingsoppdraget til

betalerens bank. Betalingsformidlere skal avvise elektroniske betalingsoppdrag for avgift dersom det ikke er oppgitt gyldig kundeidentifikasjon (KID).

Nærmere regler om innbetalingen kan fastsettes av Stiftelsestilsynet.

For avgift som ikke er betalt i rett tid, betales renter i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. Rentene beregnes fra forfallsdag og inntil betaling skjer. Rentebeløp under kr 50 innkreves ikke.

Stiftelser som i strid med bestemmelsen i stiftelsesloven § 61 bokstav c ikke er meldt til Stiftelsestilsynet innen 31. desember 2006, skal likevel ilegges avgift som nevnt i denne paragrafen fra 1. januar 2007.

Der melding til Stiftelsesregisteret skjer etter reglene i § 5 tredje ledd, skal det svares avgift som nevnt i denne paragrafen fra mottakelsen av begjæringen eller meldingen. Avgift svares fra og med det året begjæringen er mottatt.

§ 5. Overgang fra registrering hos fylkesmannen til registrering i Stiftelsesregisteret

Før en stiftelse er meldt til Stiftelsestilsynet etter stiftelsesloven § 61 bokstav c gjelder følgende regler for stiftelsen:

- a) En stiftelse som er registrert i fylkesmannens register over stiftelser etter lov 23. mai 1980 nr. 11 om stiftelser m.m, skal fortsette å være registrert i dette registeret.
- b) Endringer i meldte opplysninger skal meldes til fylkesmannen etter lov 23. mai 1980 nr. 11 om stiftelser m.m.

Fylkesmannen skal gi Stiftelsestilsynet de opplysninger som er nødvendige for at Stiftelsestilsynet skal kunne utføre sine oppgaver etter loven.

Dersom en stiftelse som nevnt i første ledd, begjærer Stiftelsestilsynet om å treffe vedtak med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser, skal stiftelsen samtidig med at det fremsettes slik begjæring meldes til Stiftelsestilsynet etter lovens § 61 bokstav c, selv om toårsfristen i bestemmelsen ikke er utløpt. Det samme gjelder ved melding om forhøyelse av grunnkapitalen etter stiftelsesloven § 16 tredje ledd og ved melding om nedsetting av grunnkapitalen etter stiftelsesloven § 17 tredje ledd.

Stiftelsestilsynet kan fastsette at stiftelser som ikke er meldt til Stiftelsesregisteret innen toårsfristen etter stiftelsesloven § 61 bokstav c, skal innføres i Stiftelsesregisteret med de opplysninger som er registrert i fylkesmannens register eller Enhetsregisteret. Opplysningene skal om mulig først forelegges stiftelsen til uttalelse innen en bestemt frist, og det skal gis varsel om at de vil bli registrert dersom det ikke blir gitt opplysninger om at de er uriktige.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1794 2004

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45 og delegeringsvedtak 9. juli 1969 nr. 4338. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 1) 20. august 1969 nr. 1 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven gjøres følgende endring:

§ 1 til og med § 12 oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1795 2004

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 21) om bokføring for næringsdrivende som i siste ledd omsetter bøker og tidsskrifter fritatt for merverdiavgift.

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45 og delegeringsvedtak 9. juli 1969 nr. 4338. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 21) 29. desember 1969 nr. 9016 om bokføring for næringsdrivende som i siste ledd omsetter bøker og tidsskrifter fritatt for merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 1 første punktum skal lyde:

Næringsdrivende som omsetter bøker og tidsskrifter for egen og/eller fremmed regning skal føre kjøp og salg av bøker og tidsskrifter som er unntatt for avgiftsplikt, over henholdsvis konto for «Innkjøp avgiftsfrie bøker/tidsskrifter» og konto for «Salg avgiftsfrie bøker/tidsskrifter».

Merknaden til § 1 oppheves.

§ 2 med merknad oppheves.

§ 4 siste punktum skal lyde:

Omsettes bøker/tidsskrifter også i siste ledd, gjelder for denne del av omsetningen forskriftene under kap. I § 1.

Kap. III og § 5 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

22. des. Nr. 1796 2004

Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 4a, § 5, § 9, § 11 og § 13 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2005.

Kapittel 1. Forbud og definisjoner

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell i 2005.

§ 2. Norsk totalkvote og områdekvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og lande totalt 114.437 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og i internasjonalt farvann. Innenfor totalkvoten kan norske fartøy fiske de kvanta som fremgår av denne bestemmelsen i EU-sonen og i færøysk sone, jf. tredje og fjerde ledd.

Totalkvoten i første ledd kan fiskes innen de deler av Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone som befinner seg i ICES statistikkområde IVa og i internasjonalt farvann med fradrag for det som fiskes i medhold av tredje og fjerde ledd.

Av totalkvoten kan inntil 77.576 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, og inntil 3.000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa.

Av totalkvoten kan inntil 36.861 tonn fiskes i EU-sonen i statistikkområde IVa, hvorav inntil 8.500 tonn kan fiske i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIIId, VIIe, VIIIf og VIIIf. Inntil 4.321 tonn av totalkvoten kan fiskes i Færøyenes fiskerisone.

Av totalkvoten avsettes 750 tonn til agn.

§ 3. Gruppekvoter

Fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 5 nr. 1 kan fiske og lande inntil 78.075 tonn. Ringnotfartøy som nevnt i § 5 nr. 2 og 3 kan fiske og lande inntil 6.974 tonn.

Trålfartøy med adgang til å delta kan fra og med 1. oktober 2005 fiske og lande inntil 3.638 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 25.000 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen i fiske etter makrell i 2005 med not, kan fiske og lande innenfor en kvote på 15.925 tonn makrell. Av dette kan fartøy i kystfartøygruppen under 13 meter største lengde fiske og lande innenfor en kvote på 3.663 tonn. Fartøy i kystfartøygruppen på eller over 13 meter største lengde kan fiske og lande innenfor en kvote på 12.262 tonn.

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens i fiske etter makrell i 2005 med garn/snøre, kan fiske og lande innenfor en kvote på 8.575 tonn makrell.

Fartøy med adgang til å delta i gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2005, kan fiske og lande innenfor en kvote på 500 tonn makrell.

§ 4. Definisjoner

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til

feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Landing omfatter både lossing og utstedelse av pliktig landingsgeddel og sluttsgeddel.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttsgeddel.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Med «partråling» forstås i denne forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og dra med inntil to wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling i henhold til denne forskrift.

Kapittel 2. Ringnotgruppen

§ 5. Vilkår for deltakelse

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- 1) Fartøy med ringnottillatelse.
- 2) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som hadde adgang til å delta i SUK-gruppen i makrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 2002, 2003 eller 2004 innenfor ringnotgruppen.
- 3) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som fikk adgang til å delta etter forskrift 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de hadde adgang til å delta i SUK-gruppen i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøild eller makrell i minst ett av årene 2002, 2003 eller 2004 innenfor ringnotgruppen.

§ 6. Fartøykvote

Ringnotfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter etter 15. august med utgangspunkter i følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 –	6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 –	10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten fra	over	10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kg).

Kvoten til det enkelte fartøy framkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren Fiskeridirektoratet fastsetter.

For ringnotfartøy som nevnt i § 5 nr. 2 og 3 nyttes faktisk lasteromskapasitet, maksimalt 1.500 hl, som grunnlag for utregning av fartøykvoten.

Fiskeridirektoratet kan endre faktoren.

§ 7. Maksimalkvote

I perioden fra og med 1. januar til og med 14. august 2005 kan ringnotfartøy som nevnt i § 5 nr. 1 fiske maksimalt inntil 350 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

Ringnotfartøy som nevnt i § 5 nr. 2 og 3, kan i det tidsrom og i det området som er nevnt i første ledd, fiske maksimalt inntil 250 tonn.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf. Det enkelte fartøys fangst etter denne paragraf går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2005.

§ 8. Utskifting av fartøy

Eier av fartøy som fyller vilkårene i § 5 nr. 2 eller 3 kan ved utskifting av fartøy etter søknad gis adgang til deltakelse i fisket med erstatningsfartøy. Slik tillatelse medfører at adgangen til å delta med utskiftingsfartøyet bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter første ledd sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 9. Salg av fartøy

Ved salg av fartøy som har deltatt i fisket i medhold av § 5 nr. 2 eller 3 kan Fiskeridirektoratets regionkontor etter søknad gi ny eier adgang til å delta.

Adgang for ny eier til å delta i fisket etter makrell, medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om deltakeradgang etter første ledd sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.
Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Trålgruppen

§ 10. Vilkår for deltakelse

Fartøy med makrelltrållatelse kan delta.

Fartøy som skal delta må være egnet og utstyrt for konsumfiske.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar i medhold av § 5 eller § 13 i denne forskrift, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 11. *Fartøykvote*

Trålfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter etter 1. oktober med utgangspunkt i følgende basiskvoter:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 –	100 tonn
	40% av bruttotonnasje fra	101 –	200 tonn
	30% av bruttotonnasje fra	201 –	300 tonn
	20% av bruttotonnasje fra	301 –	400 tonn
	10% av bruttotonnasje fra	401 –	600 tonn

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktor Fiskeridirektoratet fastsetter. Fiskeridirektoratet kan endre denne faktoren.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskiftning eller ombygging i overensstemmelse med utskiftnings-/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy/reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 12. *Partråling*

Uten hensyn til forbudet i § 19 kan to fartøy som partråler fordele kvantumet på de to samme fartøy ved levering på følgende vilkår:

- 1) Fartøyet må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag i Bergen før fisket tar til, og
- 2) fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per levering til det ene fartøyet, og
- 3) ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy om har partrålt, og
- 4) et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2005.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Kystfartøygruppen

§ 13. Vilkår for deltakelse

Fartøy som fyller vilkårene for adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2005 kan delta.

§ 14. *Kvote til deltakende fartøy*

Fra og med 1. januar til og med 14. august kan fartøy med adgang til å delta fiske og lande inntil 15 tonn makrell. Fartøy under 13 meter som har adgang til å delta med not kan fra og med 1. januar fiske innenfor fartøyets maksimalkvote, jf. andre ledd.

Etter 14. august 2005 kan fartøy som nevnt i første ledd, som har adgang til å delta med not, fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøylengde (største lengde)</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Garantert kvantum</i>
under 10,0 meter	34 tonn	5 tonn
10,0 – 12,99 meter	43 tonn	
<i>Fartøylengde (største lengde)</i>	<i>Fartøykvote</i>	
13,0 – 14,99 meter	65 tonn	
15,0 – 17,99 meter	96 tonn	
18,0 – 21,35 meter	155 tonn	

Etter 14. august 2005 kan fartøy som nevnt i første ledd, som har adgang til å delta med garn/snøre, fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Fartøylengde (største lengde)</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Garantert kvantum</i>
under 10,0 meter	26 tonn	5 tonn
10,0 – 14,99 meter	46 tonn	
15,0 – 21,35 meter	55 tonn	

Fartøy med adgang til å delta i gruppe II i 2005 kan fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

Fangst tatt før 15. august 2005 går til fradrag i fartøyets samlede maksimal- eller fartøykvote for 2005.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve maksimal- og fartøykvotene dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig. Dette kan tidligst skje 19. september 2005 med mindre særlige forhold tilsier noe annet.

§ 15. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir skiftet ut eller får sin faktiske lengde endret etter 31. desember 2001 (skjæringsdato), får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret eller godkjent målebrev senest samme dato.

Fartøy fra og med 13 meter største lengde og til og med 27,50 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir skiftet ut eller får sin faktiske lengde endret etter 9. juli 1998 (skjæringsdato), får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret eller godkjent målebrev senest samme dato.

§ 16. Notfartøy som fisker med garn og snøre

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not skal følge kvotereguleringene som gjelder for kystnotgruppen selv om kvoten faktisk fiskes med garn eller snøre.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 17. Særskilt turkvoteregulering

Fartøy som deltar med hjemmel i § 5 nr. 2 eller 3 eller som deltar med hjemmel i § 13, er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur blir inndratt og belastet fartøyets eventuelle gjenstående kvote.

§ 18. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i gruppe II har fisket og levert kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

§ 19. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 20. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Dette gjelder ikke overføring av fangst mellom notfartøy under fiske på feltet for å unngå neddreping. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til overføring av fangst dersom vedkommende fisker med fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet, er utrustet, egnet og bemannet for fisket og godkjent. En eventuell overføring må skje på de betingelser Fiskeridirektoratets regionkontor fastsetter. Det kan ikke gis tillatelse til overføring av fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21. Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangster av makrell med inntil 10% i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangster av makrell med inntil 10% i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 22. *Dumping og neddreping*

Det er forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall.

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på andre måter forårsaket neddreping av makrell, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 23. *Stopp i fisket mv.*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i hvert av områdene nevnt i denne forskrift når totalkvoten, gruppekvoten eller delgruppekvoten for området er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for samtlige områder når summen av totalkvotene for områdene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele maksimal- eller fartøykvoten.

§ 24. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Fritidsfiske

§ 25. *Begrensninger i fritidsfisket*

Ikke-manntallsførte fiskere kan kun benytte én maskindrevet dorg med maksimalt 10 angler per fartøy.

For øvrig gjelder bestemmelsene i saltvannsfiskeoven § 4a.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse

§ 26. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 27. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

22. des. Nr. 1797 2004

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11, § 25 og § 45 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 5. januar 2005.

Kapittel 1. Forbud og definisjoner

§ 1. *Forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild i 2005.

Uten hensyn til forbudet i første ledd kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og lande norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, i internasjonalt farvann og i fiskerisone ved Jan Mayen på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift.

§ 2. *Gruppefiske og avsetninger*

Følgende fartøy kan frem til og med 30. juni 2005 fiske og lande norsk vårgytende sild:

1. Fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 4
2. Fartøy med tråltillatelse som nevnt i § 6
3. Fartøy i kystfartøygruppen som nevnt i § 10.

Det avsettes 2.000 tonn til fartøy som fisker sild kun med landnot eller garn i medhold av § 7 i forskrift 26. november 2004 nr. 1509 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2005. Dette kvantum trekkes fra kystfartøygruppens gruppekvote i annet halvår 2005.

I tillegg avsettes 750 tonn til agn.

§ 3. *Definisjoner*

Med «sild» forstås i denne forskrift norsk vårgytende sild med mindre noe annet er fastsatt.

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket eller til førings- eller kjøperfartøy når slik adgang følger i medhold av § 18 og § 27. Landing omfatter lossing og utstedelse av pliktig landings- eller sluttseddel.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttseddel.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromvolum etter denne forskrift.

Med «partråling» forstås i denne forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling i henhold til denne forskrift.

Kapittel 2. Ringnotgruppen

§ 4. Vilkår for deltakelse

Fartøy med ringnottillatelse kan delta.

§ 5. Fartøykvote

Ringnotfartøy som har adgang til å delta tildeles fartøykvoter med utgangspunkt i følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 –	6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 –	10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over	10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren Fiskeridirektoratet fastsetter. Fiskeridirektoratet kan endre denne faktoren.

Fartøykvoter i medhold av denne bestemmelse som ikke er tatt frem til og med 30. juni, overføres til annet halvår 2005.

Kapittel 3. Trålgruppen

§ 6. Vilkår for deltakelse

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål kan delta.

§ 7. Fartøykvote

Fartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvoter med utgangspunkt i følgende basiskvoter:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 –	100
	40% av bruttotonnasje fra	101 –	200
	30% av bruttotonnasje fra	201 –	300
	20% av bruttotonnasje fra	301 –	400
	10% av bruttotonnasje fra	401 –	600

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren Fiskeridirektoratet fastsetter. Fiskeridirektoratet kan endre denne faktoren.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøykvoter i medhold av denne bestemmelse som ikke er tatt frem til og med 30. juni, overføres til annet halvår 2005.

§ 8. Trålforbud om natten

Det er forbudt å fiske sild med trål i Norges indre farvann og innenfor 4 mil fra grunnlinjene i Nordland fylke i følgende perioder:

Fra og med 1. januar til og med 30. april mellom kl. 18.00 og kl. 08.00.

Fra og med 1. oktober til og med 31. desember mellom kl. 1800 og kl. 0800.

Fiskeridirektoratet region Nordland kan dispensere fra nattforbudet for bestemte områder og i bestemte tidsrom.

§ 9. Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 21 kan to fartøy som partråler fordele kvantumet på de samme to fartøy ved landing på følgende vilkår:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.

2. Fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per levering til det ene fartøyet.
3. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.
4. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2004.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Kystfartøygruppen

§ 10. Vilkår for deltakelse

Fartøy som fyller vilkårene for adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2005 kan delta.

Fartøy som utøver fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

§ 11. Periodisering

Fiskeridirektoratet kan stoppe kystfartøygruppens fiske med virkning til og med 30. juni, og fastsette unntak fra en slik stopp.

§ 12. Fartøykvoter

Fartøy med deltakeradgang kan fiske og lande følgende kvanta sild:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotestige</i>	<i>Fartøykvoter (tonn)</i>
Fartøy under 7,00 m	1,0	22
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,5	33
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,0	44
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,0	66
Fartøy 10,0 – 10,99 m	3,5	77
Fartøy 11,0 – 11,99 m	4,0	88
Fartøy 12,0 – 12,99 m	4,5	99
Fartøy 13,0 – 13,99 m	5,0	110
Fartøy 14,0 – 14,99 m	6,0	132
Fartøy 15,0 – 15,99 m	7,0	154
Fartøy 16,0 – 16,99 m	8,0	176
Fartøy 17,0 – 17,99 m	9,0	198
Fartøy 18,0 – 18,99 m	10,0	220
Fartøy 19,0 – 19,99 m	11,0	242
Fartøy 20,0 – 20,99 m	12,0	264
Fartøy 21,0 – 21,99 m	13,5	297
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,0	330
Fartøy 23,0 – 23,99 m	16,5	363
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,0	396
Fartøy 25,0 – 25,99 m	19,5	429
Fartøy 26,0 m og over	21,0	462

Fartøy som har adgang til å delta i medhold av § 7 i forskrift 26. november 2004 nr. 1509 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2005, kan ikke ha en høyere kvote enn summen av 6 kvoteenheter.

Fartøykvoter i medhold av denne bestemmelse som ikke er tatt frem til og med 30. juni, overføres til annet halvår 2005.

§ 13. Særskilt turkvoteordning

Fartøy som fører egen fangst er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 14. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 15. Konsumpåbud

Fiskeridirektoratet kan stoppe kystfartøygruppens fiske til mel, olje, fôr eller agnsalg.

§ 16. Redskapsbegrensning

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om antall garn som kan benyttes per fartøy, og for øvrig sette vilkår om utforming av fiskeredskap.

§ 17. Samfiske i forbindelse med fiske til låssetting

Uten hensyn til forbudet i § 19 kan 2 – to – notfartøy i kystfartøygruppen som er skriftlig påmeldt gå sammen om kast og fiske inntil 460 tonn sild. Sild som holdes i not på siden av fartøyet blir ikke ansett som låssatt. Kvantum ut over 460 tonn må det enkelte fartøy fiske og lande alene. For øvrig gjelder følgende vilkår:

1. Det enkelte fartøy som skal delta i samfiske må være godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor.
2. Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende.
3. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
4. Fartøy kan bare delta i 1 – ett – samfiskelag per kalenderår.
5. Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske, kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 50% igjen av egen kvote.
6. Samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvorledes samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling.

Øvrige bestemmelser om godkjenning, utøvelse, kontroll mv. gjelder også ved samfiske. § 19, sjettede ledd får tilsvarende anvendelse.

Fiskeridirektoratet kan endre samfiskekvantumet ved endring av kvotene.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 18. Landing direkte til førings- eller kjøperfartøy

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den direkte til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser**§ 19. Kvoteutnyttelse**

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Avsatte kvantum i medhold av § 2 som ikke er tatt frem til og med 30. juni, overføres til annet halvår 2005.

§ 20. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til overføring av fangst dersom vedkommende fisker med fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet, er utrustet, egnet og bemannet for fisket og godkjent. En eventuell overføring må skje på de betingelser Fiskeridirektoratets regionkontor fastsetter. Det kan ikke gis tillatelse til overføring av fangst som er tatt om bord.

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan ringnotfartøy og trålere utenfor sperrede områder overføre fangst fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50% sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei.

§ 23. Dumping og neddreping

Det er forbudt å slippe fangst som er død eller døende og å kaste ut fangst eller fiskeavfall.

Er sild forsettlig eller uaktsomt dumpet, eller er det på andre måter forårsaket neddreping av sild, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkorting av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gjøre unntak fra forbudet i første ledd, eller påby opptak av fangst. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 24. Stopp i fisket mv.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele kvoten, og fastsette unntak fra stoppen.

Fiskeridirektoratet kan fastsette bestemmelser om åpningstider og tidsrom for fiske etter sild for de forskjellige fartøy- og redskapsgrupper. Dette gjelder også fiske etter sild i andre lands soner.

§ 25. Omregningsfaktorer for sjøprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive biprodukter, må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

Med «biprodukt» menes i denne paragraf avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra sjøproduksjon av silderogn.

§ 26. Agnfisket

Uten hensyn til forbudet i § 1, er det innenfor grunnlinjene nord for 62° N tillatt å fiske sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske kan bare drives av fiskere som er oppført på blad A eller B i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 27. Bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at ringnotfartøy eller trålere nyttes som føringsfartøy. Ringnotfartøy eller tråler som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Det kan settes vilkår for tillatelse etter første ledd.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 28. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Stenging av områder mv.**§ 29. Stenging av kyst- og fjordområder i Nordland**

I følgende områder i Nordland er det forbudt for havgående fartøyer over 27,5 meter største lengde å fiske norsk vårgytende sild:

1. Fra NV pynten Åmøya 66° 47,2' N 13° 21' Ø. Derfra i nordvestlig retning til Karlsholmen fyr, 66° 54,7' N 13° 05,6' Ø. Fra Karlsholmen i nordøstlig retning på vestsiden av Fugløyvær til Hernesskagen lykt SV av Bodø 67° 15,5' N 14° 16,8' Ø.
2. Mistfjorden – Karlsøyfjorden – Folla. Sperringen går i en rett linje fra 67° 26,5' N 14° 44' Ø til 67° 40' N 14° 44' Ø.
3. Indre Vestfjorden – Tysfjorden – Ofotfjorden – Tjeldsundet. Sperrelinjen går i en rett linje fra Hamnvikodden 67° 55' N 15° 20' Ø til Storvikklubben 67° 56' N 15° 19' Ø og videre
4. nordover fra Engeløy 67° 58' N 15° Ø langs 15° Ø til 68° 13' N og i nord 68° 40' N tvers over Tjeldsundet.

5. Øst-Lofoten – fra Ingjeldsøy til Skomvær. Det sperrede området er på nord og vestsiden av følgende linjer: Fra 68° 13' N 15° Ø til Skrova fyr 68° 09' N 14° 39' Ø derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre til Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø.
6. Fra Værøy til Tørrfjellen ved Skomvær fyr 67° 24' N 11° 52' Ø. På nordsiden av Austvågøy og Vestvågøy går sperrelinjen fra Nipa 68° 30' N 15° 13' Ø til grunnlinjemerke utenfor Eggum 68° 19' N 13° 40' Ø. Derfra langs grunnlinjene til Skomvær.
7. Vestfjorden nord for en rett linje trukket fra Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø gjennom Landego fyr til fastlandet 67° 25' N 14° 40' Ø.

I følgende område i Nordland fylke er det forbudt for fartøy under 27,5 meter største lengde å fiske norsk vårgytende sild:

Vestfjorden, Ofotfjorden, Tysfjord mv.: Nord og østenfor rette linjer trukket fra 67° 25' N 14° 40' Ø gjennom Landego fyr til Værøy, 67° 39' N 12° 44' Ø, derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre i en rett linje til Løddingen 68° 26' N 16° Ø. I nord er området avgrenset av en rett linje langs 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Uten hinder av bestemmelsene i første og annet ledd, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske sild innenfor sperrelinjene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ut fra faren for neddreping, innblanding av småsild, samt torsk og sei mv., forby fiske i hele eller deler av området under avvikling av fisket, og kan for øvrig sette nødvendige vilkår, for eksempel forby omsetning direkte fra notkast, forby fiske i bestemte områder eller eventuelt anwise fisket til andre områder.

Fiskeridirektoratet kan forby fiske med havgående fartøyer over 27,5 meter største lengde også i andre områder dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner eller fare for neddreping av sild.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 30. Fiske sør for 62° N

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12. nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 64° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Reguleringsområdet omfatter alt farvann øst for 4 mil fra grunnlinjene. Alle fangster fisket som nevnt i første punktum belastes det enkelte fartøys maksimalkvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragraf, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

§ 31. Forbud mot å fiske med not om dagen og forbud mot fiske med bunntål

Fiskeridirektoratet kan forby fiske med not på dagtid ved fare for unødvendig neddreping av sild. Fiskeridirektoratet kan forby fiske med bunntål i områder med sildeegg dersom dette anses nødvendig av hensyn til gytingen.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse

§ 32. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 33. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

22. des. Nr. 1798 2004

Forskrift om tildeling, endring og bortfall av konsesjoner og lokaliteter for oppdrett av laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften).

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 3, § 4, § 5, § 6 og § 8, jf. § 13. Kunngjort 5. januar 2005.

Kapittel 1. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Forskriften skal bidra til at oppdrett av laks, ørret og regnbueørret kan få en bærekraftig utvikling og bli en lønnsom, konkurransedyktig og livskraftig kystnæring.

§ 2. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium og i Norges økonomiske sone.

Forskriften gjelder tildeling, endring og opphør av konsesjoner og lokaliteter for oppdrett av laks, ørret og regnbueørret for:

1. oppdrett av settefisk,
2. oppdrett av matfisk i sjøvann,
3. oppdrett av matfisk i ferskvann,
4. oppdrett av matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål, eller
5. oppdrett av stamfisk.

§ 3. Kapitlers virkeområde m.m.

For oppdrett av matfisk i sjøvann kommer kapittel 1, 2, 3, 7, 8 og 9 til anvendelse.

For oppdrett av settefisk kommer kapitlene 1, 2, 8 og 9, samt § 29, § 30, § 31 og § 35 nr. 1 til anvendelse.

For oppdrett av matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål kommer kapitlene 1, 2, 5, 7 og 8 og 9 til anvendelse.

For oppdrett av matfisk i ferskvann kommer kapitlene 1, 2, 4, 8 og 9, samt § 29, § 30, § 35, § 36 og § 37 til anvendelse.

For oppdrett av stamfisk kommer kapitlene 1, 2, 6, 7 og 8 og 9 til anvendelse.

§ 4. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

1. *Konsesjonsbiomasse*: den maksimalt tillatte biomasse av levende fisk (målt i kg eller tonn) som tillates i konsesjonen til enhver tid.
2. *Lokalitet*: geografisk avgrenset område enten på land eller i vann der det søkes om eller er gitt tillatelse til oppdrettsvirksomhet.
3. *Lokalitetsbiomasse*: den maksimalt tillatte biomasse av levende fisk (målt i kg eller tonn) som tillates på lokaliteten til enhver tid.
4. *Matfisk*: fisk som produseres med sikte på slaktning til konsum og som ikke kommer inn under definisjonen av settefisk eller stamfisk.
5. *Oppdrettanlegg*: en eller flere installasjoner på en lokalitet med akvakulturvirksomhet, og tilhørende landbase.
6. *Oppdrettsvirksomhet*: Produksjon av laks, ørret og regnbueørret med tilhørende aktiviteter. Med produksjon menes ethvert tiltak for å påvirke vekt, størrelse, antall, egenskaper eller kvalitet til laks, ørret og regnbueørret.
7. *Settefisk*: rogn, yngel eller smolt som oppdrettes med sikte på overføring til andre anlegg.
8. *Stamfisk*: fisk som skal strykes eller reproduseres på annen måte.

Kapittel 2. Generelle bestemmelser

§ 5. Krav om konsesjon for oppdrettsvirksomhet

Ingen kan drive oppdrettsvirksomhet uten konsesjon.

§ 6. Omgjøring fra konsesjonsvolum til konsesjonsbiomasse

Konsesjon gitt før 1. januar 2005 avgrenset i konsesjonsvolum, omgjøres til konsesjoner med avgrensning i konsesjonsbiomasse.

Hver 1 m³ tillatt volum omgjøres til 65 kg maksimalt tillatt biomasse.

I Troms og Finnmark omgjøres hver 1 m³ til 75 kg maksimalt tillatt biomasse. Dette gjelder bare konsesjoner for oppdrett av matfisk i sjøvann. Det forutsettes at samtlige lokaliteter knyttet til konsesjonen til enhver tid ligger i Troms og Finnmark.

Fiskeridirektoratet kan fastsette alternativ omgjøring for konsesjoner som er gitt med særlige avgrensninger av produksjonen.

§ 7. Krav til søker

Søkere må dokumentere økonomisk evne til å gjennomføre prosjektet, samt at den ansvarlige for den daglige driften av oppdrettsvirksomheten har akvakulturutdanning tilsvarende videregående kurs II-nivå (VK II), fagbrev i akvakultur eller minst 2 års praksis som ansvarlig for den daglige driften ved et fiskeoppdrettsanlegg.

§ 8. Søknadsbehandling

Søknad om konsesjon etter kapittel 2–7 og klarering av lokalitet etter kapittel 8 utfylles på fastsatt skjema, og sendes Fiskeridirektoratets regionkontor i den region det søkes om konsesjon eller lokalitetsklarering.

Gjelder søknaden oppdrett i ferskvann i fylkene Hedmark, Oppland, Buskerud, Telemark, Vestfold, Østfold, Oslo

eller Akershus, der anlegg skal ha inntak av og utslipp til ferskvann, skal søknaden sendes til fylkesmannen i det fylke det søkes om lokalisering.

Etter at regionkontoret eller fylkesmannen har sendt søknad om klarering av lokalitet etter kapittel 8 til den kommunen det søkes om lokalisering i, skal søker etter anvisning fra kommunen sørge for at søknaden legges ut til offentlig ettersyn, og at dette kunngjøres i Norsk Lysningsblad og i to aviser som er vanlig lest på stedet.

Søknad etter § 33 andre ledd sendes Fiskeridirektoratets regionkontor i den region der konsesjonen er hjemmehørende.

Søknad etter § 10 og § 13 og melding etter § 11 sendes Fiskeridirektoratet.

§ 9. Minstekrav til søknad

Søknad om konsesjon skal inneholde:

1. investerings- og finansieringsplan, samt likviditetsbudsjett, driftsbudsjett og resultatbudsjett for en 2-årsperiode. I de tilfeller der lånefinansiering er nødvendig bør slikt tilsagn vedlegges,
2. dokumentasjon av de akvakulturfaglige kvalifikasjonene til den ansvarlige for den daglige drift,
3. opplysninger om søkers eierform; hvorvidt søker er en fysisk eller juridisk person, og eventuelt angivelse av deltakere og deres eierandeler, eventuelt med utskrift av aksjebok, jf. aksjeloven § 4–5 til § 4–7. For juridisk person må stiftelsesdokument fremgå, jf. aksjeloven § 2–9, og
4. dokumentasjon på betalt gebyr etter forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet.

§ 10. Overdragelse av konsesjoner

Det må søkes om tillatelse fra Fiskeridirektoratet dersom en konsesjon ønskes overdratt til en annen enn den eller de konsesjonen er gitt til. Tillatelse kan ikke gis dersom dette vil stride mot reglene for tildeling i denne forskriften.

§ 11. Endring i eierforhold

Ved endring av eierforhold i juridiske personer som har konsesjon etter denne forskriften, skal innehaver av konsesjonen sende melding til Fiskeridirektoratet om fordelingen av eierandelene etter endringen.

Melding etter første ledd skal sendes innen 30 dager etter inngåelse av avtale om eiermessige endringer. Ved tvangssalg regnes fristen fra stadfestelsen av budet. Ved annen form for overdragelse regnes fristen fra ervervstidspunktet.

§ 12. Krav til søknad etter § 10 og melding etter § 11

En søknad etter § 10 og melding etter § 11 skal inneholde:

1. organisasjonsnummer eller personnummer for konsesjonsinnehaver og den konsesjonen søkes overdratt til eller den eierandeler overdras til,
2. opplysninger om fordeling av eierandeler etter endringene,
3. opplysninger om den ansvarlige for den daglige driftens kvalifikasjoner innen akvakultur, dersom dette forhold endres, og
4. egenerklæring dersom endringen det søkes eller meldes om, kommer i konflikt med § 3 og § 5 i forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.

I tillegg skal en søknad etter § 10 inneholde:

1. bekreftelse fra pantekreditorer som viser at de er gjort kjent med at konsesjonen søkes overdratt i samsvar med søknaden,
2. bekreftelse på at det foreligger nødvendige grunn- og vannrettigheter ved overdraging av konsesjon til oppdrett av settefisk, og
3. firmaattest for begge parter.

§ 13. Dispensasjon

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i dette kapitlet.

Kapittel 3. Særskilt om konsesjon for oppdrett av matfisk i sjøvann

§ 14. Tildeling og fordeling av konsesjoner

Departementet bestemmer når konsesjoner for oppdrett av matfisk i sjøvann skal tildeles og den geografiske fordelingen av disse.

Departementet kan fastsette nærmere vilkår og kriterier for tildeling av konsesjoner for oppdrett av matfisk i sjøvann.

§ 15. Tillatt konsesjonsbiomasse

Konsesjon for oppdrett av matfisk i sjø avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 780 tonn.

I Troms og Finnmark avgrenses konsesjon for oppdrett av matfisk i sjøvann til en konsesjonsbiomasse på inntil 900 tonn, forutsatt at samtlige lokaliteter knyttet til konsesjonen til enhver tid ligger i Troms og Finnmark.

§ 16. Vederlag

Vederlag for konsesjon fastsettes for den enkelte tildelingsrunde.

Vederlaget skal betales innen nærmere fastsatt frist for de utlyste konsesjonene. Tilsagn om konsesjon bortfaller

dersom vederlaget ikke er betalt innen denne fristen. Rett til drift inntreer først ved utstedelse av konsesjonsdokument og etter at lokaliteter er klarert.

Dersom tilsagn om konsesjon omgjøres i forbindelse med klage eller etter forvaltningens eget tiltak, refunderes søkers vederlag. Vederlaget refunderes ikke ved eventuell senere inndragning av konsesjon på grunn av forhold som nevnt i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 11 og § 24. Det samme gjelder andre forhold som gjør at konsesjonen taper sin verdi.

§ 17. Utlysing

Fiskeridirektoratet foretar offentlig utlysing av konsesjonene, og denne skal bl.a. inneholde:

1. kriterier for tildelingen,
2. søknadsfrist, herunder informasjon om at søknader mottatt etter søknadsfristen ikke vil bli behandlet,
3. krav til søknad,
4. vederlagets størrelse, og
5. en oppfordring til kvinner om å søke.

§ 18. Særlige krav til søknad

I tillegg til de krav til søknadens innhold som fremgår av § 9, skal søknaden inneholde:

1. opplysninger om søkers eierskap knyttet til eksisterende konsesjoner for laks og ørret,
2. eierinteresser i selskaper med slik konsesjon, og
3. eventuell avtale med andre konsesjonsinnehavere om overtakelse av eierandeler.

Ytterligere krav til søknadens innhold fastsettes av Fiskeridirektoratet ved utlysingen og i søknadsskjema.

Endringer i søknaden etter søknadsfristen anses som ny søknad og skal ikke behandles.

§ 19. Særlig om konsesjoner utlyst i 2002 og 2003

Konsesjoner som er tildelt etter utlysing i 2002 og 2003, kan ikke overdras uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet i en periode på 10 år etter tilsagn om konsesjon. Konsesjoner tildelt etter utlysing i 2002 og med lokalisering i Musken i Tysfjord kommune, kan ikke overdras uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet i en periode på 12 år etter tilsagn om konsesjon.

For konsesjoner tildelt i kommunene Kvænangen og Karlsøy i Troms i 2002 skal det ved flytting ut av disse kommunene foretas en engangsinnbetaling til Fiskeridirektoratet på kr 1.000.000,- med fratrekk av kr 100.000,- for hvert år som er gått fra tilsagn om konsesjon ble gitt. Tilsvarende gjelder ved klarering av lokaliteter utenfor kommunene.

De to konsesjonene tildelt Musken i Tysfjord kommune etter utlysing i 2002 på særskilt grunnlag tillates ikke flyttet ut av kommunen.

For konsesjoner tildelt etter utlysing i 2002, herunder konsesjoner med lokalisering i Musken i Tysfjord kommune, kreves det i samme periode også tillatelse fra Fiskeridirektoratet til andre endringer enn overdragelse av konsesjon, dersom endringene avviker fra de vilkår som er fastsatt i konsesjonsdokumentet. Tillatelse til overdragelse av konsesjon eller andre endringer kan gis dersom dette ikke vil være i strid med forutsetningene for tildelingen.

Konsesjonsinnehaver som ble tildelt konsesjon etter utlysing i 2003, plikter å gjennomføre de tiltak som er beskrevet i konsesjonssøknaden, og som fremgår av konsesjonsdokumentet.

For konsesjoner tildelt etter utlysing i 2003 kreves det i perioden også tillatelse fra Fiskeridirektoratet til vesentlige endringer i tiltak som er beskrevet i konsesjonssøknaden og som fremgår av konsesjonsdokumentet.

Kapittel 4. Særskilt om konsesjon for oppdrett av matfisk i ferskvann

§ 20. Tildeling og fordeling av konsesjoner

Fiskeridirektoratet eller den det gir myndighet kan fastsette begrensninger av antall konsesjoner i et vassdrag eller foreta en fordeling mellom søkere innenfor en biomassegrense som blant annet av miljøhensyn er fastsatt som maksimum for et vassdrag.

Konsesjoner tildelt etter dette kapitlet tillates ikke flyttet til sjø.

§ 21. Tillatt konsesjonsbiomasse

Konsesjon etter dette kapittel avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 325 tonn.

Kapittel 5. Særskilt om konsesjon for oppdrett av matfisk til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål

§ 22. Forsøks- og forskningskonsesjon

Konsesjon for oppdrett av matfisk til forsøks- og forskningsformål kan gis offentlig eller privat forskningsinstitusjon på universitet eller høyskolenivå. I særlige tilfeller kan konsesjon gis annen offentlig eller privat institusjon dersom konsesjonen vil være en nødvendig og integrert del av et forskningsprosjekt.

Konsesjon etter første ledd avgrenses til en konsesjonsbiomasse fastsatt etter en konkret vurdering, og skal tillates nytt over en nærmere fastsatt periode.

Forskningsresultatene fra oppdrettsvirksomhet knyttet til konsesjon gitt med hjemmel i første og andre ledd skal være allment tilgjengelige. Fiskeridirektoratet kan dispensere fra denne bestemmelsen i særlige tilfeller.

§ 23. Undervisningskonsesjon

Konsesjon for oppdrett av matfisk til undervisningsformål kan gis til

1. Universitet eller høyskole, og
2. videregående skole med undervisningsopplegg godkjent av departementet.

Konsesjon etter første ledd avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 130 tonn.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra andre ledd.

§ 24. Utvalgsbehandling av søknad

Konsesjon til forsøks- og forskningsformål etter § 22 og dispensasjon etter § 23 tredje ledd gis etter en faglig vurdering av søknaden. Et rådgivende utvalg bestående av 3 representanter fra henholdsvis Havforskningsinstituttet, Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening (FHL) Havbruk og Norges Forskningsråd foretar vurderingen og fremmer den faglige tilrådingen til Fiskeridirektoratet.

Kapittel 6. Særskilt om konsesjon for oppdrett av stamfisk i sjøvann**§ 25. Særlig formål**

Oppdrett av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret skal ha som formål å produsere rogn og melke av sykdomsfri fisk med høy avlsverdi eller fra spesielle stammer.

§ 26. Tildeling og fordeling av konsesjoner

Departementet bestemmer om tillatelser til stamfiskoppdrett skal tildeles og eventuelt den geografiske fordelingen av disse.

§ 27. Fornyelse av tidsavgrenset konsesjon

Tidsavgrenset konsesjon til oppdrett av stamfisk gitt til innehavere av konsesjon til oppdrett av matfisk eller settefisk av laks, ørret og regnbueørret i medhold av tidligere forskrift 18. juli 1986 nr. 1598 om oppdrett av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret § 5 første ledd nr. 1, kan søkes forlenget på bakgrunn av dokumentert drift og produksjon knyttet til konsesjonen.

Tillatelsen er tidsavgrenset til en periode på 5 år, og kan søkes forlenget med inntil 5 år av gangen. Det er ikke adgang til å søke om ny konsesjon etter første ledd.

Det kan gis tillatelse til at inntil fire konsesjoner etter første ledd på 65 tonn hver, kan slås sammen til en konsesjon og etableres på samme lokalitet.

Overdragelse av stamfiskkonsesjon kan bare tillates til innehaver av konsesjon til oppdrett av matfisk eller settefisk av laks, ørret eller regnbueørret.

§ 28. Tillatt konsesjonsbiomasse

Konsesjoner etter § 26 avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 780 tonn.

Konsesjonsforlengelser tildelt etter § 27 avgrenses til en konsesjonsbiomasse på 65 tonn.

Kapittel 7. Klarering av lokalitet for oppdrett**§ 29. Krav om klarering av lokalitet for oppdrett**

En lokalitet kan ikke benyttes til oppdrettsvirksomhet uten at det foreligger klarering av lokaliteten. Lokalitetsklarering skal knyttes til en eller flere bestemte konsesjoner.

Ved utvidelse av lokalitetsbiomasse må det innhentes ny klarering.

§ 30. Krav til lokalitet

Klarering av lokalitet skal ikke gis dersom:

1. oppdrettsvirksomheten vil volde fare for utbredelse av sykdom på fisk, bløtdyr, krepsdyr eller pigguder,
2. oppdrettsvirksomheten vil volde fare for forurensning,
3. oppdrettsvirksomheten har en klart uheldig plassering i forhold til det omkringliggende miljø, hensynet til folkehelsen, lovlig ferdsel eller annen utnytting av området, eller
4. den privatrettslige hjemmel for å etablere oppdrettsanlegget utvilsomt mangler.

Ved vurderingen etter første ledd nr. 3 skal det blant annet legges vekt på om oppdrettsvirksomheten i vesentlig grad antas å medføre skade eller ulempe på natur eller fritidsinteresser. Det skal videre tas hensyn til godkjente kommunale og fylkeskommunale planer for annen bruk av området eller vassdraget.

Ved klarering av ferskvannslokalitet, herunder lokaliteter for settefiskoppdrett, skal det også legges vekt på om virksomheten representerer fare for viktige bestander av lakse- og innlandsfisk, samt om den omsøkte lokaliteten vil medføre hindringer for annen oppdrettsvirksomhet.

§ 31. Særlige krav til lokalitet for settefiskoppdrett

Klarering av lokalitet for settefiskoppdrett skal ikke gis:

1. til oppdrett i sjøvann eller merdbasert ferskvannslokalitet, eller
2. dersom søker ikke har sannsynliggjort at virksomheten har tilgang til tilstrekkelige mengder vann av en kvalitet som sikrer fiskene gode levevilkår, herunder tilstrekkelig vanngjennomstrømning.

§ 32. Særlige krav til lokalitet for stamfisk oppdrett

Klarering av lokalitet for stamfiskoppdrett skal ikke gis dersom det er annen oppdrettsvirksomhet på lokaliteten. Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra første ledd.

§ 33. Krav til regiontilknytning

Klarering av lokalitet i en annen av Fiskeridirektoratets regioner enn den regionen der konsesjonen er hjemmehørende, tillates ikke.

Det kan etter søknad dispenseres fra forbudet i første ledd dersom samme konsesjonshaver har lokaliteter på begge sider av en regiongrense på en slik måte at forbudet vil slå særlig urimelig ut.

Første ledd gjelder ikke konsesjon for oppdrett av matfisk av laks, ørret og regnbueørret til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål.

§ 34. Antall tillatte lokaliteter per konsesjon

Det kan knyttes maksimalt fire lokaliteter til en konsesjon.

Er to eller flere konsesjoner samlokaliserte, kan samtlige av disse være knyttet til maksimalt de seks samme lokalitetene.

Det kan etter søknad i særlige tilfeller midlertidig dispenseres fra taket på antall lokaliteter i første og andre ledd. Som særlige tilfelle regnes alvorlige sykdomsutbrudd eller vesentlig sykdomsfare og hvor tiltak er skriftlig pålagt av Mattilsynet.

Første og andre ledd gjelder ikke konsesjon for oppdrett av matfisk av laks, ørret og regnbueørret til forsøks-, forsknings- og undervisningsformål.

§ 35. Omgjøring fra volum til lokalitetsbiomasse

Klarering av lokalitet gitt før 1. januar 2005 avgrenset i volum, omgjøres til klarering avgrenset i lokalitetsbiomasse. Hver 1 m³ tillatt volum omgjøres til 65 kg maksimalt tillatt biomasse.

§ 36. Særlige krav til søknad

Søknad om klarering av lokalitet skal inneholde:

1. opplysninger om strømmålinger på lokaliteten,
2. kartdokumentasjon som angitt i NS 9410 – Miljøovervåking av marine matfiskanlegg – eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm, og
3. resultatene fra en miljøundersøkelse i form av en enkelt trendovervåking av bunnforholdene under et fiskeoppdrettsanlegg (i NS 9410 kalt B-undersøkelse) av lokaliteten gjort i henhold til NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm.

Første ledd nr. 2 og 3 gjelder bare ved søknad om klarering av lokalitet i sjøvann.

Miljøundersøkelsen etter første ledd nr. 3 skal gjøres av kompetent organ. Et kompetent organ skal dokumentere relevant faglig kompetanse for oppdragsgiver og være uavhengig oppdragsgiver.

På lokaliteter hvor miljøundersøkelse etter første ledd nr. 3 vanskelig lar seg gjennomføre etter NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm på grunn av dybdeforhold eller lokalitet med stein- eller fjellbunn, kan Fiskeridirektoratets regionkontor i samråd med Fylkesmannen fatte vedtak om alternativ miljøundersøkelse.

Dersom anleggets størrelse, beliggenhet eller andre forurensningsmessige forhold tilsier det, kan Fiskeridirektoratets regionkontor i samråd med Fylkesmannen kreve undersøkelse av bunntilstanden på lokaliteten (nærsonen) og utover i resipienten (fjernsonen) (i NS 9410 kalt C-undersøkelse) i henhold til NS 9410 jf. 9423 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm. Slik undersøkelse skal utføres av et organ som er akkreditert for å utføre oppgaven.

Fiskeridirektoratet kan i samråd med Fylkesmannen stille krav om miljøundersøkelser av lokaliteter i ferskvann.

§ 37. Melding ved samlokalisering

Ved samlokalisering av konsesjoner for oppdrett av matfisk eller stamfisk som innehas av samme konsesjonsinnehaver og som ikke innebærer utvidelse av klarert lokalitetsbiomasse og lokalitetsstørrelse, skal det sendes melding sammen med eventuell endret driftsplan til Fiskeridirektoratets regionkontor for hver nye konsesjon som knyttes til lokaliteten. Det er ikke tillatt å sette ut fisk på lokaliteten knyttet til den nye konsesjonen før konsesjonsinnehaver har mottatt endret konsesjonsdokument i tråd med meldingen og godkjenning av endret driftsplan.

Fiskeridirektoratets regionkontor plikter å utstede nytt konsesjonsdokument så snart som mulig, fortrinnsvis innen en uke regnet fra melding etter første ledd er mottatt. Driftsplanen skal snarest mulig vurderes av Fiskeridirektoratets regionkontor og Mattilsynet, jf. driftsforskriften § 35.

Kapittel 8. Administrative bestemmelser, tiltak og straff**§ 38. Tilbaketrekking av konsesjon og lokalitet ved passivitet**

Konsesjonen eller klarering av lokalitet kan trekkes tilbake dersom konsesjonsinnehaver innen to år etter utstedelse av konsesjonsdokument eller klarering av lokalitet ikke har etablert virksomhet med mer enn 1/3 av tillatt konsesjons- eller lokalitetsbiomasse. Det samme gjelder dersom konsesjonsinnehaver ikke har hatt virksomhet som overstiger 1/3 av tillatt konsesjonsbiomasse eller lokalitetsbiomasse i en periode på to år.

Unntatt er konsesjon eller lokalitet som ikke er blitt benyttet i to år på grunn av pålagt brakklegging av anlegget.

Denne kan trekkes tilbake dersom den ikke skal drives i henhold til godkjent driftsplan etter denne to-årsperioden.

Tilsagn om konsesjon kan trekkes tilbake dersom tilsagnshaver ikke har sendt inn søknad eller melding etter kapittel 8 om klarering av lokalitet for oppdrett innen 6 måneder fra tilsagnsdato.

Overdragelse av konsesjon, overdragelse av tilsagn om konsesjon eller klarering av lokalitet til ny innehaver medfører ikke fristavbrudd etter denne paragrafen.

§ 39. *Gebyr*

For behandling av søknader etter denne forskriften betales det gebyr i den grad dette følger av forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet § 2.

§ 40. *Tvangsmulkt, straff m.m.*

Ved overtredelse av bestemmelser i denne forskrift gjelder forskrift 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift kan videre føre til straffansvar og tilbaketrekking av tillatelse, jf. lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 24 og § 25.

Kapittel 9. Ikrafttredelse og opphevelse av andre forskrifter

§ 41. *Ikrafttredelse og opphevelse av andre forskrifter*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005.

Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- forskrift 17. oktober 2003 nr. 1245 om tildeling av konsesjoner for matfiskoppdrett av laks og ørret i sjøvann
- forskrift 7. april 2003 nr. 454 om nytildeling av konsesjoner som ikke ble tildelt under tildelingsrunden høsten 2002
- forskrift 21. juni 2002 nr. 686 om tildeling av konsesjoner for matfiskoppdrett av laks og ørret i sjøvann
- forskrift 21. juni 2002 nr. 616 om tildeling av konsesjoner for matfiskoppdrett av laks og ørret i sjøvann til Musken, Tysfjord kommune, Nordland
- forskrift 18. juli 1986 nr. 1598 om oppdrett av stamfisk av laks, ørret og regnbueørret
- forskrift 20. desember 1985 nr. 2240 om anlegg for oppdrett av matfisk av laks og ørret til forsøks- og forskningsformål og undervisningsformål
- forskrift 9. februar 2004 nr. 366 om klarering av lokaliteter for oppdrett av matfisk og stamfisk av laks, ørret og regnbueørret i sjøvann
- forskrift 20. desember 1985 nr. 2272 om oppdrett av fisk på ferskvannlokalitet
- forskrift 17. august 1989 nr. 808 om måling av volum i oppdrettsanlegg
- forskrift 20. desember 2000 nr. 1397 om tildeling, etablering, drift- og sykdomsforebyggende tiltak ved settefiskanlegg for laksefisk og annen ferskvannsfisk (settefiskforskriften) kapittel II.

22. des. Nr. 1799 2004

Forskrift om tildeling, endring og bortfall av konsesjoner for oppdrett av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret.

Fatsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 3, § 4, § 5, § 7 og § 8, jf. § 13. Kunngjort 5. januar 2005.

Kapittel 1. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. *Formål*

Forskriften skal bidra til at oppdrett av andre fiskearter enn laks, ørret og regnbueørret samt oppdrett av bløtdyr, kreps og pigghuder kan få en bærekraftig utvikling og bli en lønnsom, konkurransedyktig og livskraftig kystnæring.

§ 2. *Forskriftens virkeområde*

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium og Norges økonomiske sone.

Forskriften gjelder tildeling, endring og opphør av konsesjoner for oppdrett av andre fiskearter enn laks, ørret og regnbueørret samt for oppdrett av bløtdyr, krepsdyr og pigghuder.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskrift forstås med:

1. *Bløtdyr*: leddsnegler, snegler, muslinger, blekkspruter og sjøtøner.
2. *Ferskvann*: vann med inntill 0,5 promille saltinnhold.
3. *Konsesjonsbiomasse*: den maksimalt tillatte biomasse av levende fisk (målt i kg eller tonn) som tillates i konsesjonen til enhver tid.
4. *Krepsdyr*: alle krepsdyr, herunder hummer og krabbe.
5. *Lokalitet*: geografisk avgrenset område enten på land eller i vann der det søkes om eller er gitt tillatelse til oppdrettsvirksomhet.

6. *Lokalitetsbiomasse*: den maksimalt tillatte biomasse av levende fisk (målt i kg eller tonn) som tillates på lokaliteten til enhver tid.
7. *Matfisk*: fisk som produseres med sikte på slaktning til konsum og som ikke kommer inn under definisjonen av settefisk eller stamfisk.
8. *Oppdrettsanlegg*: en eller flere installasjoner på en lokalitet med akvakulturvirksomhet, og tilhørende landbase.
9. *Oppdrettsvirksomhet*: produksjon av laks, ørret og regnbueørret med tilhørende aktiviteter. Med produksjon menes ethvert tiltak for å påvirke dyrets vekt, størrelse, antall, egenskaper eller kvalitet.
10. *Pigghuder*: sjølliljer, sjøstjerner, slangestjerner, sjøpiggsvin og sjøpølser.
11. *Settefisk*: rogn og yngel som oppdrettes med sikte på overføring til andre lokaliteter.
12. *Sjøvann*: vann med minst 0,5 promille saltinnhold.
13. *Stamfisk*: fisk som skal strykes eller reproduseres på annen måte.

Kapittel 2. Tildeling og lokalisering av konsesjon mv.

§ 4. *Krav om konsesjon for oppdrettsvirksomhet*

Ingen kan drive oppdrettsvirksomhet uten konsesjon.

Konsesjon som gis i medhold av denne forskriften gjelder for:

1. en bestemt art,
2. en bestemt lokalitet, og
3. enten klekking av rogn og produksjon av tidlige livsstadier ment for utsett eller oppdrett av fisk, krepsdyr, bløtdyr eller pigghuder til konsum.

§ 5. *Særlig om tildeling av konsesjoner til oppdrett av mat- og stamfisk i ferskvann*

Fiskeridirektoratet eller den direktoratet gir myndighet, kan fastsette begrensninger i antall konsesjoner til oppdrett av matfisk og stamfisk i et vassdrag, eller foreta en fordeling mellom søkere innenfor en biomassegrense som blant annet av miljøhensyn er fastsatt som maksimum for et vassdrag.

§ 6. *Krav til søker*

Søker må dokumentere økonomisk evne til å gjennomføre prosjektet.

For oppdrett av fisk må den ansvarlige for den daglige driften av den omsøkte oppdrettsvirksomheten ha akvakulturutdanning tilsvarende videregående kurs II-nivå (VK II), fagbrev i akvakultur eller minst 2 års praksis som ansvarlig for den daglige driften ved et fiskeoppdrettsanlegg.

For oppdrett av bløtdyr, krepsdyr eller pigghuder må den ansvarlige for den daglige drift for den omsøkte oppdrettsvirksomhet ha akvakulturutdanning tilsvarende utdanning relatert til nevnte dyregrupper på videregående kurs I-nivå (VK I) eller minst 2 års praksis som ansvarlig for den daglige driften ved et oppdrettsanlegg.

Kravene i første og andre ledd gjelder ikke for fiskere som er registrert på blad A eller B i fiskermanntallet og tilvirkere som oppbevarer villfanget fisk som ledd i oppdrettsvirksomhet av midlertidig eller sporadisk karakter.

§ 7. *Krav til lokalitet*

Konsesjon til å drive på en lokalitet skal ikke gis dersom:

1. oppdrettsvirksomheten vil volde fare for utbredelse av sykdom på fisk, bløtdyr, krepsdyr eller pigghuder,
2. oppdrettsvirksomheten vil volde fare for forurensning,
3. oppdrettsvirksomheten har en klart uheldig plassering i forhold til det omkringliggende miljø, hensynet til folkehelsen, lovlig ferdsel eller annen utnytting av området, eller
4. den privatrettslige hjemmel for å etablere anlegget utvilsomt mangler.

Ved vurderingen etter første ledd nr. 3 skal det blant annet legges vekt på om oppdrettsvirksomheten i vesentlig grad antas å medføre skade eller ulempe på natur eller fritidsinteresser. Det skal videre tas hensyn til kommunale og fylkeskommunale godkjente planer for annen bruk av området eller vassdraget.

Ved vurderingen av søknad om konsesjon til å drive på ferskvannslokaliteter, herunder lokaliteter for settefiskoppdrett, skal det også legges vekt på om virksomheten representerer fare for viktige bestander av lakse- og innlandsfisk, samt om den omsøkte lokaliteten vil medføre hindringer for annen oppdrettsvirksomhet.

§ 8. *Særlige krav til lokalitet for settefiskoppdrett av ferskvannsfisk*

Konsesjon til å drive settefiskoppdrett av ferskvannsfisk skal ikke gis:

1. til oppdrett på merdbasert ferskvannslokalitet, eller
2. dersom søker ikke har sannsynliggjort at virksomheten har tilgang til tilstrekkelige mengder vann av en kvalitet som sikrer fiskene gode levevilkår, herunder tilstrekkelig vanngjennomstrømning.

§ 9. *Søknadsbehandling*

Søknad etter denne forskrift utfylles på fastsatt skjema, og sendes Fiskeridirektoratets regionkontor i den region det søkes om lokalisering.

Gjelder søknaden oppdrett av ferskvannsarter i fylkene Hedmark, Oppland, Buskerud, Telemark, Vestfold, Østfold, Oslo eller Akershus, der anlegg skal ha inntak og utslipp til ferskvann, skal søknaden sendes til fylkesmannen i det fylket det søkes om lokalisering.

Etter at regionkontoret eller fylkesmannen har sendt søknad om konsesjon til den kommune det søkes om

lokalisering i, skal søker etter anvisning fra kommunen sørge for at søknaden legges ut til offentlig ettersyn, og at dette kunngjøres i Norsk Lysningsblad og i to aviser som er vanlig lest på stedet.

Søknad etter § 15 og melding etter § 16 sendes Fiskeridirektoratet. Det samme gjelder søknad om dispensasjon etter § 21.

§ 10. Krav til søknad

Søknaden skal inneholde:

1. investerings- og finansieringsplan, samt likviditetsbudsjett, driftsbudsjett og resultatbudsjett for en 2-årsperiode. I de tilfeller der lånefinansiering er nødvendig bør slikt tilsagn vedlegges,
2. dokumentasjon av de akvakulturfaglige kvalifikasjonene til den ansvarlige for den daglige drift,
3. opplysninger om søkers eierform; hvorvidt søker er fysisk eller juridisk person, og eventuelt angivelse av deltakere og deres eierandeler, eventuelt med utskrift av aksjebok, jf. aksjeloven § 4–5 til § 4–7. For juridisk person må stiftelsesdokument fremgå, jf. aksjeloven § 2–9,
4. dokumentasjon på betalt gebyr etter forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet,
5. opplysninger om strømmålinger på lokaliteten,
6. kartdokumentasjon som angitt i NS 9410 – Miljøovervåking av marine matfiskanlegg – eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm, og
7. resultatene fra en miljøundersøkelse i form av en trendovervåking av bunnforholdene på lokaliteten (i NS 9410 kalt B-undersøkelse) gjort i henhold til NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm.

Første ledd nr. 6 og 7 gjelder bare ved søknad om oppdrett av fisk på lokalitet i sjøvann.

Ved søknad som nevnt i § 6 fjerde ledd gjelder kun første ledd nr. 3.

Miljøundersøkelsen etter første ledd nr. 7 skal gjøres av kompetent organ. Et kompetent organ skal dokumentere relevant faglig kompetanse for oppdragsgiver og være uavhengig oppdragsgiver.

På lokaliteter hvor miljøundersøkelse etter første ledd nr. 7 vanskelig lar seg gjennomføre etter NS 9410 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm på grunn av dybdeforhold eller lokalitet med stein- eller fjellbunn, kan Fiskeridirektoratets regionkontor i samråd med Fylkesmannen fatte vedtak om alternativ miljøundersøkelse.

Dersom anleggets størrelse, beliggenhet eller andre forureningsmessige forhold tilsier det, kan Fiskeridirektoratets regionkontor i samråd med Fylkesmannen kreve undersøkelse av bunntilstanden på lokaliteten (nærsonen) og utover i resipienten (fjernsonen) (i NS 9410 kalt C-undersøkelse) i henhold til NS 9410 jf. 9423 eller tilsvarende internasjonal standard/anerkjent norm. Slik undersøkelse skal utføres av et organ som er akkreditert for å utføre oppgaven.

Kapittel 3. Konsesjonsavgrensning

§ 11. Oppdrett av mat- og stamfisk i ferskvann

Konsesjon til oppdrett av matfisk og stamfisk i ferskvann avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 325 tonn.

§ 12. Oppdrett av matfisk og stamfisk i sjøvann

Konsesjon for oppdrett av matfisk og stamfisk i sjøvann avgrenses til en konsesjonsbiomasse fastsatt i det enkelte tilfelle, med mindre annet er fastsatt i andre eller tredje ledd.

Konsesjon til matfiskoppdrett med merdteknologi avgrenses til en konsesjonsbiomasse på inntil 780 tonn.

For oppdrettsvirksomhet som nevnt i § 6 fjerde ledd er størrelsen avgrenset til 65 tonn konsesjonsbiomasse og tillatelse skal kun gis for bruk i et avgrenset tidsrom i løpet av året.

§ 13. Oppdrett av bløtdyr, krepsdyr og pigghuder

Konsesjonsavgrensningen for oppdrett av bløtdyr, krepsdyr og pigghuder fastsettes i det enkelte tilfellet.

§ 14. Omgjøring fra volum til konsesjons- og lokalitetsbiomasse

Konsesjon gitt før 1. januar 2005 avgrenset i konsesjonsvolum, omgjøres til konsesjoner avgrenset i konsesjonsbiomasse.

Klarering av lokalitet gitt før 1. januar 2005 avgrenset i volum, omgjøres til klarering avgrenset i lokalitetsbiomasse.

Hver 1 m³ tillatt volum omgjøres til 65 kg maksimalt tillatt biomasse.

Kapittel 4. Overføring av konsesjoner og endring i eierforhold

§ 15. Overføring av konsesjoner

Det må søkes om tillatelse fra Fiskeridirektoratet dersom konsesjonen ønskes overdratt til en annen enn den eller de konsesjonen er gitt til. Tillatelse kan ikke gis dersom dette vil stride mot reglene for tildeling i denne forskriften.

§ 16. Endring i eierforhold

Ved endring av eierforhold i juridiske personer som har konsesjon etter denne forskriften, skal innehaver av konsesjonen sende melding til Fiskeridirektoratet om fordelingen av eierandelene etter endringen.

Melding etter første ledd skal sendes innen 30 dager etter inngåelse av avtale om eiermessige endringer. Ved

tvangssalg regnes fristen fra stadfestelsen av budet. Ved annen form for overdragelse regnes fristen fra ervervstidspunktet.

§ 17. *Krav til søknad etter § 15 og melding etter § 16*

En søknad etter § 15 og melding etter § 16 skal inneholde:

1. organisasjonsnummer eller personnummer for konsesjonsinnehaver og den konsesjonen søkes overdratt til eller den eierandeler overdras til,
2. opplysninger om fordeling av eierandeler etter endringene, og
3. opplysninger om den ansvarlige for den daglige driftens kvalifikasjoner innen akvakultur, dersom dette forhold endres.

I tillegg skal en søknad etter § 15 inneholde:

1. bekreftelse fra pantekreditorer som viser at de er gjort kjent med at konsesjonen søkes overdratt i samsvar med søknaden,
2. bekreftelse på at det foreligger nødvendige grunn- og vannrettigheter ved overdraging av konsesjon til oppdrett av settefisk, og
3. firmaattest for begge parter.

Kapittel 5. Administrative bestemmelser, tiltak og straff

§ 18. *Tilbaketrekking av konsesjon ved passivitet*

Konsesjonen kan trekkes tilbake dersom konsesjonsinnehaver innen to år etter utstedelse av konsesjonsdokument ikke har etablert virksomhet med mer enn 1/3 av tillatt konsesjonsstørrelse. Det samme gjelder dersom konsesjonsinnehaver ikke har hatt virksomhet som overstiger 1/3 av tillatt konsesjonsstørrelse i en periode på to år.

Unntatt er konsesjon som ikke er blitt benyttet i to år på grunn av pålagt brakklegging av oppdrettsanlegget. Denne kan trekkes tilbake dersom den ikke skal drives i henhold til godkjent driftsplan etter denne to-årsperioden.

Overdragelse av konsesjon eller overdragelse av tilsagn om konsesjon medfører ikke fristavbrudd etter denne paragrafen.

§ 19. *Gebyr*

For behandling av søknader etter denne forskriften betales det gebyr i den grad dette følger av forskrift 21. desember 2001 nr. 1597 om innkreving av gebyrer til statskassen for offentlige oppgaver i forbindelse med oppdretts- og havbeitevirksomhet § 2.

§ 20. *Tvangsmulkt, straff m.m.*

Ved overtredelse av bestemmelser i denne forskrift gjelder forskrift 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

Overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift kan videre føre til straffansvar og tilbaketrekking av tillatelse, jf. lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 24 og § 25.

§ 21. *Dispensasjon*

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

Kapittel 6. Ikrafttredelse og opphevelse av andre forskrifter

§ 22. *Ikrafttredelse og opphevelse av andre forskrifter*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005.

Fra samme tid oppheves følgende forskrifter:

- forskrift 11. juli 1990 nr. 547 om oppdrett av skalldyr
- forskrift 11. juli 1990 nr. 548 om oppdrett av andre fiskearter enn laks, ørret og regnbueørret i saltvann
- forskrift 20. desember 1985 nr. 2272 om oppdrett av fisk på ferskvannslokalitet.

22. des. Nr. 1800 2004

Forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 4, § 6 og § 10. Kunngjort 5. januar 2005.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskriften er å sikre kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret, for å oppnå de nasjonale målsetningene for havbruksnæringen.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for tillatelser til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjøvann jf. lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. (oppdrettsloven).

Kapittel 2. Eiermessige endringer som krever tillatelse mv.

§ 3. Nasjonal eierbegrensning

Det må søkes om tillatelse fra departementet dersom et erverv vil medføre at erververen får kontroll over mer enn 20% av samlet konsesjonsbiomasse. Med kontroll menes direkte eller indirekte eierskap til mer enn halvparten av eierinteressene, eller at det på annen måte oppnås tilsvarende kontroll.

Det kan ikke gis tillatelse til erverv som innebærer at erververen vil kontrollere mer enn 35% av samlet konsesjonsbiomasse.

I vurderingen av om tillatelse skal gis skal det legges vekt på om ervervet bidrar til å oppnå nasjonale målsetninger for næringen, herunder å øke verdien av norsk fiskeeksport, økt verdiskapning og å utløse næringens potensial som helhet. Videre om ervervet bidrar til å opprettholde næringen som en lønnsom og livskraftig kystnæring.

Departementet kan sette de vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål som denne forskriften skal fremme.

§ 4. Dokumentasjon

Følgende opplysninger skal dokumenteres i søknad om tillatelse etter § 3:

- a. Konsesjonsinnehaver,
- b. fordeling av eierandel etter eierstrukturendringen,
- c. driftsleders kvalifikasjoner innen akvakultur,
- d. informasjon om erververen, herunder beskrivelsen av erververens virksomhet, antall ansatte, årsregnskap, årsberetning¹ og firmaattest,
- e. begrunnelsen for og intensjonen med ervervet, herunder investeringsplaner,
- f. ervervets betydning for fremtidig virksomhet og sysselsetting, og
- g. informasjon om det foretak det er ervervet eierandeler i, herunder beskrivelse av virksomheten, antall ansatte, årsregnskap, årsberetning og firmaattest.

I tillegg kan det settes krav om innsendelse av annen dokumentasjon som anses nødvendig for å vurdere søknaden.

¹ Jf. lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).

§ 5. Regional eierbegrensning

Ingen kan kontrollere mer enn 50% av samlet konsesjonsbiomasse innenfor en av fiskerimyndighetenes inndelte regioner.

Kapittel 3. Forskjellige bestemmelser

§ 6. Tvangsmulkt

Ved overtredelse av bestemmelser i denne forskrift, kan det fastsettes tvangsmulkt etter reglene i forskrift 12. juli 1989 nr. 551 om tvangsmidler etter kapittel IV i lov om oppdrett av fisk, skalldyr m.v.

§ 7. Dispensasjon

Det kan i særlig tilfelle gjøres unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. februar 2001 nr. 158 om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.

22. des. Nr. 1801 2004

Forskrift om endring i forskrift om bekjempelse av lakselus, forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd og forskrift om godkjenning av etablering og utvidelse av akvakulturanlegg og registrering av pryddammer.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7 annet ledd, § 8 annet ledd, § 14, § 15, § 19 tredje ledd, § 33 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 1. februar 2000 nr. 70 om bekjempelse av lakselus gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Antall voksne hunnlus (lakselus), antall lakselus i bevegelige stadier, antall gjennomførte behandlinger, sjøtemperatur og bruk av leppefisk skal registreres og rapporteres månedlig til Mattilsynet innen den 7. i nærmest påfølgende måned.

II

I forskrift 28. august 2003 nr. 1110 om tildeling og drift ved havbeiteverksemd gjøres følgende endringer:

§ 21 og ny § 22 skal lyde:

§ 21. Helsekontroll

Det skal gjennomføres risikobasert helsekontroll med akvakulturdyr på lokaliteten.

Ved auka dødstal eller mistanke om smittsam eller ikkje-smittsam sjukdom på lokaliteten skal veterinær eller fiskehelsebiolog varslast omgåande, og helsekontroll gjennomførast for å avklare årsaksforhold.

Ved vedvarande auka dødstal skal ny helsekontroll gjennomførast innan 14 dagar, med mindre årsaksforhold er eintydig og avklart.

Når det er teke inn akvakulturdyr i ein lokalitet skal det gjennomførast minst ein helsekontroll før akvakulturdyr blir tekne ut av lokaliteten.

§ 22. Helsekontrollen sitt innhald

Helsekontrollen skal utførast av veterinær eller fiskehelsebiolog. Etter løyve frå Mattilsynet kan det nyttast anna personell med tilsvarende kompetanse.

Ved kvar helsekontroll skal driftsjournalen til lokaliteten granskast. Lokaliteten skal inspiserast. Eit representativt utval av nett daude dyr eller dyr med unormal åtferd skal obduserast og relevante undersøkingar skal gjennomførast.

Ved auka dødstal eller mistanke om smittsam eller ikkje-smittsam sjukdom skal det takast ut prøver og gjennomførast undersøkingar for å fastslå årsaka.

Nåværende § 22 til § 37 blir § 23 til § 38.

§ 36 og § 37 skal lyde:

§ 36. Tilsyn og vedtak

Fiskeri- og kystdepartementet handhevar føresegna i § 5. Fiskeristyresmaktene handhever føresegnene i § 1, § 2, § 4 til § 20, § 27 til § 33, § 34, § 35 og § 37 fyrste ledd.

Mattilsynet handhevar føresegnene i § 20 til § 26, § 34 og § 37 andre ledd.

§ 37. Dispensasjon

Fiskeristyresmaktene kan i særlege høve gjere unntak frå føresegnene nemnt i § 36 fyrste ledd.

Mattilsynet kan i særlege høve gjere unntak frå føresegnene nemnt i § 36 andre ledd såframt at det ikkje vil stride mot Noregs internasjonale plikter, herunder EØS-avtala.

III

I forskrift 16. januar 2004 nr. 279 om godkjenning av etablering og utvidelse av akvakulturanlegg og registrering av pryddammer gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. *Akvakulturanlegg*: en eller flere installasjoner på en lokalitet med akvakulturvirksomhet og tilhørende landbase.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. Omgjøring av produksjonsomfang fra volum til maksimalt tillatt biomasse

Godkjenninger til etablering eller utvidelse av akvakulturanlegg gitt før 1. januar 2005, avgrenset i volum, omgjøres til godkjenninger med avgrensning i maksimalt tillatt biomasse. Hver 1 m³ godkjent volum omgjøres til 65 kg maksimalt tillatt biomasse.

Nåværende § 8 til § 12 blir § 9 til § 13.

IV

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2005.

22. des. Nr. 1802 2004**Forskrift om endring i forskrift om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. desember 2004 med hjemmel i forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13, § 14 og § 15, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 189, lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 37a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 190 og lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl § 6a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 191 og Stortingets budsjettvedtak. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (direktiv 85/73/EØF og direktiv 96/43/EF). Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet gjøres følgende endringer:

§ 2, § 3, § 4, § 5, § 6 og § 7 skal lyde:

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift fastsetter gebyr for særskilte ytelser i henhold til matloven, dyrevernloven, dyrehelsepersonelloven og husdyravlloven og forskrifter gitt med hjemmel i disse lovene.

§ 3. Definisjon

Med særskilte ytelser menes i denne forskriften behandling av de søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende som fremgår av vedlegg I til forskriften.

§ 4. Fast gebyr

Forskriften fastsetter i vedlegg I, kapittel I, til denne forskriften hvilket gebyr som skal betales for den enkelte særskilte ytelse i gebyrklasse a og b og for de gebyr som er fastsatt uten bruk av gebyrklasse.

§ 5. Fastsettelse av gebyr

Mattilsynet skal fastsette gebyr for særskilte ytelser etter vedlegg I kapittel II til denne forskriften i henhold til faktisk ressursbruk, dog slik at gebyret enten settes til det angitte beløp i den gebyrklassen ytelsen er benevnt eller til det angitte beløp i lavere gebyrklasse.

Vedtaket kan påklages.

§ 6. Ekstraordinære utgifter

Dersom behandling av en særskilt ytelse definert i en gebyrklasse medfører ekstraordinære kostnader, så som ekstraordinære analysekostnader, eksterne rapporter mv., kan Mattilsynet kreve kostnadene dekket gjennom et tillegg i gebyret som skal fastsettes til summen av de påløpte ekstraordinære kostnader.

§ 7. Innbetaling av gebyr mv.

Gebyret skal innbetales etterskuddsvis og forfaller til betaling 30 dager etter fakturadato.

Gebyret skal innbetales til Mattilsynet, eller annen instans bemyndiget av Mattilsynet.

For hver faktura skal det i tillegg innbetales et administrasjonsgebyr på kr 100,-.

Vedlegg 1 skal lyde:

*Vedlegg 1**Kapittel I. Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 4*

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning/registrering av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av avlssted for prebasisavl	870	b
Godkjenning av tilvirker/importør/forhandler av plantevernmidler	870	b
Registrering av registreringspliktige etter plantehelsereguleringen	870	b
Godkjenning av økologisk produksjon/foredling/import – innmelding i kontrollordning ¹	870	b
Godkjenning av frilandsareal for karantenedyrking	870	b
Godkjenning av virksomhet for tilvirkning og ISPM15-merking av innkjøpt varmebehandlet treemballasje	870	b
Godkjenning av virksomhet for ISPM15-merking av innkjøpt varmebehandlet treemballasje	435	a
Endringsgodkjenning av dyrebutikker//dyrepensjonat/hestesenter	870	b
Godkjenning av isolat/karantenestasjon for import, levende dyr	870	b
Godkjenning av driftsbygninger/fjørfeanlegg – ombygging av deler av anlegget	870	b
Registrering av RSW- og CSW-fartøy	435	a
Registrering av fartøy som koker skalldyr	435	a
Registrering av frysefartøy	870	b

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Godkjenning av fartøyer for ombordproduksjon av rognkjeksrogn	870	b
Godkjenning av omsetning fra detaljistutsalgs uten produksjon/pakking	870	b
Autorisasjon/godkjenning, produksjon/pakking/omsetning – enkel	870	b
Endringsgodkjenning, lokaler/næringsmiddelvirksomheter – enkel	870	b
Godkjenning av transportvirksomheter, næringsmidler – enkel	870	b
Godkjenning av ATP-materiell	870	b
<i>Behandling av søknad om godkjenning/registrering av produkter:</i>		
Registrering av gjødselvarerprodukter	870	b
Godkjenning av desinfeksjonsmidler, rengjøringsmidler og lignende	870	b
Godkjenning for ikke-godkjent produkt – beiset såvare (søknad om dispensasjon)	200	–
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter godkjent tidligere	870	b
Godkjenning av dietetiske næringsmidler – tilsvarende produkter godkjent tidligere	870	b
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:²</i>		
Utstedelse av hygienesertifikat	435	a
Utstedelse av sunnhetsattest, fisk (inkl. tilhørende erklæringer)	100	–
Utstedelse av erklæringer, fisk (der denne blir gitt alene)	100	–
Utstedelse av transportdokument for levende akvatiske dyr	250	–
Utstedelse av bransjestandardattest/inspeksjonsattest, fisk	870	b
Utstedelse av helsesertifikat for eksport av fiskeavfall/animalske biprodukter	250	–
Utstedelse av re-/eksportsertifikat for produkter/planter og smittebærende emner	250	–
Utstedelse av eksportsertifikat for levende dyr	250	–
Utstedelse av eksportsertifikat for ull	250	–
Sertifisering av settepoteter	870	b
Sertifisering av såvarer	435	a
Sertifisering av bigård (bigård under 20 kuber)	250	–
Sertifisering av bigård (bigård 20 kuber og mer)	435	a
Utstedelse av attest for brønnbåter ved spesielle oppdrag	870	b
Utstedelse av verifikasjon for beskyttede betegnelser	870	b
Tilleggsgebyr ved reise ved utstedelse av attester og sertifikater, ekskl. reise ved stikkprøvekontroll	435	a
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Utstedelse av duplikater	435	a
Autorisasjon av seminteknikere/tillatelse til å inseminere dyr i bestemt besetning	435	a
Autorisasjon/lisens/spesialistgodkjenning av veterinær og annet dyrehelsepersonell	435	a
Godkjenning av dyretransportør	435	a
Brukstillatelse for vaksiner	870	b
Importkontroll – brukte landbruksmaskiner og tomemballasje uten attest	870	b
Importkontroll – ved anmodning fra Tollvesenet (produkter/planter og smittebærende emner/fisk/dyr)	870	b
Godkjenning av plantesorter uten verdiprøving	870	b

Kapittel II: Gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, jf. § 5

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Behandling av søknad om autorisasjon/godkjenning/registrering av transportenheter, fartøy, anlegg, virksomheter og områder:</i>		
Godkjenning av såvareforretninger	6.960	e
Godkjenning av leierenserier	3.480	d
Godkjenning av anlegg fôrproduksjon	6.960	e
Godkjenning av avlsorganisasjoner	3.480	d
Godkjenning av virksomheter for sertifisert produksjon etter plantehelseregulverket	6.960	e
Godkjenning av fasiliteter for karantenedyrking	3.480	d
Godkjenning av virksomheter for varmebehandling av trelast til treemballasje, tilvirkning av treemballasje og ISPM15-merking	6.960	e
Godkjenning av virksomhet for varmebehandling av trelast til treemballasje	3.480	d
Godkjenning av virksomhet for metylbromidgassing og ISPM15-merking av treemballasje	3.480	d
Godkjenning av dyrebutikker/dyrepensjonat/hestesenter	3.480	d
Godkjenning av eksportvirksomheter, levende dyr	3.480	d
Driftstillatelse for desinfeksjon av inntaksvann/avløpsvann akvakulturrelatert virksomhet	3.480	d

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
Godkjenning av driftsbygninger/fjørfeanlegg – nybygg og total ombygging	3.480	d
Sertifisering av fjørfevirksomheter	3.480	d
Godkjenning av strutseanlegg	3.480	d
Godkjenning av avlsstasjoner	3.480	d
Godkjenning av steriliseringsanlegg av avfall til dyrefør	3.480	d
Godkjenning av anlegg som behandler animalsk avfall	6.960	e
Godkjenning av produsenter av fiskemel og fiskeolje	17.400	f
Godkjenning av slakteri/tilvirkningsanlegg for akvatiske dyr fra akvakulturanlegg	6.960	e
Godkjenning av driftsopplegg ved uttak av kjønnsprodukter fra akvakulturdyr	3.480	d
Godkjenning av akvakulturanlegg i ikke-godkjent sone	34.800	g
Godkjenning av transportenheter, akvatiske organismer	2.175	c
Godkjenning av fabrikkfartøy	3.480	d
Godkjenning av gjenutleggingsområder for skjell	3.480	d
Godkjenning av produksjonsområder	3.480	d
Godkjenning av fiskeførvirksomheter	17.400	f
Registrering av fiskeførvirksomheter	6.960	d
Godkjenning av ekspedisjonssentraler for skjell	17.400	f
Godkjenning av rensesentraler skjell	6.960	e
Godkjenning av fangstfartøy – sjøpattedyr	2.175	c
Godkjenning av virksomhet som mottakssted for kjøtt fra sjøpattedyr	3.480	d
Godkjenning av kontrollsted for selkjøtt	2.175	c
Godkjenning av lokaler på land hvor fiskevarer tilvirkes	6.960	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – moderat	6.960	e
Autorisasjon/godkjenning, slakting landdyr – omfattende	17.400	f
Autorisasjon/godkjenning, produksjon//pakking/omsetning – moderat	6.960	e
Autorisasjon/godkjenning, produksjon/pakking/omsetning – omfattende	17.400	f
Godkjenning av frittstående lager	3.480	d
Godkjenning av importvirksomhet, næringsmidler	3.480	d
Endringsgodkjenning, lokaler/næringsmiddelvirksomheter – moderat	3.480	d
Endringsgodkjenning, lokaler/næringsmiddelvirksomheter – omfattende	6.960	e
Godkjenning av transportvirksomheter, næringsmidler – omfattende	3.480	d
Godkjenning av vannforsyningssystem – enkel	6.960	e
Godkjenning av vannforsyningssystem – moderat	34.800	g
Godkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	87.400	h
Godkjenning av eget vannforsyningssystem til virksomheter	6.960	e
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – enkel	6.960	e
Endringsgodkjenning av vannforsyningssystem – omfattende	17.400	f
Endringsgodkjenning av eget vannforsyningssystem til virksomheter	3.480	d
Godkjenning av vannkilde/utvinning av vann/tapping av vann på flaske	17.400	f
<i>Behandling av søknad om godkjenning/registrering av produkter:</i>		
Godkjenning av ensileringsmidler	6.960	e
Godkjenning av tekniske innretninger – enkel	6.960	e
Godkjenning av tekniske innretninger – omfattende	17.400	f
(Re)godkjenning av plantevernmidler unntatt makroorganismer ³	15.000	h
(Re)godkjenning av makroorganisme	3.480	d
Parallellgodkjenning/off-label-godkjenning av plantevernmidler	3.480	d
Godkjenning for bruk av plantevernmidler (søknad om dispensasjon)	3.480	d
Godkjenning av vannbehandlingsprodukter	6.960	e
Godkjenning av berikning – tilsvarende produkter ikke godkjent tidligere	6.960	e
Godkjenning av ny mat – forenklet søknad	6.960	e
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering	17.400	f
Godkjenning av ny mat – full risikovurdering med stort omfang	34.800	g
Godkjenning av GM – mat og før som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – forenklet søknad	6.960	e
Godkjenning av GM – mat og før som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering	17.400	f
Godkjenning av GM – mat og før som ikke er godkjenningsspliktig etter genteknologiloven – full risikovurdering med stort omfang	34.800	g
Godkjenning av dietetiske næringsmidler – tilsvarende produkter ikke godkjent tidligere	6.960	e

<i>Særskilte ytelser:</i>	<i>Gebyr</i>	<i>Gebyrklasse</i>
<i>Utstedelse av sertifikater/attester/erklæringer:²</i>		
Utstedelse av sertifikat/helseattest for flytting av levende akvatiske dyr	2.175	c
<i>Andre særskilte ytelser:</i>		
Prøving og godkjenning av plantesorter, pr. år ⁴	8.000	g
DUS-test av plantesorter gjennomført i Norge, pr. år ⁴	8.000	g
Kopi av DUS-test bestilt fra utenlandsk prøveinstitusjon ⁵	2.000	–
DUS-test gjennomført i utlandet	34.800	g
Innkreving og videreformidling av foredleravgift	3.480	d

- 1 Ytelsen utføres av DEBIO etter fullmakt fra Mattilsynet. DEBIO krever også inn gebyret.
- 2 Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet har gitt Mattilsynet adgang til å benytte inntil dobbel timeverksats (kr 870,-) for ytelser av hastekarakter som bruker ønsker gjennomført utenom normal arbeidstid, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 3 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 75, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 4 Landbruks- og matdepartementet har fastsatt timesats på kr 100, jf. forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 annet ledd.
- 5 Gebyret er fastsatt iht. internasjonale avtaler og etter forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 18.

<i>Gebyrklasser:</i>	<i>Gebyr</i>
a: 1 timeverk opp til 2 timeverk	435
b: 2 timeverk opp til 5 timeverk	870
c: 5 timeverk opp til 1 dagsverk	2.175
d: 1 dagsverk opp til 2 dagsverk	3.480
e: 2 dagsverk opp til 1 ukeverk	6.960
f: 1 ukeverk opp til 2 ukeverk	17.400
g: 2 ukeverk opp til 5 ukeverk	34.800
h: 5 ukeverk og oppover	87.400

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

22. des. Nr. 1803 2004

Ikrafttredelse av og endring i forskrift om sanksjoner mot Elfenbenskysten.

Fastsatt av Utenriksdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten § 4 og § 5. Kunngjort 5. januar 2005.

I

Forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten trer i kraft 22. desember 2004.

II

I forskrift 10. desember 2004 nr. 1617 om sanksjoner mot Elfenbenskysten gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 1 fotnoten skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/Docs/sc/committees/CITemplate.htm>.

§ 3 nr. 1 fotnoten skal lyde:

- 1 Du kan finne en liste med personer og enheter som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside: <http://www.un.org/Docs/sc/committees/CITemplate.htm>.

III

Vedtaket og endringen trer i kraft 22. desember 2004.

23. des. Nr. 1804 2004

Forskrift om endring i forskrift om kvoteordningen for melk.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnadn av jordbruksvarer § 19, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1125. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 7. januar 2003 nr. 14 om kvoteordningen for melk gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Omregningsfaktorene for de ulike produktgrupper er som følger:

<i>Produktgrupper</i>	<i>Beskrivelse</i>	<i>Omregningsfaktorer</i>
	Gjelder både ku- og geitmelk	
1. Smør	Smør kjernet av fløte/rømme.	21,6
2. – Brunost og helfet brunost, Tinn-type – Fast og halvfast hvitost	– Brunost kokt av myse etter ysting av helmelk og tilsatt under 30% melk. – Brunost kokt av mager myse minus myseprotein og tilsatt fløten. – Fast og halvfast hvitost.	11,0
3. – Seterrømme	– Syrnet fløte med 30–40% fett	10,0
4. – Helfet brunost – Brunost med melk	– Brunost kokt av mager myse og tilsatt fløten. – Brunost tilsatt over 30% melk.	8,5
5. – Bløt hvitost	– Bløt hvitost.	7,5
6. – Smørbar ost – Rømmegrøt	– Fersk hvitost med smørbar konsistens. – Brunostprodukt med primlignende konsistens. – Rømmegrøt.	5,0
7. – Gomme – Ostekake	– Melkeprodukt med gomme-/grøtkonsistens. – Kake laget med ost som råstoff.	3,0
8. – Melk – Spesialprodukt	– Melk uten tilsetning og melk syrnet med yoghurtkultur eller annen bakteriekultur, solgt som konsummelk. – Spesialprodukt med mer enn 50% vektandel av melkeråstoff i produktet (kaker, paier etc.).	1,0

§ 5 første ledd skal lyde:

Såfremt ikke annet følger av forskriften ellers, skal landbrukseiendommens kvote utgjøre kvote foregående år multiplisert med forholdstallet 1,00 for kumelk og 1,00 for geitemelk, og deretter tillagt kvote kjøpt foregående år. Tillegget for kjøpt kvote kan likevel ikke føre til at landbrukseiendommens kvote overstiger 375.000 liter kumelkkvote eller 187.500 liter geitmelkkvote, med mindre eiendommens basiskvote 1983 eller senere tildelt basiskvote etter unntaksbestemmelsene i topriorordningen er over disse grensene. I slike tilfeller kan kjøpt kvote tillegges i den grad denne basiskvoten ikke overstiges.

§ 7 annet ledd skal lyde:

Denne bestemmelsen gjelder ikke landbrukseiendommer der det er inngått avtale om omstillingsbidrag eller der kvoten er solgt. Bestemmelsen gjelder heller ikke landbrukseiendommer med geitmelkkvote lokalisert utenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding, jf. vedlegg 1.

§ 8 skal lyde:

Statens landbruksforvaltning kan etter søknad gi tillatelse til konvertering mellom kumelkkvote og geitmelkkvote. Ved konvertering skal det benyttes et forholdstall mellom geitmelkkvote og kumelkkvote på 1:2.

Konvertering fra kumelkkvote til geitmelkkvote kan bare foretas innenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding. Statens landbruksforvaltning kan fastsette nærmere avgrensning av konvertering innenfor disse geografiske områdene.

Ved konvertering fra geitmelkkvote til kumelkkvote utenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding ytes det et omstillingsbidrag på kr 75.000 pr. år i 4 år. Omstillingsbidraget kan gis som en engangsutbetaling.

§ 13 første ledd annet punktum skal lyde:

Samlet kvote etter sammenslåing kan maksimalt utgjøre 375.000 liter kumelk eller 187.500 liter geitmelk.

§ 14 skal lyde:

Kumelkkvoter omsettes innenfor hvert fylke eller omsetningsregionen som består av fylkene Akershus, Vestfold,

Østfold og Oslo. Geitmelkkvoter omsettes innenfor omsetningsregionene Nord-Norge (Finnmark, Troms og Nordland) og Sør-Norge.

Geitmelkkvoter kan kun kjøpes av eiere av landbrukseiendommer innenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding.

§ 15 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Ved salg av kvote kan inntil 60% av kvoten selges til eiere av landbrukseiendommer med kvote innenfor samme fylke eller omsetningsregion. Minimum 40% av kvoten skal selges til staten for kr 3,50 pr. liter.

Ved salg av geitmelkkvote innen 1. januar 2007 fra landbrukseiendommer lokalisert utenfor satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding betales kr 7,50 pr. liter for kvote solgt til staten. I tillegg ytes et omstillingsbidrag på kr 75.000 pr. år i 4 år. Ved omlegging til annen produksjon kan omstillingsbidraget gis som en engangsutbetaling.

§ 18 tredje ledd skal lyde:

Ved kjøp av kvote fra staten betales det kr 3,50 pr. liter samt et gebyr på kr 200.

§ 19 annet og tredje ledd skal lyde:

Ved etterspørselsoverskudd av kumelkkvoter innen et fylke eller omsetningsregion, skal alle kjøpere få kjøpe lik kvotestørrelse begrenset oppad til 1.500 liter kumelkkvote. Er det lagt ut større kvotemengder for kjøp enn 1.500 liter kumelkkvote pr. kjøper, men likevel ikke så mye at alle kjøperne kan få kjøpe ønsket mengde, avsettes først 1.500 liter kumelkkvote til alle kjøperne. Deretter avkortes de individuelle innmeldingene, fratrukket 1.500 liter kumelkkvote, med en lik proSENTSATS.

Ved etterspørselsoverskudd av geitmelkkvoter innen en omsetningsregion, skal alle kjøpere få kjøpe lik kvotestørrelse begrenset oppad til 500 liter geitmelkkvote. Er det lagt ut større kvotemengder for kjøp enn 500 liter geitmelkkvote pr. kjøper, men likevel ikke så mye at alle kjøperne kan få kjøpe ønsket mengde, avsettes først 500 liter geitmelkkvote til alle kjøperne. Deretter avkortes de individuelle innmeldingene, fratrukket 500 liter geitmelkkvote, med en lik proSENTSATS.

Nytt vedlegg 1 skal lyde:

Vedlegg 1. Satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding

Satsingsområdet for geitmelkproduksjon til industriell bearbeiding omfatter alle kommuner med landbrukseiendommer med tilliggende geitmelkkvote, med unntak for følgende kommuner:

Ås
Trysil
Tinn
Tysvær
Tysnes
Fusa
Aure
Rissa
Midtre Gauldal
Leksvik
Verran
Lierne
Røyrvik
Namsskogan
Brønnøy
Grane
Hattfjelldal

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1805 2004

Forskrift om endring i forskrift om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften).

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 17 skal lyde:

For tilsyn og kontroll med vannforsyningssystem etter matloven skal virksomheten betale gebyr.

For tilsyn og kontroll med vannforsyningssystem som nevnt i § 8 første ledd nr. 1 betales gebyr på 0,05 kr/kubikkmeter vann produsert, begrenset oppad til 2 millioner kr pr. år. Unntatt er separate vannforsyningssystem til hyttefelt hvor det betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk, begrenset oppad til dagsverk pr. tilsyn og kontroll.

Vannforsyningssystem som nevnt i § 8 første ledd nr. 2 og 3 er unntatt fra gebyrplikt for tilsyn og kontroll, med mindre vannforsyningssystemet i tillegg leverer vann til andre virksomheter eller personer. I slike situasjoner skal det betales gebyr på 0,05 kr/kubikkmeter levert vannmengde pr. år.

For tilsyn og kontroll med vannforsyning fra ikke godkjenningspliktig vannforsyningssystem betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk, begrenset oppad til ett dagsverk pr. tilsyn og kontroll.

For tilsyn og kontroll med vannforsyning på skip og innretninger til sjøs betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk.

Gebyr kreves inn av Mattilsynet og betales innen frist fastsatt av Mattilsynet. Ved beregning av gebyrgrunnlaget kan tall fra foregående år legges til grunn. Er oppgaver ikke innkommet i rett tid, kan gebyrgrunnlaget fastsettes av Mattilsynet ved enkeltvedtak. Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingen.

For gebyr som ikke betales i rett tid betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr.

Fakturagrunnlag lik eller lavere enn kr 200 blir ikke fakturert.

Gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1806 2004

Forskrift om endring i forskrift om kontrollgebyr mv. for kosmetikk og kroppspleieprodukter.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med kosmetikk og kroppspleieprodukter mv. (kosmetikkloven) § 7. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 28. januar 2004 nr. 361 om kontrollgebyr mv. for kosmetikk og kroppspleieprodukter gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om gebyr for tilsyn og kontroll med kosmetikk og kroppspleieprodukter

§ 1 skal lyde:

Gebyret skal bidra til å dekke utgiftene med tilsyn og kontroll med kosmetikk og kroppspleieprodukter.

§ 4 skal lyde:

Gebyrpliktig med en årlig brutto omsetning av kosmetikk og kroppspleieprodukter på mer enn kroner 100.000,-, skal betale et årlig gebyr på kr 5.000. Ved beregning av gebyrgrunnlaget legges tall fra foregående år til grunn.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1807 2004

Forskrift om endring i forskrift om naturlig mineralvann og kildevann.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 4. oktober 2004 nr. 1316 om naturlig mineralvann og kildevann gjøres følgende endring:

§ 14 annet ledd skal lyde:

For tilsyn og kontroll skal det betales et årlig gebyr tilsvarende 2 dagsverk, med en timesats på kr 435. Ekstraordinære kostnader, for eksempel analyser, eksterne rapporter, reisekostnader mv. kan kreves dekket ved gebyr.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1808 2004

Forskrift om endring i forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 189, lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 37a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 190, lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl § 6a, jf. delegeringsvedtak 23. januar 2004 nr. 191 og Stortingets budsjettvedtak. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (direktiv 85/73/EØF og direktiv 96/43/EF). Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

I denne forskrift forstås ved:

- a. *Næringsmidler*: ethvert stoff eller produkt, uansett om det er bearbeidet, delvis bearbeidet eller ubearbeidet, som er bestemt til eller med rimelighet kan forventes å konsumeres av mennesker, herunder også drikkevann.
- b. *Råvare*: enhver vare og ethvert stoff, inkludert tilsetningsstoffer som brukes ved produksjon av næringsmidler, og som er til stede i de ferdige produkter i forandret eller uforandret form.
- c. *Fisk*: enhver art av fisk, krepsdyr og bløtdyr.
- d. *Dyr som ikke brukes til produksjon av næringsmidler*: dyr som ikke vanligvis brukes i matproduksjon, herunder bl.a. kjæledyr/selskapsdyr og pelsdyr.
- e. *Fôr*: alle produkter og blandinger av produkter som er bestemt til fôring av dyr, herunder levende fôr til akvatiske dyr.
- f. *Særskilte ytelser*: behandling av søknader om godkjenning, utstedelse av attester, tildeling av merke- og eierrettigheter, avgiftsrettigheter og lignende.

§ 5, § 6, § 7, § 8 og § 9 skal lyde:

§ 5. Avgift for norskproduserte landbaserte næringsmidler

For norskproduserte landbaserte næringsmidler legges fakturabeløp, eksklusive merverdiavgift, ved kjøp fra råvareprodusenten, til grunn for avgiftsberegningen. For råvarer av egen produksjon legges det som må betales for tilsvarende vare ved ordinært kjøp til grunn.

Virksomheter, herunder grossister, produsenter, produsentsammenslutninger og lignende, skal betale avgift etter satsene nedenfor. Mattilsynet bestemmer hvor innkrevingen skal skje, men den skal i størst mulig grad skje hos grossistene.

Matproduksjonsavgiften utgjør:

- a. 0,45 kr pr. kg godkjent slakt
- b. 1,76 pst. av avgiftsgrunlaget på andre norskproduserte animalia
- c. 0,80 pst. av avgiftsgrunlaget på norskproduserte vegetabilier.

Mattilsynet kan regne om avgiften til en sats pr. enhet.

§ 6. Landingsavgift fisk

Kjøper i første hånd skal for fisk til konsum betale en avgift som beregnes på følgende grunnlag:

- a. Fersk og rundfryst fisk som landes fra et fartøy registrert i et EØS-land (herunder Norge) eller et grønlandsk eller færøysk fartøy: kr 14,20/tonn.
- b. Ved import av fersk fisk som landes direkte fra et tredjelands fiskefartøy, unntatt grønlandske og færøyske fartøy: kr 14,20/tonn.
- c. Fersk fisk som tas opp på norsk fabrikkfartøy og fisk som overføres fra norsk fartøy til utenlandsk kjøperfartøy: kr 14,20/tonn.

For fisk som landes uten at det skjer et kjøp i første hånd før fisken forlater Norge, skal avgiften i henhold til første ledd betales av den som eier fisken ved landing.

Avgiften skal betales på basis av mottatt/ombordtatt mengde råstoff/fiskevare. Avgiften beregnes med grunnlag i rundvekt.

§ 7. Produksjonsavgift fisk

Virksomheter godkjent i henhold til kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer skal betale en avgift på kr 14,20/tonn mottatt fisk for slakting.

Virksomheter godkjent i henhold til forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v. skal betale en avgift på kr 1,90/tonn mottatt råvare.

§ 8. Avgift på import

Ved import av varer (råvarer, halvfabrikata, ferdigvarer) legges tollverdien for varen til grunn for avgiftsberegningene, med unntak for fisk og fiskevarer.

På importerte ferdigvarer og halvfabrikata, unntatt fiskevarer, utgjør avgiften 0,80 pst. av avgiftsgrunnlaget.

På importerte råvarer, unntatt fisk, utgjør avgiften 1,29 pst. av avgiftsgrunnlaget.

Importert fisk og fiskevarer som ikke er omfattet av § 6 og § 7, betaler en avgift på kr 14,20 pr. tonn importert vare.

§ 9. Innbetaling av avgift

Avgiftspliktige virksomheter plikter å gi oppgaver til Mattilsynet over avgiftsgrunnlaget. Oppgavene skal være attestert av den oppgavepliktiges revisor.

Virksomhetene plikter å innbetale avgiften innen frist fastsatt av Mattilsynet.

Avgift på importerte varer etter § 8 skal betales etter samme bestemmelser som gjelder for toll.

For avgift som ikke betales i rett tid skal det betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr. Er oppgaver ikke innkommet i rett tid, kan avgiftsgrunnlaget fastsettes etter skjønn etter nærmere bestemmelser.

Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingen.

Avgiften er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 13 skal lyde:

Mattilsynet fastsetter gebyret ut fra et forhåndsstipulert ressursforbruk for hver type særskilt ytelse.

Gebyrene er inndelt i følgende gebyrklasser:

- a. 1 timeverk opp til 2 timeverk
- b. 2 timeverk opp til 5 timeverk
- c. 5 timeverk opp til 1 dagsverk
- d. 1 dagsverk opp til 2 dagsverk
- e. 2 dagsverk opp til 1 ukeverk
- f. 1 ukeverk opp til 2 ukeverk
- g. 2 ukeverk opp til 5 ukeverk
- h. 5 ukeverk og oppover,

hvor gebyret i hver klasse fastsettes ut fra det laveste ressursforbruk i gebyrklassen.

For ytelser med forhåndsstipulert ressursforbruk lavere enn 1 timeverk fastsettes gebyret uten bruk av gebyrklasse.

Gebyret beregnes ut i fra timesats på kroner 435,-. Departementet kan i særskilte tilfelle fastsette avvikende timesats for ulike ytelser.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1809 2004**Forskrift om sporbarhet av næringsmidler og fôr.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 11. Kunngjort 5. januar 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omfatter næringsmidler, fôr, dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon og alle andre stoffer som er bestemt til eller kan forventes å bli iblandet et næringsmiddel eller et fôr.

Forskriften gjelder for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøyer, og innretninger på norsk kontinentalsokkel.

Forskriften retter seg mot driftsansvarlig for næringsmiddel- og fôrforetak i alle ledd av produksjon, bearbeiding og distribusjon.

§ 2. Definisjoner

1. *sporbarhet*: muligheten til å spore og følge et næringsmiddel, et fôr, et dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon eller et stoff som er bestemt til eller kan forventes å bli tilsatt næringsmidler eller fôr, gjennom alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon,
2. *ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon*: alle ledd, herunder import, fra og med primærproduksjon av et næringsmiddel, til og med lagring, transport, salg eller levering til sluttforbrukeren og, når det er relevant, import, produksjon, framstilling, lagring, transport, distribusjon, salg og levering av fôr,
3. *sluttforbruker*: den endelige forbruker av et næringsmiddel som ikke bruker næringsmiddelet som ledd i et næringsmiddelforetags virksomhet,

4. *næringsmiddelforetak*: ethvert privat eller offentlig foretak, ideelt eller ikke, som utøver hvilken som helst virksomhet i forbindelse med et hvilket som helst ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon av næringsmidler,
5. *fôrforetak*: ethvert privat eller offentlig foretak, ideelt eller ikke, som utøver hvilken som helst virksomhet i forbindelse med produksjon, framstilling, bearbeiding, lagring, transport eller distribusjon av fôr, herunder enhver produsent som produserer, bearbeider eller lagrer fôr til fôring av dyr på sin egen driftsenhet,
6. *driftsansvarlig for et næringsmiddelforetak*: den eller de fysiske eller juridiske personene som har ansvar for at kravene i næringsmiddelregelverket overholdes i det næringsmiddelforetaket vedkommende driver,
7. *driftsansvarlig for et fôrforetak*: den eller de fysiske eller juridiske personene som har ansvar for at kravene i næringsmiddelregelverket overholdes i det fôrforetaket vedkommende driver.

§ 3. *Krav om sporbarhet for næringsmiddel og fôr*

Næringsmidler, fôr, dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon og alle andre stoffer som er bestemt til eller kan forventes å bli iblandet et næringsmiddel eller et fôr, skal kunne spores i alle ledd i produksjon, bearbeiding og distribusjon.

Driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak skal kunne identifisere enhver person som har levert til dem et næringsmiddel, fôr, dyr bestemt til næringsmiddelproduksjon eller ethvert stoff som er bestemt til eller kan forventes å bli iblandet et næringsmiddel eller et fôr. For dette formål skal de driftsansvarlige ha ordninger og framgangsmåter for å kunne gjøre disse opplysningene tilgjengelige for vedkommende myndigheter på anmodning.

Driftsansvarlige for næringsmiddel- og fôrforetak skal ha ordninger og framgangsmåter for å kunne identifisere de andre foretakene som har mottatt deres produkter. Disse opplysningene skal gjøres tilgjengelige for vedkommende myndigheter på anmodning.

Næringsmidler eller fôr som omsettes eller sannsynligvis vil bli omsatt i EØS, skal være hensiktsmessig merket eller identifisert for å gjøre dem lettere å spore, ved hjelp av relevant dokumentasjon eller informasjon i samsvar med de relevante kravene i mer spesifikke bestemmelser.

§ 4. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften.

§ 5. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 6. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 7. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1810 2004

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Fastsatt av Vegdirektoratet 23. desember 2004 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. 2 nr. 28 (direktiv 2003/37/EF). Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. 2 tilføyes følgende direktiver:

nr. 24 (direktiv 98/38/EF), nr. 25 (direktiv 98/39/EF), nr. 26 (direktiv 2000/2/EF) og nr. 27 (direktiv 2001/3/EF).

§ 2–4 skal lyde:

§ 2–4. *Definisjon av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin*

1. *Traktor som godkjennes eller tas i bruk uten registreringsplikt fra 1. juli 2005 (direktiv 2003/37/EF):*

Enhver motordrevet landbruks- eller skogbrukstraktor med hjul eller belter, som har minst to aksler og en konstruktivt bestemt maksimalhastighet på minst 6 km/t, hvis funksjon i det vesentlige ligger i dens trekraft, og som er særlig konstruert til å trekke, skyve, bære eller drive forskjellige former for utskiftelig landbruks- eller skogbruksmateriell, eller trekke landbruks- eller skogbrukstilhenger. Traktoren kan innrettes med henblikk på å transportere gods i forbindelse med en anvendelse innenfor landbruk eller skogbruk, og/eller den kan utstyres med passasjer seter.

Traktor deles inn i klasser som nevnt nedenfor, og klassen skal fremgå av vognkortet for traktor med registreringsplikt:

Klasse T, hjultraktor:

- *Klasse T1:* Hjultraktor med konstruktivt bestemt maksimalhastighet på maksimalt 40 km/t, minste sporvidde for den akselen, som er nærmest føreren¹ på 1.150 mm eller over, tjenestemasse over 600 kg og frihøyde 1.000 mm eller mindre.
- *Klasse T2:* Hjultraktor med konstruktivt bestemt maksimalhastighet ikke over 40 km/t, minste sporvidde under 1.150 mm, tjenestemasse over 600 kg og frihøyde ikke over 600 mm. Når høyden av traktorens tyngdepunkt² (målt i forhold til jorden) dividert med den gjennomsnittlige minimumsporvidden av hver aksel er over 0,90, er den konstruktivt bestemte maksimalhastighet begrenset til 30 km/t.
- *Klasse T3:* Hjultraktor med konstruktivt bestemt maksimalhastighet ikke over 40 km/t og tjenestemasse på 600 kg eller derunder.
- *Klasse T4:* Hjultraktor til særlige formål med en konstruktivt bestemt maksimalhastighet ikke over 40 km/t (jf. definisjonen i tillegg 1 til direktiv 2003/37/EF).
- *Klasse T5:* Hjultraktor med en konstruktivt bestemt maksimalhastighet over 40 km/t.

Klasse C: Beltetraktor

Beltetraktor, som drives frem og styres ved hjelp av belter, og som inndeles i klasse C1 til C5 tilsvarende som klasse T1 til T5.

2. *Tilhenger til traktor som godkjennes eller tas i bruk uten registreringsplikt fra 1. juli 2005 (direktiv 2003/37/EF):*

Enhver skogbruks- eller landbrukstillhenger, som hovedsakelig er beregnet til å transportere gods og konstruert til å bli koblet til en traktor med henblikk på en anvendelse innenfor skogbruk eller landbruk. Denne klasse omfatter også tilhenger, hvor en del av godset bæres av traktoren. Som landbruks- eller skogbrukstillhenger regnes også kjøretøy, som er koblet til en traktor og har et fastmontert redskap, hvis forholdet mellom kjøretøyets teknisk tillatte totalvekt og dets egenvekt er minst 3,0, og kjøretøyet ikke er konstruert til å behandle materialer.

Tilhenger til traktor deles inn i klasser som nevnt nedenfor, og klassen skal fremgå i vognkortet for tilhenger med registreringsplikt:

Klasse R: Tilhengere

- *Klasse R1:* Tilhenger, hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk ikke er over 1.500 kg.
- *Klasse R2:* Tilhenger, hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk er over 1.500 kg, men ikke over 3.500 kg.
- *Klasse R3:* Tilhenger hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk er over 3.500 kg, men ikke over 21.000 kg.
- *Klasse R4:* Tilhenger hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk er over 21000 kg.

Hver klasse av tilhenger angis også med en bokstav «a» eller «b» avhengig av den hastighet, som tilhengeren er konstruert til:

- «a» for tilhenger som er konstruert til en hastighet ikke over 40 km/t
- «b» for tilhenger, som er konstruert til en hastighet over 40 km/t.

3. *Utskiftbar trukket maskin som godkjennes eller tas i bruk uten registreringsplikt fra 1. juli 2005 (direktiv 2003/37/EF):*

Landbruks- eller skogbruksredskap, som er konstruert til å bli trukket av en traktor, og som endrer traktorens funksjon eller tilfører en ny funksjon. Det kan dessuten omfatte et lasteplan som er konstruert og utformet til anbringelse av de verktøy og utstyr, som er nødvendige for å utføre arbeidet, og til midlertidig oppbevaring av de materialer som fremstilles, eller som er nødvendige under arbeidet. Som utskiftbar trukket maskin regnes også ethvert skogbruks- eller landbrukskjøretøy, som er beregnet til å bli trukket av en traktor og har et redskap som er fastmontert eller beregnet til behandling av materialer, hvis forholdet mellom kjøretøyets teknisk tillatte totalmasse og dets egenvekt er under 3,0.

Utskiftbar trukket maskin deles inn i klasser som nevnt nedenfor:

Klasse S: Utskiftbar trukket maskin

- *Klasse S1:* Utskiftbar trukket landbruks- eller skogbruksmaskin, hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk ikke er over 3.500 kg.
- *Klasse S2:* Utskiftbar trukket landbruks- eller skogbruksmaskin, hvor summen av de enkelte akslers teknisk tillatte akseltrykk er over 3.500 kg.

Hver klasse av utskiftbar trukket maskin angis også med en bokstav «a» eller «b» avhengig av den hastighet, som materiellet er konstruert til:

- «a» for utskiftbar trukket maskin, som er konstruert til en hastighet ikke over 40 km/t
- «b» for utskiftbar trukket maskin, som er konstruert til en hastighet over 40 km/t.

4. *Unntak*

Definisjonene i nr. 1–3 gjelder ikke:

- maskiner som er særskilt konstruert til bruk innen skogbruk, jf. ISO 6814:2000
- skogbruksmaskiner som er konstruert på gravemaskinchassis, jf. ISO 6165:2001
- utskiftbare maskiner som løftes fullstendig ved kjøring på veg

5. *Definisjon av jordbruks- eller skogbrukstraktor godkjent første gang eller tatt i bruk uten registreringsplikt før 1. juli 2005*

For traktor godkjent første gang eller tatt i bruk uten registreringsplikt i perioden 1. oktober 1999 – 30. juni 2005 gjelder følgende definisjon (direktiv 74/150/EØF):

Med jordbruks- eller skogbrukstraktor menes enhver motorvogn med hjul eller belter som har minst to aksler, hvis hovedfunksjon ligger i dens trekkeevne, og som er spesielt konstruert for å trekke, skyve, bære eller drive visse redskaper, maskiner eller tilhengere beregnet til bruk i jordbruk eller skogbruk. Den kan utstyres for å transportere personer eller last.

Traktoren skal ha luftfylte dekk og ha en konstruktiv hastighet mellom 6 og 40 km/t. Ved beregning av konstruktiv hastighet skal direktiv 74/152/EØF, som senest endret ved direktiv 88/412/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 1997/54/EF eller direktiv 98/89/EF, legges til grunn.

For traktor registrert første gang, eller tatt i bruk uten registreringsplikt, før 1. oktober 1999 gjelder at konstruktiv hastighet skal være mellom 6 og 30 km/t.

- 1 I traktor med vendbar førerplass (vendbart sete og ratt) skal den aksel nærmest føreren, som skal tas i betraktning, være den, hvor dekkene har størst diameter.
- 2 I overensstemmelse med ISO nr. 789-6: 1982.m 9.7.2003 DA L 171/35 Den Europeiske Unions Tidende.

§ 2-5 nr. 3 skal lyde:

3. *Traktor:* Motorvogn som hovedsaklig er konstruert for å trekke, skyve, bære og drive forskjellige arbeidsredskap og som har hjul og/eller belter, unntatt jordbruks- eller skogbrukstraktor som nevnt i § 2-4 nr. 5. Gjelder ikke traktor som godkjennes eller tas i bruk uten registreringsplikt fra 1. juli 2005.

§ 2-5 nytt nr. 10 skal lyde:

10. Definisjonene i nr. 5 til 9 gjelder ikke kjøretøy som fra 1. juli 2005 defineres som kjøretøy gruppe R og S, jf. § 2-4 nr. 2 og 3.

§ 2-5 nåværende nr. 10 og 11 blir henholdsvis nr. 11 og nytt nr. 12.

§ 2-7 nr. 3 og ny nr. 4 skal lyde:

3. *EØF-typegodkjenning av jordbruks- eller skogbrukstraktor (gjelder godkjenning frem til 1. juli 2005):* Den rutine der en EØS-stat fastslår at en traktortype oppfyller de tekniske krav i særdirrektivene og kravene til verifisering i et EØF-typegodkjenningsdokument hvis mønster er oppført i vedlegg II til direktiv 74/150/EØF som endret senest ved direktiv 97/54/EF. Denne bestemmelsen gjelder for EØF-typegodkjenning før 1. juli 2005

4. *EF-typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (gjelder godkjenning fra 1. juli 2005):* Den rutine der en EØS-stat fastslår at en type kjøretøy, et system, del eller teknisk enhet oppfyller de tekniske krav i direktiv 2003/37/EF. EF-typegodkjenningen kan også kalles EF-komponentgodkjenning når den gjelder systemer, deler og tekniske enheter.

§ 2-7 nåværende nr. 4 blir nytt nr. 5

Kapitteloverskriften til kapittel 5 skal lyde:

Kap. 5. EF-typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin

§ 5-1 nr. 1 første ledd skal lyde:

Dette kapittel gjelder EF-typegodkjenning av traktor i henhold til direktiv 74/150/EØF som senest endret ved direktiv 2001/3/EF, fra 1. juli 2005 avløst av direktiv 2003/37/EF og EF-typegodkjenning av tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin i henhold til direktiv 2003/37/EF fra 1. juli 2005. Det gjelder også EF-typegodkjenning av systemer, komponenter og tekniske enheter beregnet til slike kjøretøy.

§ 5-1 nytt nr. 7 skal lyde:

7. Typegodkjenning etter dette kapitlet er obligatorisk så langt det finnes relevante særdirrektiver for traktor i klassene T1, T2 og T3 fra følgende tidspunkter:

- 1. juli 2005 for typegodkjenning av ny type kjøretøy og
- 1. juli 2009 for nye registreringer.

For øvrige klasser av traktorer og for tilhengere og utskiftbare trukne maskiner er kapitlet obligatorisk fra følgende tidspunkter:

- Tre år etter ikrafttreden av siste særdirektiv i henhold til direktiv 2003/37/EF vedlegg II for EF-typegodkjenning av ny type kjøretøy, og
- Seks år etter ikrafttreden av siste særdirektiv i henhold til direktiv 2003/37/EF vedlegg II for registrering av nytt kjøretøy.

I vedlegg I til denne forskrift er inntatt liste over de særdirrektiv som skal anvendes ved EF-typegodkjenning.

Andre standarder i bilag II til direktiv 2003/37/EF skal anerkjennes som likeverdige med de aktuelle særdirektiver.

§ 5–4 nytt nr. 3 skal lyde:

Vegdirektoratet kan gjøre unntak fra kravet i nr. 1 for kjøretøy som er beregnet til bruk for de væpnede styrker, sivilforsvaret, brannvesenet og instanser som er ansvarlig for å ivareta offentlig orden.

Ny § 5–5 skal lyde:

§ 5–5. Unntak

Vegdirektoratet kan etter søknad gjøre unntak fra en eller flere bestemmelser i et eller flere særdirektiv for følgende kjøretøy:

- kjøretøy som produseres i små serier, jf. direktiv 2003/37/EF artikkel 9
- restkjøretøy, jf. direktiv 2003/37/EF artikkel 10 og
- uforenlige kjøretøy, systemer, komponenter eller separate tekniske enheter, jf. direktiv 2003/37/EF artikkel 11.

Nåværende § 5–5 til § 5–11 blir nye § 5–6 – § 5–12.

§ 6–1 nr. 3 skal lyde:

De nasjonale krav til traktor i det følgende gjelder fram til 1. juli 2005 også for jord og skogbrukstraktor, dersom ikke kapittel 5 skal anvendes. Fra 1. juli 2005 gjelder følgende nasjonale bestemmelser for godkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin som definert i § 2–4:

- Enkeltgodkjenning av traktor i gruppe T1, T2 og T3 skjer etter kravene som er angitt i kapittel 5, jf. § 5–1 nr. 8
- Type- og enkeltgodkjenning av traktor i gruppe T5 skjer etter kravene i de følgende kapitler i forskriften
- Type- eller enkeltgodkjenning av tilhenger til traktor (gruppe R) skjer etter kravene til tilhenger i de følgende kapitler i forskriften.
- Type- eller enkeltgodkjenning av utskiftbar trukket maskin (gruppe S) skjer etter kravene til tilhengerredskap i de følgende kapitler i forskriften.
- Type eller enkeltgodkjenning av traktor i gruppe T4 og C4 skjer i henhold til kravene i direktiv 2003/37/EF bilag II, kapittel B, tillegg 1 eller angitte likeverdige standarder.
- Type eller enkeltgodkjenning av traktor i gruppe C1, C2, C3 og C5 skjer i henhold til kravene i direktiv 2003/37/EF bilag II, kapittel B, med følgende presiseringer
 - Kravene til totalvekt (pkt. 1.1) følger denne forskrifts kapittel 10,
 - Kravene til styring (pkt. 5.1) følger denne forskrifts kapittel 21,
 - Kravene til bremses (pkt. 7.1) følger denne forskrifts kapittel 26,
 - Krav til fører sete (pkt. 12.1) følger denne forskrifts kapittel 18,
 - Krav til stabilitet følger denne forskrifts kapittel 9.

§ 10–1 nr. 2 annet ledd første punktum skal lyde:

Traktor godkjent før 1. juli 2005 som oppfyller kravene i direktiv 74/151/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 82/890/EØF, direktiv 88/410/EØF, direktiv 97/54/EF eller direktiv 98/38/EF, anses å oppfylle bestemmelsene i første ledd.

Ny § 10–6 skal lyde:

§ 10–6. Vektgaranti og vektfordeling for traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal oppfylle kravene i bilag I til direktiv 74/151/EØF som senest endret ved direktiv 98/38/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

§ 12–5 nr. 2 første ledd skal lyde:

2. Tilhenger med konstruktiv hastighet over 40 km/t skal være avfjæret. Slik tilhenger skal også ha tilfredsstillende anordning for demping av fjæringsbevegelsene når tilhengerens største totalvekt er over 500 kg, men ikke over 2.000 kg.

§ 13–1 pkt. 3.1.1 og 3.1.2 skal lyde:

- 3.1.1 Tilhenger med konstruktiv hastighet over 40 km/t og tillatt totalvekt ikke over 3.500 kg og bil med tillatt totalvekt ikke over 3.500 kg skal ha dekk med mønstret slitebane med mønsterdybde i hoveddrillene på minst 1,6 mm over 3/4 av slitebanens bredde og rundt hele dekkets omkrets, bortsett fra de steder hvor eventuelle slitasjevarslere er plassert.
- 3.1.2 Bil med tillatt totalvekt over 3.500 kg, to- og trehjulede motorvogner og tilhenger med konstruktiv hastighet over 40 km/t og med tillatt totalvekt over 3.500 kg skal ha dekk med mønstret slitebane med mønsterdybde i hoveddrillene på minst 1 mm over 3/4 av slitebanens bredde og rundt hele dekkets omkrets, bortsett fra de steder hvor eventuelle slitasjevarslere er plassert. Det samme gjelder for traktor

og tilhengerredskap med konstruktiv hastighet over 40 km/t og motorredskap med konstruktiv hastighet over 30 km/t.

§ 13–7 nr. 1 skal lyde:

1. Tilhenger og tilhengerredskap som har en konstruktiv hastighet over 40 km/t skal ha luftfylte dekk eller dekk med tilsvarende egenskaper godkjent av Vegdirektoratet. Piggdekk er i alle tilfelle godkjenningsspliktig. Godkjenningssplikten anses oppfylt dersom slike dekk er i overensstemmelse med disse bestemmelser.

Ny § 16–8 skal lyde:

§ 16–8. *Bilbelter i traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha montert bilbelter som tilfredsstillere kravene i direktiv 77/541/EØF som senest endret ved direktiv 2000/3/EF. Festepunktene skal tilfredsstillere direktiv 76/115/EØF som senest endret ved direktiv 90/629/EF, jf. § 16–6.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillere ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

§ 22–1 nytt nr. 5 skal lyde:

5. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder traktor som er godkjent før 1. juli 2005.

Ny § 22–5 skal lyde:

§ 22–5. *Drivstofftank på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Drivstofftank til traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal oppfylle kravene i vedlegg III til direktiv 74/151/EØF som senest endret ved direktiv 98/38/EF eller direktiv 70/221/EØF som senest endret ved direktiv 2000/8/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillere ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Ny § 23–7 skal lyde:

§ 23–7. *Motor og drivverk på traktor og motorredskap*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha reversgir som tilfredsstillere kravene i direktiv 75/443/EØF som senest endret ved direktiv 97/39/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillere ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 23–7 blir ny § 23–8, hvis overskrift og første ledd skal lyde:

§ 23–8. *Motor og drivverk på traktor godkjent før 1. juli 2005 og motorredskap*

Traktor som er godkjent før 1. juli 2005 og motorredskap med egenvekt over 400 kg skal kunne kjøres bakover ved hjelp av motoren.

§ 25–21 overskriften skal lyde:

§ 25–21. *Avgasskrav til jord- eller skogbrukstraktor og traktor i gruppe T5 (direktiv 2000/25/EF)*

§ 25–21 nr. 2 skal lyde:

2. Virkeområde

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for jord- og skogbrukstraktor som godkjennes før 1. juli 2005 og traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005, jf. imidlertid ikrafttredelsestidspunkter i nr. 5.

§ 25–22 nr. 1 skal lyde:

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for traktorer som godkjennes før 1. juli 2005 og som ikke omfattes av § 25–21.

§ 26–4 skal lyde:

§ 26–4. *Bremseanlegg på traktor*

1. Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal tilfredsstillere kravene i direktiv 71/320/EØF som senest endret ved direktiv 2002/78/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser

at traktor i gruppe T5 tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

2. Jord- eller skogbrukstraktor med konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t som godkjennes før 1. juli 2005 skal tilfredsstillte kravene i direktiv 76/432/EØF som senest endret ved direktiv 97/54/EF. Kravene gjelder for typogodkjenning av ny type kjøretøy fra 1. januar 2000 og for nye registreringer fra 1. januar 2001.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at jord- eller skogbrukstraktor tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når jord- eller skogbrukstraktor er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 74/150/EØF. Alternativt kan jord- eller skogbrukstraktor eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

§ 26–5 pkt. 2.27 skal lyde:

2.27 Midlere maksimalretardasjon i avhengighet av styretrykk skal for driftsbremseanlegg med trykkluftoverføring på traktor og tilhenger konstruert for en hastighet på over 40 km/t og motorredskap konstruert for en hastighet på over 50 km/t, ligge innenfor det skraverte felt i diagram nr. 1.

§ 26–8 overskriften og punkt 0 skal lyde:

§ 26–8. *Bremseanlegg på traktor som godkjennes før 1. juli 2005 og motorredskap*

0. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for traktor som godkjennes før 1. juli 2005, unntatt jordbruks- og skogbrukstraktor som omfattes av § 26–4 nr. 2.

§ 26–9 overskriften skal lyde:

§ 26–9. *Bremseanlegg på tilhenger konstruert for en hastighet på over 40 km/t*

§ 26–9 overskriften til tabellen etter punkt 3.18 skal lyde:

Krav til driftsbremseanleggets virkning på tilhenger konstruert for en hastighet av 40 km/t eller mer ved prøve med kald brems etter § 26–5 nr. 3.1 og 3.2 og med varm brems etter § 26–5 nr. 3.1 og 3.3

§ 26–10 overskriften skal lyde:

§ 26–10. *Bremseanlegg for tilhenger konstruert for en hastighet ikke over 40 km/t og tilhengerredskap*

Ny § 27–6 skal lyde:

§ 27–6. *Elektromagnetisk støy for traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal tilfredsstillte kravene i direktiv 75/322/EØF som senest endret ved direktiv 2001/3/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 27–6 blir ny § 27–7, hvis overskrift skal lyde:

§ 27–7. *Elektromagnetisk støy for jordbruks- eller skogbrukstraktor som godkjennes før 1. juli 2005 (direktiv 2001/3/EF)*

Ny § 27–7 nr. 2 nytt tredje ledd skal lyde:

Bestemmelsene gjelder ikke for traktor som godkjennes etter 1. juli 2005.

Ny § 28–13 skal lyde:

§ 28–13. *Lysutstyr på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Lykter og lyssignaler på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal oppfylle kravene i direktiv 79/532/EØF som senest endret ved direktiv 98/38/EF. Monteringen skal være i samsvar med bestemmelsene i § 28–14 og § 28–17.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 28–13 til § 28–20 blir nye § 28–14 til § 28–21.

Ny § 28–14 overskriften skal lyde:

§ 28–14. *Lysutstyr som traktor og motorredskap med konstruktiv hastighet over 30 km/t skal ha. Gjelder ikke traktor som godkjennes etter 1. juli 2005*

Ny § 28–17 overskriften skal lyde:

§ 28–17. *Lysutstyr som tilhenger med konstruktiv hastighet over 40 km/t skal ha (bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for kjøretøy som omfattes av § 28–1)*

Ny § 28–18 overskriften skal lyde:

§ 28–18. *Lysutstyr som tilhenger med konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t skal ha*

§ 29–1 nytt nr. 11 skal lyde:

11. Bestemmelsene i denne paragraf får bare anvendelse på traktor godkjent før 1. juli 2005.

Ny § 29–3 skal lyde:

§ 29–3. *Signalhorn på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Signalhorn til traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal oppfylle kravene i vedlegg IV til direktiv 74/151/EØF som senest endret ved direktiv 98/38/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Ny § 31–7 skal lyde:

§ 31–7. *Vindu på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal tilfredsstille kravene i direktiv 92/22/EF som senest endret ved direktiv 2001/92/EF. For krav til vinduspusser, defroster, vindusspyler og solskjerm gjelder kravene i § 31–8 nr. 4

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 31–7 blir ny § 31–8, hvis overskrift skal lyde:

§ 31–8. *Vindu på traktor som ikke omfattes av § 31–7 og motorredskap*

§ 32–1 nr. 1 annet og tredje ledd skal lyde:

For traktor gjelder bestemmelsene når kjøretøyet har konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t. For motorredskap gjelder bestemmelsene når kjøretøyet har konstruktiv hastighet ikke over 50 km/t

For tilhenger/tilhengerredskap gjelder bestemmelsene når kjøretøyet har konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t.

Ny § 32–4 skal lyde:

§ 32–4. *Skjerming av hjul på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha skjerming av hjul som tilfredsstiller kravene i direktiv 91/226/EØF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 32–4 og § 32–5 blir nye § 32–5 og § 32–6.

Ny § 32–5 overskriften og nr. 1 skal lyde:

§ 32–5. *Skjerming av hjul på traktor som godkjennes før 1. juli 2005 og motorredskap*

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for traktor som godkjennes før 1. juli 2005 og motorredskap, begge med konstruktiv hastighet over 50 km/t.

Ny § 32–6 nr. 1 skal lyde:

1. Bestemmelsene i denne paragraf gjelder for tilhenger/tilhengerredskap med konstruktiv hastighet over 40 km/t.

§ 33–5 nr. 1 skal lyde:

1. Tilhenger med største totalvekt over 3.500 kg og som er konstruert for en hastighet på over 40 km/t skal ha underkjøringshinder bak.

§ 35–4 og ny § 35–5 skal lyde:

§ 35–4. *Hastighetsmåler på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha hastighetsmåler som tilfredsstillende kravene i direktiv 75/443/EØF som senest endret ved direktiv 97/39/EF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillende ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

§ 35–5. *Hastighetsmåler på traktor som godkjennes før 1. juli 2005 og motorredskap*

Traktor som godkjennes før 1. juli 2005 og motorredskap, begge konstruert for en hastighet over 50 km/t skal ha hastighetsmåler plassert godt synlig fra førerplassen. Den skal vise hastighet i km/t med tilnærmet nøyaktighet og må ikke vise høyere hastighet enn den virkelige.

§ 39–2 nr. 4.2 skal lyde:

4.2 Jordbruks- eller skogbrukstraktor godkjent før 1. juli 2005 som tilfredsstillende kravene i direktiv 74/151/EØF vedlegg II, eventuelt som endret ved direktiv 82/890/EØF, direktiv 88/410/EØF, direktiv 97/54/EF eller direktiv 98/38/EF, anses å oppfylle bestemmelsene i denne paragraf for så vidt gjelder plasseringssted for og montering av bakre kjennemerke.

Ny § 39–8 skal lyde:

§ 39–8. *Plassering av kjennemerke på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal oppfylle kravene i bilag II til direktiv 74/151/EØF som senest endret ved direktiv 98/38/EF når det gjelder plasseringssted for og montering av bakre kjennemerke.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillende ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Nåværende § 39–8 til § 39–10 blir § 39–9 til § 39–11.

§ 44–1 pkt. 7.1 nytt annet punktum skal lyde:

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke traktor som godkjennes etter 1. juli 2005.

Ny § 44–6 skal lyde:

§ 44–6. *Sidehinder på traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005*

Traktor i gruppe T5 som godkjennes etter 1. juli 2005 skal ha sidehinder som tilfredsstillende kravene i direktiv 89/297/EØF.

Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at traktor i gruppe T5 tilfredsstillende ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når traktor i gruppe T5 er ledsaget av et gyldig samsvarssertifikat i henhold til direktiv 2003/37/EF. Alternativt kan traktor i gruppe T5 eller deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

Vedlegg 1 ny liste skal lyde:

Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av traktor, tilhenger til traktor og utskiftbar trukket maskin (særdirektiver), jf. direktiv 2003/37/EF

Nummer og emne	Direktivnummer og vedlegg	Senest endret ved direktivnummer	Gyldighetsområde (Se tillegg 1 til kapittel B i vedlegg II til direktiv 2003/37/EF for T4 og C4)						
			T1	T2	T3	T5	C	R	S
1.1 Tillatt totalvekt	74/151/EØF I	98/38/EF	x	x	x	x	(x)	(x)	(x)
1.2 Kjennemerke	74/151/EØF II	98/38/EF	x	x	x	x	I	(x)	(x)
1.3 Drivstofftank	74/151/EØF III	98/38/EF	x	x	x	x	I	–	–
1.4 Front og hjulvekter	74/151/EØF IV	98/38/EF	x	x		(x)	I	–	–
1.5 Lydsignalapparat	74/151/EØF V	98/38/EF	x	x	x	x	I	–	–
1.6 Støynivå (utvendig)	74/151/EØF VI	98/38/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
2.1 Maksimalhastighet	74/152/EØF, bilag punkt 1	98/89/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
2.2 Lastbærer	74/152/EØF, bilag punkt 2	97/54/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
3.1 Førerspeil	74/346/EØF	98/40/EF	x	x		(x)	I	–	–

Nummer og emne	Direktivnummer og vedlegg	Senest endret ved direktivnummer	Gyldighetsområde (Se tillegg 1 til kapittel B i vedlegg II til direktiv 2003/37/EF for T4 og C4)						
			T1	T2	T3	T5	C	R	S
4.1 Synsfelt og vindusviskere	74/347/EØF	97/54/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
5.1 Styreinretning	75/321/EØF	98/39/EF	x	x	x	(x)	(x)	–	–
6.1 Elektromagnetisk støy	75/322/EØF	2001/3/EF	x	x	x	x	I	–	–
7.1 Bremsesystem	76/432/EØF	97/54/EF	x	x	x	–	(x)	(x)	(x)
	71/320/EØF	2002/78/EF	–	–	–	x	–	–	–
8.1 Passasjer seter	76/763/EØF	1999/86/EF	x	–	x	(x)	I	–	–
9.1 Støynivå (innvendig)	77/311/EØF	Vedtatt 2000/63/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
10.1 Veltevern	77/536/EØF	1999/55/EF	x	–	–	(x)	(x)	–	–
12.1 Førersele	78/764/EØF	1999/57/EF	x	x	x	(x)	(x)	–	–
13.1 Montering av lykter	78/933/EØF	1999/55/EF	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
14.1 Lykter og lyssignaler	79/532/EØF	97/54/EF	x	x	x	x	x	(x)	(x)
15.1 Slepeanordninger og revers	79/533/EØF	1999/58/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
16.1 Veltevern (statisk prøving)	79/622/EØF	1999/40/EF	x	–	–	(x)	I	–	–
17.1 Førerplass og adgangsforhold	80/720/EØF	88/414/EØF	x	–	x	(x)	I	–	–
18.1 Kraftuttak	86/297/EØF		x	x	x	(x)	I	–	–
19.1 Bakmontert veltevern (smalsporede traktorer)	86/298/EØF	2000/19/EF	–	x	–	(x)	I	–	–
20.1 Montering av betjeningsanordninger	86/415/EØF	97/54/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
21.1 Frontmontert veltevern (smalsporede traktorer)	87/402/EØF	2000/22/EF	–	x	–	(x)	I	–	–
22.1 Dimensjoner og masse av påhengsvogn	89/173/EØF I	2000/11/EF	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
22.2 Ruter	89/173/EØF III	97/54/EF	x	x	x	–	I	–	–
	92/22/EØF	2001/92/EF	–	–	–	x	–	–	–
22.3 Hastighetsregulator	89/173/EØF II,1	2000/1/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
22.4 Skjerming av bevegelige deler.	89/173/EØF II,2	2000/1/EF	x	x	x	(x)	I	–	–
22.5 Mekaniske forbindelser	89/173/EØF IV	2000/1/EF	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
22.6 Foreskrevne skilt	89/173/EØF V	97/54/EF	x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
22.7 Bremsesystemets forbindelse med tilhenger	89/173/EØF VI		x	x	x	(x)	I	(x)	(x)
23.1 Avgass	2002/25/EF		x	x	x	x	x	–	–
24.1 Dekk ¹	(.../.../EF)		x	x	x	x	–	(x)	(x)
25.1 Stabilitet ¹	(.../.../EF)		–	–	–	SD	–	–	–
26.1 Festepunkter bilbelter	76/115/EØF	96/38/EF	x	x	x	x	x	–	–
27.1 Bilbelter	77/541/EØF	2000/3/EF	–	–	–	x	–	–	–
28.1 Hastighetsmåler og revers	75/443/EØF	97/39/EF	–	–	–	x	–	–	–
29.1 Avskjermingssystem	91/226/EØF		–	–	–	x	–	(x)	–
30.1 Hastighetsbegrenser	92/24/EØF		–	–	–	x	–	–	–
31.1 Bakovervendte beskyttelseanordninger ¹	(.../.../EF)		–	–	–	–	–	SD	–
32.1 Sidebeskyttelse	89/297/EØF		–	–	–	x	–	(x)	–

Forklaring:

X = gyldig under de foreliggende omstendigheter.

(X) = gyldig etter eventuell endring.²

SD = særdirrektiv.

– = ikke relevant.

I = det samme som for T avhengig av klassene.

- 1 Før det vedtas direktiv om dekk, stabilitet og bakovervendte beskyttelseanordninger, er det forhold at det ikke finnes et særdirrektiv om dette ikke til hinder for at hele kjøretøyet typegodkjennes.
- 2 Det utstedes kun EF-typegodkjenning hvis parentesene kan oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. des. Nr. 1811 2004**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeprotese og parykk.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjettede ledd og § 22–2 første ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav i. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 336 om stønad til dekning av utgifter til ortopediske hjelpemidler, brystprotese, ansiktsdefektprotese, øyeproteese og parykk gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Utgiftene ved anskaffelse av ortopedisk fottøy som nevnt i første ledd bokstav a, dekkes i den utstrekning de overstiger 600 kroner pr. anskaffelse. For barn under 10 år dekkes utgiftene i den utstrekning de overstiger 350 kroner pr. anskaffelse. Ved anskaffelse av ortopedisk fottøy som nevnt i første ledd bokstav c ytes det stønad med inntil 1.330 kroner pr. anskaffelse.

§ 8 annet ledd skal lyde:

Det ytes stønad til en eller flere parykker i kalenderåret etter medlemmets behov. Det kan ytes stønad med inntil 4.650 kroner pr. kalenderår. Hvis medlemmet må bruke individuelt tillaget parykk på grunn av avvikende hodeform eller allergisk reaksjon mot syntetisk materiale, kan det ytes stønad med inntil 13.000 kroner pr. kalenderår. Det er et vilkår at relevant kontaktallergi er dokumentert ved allergologisk utredning fra dermatolog eller spesialavdeling i sykehus.

§ 8 femte ledd skal lyde:

Det kan i stedet for stønad til parykk ytes stønad til hodeplagg med inntil 4.650 kroner pr. kalenderår.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1812 2004**Forskrift om tilskudd til håndtering av kadaver i hele landet og utrangerte verpehøns i Nordland, Troms og Finnmark.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 5. januar 2005.

§ 1. Formål

Formålet med ordningen er å stimulere til en forsvarlig håndtering av kadaver av storfe, sau og gris i hele landet og utrangerte verpehøns i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 2. Kadaver

Støtten til kadaverhåndtering av storfe, sau og gris kan gis for selvdøde dyr eller syke dyr som er avlivet for å hindre unødig lidelse. Ordningen omfatter ikke dyr som har gjennomgått en slakteprosess, for eksempel nødslakt.

§ 3. Verpehøns

Støtten til håndtering av utrangerte verpehøns gis ved henting av 500 verpehønskadaver eller mer pr. gang pr. produsent. Produsentene må være lokalisert i Nordland, Troms eller Finnmark, og ha leveringsavtale med godkjent eggpakkeri for å kunne motta tilskudd.

§ 4. Forvaltning av ordningen

Ordningen forvaltes av Statens landbruksforvaltning som kan gi nærmere retningslinjer for praktiseringen av denne.

§ 5. Godkjente aktører

Statens landbruksforvaltning godkjenner aktører i ordningen. Aktører må skriftlig dokumentere at de har et tilfredsstillende anlegg og tilfredsstillende prosedyrer for innsamling og destruksjon av kadaver og utrangerte verpehøns.

§ 6. Fastsettelse av sats

Statens landbruksforvaltning fastsetter hvert år en sats pr. henting pr. foretak/oppsamlingspunkt.

§ 7. Søknad om tilskudd

Statens landbruksforvaltning utbetaler støtten. Søknad om tilskudd for foregående kalenderår, attestert av statsautorisert eller registrert revisor, sendes Statens landbruksforvaltning senest 28. februar. Statens landbruksforvaltning kan utbetale støtten a konto.

§ 8. Opplysningsplikt og kontroll

Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger og den dokumentasjon, herunder regnskapsmateriale, forretningspapirer og liknende dokumenter, som er nødvendig for å forvalte ordningene på en tilfredsstillende måte, inkl. behandling av søknader og kontroll. Statens landbruksforvaltning kan kreve at opplysningene bekreftes av statsautorisert eller registrert revisor.

Statens landbruksforvaltning fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskrift blir overholdt og kan herunder foreta stedlig kontroll hos den som mottar tilskudd og som plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 9. Tilbakebetaling

Overtredelse av bestemmelser i denne forskrift eller vilkår fastsatt i medhold av den, kan medføre pålegg om tilbakebetaling av tilskudd eller trekk i senere tilskudd. Det samme gjelder ved feil utbetaling av støtte dersom mottageren oppdaget, eller burde ha oppdaget, at utbetalingen var feil.

§ 10. Klage

Enkeltvedtak etter denne forskrift kan påklages til Landbruks- og matdepartementet i henhold til reglene i forvaltningsloven. Klagefristen er tre uker fra underretning om vedtaket er mottatt.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

Samtidig oppheves forskrift 9. september 1999 nr. 1647 om tilskudd til håndtering av kadaver i hele landet og utrangerte verpehøns i Nordland, Troms og Finnmark.

23. des. Nr. 1813 2004**Forskrift om endring i forskrift om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 sjettede ledd. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 337 om stønad til høreapparat og tinnitusmaskerer gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Høreapparat med tilbehør og individuelt tilpassede ørepropper som er rekvirert i samsvar med denne forskriften. Det kan ytes stønad med opptil 3.475 kroner for høreapparat uten propp og 3.780 kroner for høreapparat med propp. Prisgrensene kan fravikes hvis et dyrere apparat er nødvendig av medisinske grunner for å oppnå en vesentlig bedre hørselsfunksjon. Stønad til digitalt høreapparat kan ytes med opptil 5.520 kroner. Prisgrensen kan ikke fravikes. Til barn under 18 år og ved hørselstap som skyldes godkjent yrkesskade ytes det stønad til full dekning av nødvendige utgifter til hensiktsmessig analogt eller digitalt høreapparat uten hensyn til prisgrensene. Stønad til høreapparat kan begrenses til dekning av utgiftene ved gjenbruk av tilbakelevert høreapparat, når slikt høreapparat fyller nødvendige kvalitetsmessige og funksjonelle krav.

§ 12 andre ledd skal lyde:

Stønad til tinnitusmaskerer kan ytes med opptil 3.170 kroner. Prisgrensen kan fravikes hvis et dyrere apparat er nødvendig av medisinske grunner.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1814 2004**Forskrift om endring i forskrift om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket og forskrift om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 6 nr. 2 og 3, jf. delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 21. juni 1993 nr. 546 om forskuddstrekk i naturalytelser og om verdsettelse av naturalytelser ved forskuddstrekket gjøres følgende endringer:

§ 2–1 syvende ledd skal lyde:

Verdien av fritt opphold om bord på skip, med unntak for fri kost på sokkelinnretning, skal ikke regnes med i trekkgrunnlaget.

§ 2–2 skal lyde:

Reglene for beregning av fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil er fastsatt i skatteloven § 5–13 og Finansdepartementets forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til skatteloven § 5–13.

Reglene legges til grunn av arbeidsgiveren ved beregning av forskuddstrekk.

I særlige tilfeller hvor listepreisen klart ikke står i forhold til fordelene ved den private bruk, kan fordelene fastsettes ved skjønn, jf. Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 5–13–5 annet ledd. Har skattyter hatt firmabilordning hele inntektsåret, skal fordelene ved beregningen settes til kr 42.000 for året.

Har skattyter bilen til disposisjon til privat bruk hele inntektsåret, fordeles fordelene med et like stort beløp på årets måneder. Dersom bilen kun står til disposisjon en del av året, gjennomføres fordelsbeskatningen

forholdsmessig, for det antall hele og påbegynte måneder bilen står til disposisjon, jf. Finansdepartementets forskrift til skatteloven § 5–13–6.

Når det er overveiende sannsynlig at yrkeskjøring vil overstige 40.000 km i inntektsåret, kan forskuddstrekket beregnes etter redusert listepreis allerede fra begynnelsen av trekkåret. Etter skifte av arbeidsgiver må arbeidstakeren selv dokumentere antallet kjørte kilometer yrkeskjøring i trekkåret hos tidligere arbeidsgivere.

Ved privat bruk av arbeidsgivers bil som faller utenfor standardreglene iht. Finansdepartementets forskrift til skatteloven av § 5–13–1 annet ledd, beregnes fordelen etter en sats på kr 2,85 per km. Denne satsen brukes både for arbeidsreiser og annen privat kjøring, med unntak av arbeidsreiser som overstiger 4.000 km, der det skal anvendes en sats på kr 1,40 per km. Satsen(e) multipliseres med det antall kilometer som bilen faktisk er benyttet til arbeidsreise/annen privat kjøring.

§ 2–4 oppheves.

II

I forskrift 14. oktober 1976 nr. 9830 om forskuddstrekk i utgiftsgodtgjørelser gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd annet punktum skal lyde:

Dette gjelder også ved refusjon av pendlers reiseutgifter ved besøk i hjemmet, herunder også refusjon av utgifter til losji under reisene.

§ 3 første ledd første kolon skal lyde:

Utgiftsgodtgjørelse til kost til arbeidstaker som av hensyn til sitt arbeid må bo utenfor sitt hjem, og som ville hatt krav på fradrag for merutgifter til kost, er i sin helhet fritatt for forskuddstrekk dersom:

§ 3 annet ledd annet strekpunkt skal lyde:

– dato og klokkeslett for avreise og hjemkomst for hver yrkes-/tjenestereise,

§ 3 syvende ledd oppheves.

§ 5 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene om trekkfritak i § 2 – § 4 gjelder ikke ved dekning av merutgifter til losji og besøksreiser til hjemmet for pendler som har fått skattekort med standardfradrag for utenlandsk arbeidstaker.

III

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

28. des. Nr. 1815 2004

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe og strutsefugler samt egg, kjøtt og kjøttprodukter av disse artene, fra Bulgaria i forbindelse med utbrudd av Newcastle disease.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 28. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/908/EF). Kunngjort 5. januar 2005.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av Newcastle disease i forbindelse med innførsel fra Bulgaria.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre levende fjørfe, ville og tamme fugler og struts samt rugeegg, ferskt kjøtt, kjøttprodukter og blandingsprodukter som inneholder kjøtt fra disse, fra Bulgaria.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er produkter som omfattes av den bestemmelsen hvor produktets innhold stammer fra dyr som er slaktet før 16. november 2004.

Unntatt fra forbudet i § 2 er kjøttprodukter og blandingsprodukter når produktet er varmebehandlet i henhold til bokstavene B, C eller D i kapittel IV i vedlegg til vedtak 97/222/EF.

§ 4. Helsesertifikat

Forsendelser av produkter som omfattes av § 3 skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at kravene i denne forskrift er oppfylt, jf. vedtak 2004/594/EF.

§ 5. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

29. des. Nr. 1816 2004**Forskrift om endring i forskrift om bemanning av norske skip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 29. desember 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 46, § 47, § 93 og § 106, jf. delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 5. januar 2005.

I

I forskrift 17. mars 1987 nr. 175 om bemanning av norske skip gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 1.1.2. skal lyde:

1.1.2. *Innenriks fart*: Passasjerskip som kan oppnå en hastighet på 20 knop eller mer.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

30. des. Nr. 1817 2004**Forskrift om arbeidstid med mer for besetningsmedlemmer i sivile luftfartøyer (BSL D 2–4).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 30. desember 2004 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 4, jf. forskrift 21. februar 1986 nr. 540 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. for sivil luftfart § 8 annet ledd, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 5–1, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273 og delegeringsvedtak 21. januar 2004 nr. 283. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 32c (direktiv 2000/79/EF). Kunngjort 5. januar 2005.

§ 1. Formål

Forskriftens formål er å bidra til et godt arbeidsmiljø for besetningsmedlemmer i luftfartøyer og ivareta den enkeltes sikkerhet og helse.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for arbeid som utføres av besetningsmedlemmer i sivile luftfartsforetak som driver ervervsmessig luftfart med lisens/AOC og/eller driftstillatelse utstedt av norsk luftfartsmyndighet.

§ 3. Definisjoner

(1) I denne forskriften menes med:

Arbeidstid:

Den tiden besetningsmedlemmet står til disposisjon for luftfartsforetaket.

Base:

Sted/luftfartsanlegg der besetningsmedlemmet starter og avslutter arbeidet. Hjemmebasen er den basen der besetningsmedlemmet normalt starter og avslutter arbeidet, og der luftfartsforetaket ikke har ansvar for innkvartering.

Beredskapstjeneste:

Periode da besetningsmedlemmet er forpliktet til å holde seg klar for tjenestegjøring.

Besetningsmedlem:

Person ansatt i et luftfartsforetak for å tjenestegjøre om bord på et luftfartøy under flyging.

Blokketid:

Tiden fra et luftfartøy forlater parkeringsplassen før avgang til det tidspunktet det stanser for å parkere og alle fremdriftsmotorer er slått av.

Fridag:

Lokal dag da besetningsmedlemmet ikke står til disposisjon for luftfartsforetaket.

Fritid:

Den tid besetningsmedlemmet ikke står til disposisjon for luftfartsforetaket.

Lokal dag:

En 24-timers periode som begynner kl. 0000 lokal tid.

Lovbestemt hviletid:

Hviletid som er pålagt i eller med hjemmel i luftfartsloven.

§ 4. Årlig arbeidstid

(1) Årlig arbeidstid skal ikke overstige 2000 timer, inkludert beredskapstjeneste omregnet til arbeidstid. Blokktiden skal maksimalt utgjøre 900 timer.

(2) Arbeidet skal fordeles så jevnt som mulig over året.

§ 5. Beregning av arbeidstid

(1) Tjeneste om bord på luftfartøy og tilknyttet for- og etterarbeid, simulatortrening, opplæring og eventuelle andre administrative oppgaver regnes som full arbeidstid. Det samme gjelder pauser som må avvikles utenfor tilfredsstillende pauserom og eventuelt under utføring av tjeneste.

(2) Beredskapstjeneste utenfor base skal regnes som minst 20% arbeidstid og på base som minst 50% arbeidstid.

§ 6. *Arbeidsplaner*

(1) Luftfartsforetaket skal sammen med besetningsmedlemmene eller representanter for disse utforme arbeidsplaner som viser hvert besetningsmedlems arbeidstid og fritid over minst fire uker.

(2) Planene skal settes opp så tidlig som mulig, og skal gjøres kjent for det enkelte besetningsmedlem senest to uker før iverksettelse. Etter dette tidspunktet kan fridager ikke endres uten samtykke fra besetningsmedlemmet.

(3) Besetningsmedlemmet skal i alle tilfeller på forhånd underrettes om følgende fridager;

- a) minst sju dager i kalendermåneden på hjemmebase
- b) minst 96 dager i kalenderåret på hjemmebase.

§ 7. *Pauser*

(1) Når samlet arbeidstid overstiger 5,5 timer i døgnet skal besetningsmedlemmet ha minst én hvilepause. Ved arbeid i mer enn åtte timer i døgnet skal total pausetid være minst 30 minutter. Ny pause på minst 30 minutter skal avvikles når arbeidstiden overstiger ti timer i døgnet.

(2) Når arbeidet utelukker avvikling av ordinære pauser skal luftfartsforetaket likevel la besetningsmedlemmet spise, også om bord i luftfartøyet.

(3) Avviklingen av pauser skal avtales skriftlig mellom luftfartsforetaket og besetningsmedlemmene eller representanter for disse.

§ 8. *Langtidshvile*

(1) Besetningsmedlemmet har rett til å få avviklet lovbestemt langtidshvile på hjemmebase.

(2) Luftfartsforetaket og besetningsmedlemmene eller representanter for disse kan skriftlig avtale at deler av langtidshvilen kan avvikles fra annen base enn hjemmebasen. Definisjonen på lokal dag skal likevel gjelde.

§ 9. *Helseundersøkelser*

(1) Besetningsmedlemmet har rett til gratis helseundersøkelse før arbeidsforholdet starter, og siden regelmessig så lenge dette varer.

(2) Undersøkelsene kan erstattes og/eller kombineres med obligatoriske helsekontroller for å opprettholde sertifikatrettigheter som har betydning for arbeidsforholdet.

§ 10. *Avvik og avtaler*

(1) Forskriftens regler om minstekrav til pauser og maksimalgrenser for årlig arbeidstid og blokketid kan ikke avvikes ved avtale.

(2) Luftfartsforetaket og besetningsmedlemmene eller representanter for disse kan inngå skriftlige avtaler som fastsatt i denne forskriften og om andre forhold så langt besetningsmedlemmenes helse og sikkerhet ivaretas på en like god måte som i forskriften.

§ 11. *Tilsyn og dispensasjoner*

(1) Luftfartstilsynet fører tilsyn med gjennomføring av bestemmelsene, og avgjør spørsmål i avtaleforhold der partene ikke blir enige, jf. § 10 (2).

(2) Luftfartstilsynet kan i spesielle tilfeller dispensere fra forskriften så langt det er forenlig med direktiv 2000/79/EF.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. mai 2005. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 2. juli 2002 nr. 767 om arbeidstid for flygende personell (BSL D 2–4).

Veiledning til bestemmelser i BSL D 2–4, gule sider

Til § 1 Formål

Forskriftens formål er å bidra til et godt arbeidsmiljø og ivareta helsen og sikkerheten til personer som arbeider som besetningsmedlemmer om bord på sivile luftfartøyer. Stikkord her er sosial velferd for arbeidstakerne. Med hjemmel i luftfartsloven har forskriften videre et flysikkerhetsaspekt.

Forskriften gjennomfører direktiv 2000/79/EF 27. november 2000 om organisering av arbeidstiden til mobilt personell i sivil luftfart. Arbeidsmiljøloven kapittel X om arbeidstid gjelder ikke for flygende personell, og BSL D 2–4 skal derfor sikre at besetningsmedlemmer ivaretas på linje med andre yrkesgrupper.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften gjelder i all sivil ervervsmessig luftfart som drives av foretak med lisens/AOC og/eller driftstillatelse utstedt av norsk luftfartsmyndighet, dvs. Luftfartstilsynet. Den type arbeid som omfattes er det som utføres av personer som er ansatt av operatøren for å tjenestegjøre om bord i fartøyene under flygingen, for eksempel som flygere, kabinbesetning og personell som fast og i helhet deltar i redningstjeneste.

Annet medisinsk personell og personer (uten fast ansettelse i det aktuelle selskapet) som er med på flygingen for å utføre oppdrag og oppgaver som ikke knytter seg til selve flygingen, enten underveis eller på bestemmelsesstedet,

omfattes derfor som utgangspunkt ikke. Disse gruppene omfattes dermed av de generelle reglene i arbeidsmiljøloven kapittel X.

Til § 3 Definisjoner

«Arbeidstid» knyttes i samsvar med arbeidsmiljøloven § 46 til uttrykket «til disposisjon for arbeidsgiver». I dette ligger perioden mellom pålagt fremmøtetidspunkt før tjeneste og fratredelsen fra denne, inkludert pauser som må tas utenfor tilfredsstillende pauserom og eventuelt under tjenesten, for eksempel om bord i luftfartøyet.

Uttrykket dekker all tid brukt på arbeid knyttet til selve flygingen både om bord i fartøyet og på bakken, og dessuten eventuelle administrative oppgaver og nødvendig/pålagt trening og opplæring. Tid som brukes til å ivareta verv som for eksempel verneombud og tillitsvalgt regnes også. I tillegg kommer alle former for beredskapstjeneste.

Motsatt er «fritid» den tiden besetningsmedlemmet ikke står til disposisjon for arbeidsgiver, inkludert alle hvileperioder.

Basen er det stedet/luftfartsanlegget der besetningsmedlemmet starter og avslutter arbeidet, det vil si det som i arbeidslivet generelt kalles «arbeidsstedet/kontoret/jobben». I arbeidsavtalen fastsettes det hvilken base som er besetningsmedlemmets hjemmebase, dvs. den basen han eller hun normalt jobber ut ifra. Skillet mellom «på base» og utenfor base» er viktig i forhold til beregning av beredskapstjeneste, mens begrepet «hjemmebase» får betydning med tanke på hvor/fra hvilket utgangspunkt besetningsmedlemmet har rett til å få avvirket fridager.

Under «beredskapstjeneste» er besetningsmedlemmet som utgangspunktet ikke i arbeid, men hun eller han må være tilgjengelige for arbeidsgiver som når som helst kan innkalle til tjeneste.

Beredskapstjeneste kan avvikles på ulike måter og steder, avhengig av hvor raskt besetningsmedlemmet eventuelt må stille opp hos arbeidsgiver. Dette er også bakgrunnen for at omregning fra beredskapstjeneste til ordinær arbeidstid dels må bero på konkrete forhold. Beredskapstjeneste på base skal likevel telle som minst 50% arbeidstid, og som minst 20% arbeidstid utenfor base. Det siste betegnes i arbeidsmiljøloven som «hjemnevakt». Det sentrale er imidlertid ikke om besetningsmedlemmet fysisk er hjemme, men at tjenesten kan utføres under «hjemmeliknende forhold», dvs. uten fysisk tilknytning til basen.

«Besetningsmedlemmer» i forskriftens forstand er de arbeidstakerne som faller inn under reglens virkeområde, jf. over om § 1. Begrepet blir brukt på samme måte som i Annex 6 til Chicagokonvensjonen.

«Blokketid» er definert slik at avslutningstidspunktet dekker parkering både på anvist plass og der det ellers egner seg utenfor ordinær landingsplass under oppdrag med helikopter.

Til § 4 Årlig arbeidstid

Maksimalgrensen for årlig arbeidstid og blokketid er hentet fra direktiv 2000/79/EF, og gjelder selv om arbeidet utføres for flere luftfartsforetak. Ferie i samsvar med ferielovens regler kan heller ikke erstattes med økonomisk kompensasjon med mindre det dreier seg om avvikling av arbeidsforhold. Grensene er satt av hensyn til den enkeltes helse, sikkerhet og arbeidsmiljøet generelt, og kan ikke overskrides.

De nevnte hensynene ligger også til grunn for regelen om at arbeidet skal fordeles så jevnt som mulig over året. En del typer flyging kan likevel bare utføres visse deler av året, for eksempel i perioder uten snø, og det er derfor nødvendig å tilpasse tjenesten til sesongmessige svingninger. Luftfartsforetaket og besetningsmedlemmenes representanter må ta den årlige fordelingen av arbeidstiden i betraktning under utformingen av arbeidsplanene.

Til § 5 Beregning av arbeidstid

Arbeidstiden er som nevnt den tiden besetningsmedlemmet er disponibel for luftfartsforetaket, og strekker seg fra pålagt fremmøtetidspunkt til det øyeblikket besetningsmedlemmet faktisk er fritatt fra tjeneste. Som arbeidstid regnes også pauser som må tas under arbeidet, eventuelt om bord i luftfartøyet. I tillegg kommer beredskapstjeneste.

Forskriftens regel om beregning av beredskapstjeneste utenfor basen har utspring i arbeidsmiljøloven § 46 som sier at beredskapstjeneste i hjemmet, såkalt «hjemnevakt», skal telle som minst 20% arbeidstid. Loven har ingen tilsvarende uttrykkelig minstegrense for beredskapstjeneste på arbeidsstedet. Rammene for å utvide arbeidstiden ved slik beredskapstjeneste er imidlertid snevre, og det forutsettes dermed at belastningen er vesentlig større enn ved hjemnevakt. Forskriftens beregningsregel for beredskapstjeneste fanger opp denne forskjellen. Innen luftfarten kan beredskapstjenesten dessuten variere mye, og det er ikke utelukket at den i visse tilfeller bør telle som full arbeidstid. Dette må vurderes ut ifra den konkrete situasjonen. Derfor er det ikke satt noen øvre grense for hvor mye beredskapstjenesten skal telle.

Til § 6 Arbeidsplaner

Kravet om at det skal foreligge arbeidsplaner må ses i sammenheng med § 4 om langtidshvile og besetningsmedlemmets rett til forhåndsinformasjon om fridager. Arbeidsplanene skal være utformet slik at hvert besetningsmedlem enkelt kan skaffe seg oversikt over både arbeidsdager og fridager for minst fire uker fremover.

Ansvar for å utarbeide planene ligger hos luftfartsforetaket, men besetningsmedlemmene skal gjennom sine representanter bidra og bli hørt under utarbeidelsen. Planene skal legge til rette for at besetningsmedlemmene ikke utsettes for unødige belastninger og at hensynet til den enkeltes helse, sikkerhet og sosiale velferd blir ivarettatt.

Det er også viktig at fritiden blir organisert slik at mulighetene for familieliv og sosiale aktiviteter blir best mulig. Bestemmelsen skal også sikre at besetningsmedlemmet får oversikt over fridager og friperioder i god tid på forhånd.

Til § 7 Pauser

I tillegg til arbeidsplanene skal Luftfartsforetaket og representanter for besetningsmedlemmene også inngå skriftlig avtale om når og hvor pauser skal tas, hvor lange de skal være og eventuelt om spising skal skje på fast eller valgfritt tidspunkt. I de fleste tilfeller vil trolig det siste være mest praktisk.

Avtalen bør også omhandle situasjoner da spisepauser må avvikles under tjenesten og eventuelt om bord på luftfartøyet, slik at besetningsmedlemmet likevel får så stor avlastning som mulig under måltidet.

Til § 8 Langtidshvile

Bestemmelsen omhandler avviklingen av langtidshvile, og skal sikre at deler av denne ikke går bort i transport som faktisk er nødvendig for avslutning eller påbegynnelse av tjeneste utenfor hjemmebase. I denne sammenheng må arbeidet anses slutført når arbeidstaker er klar til å forlate arbeidsplassen/kontorsted, som for besetningsmedlemmet tilsvarer hjemmebasen. Da er det også naturlig at langtidshvilen tar utgangspunkt her, slik at besetningsmedlemmer i størst mulig grad likestilles med stedbundne arbeidstakere med tanke på når fritiden faktisk inntreffer. I enkelte tilfeller kan det likevel være hensiktsmessig både for luftfartsforetaket og besetningsmedlemmet at langtidshvilen avvikles utenfor hjemmebasen, og det er derfor mulig å avtale dette.

Til § 9 Helseundersøkelser

God helse og fysikk er viktig både for det enkelte besetningsmedlem og for luftfartsforetaket. Bestemmelsen skal derfor sikre at personer som ansettes for å utføre den aktuelle tjenesten er og holder seg friske. Helseundersøkelser skal derfor foretas både før ansettelse, og jevnlig så lenge arbeidsforholdet varer, slik at eventuell helsemessig negativ påvirkning fra arbeidet kan avdekkes og forebygges. Helseundersøkelsene bør gjennomføres av spesialister dersom dette anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende kvalitet.

Hvor ofte kontrollene bør skje varierer med det enkelte besetningsmedlem og hvor belastende arbeidet faktisk er. Luftfartsforetaket og representanter for besetningsmedlemmene kan likevel inngå skriftlig avtale om en ordning på minimum én årlig undersøkelse, eventuelt i kombinasjon med eller som erstatning for kontroller som er nødvendige for at besetningsmedlemmet skal beholde de sertifikater og rettigheter som kreves for den tjenesten vedkommende er ansatt for.

Ved mistanke om eller påvisning av helsesvikt hos et besetningsmedlem må luftfartsforetaket ta initiativ til en legesjekk dersom vedkommende ikke selv gjør det. Besetningsmedlemmet kan også be om undersøkelse av helsemessige problemer som antas å ha bakgrunn i arbeidsmiljøet generelt.

Til § 10 Avvik og avtaler

Direktiv 2000/79/EF fastsetter minstekrav for ivaretagelsen av besetningsmedlemmenes helse og sikkerhet, og forskriftens regler som gjennomfører disse kan ikke avvikes. Det er også en forutsetning at luftfartsforetaket og besetningsmedlemmene ikke kan avtale seg bort fra forhold som er viktige for å sikre et godt arbeidsmiljø. Det er derfor viktig at alle disse hensynene legges til grunn i utformingen av aktuelle avtaler.

Avtalene kan slutes mellom arbeidsgiver og representanter for besetningsmedlemmene. Representantene vil ofte være tillitsvalgte for de som er organiserte. Det er imidlertid også mulig å slutte avtaler på individuelt nivå. Dette kan for eksempel være aktuelt i små foretak der antall besetningsmedlemmer er så lite at de ikke har utpekt noen representant, og der besetningsmedlemmene ikke er organiserte.

Til § 11 Tilsyn og dispensasjoner

Luftfartstilsynet har fått delegert myndigheten til å fastsette forskriften, og er ansvarlig for å føre tilsyn med at de berørte aktørene følger reglene. Videre kan Luftfartstilsynet avgjøre spørsmål luftfartsforetaket og besetningsmedlemmene ikke blir enige om svaret på under utarbeidelsen av de avtaler forskriften legger opp til. I spesielle tilfeller kan Luftfartstilsynet også dispensere fra reglene. Minstekravene i direktiv 2000/79/EF kan likevel ikke fravikes.

7. des. Nr. 1818 2004**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i enkelte land i EØS-området.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 7. desember 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/1009/EF, vedtak 2003/526/EF, vedtak 2003/851/EF, vedtak 2004/283/EF, vedtak 2004/375/EF og vedtak 2004/625/EF). Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 18. februar 2003 nr. 190 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med klassisk svinepest i enkelte land i EØS-området gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmelsfelt skal siste parentes lyde:

(vedtak 2002/1009/EF, vedtak 2003/526/EF, vedtak 2003/851/EF, vedtak 2004/283/EF, vedtak 2004/375/EF, vedtak 2004/625/EF og vedtak 2004/831/EF)

I vedlegg 1, del 1, «Områder i Tyskland», oppheves bolken «Nordrhein-Westfalia».

Vedlegg 1 del 2 skal lyde:

Del 2

Områder i Slovakia:

Trnava:	distriktene Piestany, Hlohovec og Trnava
Levice:	distriktet Levice
Nitra:	distriktene Nitra og Zlaté Morvace
Topolcany:	distriktet Topolcany
Nové Mesto nad Váhom:	distriktet Nové Mesto nad Váhom
Trencín:	distriktene Trencín og Bánovce nad Bebravou
Prievidza:	distriktene Prievidza og Partizánske
Púchov:	distriktene Púchov og Ilava
Ziar nad Hronom:	distriktene Ziar nad Hronom, Zarnovica, Banská Stianica
Zvolen:	distriktene Zvolen og Detva
Banská Bystrica:	distriktene Banská Bystrica og Brezno
Lucenec:	distriktene Lucenec og Poltár
Veľký Krtíš	

II

Endringene trer i kraft straks.

15. des. Nr. 1819 2004

Vedtak om endring i regler om administrasjon av Folketrygdfondet og om forvaltning av midlene, revisjon mv.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 15. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–11 fjerde ledd. Kunngjort 6. januar 2005.

I regler 20. juni 1997 nr. 886 om administrasjon av Folketrygdfondet og om forvaltning av midlene, revisjon mv. gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd skal lyde:

Fondets midler kan plasseres i norske ihendehaverobligasjoner og sertifikater, som kontolån til statskassen og som innskudd i forretnings- og sparebanker. Innenfor en ramme på 20 pst. av forvaltningskapitalen kan fondets midler plasseres i aksjer notert på norsk børs eller på børs i Danmark, Finland eller Sverige, og, etter godkjenning fra Finansdepartementet, i aksjer i norske selskaper ellers hvor aksjene er gjenstand for regelmessig og organisert omsetning, børsnoterte grunnfondsbevis i norske sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper, og børsnoterte konvertible obligasjoner og børsnoterte obligasjoner med kjøpsrett til aksjer i norske selskaper. Plassering i aksjer notert på børs i Danmark, Finland eller Sverige må samlet ikke overstige 20 pst. av Folketrygdfondets ramme for aksjeplasseringer. Innenfor rammen for aksjeplasseringer kan fondets midler plasseres i ikke-børsnoterte aksjer i norske selskaper som har søkt eller har konkrete planer om å søke børsnotering. Plassering i denne type aksjer kan ikke overstige 5 pst. av rammen for aksjeplasseringer.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005.

20. des. Nr. 1820 2004

Forskrift om produksjon og omsetning av fritidsfartøy mv.

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Sjøfartsdirektoratet 20. desember 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8 samt lov 16. juni 1994 nr. 20 om teknisk kontrollorgan, jf. delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730, delegeringsvedtak 9. mai 2003 nr. 567 og delegeringsvedtak 22. september 2003 nr. 1924. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Formål

Forskriften skal sikre at produkter som omfattes av forskriften konstrueres, produseres og monteres på en slik måte at skade på helse og miljø forebygges.

§ 2. Virkeområde

- (1) Reglene om konstruksjon og produksjon får anvendelse på:

- a) ferdigbygde og delvis ferdigbygde fritidsfartøy,
 - b) vannscootere, og
 - c) komponenter som fremgår av vedlegg 2, som gjøres tilgjengelige i umontert stand, med henblikk på montering.
- (2) Reglene om eksosutslipp får anvendelse på:
- a) motorer som er montert eller spesielt beregnet til montering i eller på fritidsfartøy og vannscootere, og
 - b) motorer som er montert i eller på slike fartøy, og som undergår en større motorendring.
- (3) Reglene om støy får anvendelse på:
- a) fritidsfartøy med hekkaggregat (innbygget motor med styrbart drev) uten integrert eksosanlegg eller med innenbordsmotor,
 - b) fritidsfartøy med hekkaggregat uten integrert eksosanlegg eller med innenbordsmotorer, hvis fartøyet utsettes for en større ombygging og deretter gjøres tilgjengelig innen en periode på fem år etter ombyggingen,
 - c) vannscootere, og
 - d) utenbordsmotorer og hekkaggregater med integrert eksosanlegg, beregnet for montering på eller i et fritidsfartøy.
- (4) For produkter som omfattes av (1) b), (2) og (3), får denne forskriften kun anvendelse fra det tidspunktet produktet gjøres tilgjengelig eller tas i bruk etter ikrafttredelsen av denne forskriften.

§ 3. Unntak

(1) Fra § 2 (1) gjøres følgende unntak:

- a) fartøy som utelukkende er ment for konkurranse, herunder kapproingsbåter og robåter for trening, og som er merket som konkurransefartøy av produsenten,
- b) kanoer og kajaker, gondoler og vannsykler,
- c) seilbrett,
- d) surfebrett, herunder motordrevne surfebrett,
- e) originale historiske fartøy konstruert før 1950, og individuelle kopier av slike fartøy som i hovedsak er bygget av opprinnelige materialer og som er merket som historiske kopier av produsenten,
- f) eksperimentelle og forsøksfartøy, forutsatt at de ikke senere gjøres tilgjengelige som fritidsfartøy,
- g) selvbygde fartøy for eget bruk, forutsatt at de ikke gjøres tilgjengelige som fritidsfartøy innen en periode på fem år fra de tas i bruk,
- h) fartøy som spesielt er beregnet til å ha besetning samt transportere personer i kommersiell hensikt, jf. dog § 4 b) andre setning,
- i) undervannsfartøy,
- j) luftputefartøy,
- k) hydrofoilfartøy, og
- l) dampdrevne fartøy som anvender kull, koks, ved, olje eller gass som drivstoff.

(2) Fra § 2 (2) gjøres følgende unntak:

- a) motorer som er montert, eller spesielt beregnet til montering, i følgende fartøy:
 - 1. fartøy som utelukkende er ment for konkurranse, og som er merket som konkurransefartøy av produsenten,
 - 2. eksperimentelle og forsøksfartøy, forutsatt at de ikke senere gjøres tilgjengelige,
 - 3. fartøy spesielt beregnet til å ha besetning samt transportere personer i kommersiell hensikt, jf. dog § 4 b),
 - 4. undervannsfartøy,
 - 5. luftputefartøy,
 - 6. hydrofoilfartøy,
 - b) originale, ikke-serieproduserte, historiske motorer konstruert før 1950, og individuelle kopier av slike motorer, som er montert i fartøy som omfattes av § 3 (1) e) og g), og
 - c) selvbygde motorer for eget bruk, forutsatt at de ikke gjøres tilgjengelige innen en periode på fem år fra de tas i bruk.
- (3) Fra § 2 (3) gjøres følgende unntak:
- a) fartøy som omfattes av § 3 (2), og
 - b) selvbygde fartøy for eget bruk, forutsatt at de ikke gjøres tilgjengelige innen en periode på fem år fra de tas i bruk.

§ 4. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

- a) *Fremdriftsmiddel*: Den mekaniske metoden som driver fartøyet fremover, særlig mekanisk fremdriftssystem basert på propell eller vannjet.
- b) *Fritidsfartøy*: Alle typer fartøy beregnet til sports- og fritidsformål, med en skroglengde på mellom 2,5 og 24 m målt etter relevant harmonisert standard, uansett type fremdriftsmiddel. Det forhold at samme fartøy kan anvendes til utleie eller opplæring i båtbruk, unntar det ikke fra forskriften, forutsatt at fartøyet er gjort tilgjengelig med fritidsbruk som formål.

- c) *Gjøre tilgjengelig*: Første gang produktet gjøres tilgjengelig for distribusjon i EØS-området etter produksjonsstadiet.
- d) *Harmonisert standard*: Europeisk standard som er utarbeidet i overensstemmelse med mandat fra EU-kommisjonen og EFTA-landene, og som er offentliggjort i Den Europeiske Unions Tidende.
- e) *Komponenter*: Komponenter som omfattes av vedlegg 2, såfremt ikke annet fremgår av sammenhengen.
- f) *Motor*: Enhver forbrenningsmotor med gnist- eller kompresjonstenning som anvendes til fremdrift, herunder totakts- og firetakts innenbordsmotorer, hekkaggregater med eller uten integrert eksosanlegg og utenbordsmotorer.
- g) *Motorfamilie*: Gruppering av motorer foretatt av produsenten, som på grunn av deres konstruksjon, forventes å ha like eksosutslippverdier, og som oppfyller forskriftens utslippskrav.
- h) *Produkter*: Produkter som omfattes av § 2 (1).
- i) *Produsent*: Enhver fysisk eller juridisk person som konstruerer og fremstiller et produkt som omfattes av forskriften, eller som setter bort konstruksjon og/eller fremstilling av et slikt produkt, med den intensjon å gjøre produktet tilgjengelig på egne vegne.
- j) *Produsentens representant*: Enhver fysisk eller juridisk person som er etablert i EØS-området, og som er skriftlig utpekt av en produsent til å opptre på produsentens vegne for å oppfylle dennes forpliktelser etter forskriften.
- k) *Samsvarserklæring*: Skriftlig erklæring om at et produkt er i samsvar med kravene i forskriften (jf. vedlegg 15).
- l) *Samsvarsvurdering*: Vurdering som utføres av produsent eller teknisk kontrollorgan, og som viser om et produkt oppfyller de tekniske kravene som fremgår av forskriften.
- m) *Større motorendring*: Endring av en motor som:
 1. kan medføre at motoren overskrider de utslippsgrenser som er nedfelt i vedlegg 1, del B – rutinemessige utskiftninger av motorkomponenter som ikke endrer utslippskarakteristikaene omfattes ikke – eller
 2. øker motoreffekten med mer enn 15%.
- n) *Større ombygging*: En ombygging av et fartøy som:
 1. endrer fartøyets fremdriftsmiddel,
 2. innebærer en større motorendring, eller
 3. endrer fartøyet i en slik grad at det må anses som et nytt fartøy.
- o) *Ta i bruk*: Første gang produktet tas i bruk av sluttbrukeren i EØS-området.
- p) *Teknisk kontrollorgan*: Uavhengig tredjepart som er utpekt iht. lov 16. juni 1994 nr. 20, og som har rett til å drive samsvarsvurdering av produkter som andre har utviklet.
- q) *Vannscooter*: En farkost med skroglengde mindre enn 4 meter, utstyrt med innenbords forbrenningsmotor som driver et vannjetaggregat som hovedfremdriftsmiddel, og som er konstruert for å bli betjent av en eller flere personer som sitter, står eller kneler på, fremfor i, skroget.

§ 5. Grunnleggende krav

- (1) Produkter som omfattes av § 2 (1) skal oppfylle de grunnleggende kravene til sikkerhet, helse, miljø og forbrukervern som fremgår av vedlegg 1.
- (2) Kravene i første ledd anses oppfylt når produktene er i samsvar med:
 - a) nasjonal standard som gjennomfører harmonisert standard, eller
 - b) annen dokumentasjon som viser at produktet oppfyller kravene i første ledd.

§ 6. Når fritidsfartøy mv. kan gjøres tilgjengelig eller tas i bruk

- (1) Produkter som omfattes av § 2 (1) skal tilfredsstille de grunnleggende kravene i § 5, prosedyrene for samsvarsvurdering i § 7 og være CE-merket i henhold til vedlegg 4, før produktet kan gjøres tilgjengelig eller tas i bruk. CE-merket indikerer at produktet er i overensstemmelse med forskriftens bestemmelser.
- (2) Delvis ferdigbygde fritidsfartøy kan gjøres tilgjengelig når produsenten, produsentens representant eller den som er ansvarlig for å gjøre produktet tilgjengelig, i samsvar med vedlegg 3 erklærer at fartøyene er beregnet på ferdigstilling av andre.
- (3) Komponenter kan gjøres tilgjengelige eller tas i bruk når komponenten er CE-merket i henhold til vedlegg 4, forutsatt at komponentene ledsages av en samsvarserklæring.
- (4) Følgende motorer kan gjøres tilgjengelig eller tas i bruk:
 - a) innenbordsmotorer og hekkaggregater uten integrert eksosanlegg,
 - b) motorer som er typegodkjent i henhold til forskrift 19. august 1994 nr. 820 om maskiner m.m., og som er i overensstemmelse med trinn II som omhandlet i pkt. 3 i vedlegg VIII i nevnte forskrift, og
 - c) motorer som er typegodkjent i henhold til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr,

forutsatt at produsenten eller produsentens representant i samsvar med vedlegg 15, nr. 3 erklærer at motoren oppfyller kravene til eksosutslipp i denne forskriften, når motoren er montert i et fritidsfartøy eller en vannscooter i samsvar med produsentens anvisninger.

- (5) Produkter som omfattes av § 2 (1) som ikke er CE-merket eller som for øvrig ikke er i overensstemmelse med forskriftens bestemmelser, kan fremvises på messer, utstillinger og demonstrasjoner forutsatt at det ved tydelig

merking angis at produktet ikke kan gjøres tilgjengelig eller tas i bruk før det er i samsvar med gjeldende bestemmelser.

§ 7. Krav om samsvarsvurdering mv.

(1) Før produkter som omfattes av § 2 (1) gjøres tilgjengelige eller tas i bruk, skal produsenten eller produsentens representant anvende de prosedyrene som fremgår av 2. til 4. ledd.

(2) Hva angår konstruksjon og produksjon av produkter som omfattes av § 2 (1), skal fartøyprodusenten eller dennes representant anvende følgende prosedyrer (jf. vedleggene 5 til 12, samt 16) for konstruksjonskategoriene A, B, C og D (jf. vedlegg 1, del A, pkt. 1):

a) for fritidsfartøy:

Konstruksjonskategori	Modulvalg	
	2.5 m ≤ skroglengde < 12 m	12 m ≤ skroglengde ≤ 24 m
A "Havgående"	Aa eller B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H	
B "Utenfor kysten"		
C "Langs kysten"	Når fartøyet oppfyller harmonisert standard for stabilitet og flyteeegenskaper (vedlegg 1, del A, pkt. 3.2 og 3.3)	A eller Aa eller B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H
	Når fartøyet ikke oppfyller harmonisert standard for stabilitet og flyteeegenskaper (vedlegg 1, del A, pkt. 3.2 og 3.3)	Aa eller B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H
D "Beskyttet farvann"	A eller Aa eller B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H	

b) for vannscootere og komponenter:

Produkt	Modulvalg
Vannscootere	A eller Aa eller B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H
Komponenter	B + C eller B + D eller B + F eller G eller H

(3) Hva angår eksosutslipp skal motorprodusenten eller dennes representant anvende følgende prosedyrer i forbindelse med samsvarsvurdering i henhold til vedlegg 17:

For motorer som omfattes av § 2 (2)	B + C eller B + D eller B + E eller B + F eller G eller H
--	---

(4) Hva angår støy skal fartøyprodusenten eller dennes representant anvende følgende prosedyrer i forbindelse med samsvarsvurdering i henhold til vedlegg 17:

For produkter som omfattes av § 2 (3) bokstava og b	Dersom harmonisert standard ¹ for støymåling anvendes ved vurderingen	Aa eller G eller H
	Dersom Froudetallet og effekt/deplasementsforholdet anvendes ved vurderingen (jf. vedlegg 1, del C, pkt. 1.3)	A eller Aa eller G eller H
	Dersom vurdering skjer på grunnlag av et referansefartøy (jf. vedlegg 1, del C, pkt. 1.5) som er vurdert i henhold til harmonisert standard for støymåling	

For produkter og motorer Aa eller G eller H
som omfattes av § 2 (3)
bokstav c og d

1 NS-EN ISO 14509.

(5) Dersom verken produsenten eller dennes representant har oppfylt sitt ansvar hva angår produktets overensstemmelse med forskriften, kan enhver fysisk eller juridisk person i EØS-området som ønsker å gjøre produktet tilgjengelig eller ta i bruk, påta seg dette ansvaret. Følgende prosedyre for etterkontroll skal i så fall anvendes:

- a) Personen som ønsker utført etterkontroll skal sørge for at teknisk kontrollorgan undersøker produktet, og utfører beregninger og andre vurderinger for å sikre produktets samsvar med relevante krav i forskriften.
- b) Personen som ønsker utført etterkontroll skal sørge for at teknisk kontrollorgan forsynes med alle foreliggende dokumenter og tekniske data som refererer seg til første gang produktet ble gjort tilgjengelig i opprinnelseslandet.
- c) Personen som ønsker utført etterkontroll skal sørge for at teknisk kontrollorgan utarbeider en samsvarsrapport i forbindelse med den utførte vurderingen.
- d) Teknisk kontrollorgan underretter den personen som ønsker utført etterkontroll om dennes forpliktelser.
- e) Personen som ønsker utført etterkontroll skal utarbeide en samsvarserklæring og sette på eller sørge for påsetting av CE-merke, samt identifikasjonsnummeret tilhørende det relevante tekniske kontrollorganet.
- f) Produsentskiltet (jf. vedlegg 1, nr. 2.2) skal påføres ordet «etterkontroll».

§ 8. CE-merking

(1) Følgende produkter som gjøres tilgjengelige skal være CE-merket som angitt i vedlegg 4:

- a) fritidsfartøy, vannscootere og komponenter, som oppfyller kravene i vedlegg 1,
- b) utenbordsmotorer som oppfyller kravene i vedlegg 1, del B og C, og
- c) hekkaggregater med integrert eksosanlegg, som oppfyller kravene i vedlegg 1, del B og C.

(2) CE-merket skal påføres:

- a) fritidsfartøy og vannscootere som angitt i vedlegg 1, del A, pkt. 2.2,
- b) komponenter eller emballasjen dersom det ikke er mulig å merke selve komponenten, eventuelt medfølgende dokumenter dersom komponenten ikke har emballasje, og
- c) utenbordsmotorer og hekkaggregater med integrert eksosanlegg som angitt i vedlegg 1, del B, pkt. 1.1.

CE-merket skal være påført på en slik måte at det er godt synlig, lett å lese og ikke kan fjernes.

(3) Hvis teknisk kontrollorgan har utført samsvarsvurderinger i henhold til vedlegg 9, 10, 11, 12 og 16, skal CE-merket ledsages av kontrollorganets identifikasjonsnummer.

(4) Det er forbudt å påføre produktet merking som kan villede tredjemann med hensyn til CE-merkets betydning og grafiske utforming. Annen merking kan påføres produktet eller emballasjen forutsatt at CE-merket ikke gjøres mindre synlig eller vanskeligere å lese.

(5) Dersom CE-merket er uriktig påført, skal produsenten eller produsentens representant straks sørge for at produktet blir brakt i samsvar med forskriftens bestemmelser om CE-merking og eventuelle pålegg gitt av tilsynsmyndigheten.

§ 9. Forholdet til andre bestemmelser om CE-merking

(1) Er produkter omhandlet i § 2 (1) samtidig underlagt andre bestemmelser om CE-merking enn de som fremgår av denne forskriften, angir CE-merket at produktet også anses å være i samsvar med disse bestemmelsene.

(2) CE-merket skal vise at produktet oppfyller de bestemmelsene om CE-merking som produsenten har benyttet, eventuelt relevante deler av slike bestemmelser. Henvisning til slike bestemmelser skal fremgå av dokumenter, veiledninger eller instruksjoner slik dette fremgår av de relevante bestemmelsene, og skal følge med produktet.

§ 10. Tilsyn

(1) Sjøfartsdirektoratet fører tilsyn med at forskriften følges.

(2) Tilsynsmyndigheten kan kreve fremlagt dokumentasjon som viser at produkter er gjort tilgjengelig i henhold til forskriften og for øvrig oppfyller kravene i denne.

(3) Tilsynsmyndigheten skal treffe nødvendige tiltak for å trekke tilbake eller forby tilgjengelighet eller bruk av produkter som omfattes av § 2 (1) som:

- a) er utstyrt med CE-merke selv om produktet ikke oppfyller kravene i forskriften, eller
- b) er utstyrt med CE-merke og er konstruert, produsert, montert, vedlikeholdt og brukt i samsvar med sitt formål, men som likevel kan utgjøre en fare for personers helse og sikkerhet, eiendom eller miljøet.

(4) Overfor produsenter av produkter som omfattes av forskriften eller deres representant, skal tilsynsmyndigheten gi veiledning om gjennomføring og etterlevelse av virksomhetens internkontroll slik dette er fastsatt i forskrift 6. desember 1996 nr. 1127 (internkontrollforskriften).

§ 11. Klage

Vedtak truffet i medhold av denne forskriften kan påklages. Miljøverndepartementet er klageinstans for vedtak vedrørende miljøkrav og Nærings- og handelsdepartementet er klageinstans for andre vedtak.

§ 12. Straff

Ved overtredelse av forskriften eller vedtak truffet i medhold av denne, kommer bestemmelsene om straff i produktkontrollloven § 12 til anvendelse.

§ 13. Tvangsmulkt

Ved overtredelse av vedtak truffet i medhold av denne forskriften, kommer bestemmelsene om tvangsmulkt i produktkontrollloven § 13 til anvendelse.

§ 14. Ikrafttredelse, endringer i andre forskrifter og overgangsbestemmelser

- (1) Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.
- (2) Fra samme dato oppheves forskrift 14. juni 1996 nr. 580 om produksjon mv. av fritidsbåter.
- (3) Følgende produkter kan gjøres tilgjengelige eller tas i bruk innenfor følgende frister når produktene er i overensstemmelse med de bestemmelsene som var i kraft 31. desember 2004, selv om kravene i gjeldende forskrift ikke er oppfylt:
 - a) produkter omhandlet i § 2 (1), til og med 31. desember 2005,
 - b) motorer med kompresjonstenning og firetaktsmotorer, til og med 31. desember 2005, og
 - c) totaktsmotorer med gnisttenning, til og med 31. desember 2006.

Vedlegg 1. Grunnleggende krav

I dette vedlegget omfatter uttrykket «fartøy» både fritidsfartøy og vannscootere.

A. Grunnleggende sikkerhetskrav ved konstruksjon og produksjon av fartøy**1. Konstruksjonskategorier for fartøy**

Konstruksjonskategori	Vindstyrke (Beaufort-skala)	Signifikant bølgehøyde (H 1/3, i meter)
A – Havgående fartøy	mer enn 8	mer enn 4
B – Fartøy til bruk utenfor kysten	til og med 8	til og med 4
C – Fartøy til bruk langs kysten	til og med 6	til og med 2
D – Fartøy for beskyttet farvann	til og med 4	til og med 0,3

Definisjoner

- A. *Havgående fartøy*: konstruert for lengre reiser der vindstyrken kan overstige 8 på Beaufort-skalaen og den signifikante bølgehøyden kan overstige 4 meter, og der fartøyene i stor grad er selvhjulpne. Det ses imidlertid bort fra ekstreme forhold.
- B. *Fartøy til bruk utenfor kysten*: konstruert for reiser utenfor kysten der vindstyrken kan komme opp i 8 på Beaufort-skalaen og den signifikante bølgehøyden kan komme opp i 4 meter.
- C. *Fartøy til bruk langs kysten*: konstruert for reiser nær kysten og i store bukter, elvemunninger, sjøer og elver, der vindstyrken kan komme opp i 6 på Beaufort-skalaen og den signifikante bølgehøyden kan komme opp i 2 meter.
- D. *Fartøy for beskyttet farvann*: konstruert for reiser i kystnære farvann, mindre bukter og sjøer, elver og kanaler, der vindstyrken kan komme opp i 4 på Beaufort-skalaen og hvor den signifikante bølgehøyden kan komme opp i 0,3 meter, og tidvis opp i en maksimumshøyde på 0,5 meter, for eksempel som følge av et passerende fartøy.

Fartøy skal være konstruert og bygd for å tåle vindstyrke og bølgehøyde som angitt for sin kategori med hensyn til stabilitet, oppdrift og andre relevante grunnleggende krav omhandlet i vedlegg 1, og skal ha gode manøvreringsegenskaper.

2. Alminnelige krav

Produkter omhandlet i § 2 (1) skal være i samsvar med de grunnleggende kravene i den grad disse får anvendelse på dem.

2.1 Identifikasjon av fartøyet

Alle fartøy skal være merket med identifikasjonsnummer som inneholder følgende opplysninger:

- a) produksjonsland,
- b) produsentkode,
- c) entydig serienummer,
- d) produksjonsmåned,
- e) produksjonsår, og
- f) modellår.

- 2.2. *Produsentskilt*
Fartøy skal være utstyrt med et skilt som er fastmontert og atskilt fra fartøyets identifikasjonsnummer, og som skal inneholde følgende opplysninger:
- produsentens navn,
 - CE-merking (jf. vedlegg 4),
 - konstruksjonskategori for fartøyet i samsvar med pkt. 1,
 - største last i henhold til produsentens anbefalinger i samsvar med pkt. 3.6, eksklusiv vekten av innholdet i fastmonterte tanker i fylt stand, og
 - antall personer som fartøyet er beregnet for å transportere i henhold til produsentens anbefalinger.
- 2.3. *Vern mot fall over bord og midler som gjør det mulig å komme om bord igjen*
Avhengig av konstruksjonskategori skal fartøyet være konstruert slik at det er minst mulig risiko for å falle over bord og slik at det er lett å komme om bord igjen.
- 2.4. *Sikt fra styreplassen*
På motordrevne fartøy skal styreplassen under normale bruksforhold (hastighet og last) gi båtfører god sikt til alle kanter.
- 2.5. *Håndbok for bruker*
Fartøyet skal være utstyrt med en brukerhåndbok på norsk, eller på svensk eller dansk der det ikke kan oppstå misforståelser. Skal fartøyet gjøres tilgjengelig i en annen EØS-stat enn Norge, skal brukerhåndboken være på det eller de offisielle EØS-språket/-språkene som gjelder i denne staten.
Brukerhåndboken skal særlig legge vekt på risikoen for brann og vanninntrengning og inneholde opplysningene omhandlet i pkt. 2.2, 3.6 og 4, samt fartøyets egenvekt i kilogram.
3. *Krav til konstruksjon*
- 3.1. *Struktur*
Valget av materialer og deres sammensetninger, samt fartøyets produksjon, skal sikre at fartøyet er tilstrekkelig solid på alle måter. Det skal legges særlig vekt på konstruksjonskategorien som angitt i pkt. 1 og største last anbefalt av produsenten som omtalt i pkt. 3.6.
- 3.2. *Stabilitet og fribord*
Fartøyet skal ha tilstrekkelig stabilitet og fribord i forhold til sin konstruksjonskategori som angitt i pkt. 1 og største last anbefalt av produsenten som omtalt i pkt. 3.6.
- 3.3. *Oppdrift og flyteevne*
Fartøyet skal være bygd slik at det har riktige oppdriftsegenskaper i henhold til sin konstruksjonskategori som angitt i pkt. 1 og største last anbefalt av produsenten som omtalt i pkt. 3.6. Alle beboelige flerskrogsfartøy skal være konstruert slik at de har tilstrekkelig oppdrift til å holde seg flytende når de ligger med bunnen i været.
Fartøy med skroglengde mindre enn 6 meter som er utsatt for vannfylling ved bruk i samsvar med sin konstruksjonskategori, skal være utstyrt med egnede oppdriftsmidler slik at fartøyet forblir flytende i vannfylt stand.
- 3.4. *Åpninger i skrog, dekk og overbygning*
Åpninger i skrog, dekk og overbygning skal ikke svekke fartøyets strukturelle helhet eller vanntette konstruksjon når de er stengt.
Vinduer, lysventiler, dører og lukedekslar skal kunne motstå vanntrykk som de kan utsettes for der de er plassert, samt den konsentrerte belastningen de kan bli utsatt for av vekten av personer som går på dekk.
Gjennomføring for å slippe vann inn i eller ut av skroget under vannlinjen ved største last anbefalt av produsenten som omtalt i pkt. 3.6, skal være utstyrt med lett tilgjengelige lukkemekanismer.
- 3.5. *Vannfylling*
Fartøy skal være konstruert slik at risikoen for å synke er minst mulig.
Det skal legges særlig vekt på:
- cockpiter og brønner, som bør være selvdrenerende eller ha annet utstyr som hindrer vann i å trenge inn i fartøyet,
 - ventilasjonsutstyr, og
 - lensing av vann ved hjelp av pumper eller annet utstyr.
- 3.6. *Største last anbefalt av produsenten*
Største last anbefalt av produsenten (drivstoff, vann, forsyninger, forskjellig utstyr og personer (i kilogram)) som fartøyet er konstruert for, skal fastsettes i samsvar med konstruksjonskategori (pkt. 1), stabilitet og fribord (pkt. 3.2), samt oppdrift og flyteevne (pkt. 3.3).

3.7. *Plassering av redningsflåte*

Alle fartøy av kategori A og B, samt fartøy av kategori C og D med en lengde på mer enn 6 meter skal ha ett eller flere plasseringssteder for redningsflåte(r) som er store nok til å romme det antall personer som fartøyet er konstruert for å transportere i henhold til produsentens anbefalinger. Plasseringsstedet eller -stedene skal til enhver tid være lett tilgjengelige.

3.8. *Rømming*

Beboelige flerskrogsfartøy med skroglengde over 12 meter skal ha rømningsveier som kan benyttes dersom fartøyet kantrer og blir liggende opp ned.

Beboelige fartøy skal ha rømningsveier som kan benyttes i tilfelle brann.

3.9. *Forankring, fortøyning og sleping*

Fartøy skal i forhold til sin konstruksjonskategori og sine egenskaper ha ett eller flere forsterkede punkter eller andre muligheter for sikkert feste ved forankring, fortøyning og sleping.

4. *Manøvreringsegenskaper*

Produsenten skal sørge for at fartøyets manøvreringsegenskaper er tilfredsstillende også når det er utstyrt med den kraftigste motoren det er konstruert og bygd for. For alle motorer til fritidsfartøy og vannscootere skal den høyeste nominelle effekten være angitt i brukerhåndboken i samsvar med den harmoniserte standarden.

5. *Krav til installasjon*

5.1. *Motorer og motorrom*

5.1.1. *Innenbordsmotorer*

Innenbordsmotorer skal være installert i et avlukke, atskilt fra beboelsesrom og slik at risikoen for brann eller spredning av brann, samt risikoen for skadelig påvirkning av giftige gasser, varme, støy eller vibrasjoner til beboelsesrom reduseres til et minimum.

Motordeler og -utstyr som krever jevnlig ettersyn eller vedlikehold skal være lett tilgjengelige.

Isolasjonsmaterialene som benyttes inne i motorrommet, skal være av ikke brennbart materiale.

5.1.2. *Ventilasjon*

Motorrommet skal være ventilert. Alle luftåpninger skal sikres mot inntrengning av vann i motorrommet.

5.1.3. *Utsatte deler*

Dersom motoren ikke er sikret med deksel eller avlukke, skal utsatte bevegelige eller varme deler på motoren som kan forårsake personskaade, være effektivt avskjermet.

5.1.4. *Start av utenbordsmotorer*

Fartøy med utenbordsmotorer skal ha en innretning som hindrer at motoren kan startes i gir, unntatt:

a) når motoren har en statisk propellkraft på mindre enn 500 newton (N), eller

b) når motoren er utstyrt med en innretning som begrenser propellkraften til 500 N når motoren startes.

5.1.5. *Vannscootere i fart uten fører*

Vannscootere skal enten være utrustet med en anordning som automatisk stopper motoren eller som medfører at hastigheten senkes og at vannscootereren fortsetter i sirkelbane, dersom føreren forlater fartøyet med vilje under seilassen eller faller av.

5.2. *Drivstoffsystem*

5.2.1. *Generelt*

Innretninger og utstyr for ventilasjon, samt påfylling, lagring og tilførsel av drivstoff skal være konstruert og installert slik at de reduserer risikoen for brann og eksplosjon til et minimum.

5.2.2. *Drivstofftanker*

Tanker, ledninger og slanger for drivstoff skal være fastgjort og atskilt fra eller beskyttet mot enhver vesentlig varmekilde. Valg av tankmateriale og produksjonsmåte skal stå i forhold til tankenes kapasitet og drivstofftypen. Alle rom der det er plassert tanker, skal være ventilert.

Bensin skal oppbevares i tanker som ikke er del av skroget og som er:

a) isolert fra motorrommet og alle andre antenningskilder, og

b) atskilt fra oppholdsområder om bord.

Diesel kan oppbevares i tanker som er en del av skroget.

5.3. *Elektrisk anlegg*

Det elektriske systemet skal være konstruert og installert på en slik måte at fartøyet fungerer korrekt under normale bruksforhold, og at risikoen for brann og elektriske støt minimeres.

Alle elektriske kretser, med unntak av startkretser for motor som forsynes fra batterier, skal beskyttes mot overbelastning og kortslutning.

Fartøyet skal ha tilstrekkelig ventilasjon til å forhindre eventuell oppsamling av gass fra batteriene. Batteriene skal være forsvarlig fastgjort og beskyttet mot vanninntrengning.

5.4. *Styresystem*

5.4.1. *Generelt*

Styresystemet skal være konstruert, fremstilt og installert slik at styrekraft kan overføres under forutsigbare driftsforhold.

5.4.2. *Nødutstyr*

Seilbåter og fartøy med én innenbordsmotor med mekanisk, elektrisk eller hydraulisk styresystem, skal ha en nøddretning som gjør det mulig å styre båten ved nedsatt hastighet.

5.5. *Gassapparater*

Gassapparater til innenbordsbruk skal være av en type som anvender gass i fordampet form, og skal være konstruert og installert slik at lekkasjer og eksplosjonsrisiko unngås og slik at det er mulig å foreta lekkasjeprøver. Materialene og bestanddelene skal være egnet til den type gass som benyttes, og skal være konstruert for å tåle slitasje og ytre påvirkninger som er typiske for marint miljø.

Hver gassbrenner skal være utstyrt med en tenningsikringsinnretning. Hvert gassapparat skal forsynes via en egen avgrensning fra distribusjonssystemet, og hvert apparat skal ha egen lukkeanordning. Det skal være passende ventilasjon eller avtrekk for å hindre risiko som kan oppstå ved lekkasje av uforbrent gass og av forbrenningsprodukter. Lekkasje av gasser som er tyngre enn luft kan danne eksplosjonsfarlige gassansamlinger i lavereliggende områder.

Fartøy som har gassapparater fast installert, skal ha et avlukke beregnet på å romme alle gassflaskene. Avlukket skal være atskilt fra oppholdsområder, bare ha atkomst fra utsiden og være ventilert mot utsiden slik at gass dreneres over bord. Alle fastmonterte gassapparater skal testes etter installasjon.

5.6. *Brannvern*

5.6.1. *Generelt*

Hvilke typer utstyr som skal installeres, og innredningen av fartøyet, skal fastsettes i forhold til risikoen for brann og spredning av ild. Det skal legges særlig vekt på omgivelsene omkring innretninger med åpen flamme, på varme områder eller motorer og hjelpemaskiner, på olje- og drivstoffoverløp og utildekkede olje- og drivstoffrør, og på å unngå installering av elektriske ledninger over varme områder rundt maskiner.

5.6.2. *Brannsløkkingsutstyr*

Fartøy skal ha brannsløkkingsutstyr i samsvar med risikoen for brann, eller være ledsaget av en anvisning som angir plassering og kapasitet av slikt utstyr. Fartøy må ikke tas i bruk før nødvendig brannsløkkingsutstyr er på plass. Avlukker for bensinmotorer skal være sikret med et brannsløkkingsystem som gjør det unødvendig å åpne avlukkene ved brann. Håndsløkkingsapparater skal være festet på lett tilgjengelige steder, og ett av dem skal være plassert slik at det lett kan nås fra fartøyets styreplass.

5.7. *Navigasjonslys*

Når det er installert navigasjonslys, skal de enten være i samsvar med forskrift 1. desember 1975 nr. 5 om forebygging av sammenstøt på sjøen (COLREG) eller med CEVNI-reglene, forutsatt at relevant harmonisert standard ikke foreligger.

5.8. *Utslippsforebygging og utstyrskrav ifm. ilandbringelse av avfall*

Fartøyene skal være bygd slik at utilsiktet utslipp av forurensende stoffer (olje, drivstoff, osv.) til vannet hindres.

Fartøy med toalett må:

- a) enten ha septiktanker,
- b) eller innretninger der tanker kan plasseres.

Fartøy som er utstyrt med permanent monterte septiktanker, skal ha standardisert avløpstilkobling slik at mottaksfasiliteter kan knytte seg til denne.

Videre skal skroggjennomføring som leder kloakkutslipp være utstyrt med ventiler som kan sikres i stengt posisjon.

B. Grunnleggende krav til eksosutslipp fra motorer

Motorer skal oppfylle følgende grunnleggende krav med hensyn til eksosutslipp:

1. *Motoridentifikasjon*

1.1 Hver motor skal være tydelig merket med følgende opplysninger:

- a) motorfabrikantens merke eller firmanavn,
- b) motortype, og eventuelt motorfamilie,
- c) et unikt motoridentifikasjonsnummer, og
- d) CE-merke, hvis dette er påkrevd i henhold til § 8.

- 1.2 Merkene skal være holdbare ut motorens normale levetid, være lett leselige og må ikke kunne fjernes. Hvis etiketter eller skilt anvendes, skal disse være fastmontert på en slik måte at de forblir fastmontert i motorens normale levetid og ikke kan fjernes uten at de ødelegges eller opplysningene på dem gjøres uleselige.
- 1.3 Merkene skal være påmontert på en motordel som er nødvendig for motorens normale drift, og som normalt ikke behøver utskiftning i løpet av motorens levetid.
- 1.4 Merkene skal være plassert på en slik måte at de er umiddelbart synlige for den alminnelige bruker, etter at alle komponenter som er nødvendige for at motoren skal fungere er montert.
2. *Krav til motorens eksosutslipp*

Motoren skal være konstruert, produsert og satt sammen på en slik måte at den ikke slipper ut eksos ut over følgende grenseverdier når den er korrekt montert og i normal bruk:

Tabell 1

Type	(g/kWh)							
	Karbonmonoksid $CO = A + B/P_N^n$			Hydrokarboner $HC = A + B/P_N^n$			Nitrogenoksider NO_x	Partikler PT
	A	B	n	A	B	n		
Totaktsmotorer med gnisttenning	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Ikke relevant
Firetaktsmotorer med gnisttenning	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Ikke relevant
Motorer med kompresjonstenning	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

Hvor A , B og n er konstanter iht. tabellen, P_N er motorens angitte effekt i kW og eksosutslippet måles etter den harmoniserte standarden.¹

For motorer på over 130 kW, anvendes enten driftssyklus E3 (IMO) eller E5 (motorer til fritidsfartøy).

Motorer som forbrenner bensin eller diesel skal under test av eksosutslipp anvende referansebrennstoffer som angitt i direktiv 1998/69/EF (vedlegg 9, henholdsvis tabell 1 og 2). Motorer som forbrenner flytende gass skal under test av eksosutslipp anvende referansebrennstoffer som angitt i direktiv 1998/77/EF.

3. Holdbarhet

Nye motorer skal, før de gjøres tilgjengelige, ledsages av en monterings- og vedlikeholdsveiledning utferdiget av motorprodusenten. Når denne veiledningen følges og motoren brukes under normale driftsvilkår skal man kunne forvente at utslippene fra motoren holder seg innenfor grenseverdiene i tabell 1 i motorens normale levetid ved normal bruk.

Informasjonen i veiledningen skal være basert på en holdbarhetsprøve som utføres av motorprodusenten under normale driftssykluser og ved kalkulasjon av slitasje/komponenttrekthet.

En motors normale levetid anses å være:

- for innenbordsmotorer og hekkaggregater med eller uten integrert eksosanlegg: 480 timer eller ti år, avhengig av hva som inntreer først,
- for motorer til vannscootere: 350 timer eller fem år, avhengig av hva som inntreer først, og
- for utenbordsmotorer: 350 timer eller ti år, avhengig av hva som inntreer først.

4. Håndbok for bruker

Sammen med hver motor skal det leveres en brukerhåndbok på norsk, eller på svensk eller dansk der det ikke kan oppstå misforståelser. Skal motoren gjøres tilgjengelig i en annen EØS-stat enn Norge, skal brukerhåndboken være på det eller de offisielle EØS-språk som er fastsatt i denne staten. Denne brukerhåndboken skal:

- gi opplysninger om montering og vedlikehold som er nødvendig for å sikre at motoren fungerer korrekt for å oppfylle kravene i pkt. 3 (Holdbarhet), og
- angi motorens effekt målt i overensstemmelse med harmonisert standard.

¹ NS-EN ISO 8178-1: 1996.

C. Grunnleggende krav til støy

Fritidsfartøy med innenbordsmotor eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg, vannscootere og utenbordsmotorer og hekkaggregater med integrert eksosanlegg skal oppfylle følgende grunnleggende krav med hensyn til støy:

1. Støynivå

- 1.1 Fritidsfartøy med innenbordsmotor eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg, vannscootere og utenbordsmotorer og hekkaggregater med integrert eksosanlegg, skal være konstruert, produsert og sammensatt slik at støy målt i overensstemmelse med prøver som fastlagt i den relevante harmoniserte standarden¹ ikke overstiger grenseverdiene i følgende tabell:

Tabell 2

Motorkraft i kW (fartøy utrustet med en motor)	Maksimalt lydtrykksnivå = L_{pASmax} i dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

hvor

P_N = motorens angitte effekt i kW ved motorens angitte omdreiningstall per minutt (RPM), og

L_{pASmax} = maksimalt lydtrykksnivå i dB.

For fartøy utstyrt med to eller flere motorer, kan et avvik på 3 dB aksepteres, uansett type motor.

- 1.2 Fritidsfartøy med innenbordsmotor eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg anses å oppfylle støykravene i pkt. 1.1 hvis de har et Froudetall (F_n) på $\leq 1,1$ og et effekt/deplasementsforhold (P/D) på ≤ 40 , når motoren og eksossystemet er montert i henhold til motorprodusentens spesifikasjoner.
- 1.3 Froudetallet beregnes ved å dele fartøyets maksimale hastighet V (m/s) med kvadratroten av vannlinjelengden Lwl (m) multiplisert med en gitt tyngdeakselerasjonskonstant ($g = 9,8 \text{ m/s}^2$)

$$F_n = \frac{V}{\sqrt{g \cdot Lwl}}$$

Effekt/deplasementsforholdet beregnes ved å dele P (kW) med fartøyets deplasement i tonn,

$$D(t) = \frac{P}{D}$$

- 1.4 Som et ytterligere alternativ til støy målingsprøver anses fritidsfartøy med innenbordsmotorer eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg å oppfylle støykravene i pkt. 1.1 hvis deres viktigste konstruksjonsparametere er identiske med, eller stemmer overens med, et sertifisert referansefartøys parametere, eller ligger innefor toleranserammen fastsatt i den harmoniserte standarden.
- 1.5 Med «sertifisert referansefartøy» forstås en spesifikk kombinasjon av skrog og innenbordsmotor eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg, hvor støyen er målt og overholder støykravene i pkt. 1.1, og hvor alle relevante konstruksjonsparametre og støy nivå målinger er registrert i en offentliggjort liste over sertifiserte referansefartøyer.

2. Håndbok for bruker

Brukerhåndboken for fritidsfartøy med innenbordsmotor eller hekkaggregat (med eller uten integrert eksosanlegg) og vannscootere, skal i tillegg til å oppfylle kravene i vedlegg 1, del A, pkt. 2.5, inneholde informasjon som gjør det praktisk mulig å vedlikeholde fartøyet og eksosanlegget slik at fartøyet oppfyller de angitte støykravene i tabell 2 ved normal bruk.

Brukerhåndboken for utenbordsmotorer skal i tillegg til kravene i vedlegg 1, del B, pkt. 4 inneholde informasjon som gjør det praktisk mulig å vedlikeholde motoren slik at utenbordsmotoren oppfyller de angitte støykravene i tabell 2 ved normal bruk.

1 NS-EN ISO 14509.

Vedlegg 2. Komponenter

1. Gnistsikret utstyr til innenbordsmotorer og hekkaggregater.
2. Innretninger for sikring av utenbordsmotorer mot å kunne starte når motoren står i gir.
3. Ratt, styremekanismer og kabelstyring.
4. Drivstofftanker beregnet til fast montering og drivstoffslanger.
5. Prefabrikkerte luker og lysventiler.

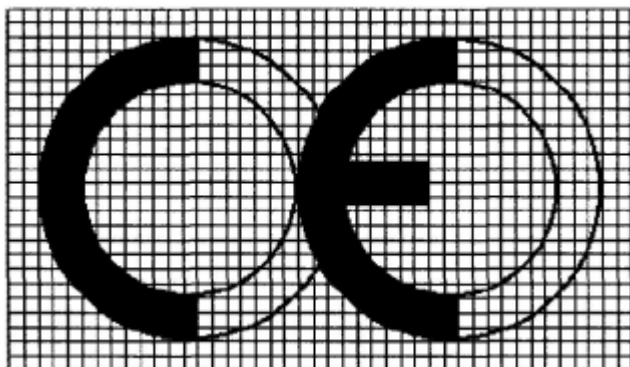
Vedlegg 3. Erklæring fra produsenten eller produsentens representant eller den som er ansvarlig for å gjøre produktet tilgjengelig

Erklæringen fra produsenten eller produsentens representant eller fra den som er ansvarlig for å gjøre delvis ferdigbygde fartøy omhandlet i § 6 andre ledd tilgjengelig, skal inneholde følgende:

- produsentens navn og adresse,
- navn og adresse på produsentens representant, eller eventuelt på den som er ansvarlig for å gjøre produktet tilgjengelig,
- en beskrivelse av det delvis ferdigbygde fartøyet, og
- en erklæring som angir at det delvis ferdigbygde fartøyet er beregnet på å bli ferdigstilt av andre, og at det er i samsvar med de grunnleggende kravene som får anvendelse på dette trinn i byggingen.

Vedlegg 4. CE-merking

CE-samsvarsmerkingen skal bestå av bokstavene «CE» i følgende grafiske utforming:

Dersom merket forminskes eller forstørres, skal størrelsesforholdet slik det fremgår av figuren ovenfor, overholdes.

De forskjellige delene av CE-merket skal ha tilnærmet samme høyde, som minst skal være 5 millimeter.

CE-merket skal ledsages av identifikasjonsnummeret til teknisk kontrollorgan når kontrollorganet er involvert i kontrollfasen av produksjonen, samt av de to siste sifrene i årstallet for påføring av merket.

Vedlegg 5. Intern produksjonskontroll (modul A)

1. Produsenten eller produsentens representant, som oppfyller pliktene i pkt. 2, sikrer og erklærer at produktene oppfyller de kravene i forskriften som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring.
2. Produsenten skal utarbeide den tekniske dokumentasjonen beskrevet i pkt. 3, og han eller produsentens representant skal ha denne dokumentasjonen til rådighet for nasjonale myndigheter i minst ti år for inspeksjonsformål etter siste produksjonsdag.
Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og det ikke er etablert en representant i EØS-området, skal denne plikten påhvile den som gjør produktet tilgjengelig.
3. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i forskriften. Dokumentasjonen skal så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte produktets konstruksjon, fremstilling samt funksjon (jf. vedlegg 13).
4. Produsenten eller produsentens representant skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen sammen med den tekniske dokumentasjonen.
5. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak slik at produksjonsprosessen sikrer at produktene er i samsvar med den tekniske dokumentasjonen nevnt i pkt. 2, og med kravene i forskriften som gjelder for dem.

Vedlegg 6. Intern produksjonskontroll og prøvinger (modul Aa)

Denne modulen består av modul A, som angitt i vedlegg 5, supplert med følgende bestemmelser:

A. Konstruksjon og produksjon

På ett eller flere fartøy som er representative for produsentens produksjon, skal produsenten eller noen på hans vegne utføre en eller flere av følgende prøvinger, tilsvarende beregninger eller kontroller:

- a) stabilitetsprøving i samsvar med pkt. 3.2 i vedlegg 1, del A om grunnleggende sikkerhetskrav.
- b) prøving av oppdriftsegenskaper i samsvar med pkt. 3.3 i vedlegg 1, del A om grunnleggende sikkerhetskrav.

Felles bestemmelser for de to variantene

Prøvingene, beregningene eller kontrollene skal utføres under ansvar av et teknisk kontrollorgan som produsenten har valgt.

B. Støy

1. Fritidsfartøy med innenbordsmotor eller hekkaggregat uten integrert eksosanlegg og vannscootere:
Produsenten eller noen på produsentens vegne skal utføre støyprøvene som fremgår av vedlegg 1, del C på ett eller flere fartøy som er representative for produksjonen, under ansvar av et teknisk kontrollorgan som produsenten har valgt.
2. Utenbordsmotorer og hekkaggregater med integrert eksosanlegg:
Produsenten eller noen på produsentens vegne skal utføre støyprøvene som fremgår av vedlegg 1, del C på en eller flere motorer fra hver motorfamilie som er representative for produsentens produksjon, under ansvar av et teknisk kontrollorgan som produsenten har valgt.
Hvis mer enn en motor fra en motorfamilie prøves, skal stikkprøvemethoden i vedlegg 17 brukes.

Vedlegg 7. EF-typeprøving (modul B)

1. Teknisk kontrollorgan fastslår og attesterer at en prøve som er representativ for den planlagte produksjon, oppfyller de relevante bestemmelsene i forskriften.
2. Produsenten eller produsentens representant skal søke om EF-typeprøving hos et teknisk kontrollorgan etter eget valg.

Søknaden skal omfatte:

- a) produsentens navn og adresse, og i tillegg representantens navn og adresse dersom denne er søkeren,
- b) en skriftlig erklæring om at samme søknad ikke er inngitt til et annet teknisk kontrollorgan, og
- c) den tekniske dokumentasjonen beskrevet i pkt. 3.

Søkeren skal stille til rådighet for teknisk kontrollorgan ett eksemplar, heretter kalt «type»,¹ som er representativt for den planlagte produksjonen. Teknisk kontrollorgan kan be om ytterligere eksemplarer dersom prøvingsprogrammet krever det.

3. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i forskriften. Dokumentasjonen skal så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte produktets konstruksjon, fremstilling samt funksjon (jf. vedlegg 13).
4. Teknisk kontrollorgan skal:
 - 4.1. undersøke den tekniske dokumentasjonen, kontrollere at typen er fremstilt i samsvar med den tekniske dokumentasjonen og identifisere både de elementene som er konstruert i samsvar med de relevante bestemmelsene i harmoniserte eller nasjonale standarder som omhandlet i § 5, og de elementene som er konstruert uten at de relevante bestemmelsene i slike standarder er blitt anvendt,
 - 4.2. utføre eller få utført nødvendige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere om løsningene produsenten har valgt, oppfyller de grunnleggende kravene i forskriften når standardene (jf. § 5) ikke er blitt anvendt,
 - 4.3. utføre eller få utført nødvendige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere om de aktuelle standardene virkelig er anvendt når produsenten har valgt å anvende dem, og
 - 4.4. avtale med søkeren hvor nødvendige undersøkelser og prøvinger skal utføres.
5. Når typen oppfyller bestemmelsene i forskriften, skal teknisk kontrollorgan utstede et EF-typeprøvingssertifikat til søkeren. Sertifikatet skal inneholde produsentens navn og adresse, konklusjonene fra undersøkelsen, vilkårene for gyldigheten av sertifikatet, og dataene som er nødvendige for å identifisere den godkjente typen.

En liste over de relevante delene i den tekniske dokumentasjonen skal vedlegges sertifikatet, og teknisk kontrollorgan skal oppbevare en kopi av listen.

Dersom teknisk kontrollorgan nekter å utstede et typesertifikat til produsenten, skal kontrollorganet gi en detaljert begrunnelse for avslaget.

6. Søkeren skal informere det tekniske kontrollorganet som har den tekniske dokumentasjonen angående EF-typeprøvingssertifikatet, om alle endringer av det godkjente produktet som vil kreve en ny godkjenning, når disse endringene kan berøre produktets samsvar med de grunnleggende kravene eller fastsatte bruksvilkår. Denne nye godkjenningen skal gis i form av et tillegg til det opprinnelige EF-typeprøvingssertifikatet.
7. Teknisk kontrollorgan skal oversende relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte EF-typeprøvingssertifikater med tillegg til øvrige tekniske kontrollorganer.
8. Øvrige tekniske kontrollorganer kan få kopi av EF-typeprøvingssertifikatene eller tilleggene til dem. Vedleggene til sertifikatene skal stilles til rådighet for de øvrige tekniske kontrollorganene.
9. Produsenten eller produsentens representant skal oppbevare en kopi av EF-typeprøvingssertifikatene og tilleggene til dem sammen med den tekniske dokumentasjonen i minst ti år etter siste produksjonsdag.

Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og det ikke er etablert en representant i EØS-området, skal plikten til å ha den tekniske dokumentasjonen tilgjengelig påhvile den som gjør produktet tilgjengelig.

- 1 En type kan omfatte flere produktvarianter forutsatt at forskjellene mellom dem ikke berører sikkerhetsnivået og de andre kravene til produktets kvalitet.

Vedlegg 8. Typesamsvar (modul C)

1. Produsenten eller produsentens representant, sikrer og erklærer at produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet, og oppfyller kravene i de bestemmelsene som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring.
2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak, slik at produksjonsprosessen sikrer at de fremstilte produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med de bestemmelsene i forskriften som gjelder for dem.
3. Produsenten eller produsentens representant skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i minst ti år etter siste produksjonsdag.

Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området og det ikke er etablert en representant i EØS-området, skal plikten til å ha den tekniske dokumentasjonen tilgjengelig påhvile den som gjør produktet tilgjengelig (jf. vedlegg 13).

4. Hvis produsenten ikke arbeider i henhold til et relevant kvalitetsstyringssystem som beskrevet i vedlegg 12, kan et teknisk kontrollorgan valgt av produsenten, eller en på vegne av kontrollorganet, foreta stikkprøver for å sikre at produktet oppfyller forskriftens krav til eksosutslipp. Hvis kvalitetsnivået ikke synes å være tilfredsstillende, eller det synes nødvendig å kontrollere riktigheten av de spesifikasjonene som produsenten fremlegger, anvendes følgende prosedyre:

En motor tas ut av produksjonen og prøves i henhold til vedlegg 1, del B. Prøvemotoren skal være delvis eller fullstendig innkjørt i samsvar med produsentens spesifikasjoner. Hvis det spesifikke eksosutslippet fra prøvemotoren overstiger grenseverdiene som fremgår av vedlegg 1, del B, kan produsenten anmode om at det foretas en stikkprøvemåling av et utvalg av motorer fra samme produksjonsserie, herunder den opprinnelige prøvemotoren. For å sikre at denne stikkprøven oppfyller forskriftens krav, skal den statistiske metoden i vedlegg 17 anvendes.

Vedlegg 9. Kvalitetssikring av produksjonen (modul D)

1. En produsent som oppfyller forpliktelsene fastsatt i pkt. 2, sikrer og erklærer at produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og oppfyller kravene i forskriften som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring. CE-merket skal ledsages av identifikasjonssymbolet til det tekniske kontrollorganet som er ansvarlig for tilsynet angitt i pkt. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for produksjonen, foreta inspeksjon og prøving av ferdige produkter som fastsatt i pkt. 3, og være underlagt tilsyn som fastsatt i pkt. 4.
3. *Kvalitetssystem*
- 3.1. Produsenten skal søke et teknisk kontrollorgan etter eget valg om vurdering av sitt kvalitetssystem for vedkommende produkter.

Søknaden skal omfatte:

 - a) alle opplysninger som er relevante for den gjeldende produktkategorien,
 - b) dokumentasjon av kvalitetssystemet, og
 - c) hvis relevant, den tekniske dokumentasjon for den godkjente typen (jf. vedlegg 13) og en kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.
- 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at produktene er i samsvar med typen som beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med kravene i regelverket som gjelder for dem.

Alle forhold, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til, skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige tiltak, rutiner og instruksjoner. Denne dokumentasjonen av kvalitetssystemet skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Dokumentasjonen skal særlig gi en tilfredsstillende beskrivelse av:

 - a) kvalitetsmålsettingene, organisasjonsplanen, ledernes ansvar og myndighet vedrørende produktkvalitet,
 - b) produksjonsprosessene, teknikkene for kvalitetskontroll og kvalitetssikring og de systematiske metodene og prosessene som vil bli anvendt,
 - c) undersøkelsene og prøvingene som vil bli utført før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
 - d) kvalitetsregistrene, herunder inspeksjonsrapporter, prøvings- og kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv., og
 - e) metodene for å kontrollere at den påkrevde produktkvaliteten blir oppnådd, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.
- 3.3. Teknisk kontrollorgan skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene nevnt i pkt. 3.2. Kvalitetssystemer som oppfyller kravene i relevante harmoniserte standarder, anses å være i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologien. Vurderingsrutinen skal inkludere en inspeksjon av produsentens anlegg.

Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
- 3.4. Produsenten skal forplikte seg til å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller produsentens representant skal holde det tekniske kontrollorganet som godkjente kvalitetssystemet underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Teknisk kontrollorgan skal vurdere de foreslåtte endringene og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i pkt. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig. Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
4. *Teknisk kontrollorgans ansvar for kontroll*
- 4.1. Formålet med kontroll er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi teknisk kontrollorgan adgang til fremstillings-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder og gi kontrollorganet alle nødvendige opplysninger, særlig:
 - a) dokumentasjon av kvalitetssystemet, og

- b) kvalitetsregistrene, for eksempel inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv.
- 4.3. Teknisk kontrollorgan skal med jevne mellomrom utføre revisjoner for å forsikre seg om at produsenten vedlikeholder og anvender kvalitetssystemet, og kontrollorganet skal gi produsenten revisjonsrapporter.
- 4.4. Teknisk kontrollorgan kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan kontrollorganet om nødvendig utføre eller få utført prøvinger for å kontrollere at kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Kontrollorganet skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøverapport dersom det er blitt foretatt en prøving.
- 5. Produsenten skal i minst ti år etter siste produksjonsdag ha til rådighet for nasjonale myndigheter:
 - a) dokumentasjonen nevnt i pkt. 3.1 bokstav b,
 - b) opplysninger om endringene nevnt i pkt. 3.4 annet ledd, og
 - c) avgjørelsene og rapportene fra teknisk kontrollorgan angitt i pkt. 3.4 siste ledd og i pkt. 4.3 og 4.4.
- 6. Teknisk kontrollorgan skal oversende relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer til øvrige tekniske kontrollorganer.

Vedlegg 10. Kvalitetssikring av produkter (Modul E)

1. Produsenten som oppfyller kravene i pkt. 2, sikrer og erklærer at de aktuelle produktene er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet, og oppfyller de kravene i forskriften som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring. CE-merket skal ledsages av identifikasjonssymbolet til det tekniske kontrollorganet som er ansvarlig for kontrollen fastsatt i pkt. 4.
2. Produsenten skal benytte et godkjent kvalitetsstyringssystem for endelig produksjonsinspeksjon og prøving slik dette er fastsatt i pkt. 3, og skal være underlagt overvåkning som fastsatt i pkt. 4.
3. *Kvalitetsstyringssystem*
- 3.1 Produsenten skal søke et teknisk kontrollorgan om vurdering av sitt kvalitetsstyringssystem.

Søknaden skal inneholde:

 - a) alle opplysninger som er relevante for den planlagte produktkategorien,
 - b) dokumentasjon vedrørende kvalitetsstyringssystemet, og
 - c) eventuelt den tekniske dokumentasjonen for den godkjente typen og en kopi av EF-typeprøvingssertifikatet.
- 3.2 Hvert produkt skal undersøkes innenfor rammene av kvalitetsstyringssystemet og det skal foretas prøver som fastlagt i standarder (jf. § 5) eller tilsvarende prøver, for å sikre at produktet er i samsvar med forskriften.

Alle forhold, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjoner. Dokumentasjonen skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer, og -registre.

Dokumentasjonen skal særlig gi en tilfredsstillende beskrivelse av:

 - a) kvalitetsmålsettinger, organisasjonsplaner, samt ledelsens ansvar og myndighet vedrørende produktkvalitet,
 - b) undersøkelser og prøver som vil bli utført etter fremstillingen,
 - c) metodene som brukes til å kontrollere at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt, og
 - d) kvalitetsregistre, herunder inspeksjonsrapporter, prøvings- og kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv.
- 3.3. Teknisk kontrollorgan skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene angitt i pkt. 3.2. Det skal anses at disse kravene er oppfylt hvis kvalitetssystemene oppfyller kravene i den aktuelle harmoniserte standarden.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologien. Vurderingsrutinen skal inkludere et besøk til produsentens anlegg.

Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
- 3.4. Produsenten forplikter seg til å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller produsentens representant skal holde det tekniske kontrollorganet som godkjente kvalitetssystemet underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Teknisk kontrollorgan skal vurdere de foreslåtte endringene og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene angitt i pkt. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
4. *Teknisk kontrollorgans ansvar for overvåkning*
- 4.1. Formålet med kontroll er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
- 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi teknisk kontrollorgan adgang til å inspisere kontroll-, prøvings- og lagringssteder, og gi kontrollorganet alle nødvendige opplysninger, særlig:
 - a) dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - b) teknisk dokumentasjon, og

- c) kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter, prøvings- og kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv.
- 4.3. Teknisk kontrollorgan skal utføre jevnlige revisjoner for å forsikre seg om at produsenten vedlikeholder og bruker kvalitetssystemet, og kontrollorganet skal gi produsenten revisjonsrapporter.
- 4.4. Teknisk kontrollorgan kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan kontrollorganet om nødvendig utføre eller få utført prøvinger for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Kontrollorganet skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er foretatt en prøving.
- 5. Produsenten skal i minst ti år etter siste produksjonsdag ha til rådighet for nasjonale myndigheter:
 - a) dokumentasjonen nevnt i pkt. 3.1 c),
 - b) opplysninger om endringene nevnt i pkt. 3.4 annet ledd, og
 - c) avgjørelsene og rapportene fra det tekniske kontrollorganet angitt i pkt. 3.4 siste ledd og i pkt. 4.3 og 4.4.
- 6. Teknisk kontrollorgan skal oversende relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer til øvrige tekniske kontrollorganer.

Vedlegg 11. Produktverifisering (modul F)

- 1. Produsenten eller produsentens representant kontrollerer og bevitner at produktene underlagt bestemmelsene i pkt. 3 er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet, og oppfyller kravene i forskriften som gjelder for dem.
- 2. Produsenten skal treffe alle nødvendige tiltak for at produksjonsprosessen sikrer produktenes samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med de kravene i forskriften som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring.
- 3. Teknisk kontrollorgan skal utføre nødvendige undersøkelser og prøvinger for å kontrollere at produktet er i samsvar med kravene i forskriften, enten ved å undersøke og prøve hvert enkelt produkt som spesifisert i pkt. 4, eller ved å undersøke og prøve produktene på statistisk grunnlag som spesifisert i pkt. 5, etter produsentens valg.
- 3a. Produsenten eller produsentens representant skal oppbevare en kopi av samsvarserklæringen i minst ti år etter siste produksjonsdag.
- 4. *Verifisering ved undersøkelse og prøving av hvert enkelt produkt*
- 4.1. Alle produkter skal undersøkes enkeltvis, og nødvendige prøvinger fastsatt i relevante standarder (jf. § 5), eller tilsvarende prøvinger, skal utføres for å verifisere at de er i samsvar med typen beskrevet i EF-typeprøvingssertifikatet og med de relevante kravene i forskriften.
- 4.2. Teknisk kontrollorgan skal sette eller få satt sitt identifikasjonssymbol på hvert godkjente produkt og skal utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er utført.
- 4.3. Produsenten eller produsentens representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av teknisk kontrollorgan.
- 5. *Statistisk verifisering*
- 5.1. Produsenten skal fremlegge sine produkter i form av ensartede serier, og skal iverksette nødvendige tiltak slik at produksjonsprosessen sikrer at alle seriene blir ensartete.
- 5.2. Alle produkter skal være tilgjengelige for verifisering i form av ensartede serier. Det skal tas en stikkprøve fra hvert parti. Produktene i stikkprøven skal undersøkes enkeltvis, og nødvendige prøvinger som fastsatt i relevante standarder (jf. § 5), eller tilsvarende prøvinger, skal utføres for å sikre at produktene er i samsvar med de relevante kravene i forskriften og for å avgjøre om partiet skal godkjennes eller avvises.
- 5.3. Den statistiske prosedyren skal omfatte følgende elementer:
 - a) den statistiske metoden som brukes, og
 - b) plan for stikkprøvetaking med operasjonelle karakteristika.For å sikre samsvar med kravene vedrørende eksosutslipp, skal prosedyren i vedlegg 17 anvendes.
- 5.4. Når det gjelder godkjente serier, skal teknisk kontrollorgan sette eller få satt sitt identifikasjonsnummer på hvert produkt, og utarbeide et skriftlig samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er utført. Alle produktene i serien kan gjøres tilgjengelige, bortsett fra dem som ikke var i samsvar.

Dersom en serie blir avvist, skal teknisk kontrollorgan eller rette myndighet iverksette passende tiltak for å hindre at serien gjøres tilgjengelig. Dersom avvising forekommer ofte, kan teknisk kontrollorgan inntil videre innstille den statistiske verifiseringen.

Produsenten kan på vegne av teknisk kontrollorgan påføre kontrollorganets identifikasjonsnummer på produktene under produksjonsprosessen. Dette fritar ikke kontrollorganet fra ansvar.
- 5.5. Produsenten eller produsentens representant skal på anmodning kunne forevise samsvarssertifikatene utstedt av teknisk kontrollorgan.

Vedlegg 12. Enhetsverifisering (modul G)

- 1. Produsenten skal sikre og erklære at produktet som sertifikatet nevnt i pkt. 2 er utstedt for, oppfyller de

kravene i forskriften som gjelder for dette. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på produktet og utarbeide en samsvarserklæring.

2. Teknisk kontrollorgan skal undersøke det enkelte produktet og utføre de nødvendige prøvingene fastsatt i relevante standarder (jf. § 5), eller tilsvarende prøvinger, for å sikre at produktet er i samsvar med de relevante kravene i forskriften.

Teknisk kontrollorgan skal sette eller få satt sitt identifikasjonsnummer på det godkjente produktet og skal utarbeide et samsvarssertifikat i forbindelse med prøvingene som er utført.

3. Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i forskriften. Dokumentasjonen skal så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte produktets konstruksjon, fremstilling samt funksjon (jf. vedlegg 13).

Vedlegg 13. Full kvalitetssikring (modul H)

1. Produsenten som oppfyller kravene i pkt. 2, skal sikre og erklære at produktene oppfyller de kravene i forskriften som gjelder for dem. Produsenten eller produsentens representant skal påføre CE-merke på hvert produkt og utarbeide en samsvarserklæring. CE-merket skal ledsages av identifikasjonssymbolet til det tekniske kontrollorganet som er ansvarlig for kontrollen fastsatt i pkt. 4.
2. Produsenten skal anvende et godkjent kvalitetssystem for konstruksjon, fremstilling, sluttkontroll og prøving av produkter som fastsatt i pkt. 3, og han skal være underlagt kontroll som fastsatt i pkt. 4.
3. *Kvalitetssystem*
 - 3.1. Produsenten skal søke et teknisk kontrollorgan om vurdering av sitt kvalitetssystem.

Søknaden skal omfatte:

 - a) alle relevante opplysninger for den planlagte produktkategorien, og
 - b) dokumentasjon av kvalitetssystemet.
 - 3.2. Kvalitetssystemet skal sikre at produktene er i samsvar med de kravene i forskriften som gjelder for dem.

Alle forhold, krav og bestemmelser som produsenten har tatt hensyn til skal være dokumentert på en systematisk og ordnet måte i form av skriftlige retningslinjer, prosedyrer og instruksjoner. Dokumentasjonen skal sikre en ensartet fortolkning av kvalitetstiltak og -prosedyrer, som kvalitetsprogrammer, -planer, -håndbøker og -registre.

Dokumentasjonen skal særlig gi en tilfredsstillende beskrivelse av:

 - a) kvalitetsmålsettinger, organisasjonsplan, ledernes ansvar og deres myndighet vedrørende konstruksjon og produktkvalitet,
 - b) tekniske spesifikasjoner for konstruksjonen, medregnet standarder, som vil bli anvendt, samt hvordan kvalitetssystemet skal sikre oppfyllelse av de grunnleggende kravene i forskriften som gjelder for produktene når standarder (jf. § 5) ikke vil bli anvendt i sin helhet,
 - c) teknikkene for konstruksjonskontroll og verifisering av konstruksjonen, samt systematiske metoder og prosesser som vil bli anvendt under utformingen av produktene i den aktuelle produktkategorien,
 - d) de tilsvarende teknikkene for produksjon, kvalitetskontroll og kvalitetssikring, samt systematiske metoder og prosesser som vil bli brukt,
 - e) undersøkelser og prøvinger som vil bli utført før, under og etter produksjonen, med angivelse av hvor ofte de vil finne sted,
 - f) kvalitetsregistre, for eksempel inspeksjonsrapporter, prøvingsdata og kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv., og
 - g) metoder for å kontrollere at den påkrevde produkt- og konstruksjonskvaliteten oppnås, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.
 - 3.3. Teknisk kontrollorgan skal vurdere kvalitetssystemet for å avgjøre om det oppfyller kravene nevnt i pkt. 3.2. Kvalitetssystemer som er i samsvar med aktuelle harmoniserte standarder, anses å være i samsvar med disse kravene.

Revisjonsgruppen skal ha minst ett medlem med erfaring i å bedømme den aktuelle produktteknologien. Vurderingsrutinen skal inkludere et besøk til produsentens anlegg.

Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
 - 3.4. Produsenten skal forplikte seg til å oppfylle forpliktelsene som følger av kvalitetssystemet slik det er godkjent, og å vedlikeholde det slik at det fungerer hensiktsmessig og effektivt.

Produsenten eller produsentens representant skal holde det tekniske kontrollorganet som godkjente kvalitetssystemet underrettet om enhver planlagt endring i kvalitetssystemet.

Teknisk kontrollorgan skal vurdere de foreslåtte endringene og avgjøre om det endrede kvalitetssystemet fortsatt vil oppfylle kravene nevnt i pkt. 3.2, eller om en ny vurdering er nødvendig.

Kontrollorganet skal gi produsenten en begrunnet avgjørelse, samt konklusjonene fra undersøkelsen.
4. *Teknisk kontrollorgans ansvar for kontroll*
 - 4.1. Formålet med kontroll er å sikre at produsenten korrekt oppfyller forpliktelsene som følger av det godkjente kvalitetssystemet.
 - 4.2. Produsenten skal for inspeksjonsformål gi teknisk kontrollorgan adgang til fremstillings-, inspeksjons-, prøvings- og lagringssteder og gi kontrollorganet alle nødvendige opplysninger, særlig:

- a) dokumentasjon av kvalitetssystemet,
 - b) kvalitetsregistre fastsatt i den delen av kvalitetssystemet som gjelder konstruksjon, slik som resultater av analyser, beregninger, prøvinger osv., og
 - c) kvalitetsregistre fastsatt i den delen av kvalitetssystemet som gjelder produksjon, slik som inspeksjonsrapporter og prøvingsdata, kalibreringsdata, rapporter om personellkvalifikasjoner osv.
- 4.3. Teknisk kontrollorgan skal med jevne mellomrom utføre revisjoner for å forsikre seg om at produsenten vedlikeholder og anvender kvalitetssystemet, og kontrollorganet skal gi produsenten en revisjonsrapport.
- 4.4. Teknisk kontrollorgan kan dessuten foreta uanmeldte besøk hos produsenten. Under slike besøk kan kontrollorganet om nødvendig utføre eller få utført prøvinger for å kontrollere om kvalitetssystemet fungerer tilfredsstillende. Kontrollorganet skal gi produsenten en rapport om besøket, og en prøvingsrapport dersom det er foretatt en prøving.
5. Produsenten skal i minst ti år etter siste produksjonsdag ha til rådighet for nasjonale myndigheter:
- a) dokumentasjonen nevnt i pkt. 3.1 b),
 - b) opplysninger om endringene nevnt i pkt. 3.4 annet ledd, og
 - c) avgjørelsene og rapportene fra teknisk kontrollorgan angitt i pkt. 3.4 siste ledd og i pkt. 4.3 og 4.4.
6. Teknisk kontrollorgan skal oversende relevante opplysninger i forbindelse med utstedte og tilbakekalte godkjenninger av kvalitetssystemer til øvrige tekniske kontrollorganer.

Vedlegg 14. Teknisk dokumentasjon fremlagt av produsenten

Den tekniske dokumentasjonen nevnt i vedlegg 5, 7, 8, 9, 11 og 16 skal inneholde alle relevante data og metoder som produsenten har benyttet for å sikre at produktene oppfyller de grunnleggende kravene i forskriften som gjelder for dem.

Den tekniske dokumentasjonen skal gjøre det mulig å vurdere om produktet er i samsvar med kravene i forskriften. Dokumentasjonen skal så langt det er nødvendig for vurderingen, omfatte produktets konstruksjon, fremstilling og funksjon.

Dokumentasjonen skal i den grad det er nødvendig for vurderingen inneholde:

- a) en generell beskrivelse av produktet,
- b) konstruksjons- og fremstillingstegninger, komponentlister, lister over delmontasjer, strømkretsskjemaer osv.,
- c) beskrivelser og forklaringer som er nødvendige for å forstå nevnte tegninger og lister og produktets funksjon,
- d) en liste over standardene (jf. § 5) som er anvendt i sin helhet eller delvis, og en beskrivelse av løsninger som er valgt for å oppfylle de grunnleggende kravene i forskriften når slike standarder ikke er anvendt,
- e) resultater av konstruksjonsberegninger, undersøkelser osv.,
- f) prøvingsrapporter eller beregninger, særlig vedrørende stabilitet i henhold til pkt. 3.2 og vedrørende oppdrift i henhold til pkt. 3.3 i vedlegg 1, del A om grunnleggende krav,
- g) prøvingsrapporter som viser at produktet er i samsvar med pkt. 2 i de grunnleggende kravene til eksosutslipp (jf. vedlegg 1, del B), og
- h) prøvingsrapporter eller referansefartøysdata som viser at produktet er i samsvar med pkt. 1 i de grunnleggende kravene til støy (jf. vedlegg 1, del C).

Vedlegg 15. Minimumskriterier for utpeking av teknisk kontrollorgan

1. Kontrollorganet, dets direktør og personale som har til oppgave å foreta verifiseringsprøver, kan verken være konstruktøren, fremstilleren, leverandøren eller installatøren av produktene de inspiserer, eller være representant for noen av disse. De kan verken direkte eller som representanter bli involvert i konstruksjon, produksjon, markedsføring eller vedlikehold av disse produktene. Dette utelukker ikke muligheten for utveksling av tekniske opplysninger mellom produsenten og kontrollorganet.
- 1a. Teknisk kontrollorgan skal være uavhengig og må ikke være under kontroll av produsenten eller leverandøren.
2. Kontrollorganet og dets personale skal utføre verifiseringsprøvene med størst mulig faglig integritet og teknisk kompetanse og de skal være uavhengige av alle typer press eller påvirkninger, særlig av økonomisk art, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av deres inspeksjon, særlig press eller påvirkninger som kommer fra personer eller grupper av personer med interesse i resultatene av verifiseringene.
3. Kontrollorganet skal ha til rådighet nødvendig personale og fasiliteter for å kunne utføre de tekniske og administrative oppgavene i tilknytning til verifiseringene på en god måte. Kontrollorganet skal også ha tilgang til nødvendig utstyr for ekstraordinære verifiseringer.
4. Personalet som har ansvar for inspeksjonsoppgaver skal ha:
 - a) en god teknisk og yrkesmessig utdanning,
 - b) tilfredsstillende kjennskap til kravene til prøvene de utfører og tilstrekkelig erfaring med slike prøver, og
 - c) nødvendig dyktighet i å utarbeide sertifikater, protokoller og rapporter som gjengir resultatene av prøvene som er foretatt.
5. Den uavhengige stillingen til personale med inspeksjonsoppgaver skal garanteres. Avlønning av hver enkelt ansatt skal verken avhenge av antall prøver vedkommende utfører eller av resultatet av disse prøvene.
6. Kontrollorganet skal tegne ansvarsforsikring, med mindre dette ansvaret dekkes av staten på grunnlag av nasjonal lovgivning eller EØS-staten selv er direkte ansvarlig for prøvingen.

7. Kontrollorganets personale skal være underlagt taushetsplikt med hensyn til alt de får kjennskap til i utøvelsen av sine funksjoner i henhold til denne forskriften eller andre bestemmelser for gjennomføring av forskriften. Taushetsplikten gjelder likevel ikke overfor tilsynsmyndigheten.

Vedlegg 16. Skriftlig samsvarserklæring

1. Skriftlig erklæring om samsvar med bestemmelsene i forskriften skal alltid følge:
 - a) fritidsfartøy og vannscootere, og skal vedlegges eierens brukerhåndbok (jf. vedlegg 1, del A, pkt. 2.5),
 - b) komponenter omhandlet i vedlegg 2, og
 - c) motorer, og skal vedlegges brukerhåndboken (jf. vedlegg 1, del B, pkt. 4).
 2. Den skriftlige samsvarserklæringen skal inneholde følgende:¹
 - a) navn og adresse på produsenten og eventuelt produsentens representant eller den som er ansvarlig for å gjøre produktet tilgjengelig,²
 - b) beskrivelse av produktet omhandlet i pkt. 1,³
 - c) henvisninger til relevante harmoniserte standarder som er benyttet, eller henvisninger til spesifikasjoner som det er erklært samsvar med,
 - d) hvis relevant, henvisning til andre anvendte EU-rettsakter som er gjort til en del av EØS-avtalen (jf. EØS-avtalen artikkel 119 jf. artikkel 2 a),
 - e) hvis relevant, henvisning til EF-typeprøvingssertifikat utstedt av et teknisk kontrollorgan,
 - f) hvis relevant, teknisk kontrollorgans navn og adresse, og
 - g) identifikasjon av den som er bemyndiget til å undertegne på vegne av produsenten eller produsentens representant.
 3. Tilleggskrav for motorer. For:
 - innenbordsmotorer og hekkaggregater uten integrert eksosanlegg,
 - motorer som er typegodkjent i henhold til forskrift 19. august 1994 nr. 820 om maskiner m.m., og som er i overensstemmelse med trinn II som omhandlet i pkt. 3 i vedlegg VIII i nevnte forskrift, og
 - motorer som er typegodkjent i henhold til forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr,
 skal samsvarserklæringen, i tillegg til de opplysninger som fremgår av pkt. 2 over, inneholde en erklæring fra produsenten om:
 - at motoren oppfyller de kravene som stilles til eksosutslipp i denne forskriften, når motoren er montert i et fritidsfartøy i overensstemmelse med produsentens anvisninger, og
 - at motoren først kan tas i bruk, når fritidsfartøyet som motoren skal monteres i, erklæres å være i samsvar med relevante bestemmelser i forskriften.
- 1 Og være utarbeidet på det eller de språk nevnt i vedlegg 1, del A pkt. 2.5.
 2 Firmanavn, fullstendig adresse, dersom det dreier seg om en representant eller annen ansvarlig for tilgjengeliggjøringen, skal produsentens firmanavn og adresse også oppgis.
 3 Beskrivelse av vedkommende produkt: merke, type, serienummer, i den utstrekning dette er relevant.

Vedlegg 17. Samsvarsvurdering med hensyn til eksosutslipp og støy

1. For å bekrefte at en motorfamilie produseres i samsvar med forskriften, tas en stikkprøve av et utvalg av motorer fra produksjonen. Produsenten avtaler stikkprøvestørrelsen (n) med teknisk kontrollorgan.
2. Det aritmetiske gjennomsnittet X av stikkprøveresultatene bestemmes for hver enkelt utslipps- og støykomponent som er gjenstand for regulering. Produksjonen av en serie anses for å være i samsvar med kravene (godkjent) hvis følgende betingelser er oppfylt:

$$X + k \cdot S \leq L$$

S er standardavviket, hvor:

$$S^2 = \Sigma(x - X)^2 / (n - 1), \text{ og}$$

X = det aritmetiske gjennomsnittet av stikkprøveresultatene

x = de enkelte resultatene fra stikkprøven

L = den gjeldende grenseverdien

n = antallet av motorer i stikkprøven

k = statistisk faktor som er bestemt av n (se tabellen under)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Hvis $n \geq 20$, er $k = 0,860/\sqrt{n}$.

21. des. Nr. 1821 2004**Forskrift om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddsordningen er å bidra til at norsk næringsmiddelindustri kan produsere og levere industrielt bearbejdede jordbruksprodukter basert på bruk av norske jordbruksråvarer.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder tilskudd i form av prisnedskrivning til virksomheter som selger industrielt bearbejdede jordbruksvarer med innhold av norske jordbruksråvarer som omfattes av vedlegg 1 til denne forskriften.

§ 3. Generelle vilkår

Tilskudd kan gis på grunnlag av innhold av tilskuddsberettigede norskproduserte jordbruksråvarer i produksjon av de ferdigvarer som fremgår av vedlegg 2 til denne forskriften, og etter de satser som gjelder på det tidspunkt varen regnes som solgt fra produsent.

Ferdigvarene skal være egnet til menneskeføde.

§ 4. Resept

Før det kan søkes om tilskudd etter denne forskriften, skal virksomhetens resepter på ferdigvarer være godkjent av Statens landbruksforvaltning. Reseptene skal angi forbruk av jordbruksråvarer i ferdigvaren og svinn skal spesifiseres. Statens landbruksforvaltning kan kreve at det uten vederlag fremlegges vareprøver i forbindelse med slik godkjenning.

Statens landbruksforvaltning kan fastsette maksimumsgrenser for tilskuddsberettiget innhold av jordbruksråvarer i reseptene og svinn. Dersom Statens landbruksforvaltning finner det hensiktsmessig, kan det anvendes standardresepter som grunnlag for tilskuddsberegningen.

§ 5. Søknad

For å oppnå rett til tilskudd etter denne forskriften, må virksomheten sende søknad med dokumentasjon til Statens landbruksforvaltning innen utgangen av kalendermåneden etter den måned som salget fant sted.

Det kan etter begrunnet søknad innrømmes forlenget søknadsfrist. Slik søknad skal være sendt Statens landbruksforvaltning innen utløpet av den ordinære søknadsfristen etter første ledd.

Statens landbruksforvaltning kan fastsette krav til søknadens innhold og form.

For sent innkommet søknad avslås.

§ 6. Opplysningsplikt

Statens landbruksforvaltning kan kreve de opplysninger som er nødvendige for å behandle søknader, og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte. I den forbindelse kan Statens landbruksforvaltning kreve at opplysningene bekreftes av revisor. Likeledes kan det kreves at revisor godkjenner virksomhetens økonomisystemer.

Statens landbruksforvaltning kan kreve prognoser over forventet salg. Prognosene skal være basert på de til enhver tid mest oppdaterte data som virksomheten er i besittelse av.

Generelle krav til dokumentasjon og prognoser fastsettes av Statens landbruksforvaltning.

§ 7. Kontroll

Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer. Statens landbruksforvaltning kan også utføre stedlig kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for beregning og utbetaling av tilskudd hos virksomheter som har mottatt eller søkt om tilskudd etter denne forskriften. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

Kontroll kan skje i samarbeid med andre offentlige myndigheter.

§ 8. Retting

Statens landbruksforvaltning kan rette feil i utbetalt tilskudd, enten ved etterbetaling eller ved krav om tilbakebetaling fra virksomheten. Etterbetaling til virksomheten foretas likevel bare dersom tilskuddsmottakeren godtgjør at vedkommende var i aktsom god tro med hensyn til feilutbetalingens årsak.

Krav som følger av denne forskriften kan motregnes i senere tilskuddsutbetalinger til virksomheten.

§ 9. Tilbakeholdelse

Dersom virksomheten handler eller har handlet i strid med denne forskriften, eller i medhold av forskriften, kan hele eller deler av tilskuddet holdes tilbake inntil forholdet er rettet.

§ 10. Avkorting

Dersom virksomheten uaktsomt eller forsettlig overtrer bestemmelser i denne forskriften, eller i medhold av forskriften, kan hele eller deler av tilskudd som tilfaller virksomheten avkortes.

Som overtredelse etter første ledd regnes også at virksomheten i søknad om tilskudd eller på annen måte har gitt feil eller ufullstendige opplysninger.

Ved fastsettelse av avkortingsbeløpet skal det bl.a. tas hensyn til graden av skyld utvist av virksomheten,

overtredelsens varighet og størrelsen på det urettmessige beløp virksomheten har eller kunne ha mottatt som følge av overtredelsen.

§ 11. *Utestenging*

Dersom virksomheten grovt uaktsomt eller forsettlig overtrer bestemmelsene i denne forskriften, eller vilkår satt i medhold av denne, kan virksomheten utestenges fra ordningen i inntil tre år regnet fra vedtakstidspunktet.

§ 12. *Morarente*

Til differansen mellom beløp som virksomheten har mottatt og redusert tilskudd som følge av vedtak om tilbakebetaling etter § 8 første ledd eller avkorting etter § 10, kan det legges til rente tilsvarende gjeldende morarente. Dersom mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan slik rente kreves fra utbetalingstidspunktet for det urettmessige tilskuddet.

§ 13. *Dispensasjon*

Statens landbruksforvaltning kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 14. *Klage*

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruks- og matdepartementet etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005. Fra samme tid oppheves forskrift 30. juni 2000 nr. 702 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

Vedlegg 1.

Det kan utbetales tilskudd i form av prisnedskrivning for følgende jordbruksråvarer:

- Melk¹
- Egg²
- Potet³
- Korn
- Stivelse
- Kjøtt⁴
- Fukt
- Bær
- Vegetabiliske oljer og fettstoffer.

Det kan også utbetales tilskudd for avledede produkt av disse jordbruksråvarene.

- 1 Melkeprodukter unntatt ost og smør. For tollvarenr. 19.01.2097, 19.05.9010 og 19.05.9021 omfatter PNS også ost. For tollvarenr. 18.06.3100, 18.06.3200 og 18.06.9010 omfatter PNS også råvaren smørølje.
- 2 Eggeplommepulver, heleggpulver og heleggmasse.
- 3 Poteter, potetstivelse, mel og flak av poteter.
- 4 Storfekjøttsortering 14%, svinekjøttsortering 23%, fårekjøttsortering 25% og hønekjøtt er støtteberettiget for alle varenumre.

Vedlegg 2. Ferdigvarer som omfattes av ordningen med prisnedskrivning (PNS)

Kapittel 16*	Det kan søkes om tilskudd for majones og remulade som inngår i ferdigvarer som klassifiseres under kapittel 16
17.04.1000	Tyggegummi
17.04.9010	Marsipanmasse
17.04.9091	Karameller
17.04.9092	Sukkertøy/Drops
17.04.9099	Sukkervarer, ellers
18.06.3100	Sjokolade m. fyll
18.06.3200	Sjokolade u. fyll
18.06.9010	Annen sjokolade
18.06.9090*	Sjokoladepålegg, sjokoladedrikk og sjokolademousse
19.01.1010	Barnemat; av melk
19.01.1090	Barnemat; ellers
19.01.2010	Kakemiks, beholdere inntil 2 kg
19.01.2091	Kakemiks, beholdere 2 kg eller mer
19.01.2097*	Pizza ³
19.01.2098*	Andre kake- eller bakerimiks i tørr form
19.01.2098*	Glutenfri, laktoseredusert diettmat ¹
19.01.9099*	Iskremblandinger ²
19.01.9099*	Glutenfri, laktoseredusert diettmat ¹
19.01.9099*	Bakerimiks
19.02.1100	Ukokt pasta m/egg
19.02.1900	Ukokt pasta u/egg

19.02.2091	Fylt pasta med mindre enn 20% kjøtt, kokt
19.02.2099	Fylt pasta med mindre enn 20% kjøtt, ukokt
19.02.3001	Annen pasta, kokt
19.02.3009	Annen pasta, ellers
19.05.2000	Honningkake o.l. ⁵
19.05.3100	Søte kjeks og småkaker ⁵
19.05.3200	Vafler og vaffelkjeks ⁵
19.05.9010	Pizza med kjøtt ³
19.05.9021	Pizza uten kjøtt ³
19.05.9031	Andre kaker ³
19.05.9033	Wienerbrød o.l. ⁵
19.05.9034	Kjeks, herunder saltkringler og saltstenger ⁵
19.05.9092*	Unntatt brød og brødvarer ⁵
19.05.9098*	Annet bakverk ⁵
Kapittel 20*	Det kan søkes om tilskudd for majones og remulade som inngår i ferdigvarer som klassifiseres under kapittel 20
21.02.3000	Tilberedt bakepulver
21.03.9010	Majones/remulade
21.03.9099	Sauser/dressinger ⁴
21.04.10	Supper og buljong
21.04.2001	Homogeniserte næringsmidler bestemt for barn
21.05	Spiseis ²
21.06.9090*	Næringsmidler for barn
21.06.9090*	Stuinger og gryteretter
21.06.9090*	Glutenfri, laktoseredusert diettmat ¹

Det gjøres oppmerksom på at varebetegnelse ikke er helt identiske med varebetegnelse i tolltariffen.

* Tollvarenummeret omfatter også andre ferdigvarer som ikke omfattes av ordningen med prisnedskrivning (PNS).

1 Prisnedskrivningen er begrenset til salg til cøliakere og andre som får utskrevet laktoseredusert diettmat.

2 Prisnedskrivningen gjelder også smør.

3 Prisnedskrivningen gjelder for råvarer (meieriråvarer, kjøtt) til industrielt fremstilt pizza. Industrielt fremstilt pizza defineres som pizza omsatt til detaljist som frossen eller kjølt vare. Prisnedskrivningen utbetales til produsenten av pizza.

4 Gjelder også sauser i sammensatte retter der det komplette produktet hører under annet varenummer.

5 Gjelder langtidsholdbare bakverk. Med langtidsholdbar menes med holdbarhetsdato minst 5 døgn etter produksjonstidspunktet, angitt ved «siste forbruksdag», «best før» eller «best før utgangen av», på emballasje, dokumenter, skilt eller etiketter av enhver art som følger, eller som viser til næringsmidlet.

21. des. Nr. 1822 2004

Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 13 og § 45 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 6. januar 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

1. 218.700 tonn torsk i området nord for 62° N,
2. 65.300 tonn hyse i området nord for 62° N, og
3. 200.000 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, hvorav 250 tonn avsettes til agn.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3. Gruppekvoter for trålfartøy

Trålfartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 66.091 tonn torsk, 24.814 tonn hyse og 73.908 tonn sei, hvorav 1.500 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

1. fartøy med torsketråltillatelse fiske inntil 65.341 tonn torsk, 24.064 tonn hyse og 58.726 tonn sei, og

2. fartøy med seitråltillatelse fiske inntil 13.682 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4. Gruppekvote for notfartøy

Notfartøy kan fiske inntil 49.937 tonn sei.

§ 5. Gruppekvoter for konvensjonelle fartøy

1. Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 19.549 tonn torsk, 7.287 tonn hyse og 8.350 tonn sei. Av kvantumet på 8.350 tonn sei avsettes 750 tonn til bifangst.
2. Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 118.562 tonn torsk, 29.960 tonn hyse og 56.928 tonn sei.
Av dette kvantum kan:
 - a) fartøy med hjemmelslengde under 10 meter fiske inntil 17.903 tonn torsk, 4.015 tonn hyse og 7.685 tonn sei,
 - b) fartøy med hjemmelslengde fra om med 10 meter til og med 14,99 meter fiske inntil 46.358 tonn torsk, 12.224 tonn hyse og 23.227 tonn sei,
 - c) fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter fiske inntil 32.960 tonn torsk, 8.838 tonn hyse og 14.744 tonn sei, og
 - d) fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter til og med 27,99 meter fiske inntil 21.341 tonn torsk, 4.883 tonn hyse og 11.272 tonn sei.
3. For fartøy som har adgang til å delta i gruppe II i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap i gruppe II avsettes det 14.498 tonn torsk, 3.239 tonn hyse og 10.627 tonn sei.

Kapittel 2. Fiske med trål

§ 7. Fartøykvote i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande inntil 721 tonn torsk og 284 tonn hyse.

Fartøy med torsketråltillatelse som i kvotesammenheng er definert som fabrikkskip, ferskfisktråler eller rundfrysetråler, har lik kvotefaktor 1,00. Fartøy med torsketråltillatelse som i kvotesammenheng er definert som småtråler, har ulik kvotefaktor lavere enn 1,00, eller opptil 1,00 dersom sammenslåingsordning er nyttet jf. forskrift 30. juni 2000 nr. 651 om sammenslåingsordning for småtrålerflåten.

Det enkelte fartøy kan midlertidig ha en høyere samlet faktor enn det som fremgår av annet ledd, jf. forskrift 30. juni 2000 nr. 648 om enhetskvoteordning og rederikvoteordning for torsketrålfåten.

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragraf, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8. Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere, kan fiske og lande inntil 861 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,32.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som ferskfisk- og rundfrysetrålere, kan fiske og lande inntil 652 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,00.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som småtrålere, kan fiske og lande inntil 378 tonn sei. Kvotefaktoren er 0,58.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragraf, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 9. Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende fartøykvoter:

Fartøy med kvotefaktor 0,35:	407 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,75:	873 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,85:	989 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,00:	1.164 tonn

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitråltillatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 10. Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, kan fra og med 1. januar til og med 30. april, til sammen ha en innblanding av inntil 30% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy med seitråltillatelse som er under 130 BRT, kan fra og med 1. januar til og med 30. april til sammen ha en innblanding på inntil 40% torsk og hyse i rund vekt per døgn og av landet fangst. Fra og med 1. mai kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse i rund vekt per døgn og av landet fangst.

Det enkelte fartøy med seitråltillatelse kan totalt ikke fiske mer bifangst av torsk og hyse enn til sammen 120 tonn.

§ 11. Bifangst i industrirålfisken

Fartøy med industriråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 75 tonn sei som bifangst.

§ 12. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fiske.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske med not**§ 13. Maksimalkvoter**

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Under 15 meter	1,00	240 tonn
15–20,99 meter	1,50	360 tonn
21–22,99 meter	2,03	487 tonn
23–25,99 meter	2,43	583 tonn
26 meter og over	2,82	677 tonn

Fartøy over 13 meter som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

§ 14. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

Kapittel 4. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy på eller over 28 meter største lengde**§ 15. Fartøykvoter/maksimalkvoter**

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta torsk:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote
Gruppe II	0,081	16,1 tonn
8 – 8,99 meter	0,115	22,9 tonn
14 – 14,99 meter	0,376	74,8 tonn
15 – 15,99 meter	0,432	86,0 tonn
17 – 17,99 meter	0,544	108,3 tonn
20 – 20,99 meter	0,712	141,7 tonn
21 – 21,99 meter	0,763	151,8 tonn
23 – 23,99 meter	0,853	169,7 tonn
26 – 26,99 meter	0,954	189,8 tonn
28 – 28,99 meter	1,000	199,0 tonn
29 – 29,99 meter	1,020	203,0 tonn
30 – 30,99 meter	1,050	208,9 tonn
31 – 31,99 meter	1,070	212,9 tonn
32 – 32,99 meter	1,090	216,9 tonn

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>
33 – 33,99 meter	1,120	222,9 tonn
over 34 meter	1,140	226,9 tonn

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta kan fiske og lande en fartøykvote på 92 tonn hyse.

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn kan maksimalt fiske og lande 370 tonn sei.

§ 16. *Bifangst*

Fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap og som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fiske etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50% bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin fartøykvote, kan fartøy på eller over 28 meter ha inntil 25% bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk og hyse ut over fartøykvoten.

§ 17. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over*

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 5. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i gruppe I

§ 18. *Samlekvote for fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i gruppe I i fisket etter torsk*

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk, reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvote av torsk</i>	<i>Kvote av hyse</i>	<i>Kvote av sei</i>	<i>Samlekvote</i>
0,00 – 6,99	18,8	10,0	42,0	30,1
7,00 – 7,99	22,5	11,9	50,0	36,0
8,00 – 8,99	26,5	14,1	59,0	42,4
9,00 – 9,99	32,7	17,3	73,0	52,3
10,00 – 10,99	31,9	19,3	80,0	53,5
11,00 – 11,99	39,0	23,6	98,0	65,5
12,00 – 12,99	46,3	28,0	116,0	77,7
13,00 – 13,99	56,1	33,9	141,0	94,2
14,00 – 14,99	63,9	38,6	160,0	107,6

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av kvotene av torsk, hyse og sei, etter at kvotene av sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,15 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk, hyse og sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk.

§ 19. *Fartøykvoter/maksimalkvoter for fartøy med hjemmelslengde over 15 meter i gruppe I i fisket etter torsk*

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I med hjemmelslengde over 15 meter i fisket etter torsk, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Torsk</i>		<i>Hyse</i>		<i>Sei</i>	
	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>
15,00 – 15,99	5,41	74,7	7,5	40	5,41	112
16,00 – 16,99	6,03	83,3	7,5	40	6,03	125
17,00 – 17,99	6,65	91,8	7,5	40	6,65	138
18,00 – 18,99	7,34	101,4	7,5	40	7,34	152
19,00 – 19,99	7,96	109,9	7,5	40	7,96	165
20,00 – 20,99	8,51	117,5	7,5	40	8,51	177
21,00 – 21,99	8,21	109,6	7,5	40	8,21	162
22,00 – 22,99	8,55	114,1	7,5	40	8,55	168

Hjemmelslengde	Torsk		Hyse		Sei	
	Kvotefaktor	Fartøykvote	Kvotefaktor	Fartøykvote	Kvotefaktor	Maksimalkvote
23,00 – 23,99	8,90	118,8	7,5	40	8,90	175
24,00 – 24,99	9,24	123,4	7,5	40	9,24	182
25,00 – 25,99	9,52	127,1	7,5	40	9,52	187
26,00 – 26,99	9,86	131,6	7,5	40	9,86	194
27,00 – 27,99	10,14	135,4	7,5	40	10,14	200

§ 20. Bifangst

Når fisket etter sei er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan fartøy som nevnt i § 19 ha inntil 25% bifangst av sei ved landing.

Bifangst fisket før fartøyets maksimalkvote er tatt blir avregnet maksimalkvoten.

Bifangsten etter første ledd første punktum og annet ledd første punktum regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttsedler/landingssedler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk og hyse ut over fartøykvoten.

§ 21. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy under 28 meter største lengde

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i gruppe I er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

Kapittel 6. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i gruppe II

§ 22. Samlekvote

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei. I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

Lengdegrupper	Kvotefaktor	Maksimalkvote torsk	Maksimalkvote hyse	Maksimalkvote sei	Samlekvote
0,00 – 7,99	1,0	11,5	3,0	13,0	15,0
8,00 – 9,99	1,4	16,1	4,2	18,2	20,9
10,00 – 14,99	1,6	18,4	4,8	20,8	23,9
15,00 – 27,99	1,9	21,9	5,7	24,7	28,5

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,15 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk, hyse og sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 75% av samlekvoten som torsk.

Kapittel 7. Fellesbestemmelser mv.

§ 23. Trålere med kombinasjonsdrift

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 7.

§ 24. Kombinasjonsdrift i fisket etter sei

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet fiske den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av

gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap. Trålerne fiske med konvensjonelle redskap belastes gruppekvoten til trålerne.

§ 25. *Kvoteutnyttelse for fartøy unntatt trålere*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Bestemmelsen gjelder ikke for trålere.

§ 26. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av råfiskloven § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 27. *Områdebegrensninger og bifangst*

Det er forbudt for fartøy over 15 meter største lengde å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg¹ til denne forskrift.

Det er forbudt for alle fartøy å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor et område i Lofoten som er angitt i vedlegg² til denne forskrift.

Alt fiske med stormasket trål er forbudt innenfor 6 nautiske mil av grunnlinjen nord for 62° N.

Ved fiske etter andre arter enn torsk i områder som angitt i første og annet ledd, kan bifangst av torsk maksimalt utgjøre 25% dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets samlekvote eller fartøykvote.

¹ Vedlegget er ikke kunngjort her, men finnes på http://www.fiskeridir.no/fiskeridir/content/download/3954/26116/file/kysttorsk_posisjoner.pdf.

² Vedlegget er ikke kunngjort her, men finnes på http://www.fiskeridir.no/fiskeridir/content/download/3953/26113/file/kysttorsk_kart.pdf.

§ 28. *Levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper – kvoteavregning og plikter ved rømming*

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingsseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i fjerde ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsgeselskap skriftlig melding. Henvvisning til landingsseddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttseddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingsseddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingsseddel for fisken, skal kvantumet på sluttseddelen representere endelig kvotebelastning i følgende tilfeller:

1. Når avviket mellom kvanta på landingsseddel og sluttseddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
2. Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttseddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Vedkommende salgsgeselskap treffer beslutninger etter fjerde ledd.

§ 29. *Påskestopp*

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei og ha torsk, hyse og sei som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N fra lørdag 19. mars kl. 17.00 til mandag 28. mars kl. 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 29. mars kl. 10.00.

Forbudet gjelder ikke for direkte fiske etter sei.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare i Norges indre farvann og sjøterritorium, det vil si innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

§ 30. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvote eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 8. Straff og ikrafttredelse**§ 31. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 32. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005 og gjelder til og med 31. desember 2005.

21. des. Nr. 1823 2004**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 og § 22–2, lov 5. august 1994 nr. 55 om smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 og lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

Kapittel II underkapittel A Takster for private medisinske laboratorievirksomheter skal lyde:

A. Takster for private medisinske laboratorievirksomheter

Takster for laboratorieundersøkelser og prøver, gjeldende fra 1. januar 2005.

Alminnelige undersøkelser

Takst	Tekst	Egena nd.	Ref.	Merk.	Rep.
701a	Taking av blodprøver	40,-	0,-		0

Enkel undersøkelse

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
703	Inkubering av objektglass agar (inkl. prøveglass)	9,-		0

Enkle kvantitative og mer tidkrevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
704c	Mikroskopisk undersøkelse av farget preparat (mikrober eosinofile)	11,-		0
704e	Kuldeagglutinin	11,-		0
704f	Normotest	11,-		0
704g	Bestemmelse av blødningstid eller koagulasjonstid	11,-		0
704j	Blod i fæces	11,-		0
704k	Trichomonas vaginalis i sekret	11,-		0
704l	Mikroskopisk undersøkelse av fæces	11,-		0

Mer krevende kvantitative undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
705a	Blod i fæces (prøve foretatt hjemme med utlevert impregnert materiell (Minst 3 prøver fra forskjellige dager))	19,-		0
705b	Telling av reticulocytter	19,-		0
705c	Telling av eosinofile leukocytter	19,-		0
705d	Telling av basofilt punkterte erythrocytter	19,-		0
705e	Bestemmelse av osmotisk resistens	19,-		0
705f	MCV	19,-		0
705g	Fremstilling og farging av blodutstryk	19,-		0
705h	Prøvetaking til direkte immunfluorescens for xhlamydia og herpes	19,-		0
705i	Skabbmidd eller sopp	19,-		0
705j	Mikroskopisk undersøkelse av tørket/fiksert og farget preparat med spesifikk fargemetode, både mikrober og eoesinofili	19,-		0
705k	Immunologisk CRP-test	19,-		0

Tid- eller spesielt kompetansekrevede undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
706a	Oversiktsmikroskopi av blod i farget preparat eller differensialtelling	28,-		0
706b	Undersøkelse av syreforhold/ventrikkelaspirasjon	28,-		rep.
706c	Ny undersøkelse etter stimulering	13,-		0
706d	Administrasjon av belastningsdoser og etterfølgende overvåking, prøvetaking og utført analyse	53,-		0
706e	Tillegg for flere prøver	28,-		0
706f	Telling av trombocytter	28,-		0
706g	Immunologisk R.A.-test	28,-		0
706h	Immunologisk graviditetstest HCG-test	28,-		0
706i	Immunologisk test på mikroalbumin i urin	28,-		0
706j	Immunologisk test på blod fra nedre del av tarmen	28,-		0
706k	Immunologisk test på bakterieantigen (streptokokker)	28,-		0
706l	Immunologisk test på virusantigen mononucleose	28,-		0
707a	Taking av EKG	21,-		0
707b	Tyding av EKG	21,-		0

Tørrkjemiske analyser (reflektometrisk eller fotometrisk avlesning)

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
708a	Glukose (blodsukkertest)	9,-		0
708b	Andre analyser av: Kolesterol, triglycerider, kalium, kreatinin, urinstoff, urinsyre, GGT (gamma gt), ASAT, ALAT, (CK) kreatinin kinase, bilirubin amylase, LDH Lactosehydrogenase	10,-		5
709	HbA1 c – glykosert hemoglobin for bestemmelse av langtidsglukose	51,-		0
710	Trombotest	28,-		0

Klinisk nevrofysiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
720a	Taking av standard – electroencefalogram (EEG)	67,-		rep.
720b	Tyding av standard – electroencefalogram (EEG)	43,-		rep.
720c	Nødvendig medikamentell aktivering	51,-		rep.
721	Taking og tyding av spesielt arbeids-/tidkrevende EEG-undersøkelser (telemetri, videometri, polygradi, kontinuerlig langtidsregistrering med spesialelektroder, prematur, prematur neonatal-perinatal registrering)	231,-		rep.
722	Neurografiundersøkelse og undersøkelse av senresponser og dekrementreaksjon/elektromyografiundersøkelse (standard EMG, fibertetthet, singlefibre EMG, kvantitativ EMG, makro EMG)	131,-		rep.
723	Evoked responseundersøkelse av sentrale sensoriske eller motoriske baner (SEP, UER, AER, ECS)	131,-		rep.
725	Elektroretinografi	56,-		rep.
726	Neurofysiologisk/kvantitativ sensibilitetsundersøkelse eller dynamometri	41,-		rep.

Immunhematologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
728a	Fullstendig blodtyping etter ABO-systemet	14,-		rep.
728b	Rh(D)-typing, M-typing, N-typing	10,-		rep.
728c	Andre typeringer med mer kostbare sera	16,-		rep.
729a	Undersøkelse på irregulære blodtypeantistoffer. Enkel og utvidet forlikelighetsprøve (for hver ytterligere forlikelighetsprøve samtidig til samme mottaker regnes 50% tillegg)	31,-		rep. 50%
729b	Mer omfattende immunhematologiske undersøkelser	39,-		rep.
730a	Direkte antiglobulinreaksjon hos nyfødte	13,-		rep.
730b	Identifikasjon av antigen med indirekte hemagglutinasjonsinhibisjonsteknikk (ved titrering regnes 25% tillegg)	25,-		25%
730c	Identifikasjon og titrering av antistoff med indirekte hemagglutinasjonsteknikk	31,-		rep.
730d	Immunelektroforese/immunologisk kvantitering av proteiner	63,-		rep.

Medisinsk mikrobiologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
731a	Grampreparat eller KOH-preparat som egen undersøkelse	23,-		rep.
731b	Identifikasjon og karakterisering av bakterier ved serologisk eller biokjemisk teknikk	23,-		rep.
731c	Enkle agglutinasjonsundersøkelser på antistoff mot rubella og HBs antigen IHA, Revers HA, MKR og VDRL	23,-		rep.
731d	Kuldeagglutinasjon	23,-		rep.
731e	Hurtigprøve eller titrering	23,-		rep.
731f	Agglutinasjon med bakterieantigen	23,-		rep.
732a	Ziehl-Neelsen-preparat som egen undersøkelse	34,-		rep.
732b	Undersøkelse av malariapreparat tykk eller tynn dråpe	34,-		rep.
732c	Spirocheter, mørkefelt	34,-		rep.
732d	Dyrking av bakterier, gjærsopp	34,-		rep.
732e	Trichomonas	34,-		rep.
732f	Sterilitetskontroll av dialyse og infusjonsvæsker	34,-		rep.
732g	Resistens, lapp-/tablettmetoden	34,-		rep.
732h	Paul-Bunnels reaksjon	34,-		rep.
732i	Hemolyse i gel	34,-		rep.
732j	Latexagglutinasjon for viruspåvisning, hurtigprøve	34,-		rep.
732k	Antistreptolysintitrering	34,-		rep.
732l	Antistaflosintitrering	34,-		rep.
733	Mer kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. IHA, KBR og IH med bakterie-/virusantigen (per antigen). ELISA/RIA/IF. HIV-test	41,-		rep.
734a	Dyrking av blodkulturer, patologene tarmbakterier, anaerobe bakterier, mykobakterier, muggsopper, dermatofyter	52,-		rep.
734b	Steriliseringskontroll av transfusjonsblod	52,-		rep.
734c	Artsidentifikasjon av koagulasenegative stafylokokker	52,-		rep.
734d	Podning av egg	52,-		rep.
734e	Drikkevannsundersøkelse med filter	52,-		rep.
734f	Fagtyping	52,-		rep.
734g	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse	52,-		rep.
734h	Undersøkelse på protezoer og helminter i fæces med konsentrering	52,-		rep.
734i	Well-Felix-reaksjon	52,-		rep.
734j	FTA-ABS	52,-		rep.
734k	Nøytralisasjonsreaksjon virusantistoff (per antigen)	52,-		rep.
734l	ELISA/RIA/IF spesifikt 1 gM. Hepatitt C-virus	52,-		rep.
734m	Antistoffundersøkelse	52,-		rep.
735a	Særlig kompliserte og ressurskrevende undersøkelser som f.eks. krever bruk av kostbart utstyr	94,-		rep.
735b	Dyrking av chlamydia	94,-		
735c	Mycoplasma/Ureoplasma med artsidentifikasjon	94,-		rep.
735d	Drikkevannsundersøkelse rør	94,-		rep.
735e	Arts-/typeidentifikasjon av mycobakterier	94,-		rep.
735f	Antibiotikakonsentrasjonsbestemmelse med EMIT eller fluorescenspolarisasjon	94,-		rep.
735h	Podning på dyr	94,-		rep.
735i	Toxoplasma	94,-		rep.
735j	Dye-test	94,-		rep.
735k	Weils reaksjon	94,-		rep.
735l	TPI	94,-		rep.
735m	Elektronmikroskopi	94,-		rep.
735n	Undersøkelser på protozoer og helminter i fæces med konsentrering og farging	94,-		rep.
738	Serologisk screening som ledd i svangerskapskontroll	41,-		rep.
739a	HGE med IF-test	305,-		
739b	HGE med PCR	252,-		

Patologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
742a	Diagnostisk biopsi eller lite operasjonspreparat (eksisjonsbiopsi)	122,-	F2	rep.
742b	Større operasjonspreparat eller multiple diagnostiske biopsier	213,-	F2	rep.
743a	Cytologisk fremstilling og gransking av cervicivaginalutstryk inntil 2 glass	51,-	F2	rep.
743b	Fremstilling og gransking av andre cytologiske preparater, inntil 4 glass	118,-	F2	rep.
744	Takst for særlig ressurskrevende spesialundersøkelser som immunhistokjemi og enzymhistokjemi med flere markører o.a. for de første 2 timer	355,-	F2	rep.
745	Annet spesifisert merarbeid per påbegynt halvtime/revisjon, fremstilling og innsending av innkalt tidligere prøve	61,-	F2	rep.

Merknad F2

Takstene innen patologi kan kreves også for prøver og undersøkelser utført av odontolog som har spesialkompetanse innen oral patologi.

Medisinsk genetik

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
748	Kromosomundersøkelser	718,-		rep.

Klinisk kjemi og endokrinologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
752a	Enkle kvalitative analyser	7,-		rep.
752b	Enkle fargereaksjoner i urin	7,-		rep.
752c	Flokkulasjonsresipitatanalyser	7,-		rep.

Enkle kvantitative analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
754	Albumin (fotometrisk bestemmelse), ascorbinsyre, bikarbonat, bilirubintotal, bromid, galaktose, glukose, jern, kalium, kalsium, klorid, kolesterol, karbamid (urinstoff), kreatin, kreatinin, methemoglobin, natrium, oksygenmetning, osmolalitet, pH, proteintotal, sulfhemoglobin, uorganisk fosfaturinsyre	13,-		rep.

Mer krevende kvantitative undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
755	Ammonium, bilirubin-fraksjonert, enzymaktiviteter, fosfolipider, frie fettsyrer, glyserol, karbomonoksyd, kalsiumionisert kolestrolfraksjon, lithium, magnesium, melkesyre, pyrodruesyre, TIBC, triglyserider, vitamin A eller bestemt med fotometrisk metode, graviditetstest i urin inkl. reagensene	19,-		rep.

Kompliserte og mer ressurskrevende analyser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
756a	Fett i fæces	36,-		rep.
756b	Nitrogen i fæces	36,-		rep.
756c	Konkrementanalyse	36,-		rep.
756d	Kvantitativ bestemmelse av aminosyrer	36,-		rep.
756e	Nyreclearance	36,-		rep.
756f	Proteinbunden jod	36,-		rep.
756g	Totaljod	36,-		rep.
756h	Spektrofotometrisk undersøkelse av amnionvæske	36,-		rep.
756i	Syrebasestatus med blodgasser, komplett	36,-		rep.
756j	Tynnskiktromatografisk undersøkelse av aminosyrer, glykoseproteiner, medikamenter	36,-		rep.
756k	Hormoner bestemt med fotometriske metoder	36,-		rep.

Meget kompliserte analyser og/eller analyser som krever meget kostbar apparatur/reagenser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
757a	Immunologisk kvantitering av enkeltproteiner	49,-		rep.
757b	Direkte bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, vitaminer eller andre organiske forbindelser med RIA, EIA, gass- eller væskekromatografiske metoder	49,-		rep.
757c	Elektroforetisk separasjon av proteiner inkl. eventuell oppkonsentrering av materialet	49,-		rep.
757d	Immunelektroforese	49,-		rep.
757e	Spormetaller bestemt med atomabsorbasjon	49,-		rep.

Særdeles kostbare, kompliserte analyser og tidkrevende funksjonsundersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
758a	Belastningsundersøkelser med glukose, insulin o.l.	97,-		4
758b	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT	97,-		4
758c	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående ekstraksjon og rengjøring av ekstraktet eller forutgående enzymbehandling	97,-		4
758d	Bestemmelse av hormoner, medikamenter og andre organiske forbindelser med RIA, EMIT etter forutgående kromatografisk separasjon	147,-		4
758e	Gass- eller væskekromatografisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon	147,-		4
758f	Særlig tidrøvende og kompliserte hormonanalyser som nødvendiggjør flere kromatografiske separasjoner samt derivatdannelser for isolering eller isotopmerking	147,-		4
758g	Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator	147,-		4

Analyser utført samtidig i én prøve med en automatisk analysemaskin

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
759a	For inntil 6 rekvirerte analyser	39,-	F4	rep.
759b	For inntil 12 rekvirerte analyser	55,-	F4	rep.
759c	Flere enn 12 rekvirerte analyser	66,-	F4	rep.

Merknad F4

Taksten benyttes når laboratoriet tilbyr analysepakker (definerte kombinasjoner av analyser som utføres i samme prøve med ett analyseinstrument).

*Nukleærmedisinske undersøkelser og terapi**Enkle og relativt lite tidkrevende undersøkelser*

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
781a	Funksjonsundersøkelser	59,-	F5	rep. 50%
	Funksjonsundersøkelser av glandulathyreoidea	59,-	F5	rep.
781b	Bestemmelse av blodvolum	59,-	F5	rep.
781c	Bestemmelse av vevsgjennomblødning	59,-	F5	rep.
781d	Bestemmelse av radioaktivitet i biologisk materiale	59,-	F5	rep.
781e	Bestemmelse av utskiftbart Na, K, H ₂ O	59,-	F5	rep.

Mer tidkrevende undersøkelser

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
782a	Schilling test	122,-	F5	
782b	Schilling test utført med intrinsic factor	62,-	F5	
782c	Gjentakelse av schilling test med intrinsic factor	122,-	F5	
782d	Bestemmelse av fettresorpsjon	122,-	F5	
782e	Bestemmelse av proteintap	122,-	F5	rep.
782f	Bestemmelse av serumeggehvittens biologiske halveringstid	122,-	F5	rep.
782g	Elektroforese eller kromatografi av radioaktive forbindelser	122,-	F5	rep.
782h	Bestemmelse av blodlegemers nydannelse	122,-	F5	rep.
782i	Enkle funksjonsundersøkelser, som enkel renografi	122,-	F5	rep.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
783a	Scintigrafisk undersøkelse av organer	180,-	F5	rep.
783b	Tillegg for scintigrafisk undersøkelse av mer enn 3 forskjellige projeksjoner	91,-	F5	rep.

Funksjonsundersøkelser som krever særlig bearbeidelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
784a	Renografi med utvidet funksjonsvurdering	180,-	F5	rep.
784b	Radiomiksjonscystografi	180,-	F5	rep.
784c	Radiocardiografi	180,-	F5	rep.
784d	Schuntundersøkelser	180,-	F5	rep.

Meget kompliserte og ressurskrevende undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
785a	Radiografi med utvidet funksjonsvurdering	239,-	F5	rep.
785b	Ved arbeidsbelastning og gjentatt registrering av radiografi med utvidet funksjonsvurdering	122,-	F5	rep.
785c	Måling av regional cerebral blodsirkulasjon	239,-	F5	rep.
785d	Bestemmelse av blodlegemers levetid	239,-	F5	rep.
785e	Tomografi	239,-	F5	rep.
786	Administrasjon av behandlingsdoser	48,-	F5	rep.

Merknad F5

For alle undersøkelsestakster gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat utover kr 50,- per undersøkelse, skal belastes i tillegg til taksten. For administrasjon av behandlingsdoser gjelder at laboratoriets utgift til radioaktivt preparat i sin helhet skal belastes i tillegg til taksten.

Immunologi

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
791	Påvisning av antistoffer med indirekte immunfluorescenssteknikk eller andre tilsvarende teknikker med merkede antistoffer	19,-		rep.
792	Påvisning av antigener i vev med direkte immunfluorescenssteknikk eller andre tilsvarende immunologiske undersøkelser med merkede antistoffer (histoimmunologisk undersøkelse)			
792a	Oppsett med 1 antiserum	31,-		rep.
792b	Tillegg for hvert ytterligere antiserum	7,-		rep.

Undersøkelse av lymfocytter fra perifert blod

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
793a	Stimulering av lymfocytter i kultur, lymfocytt-transformasjonstest med 1 antigen eller mitogen	302,-		rep.
793b	Tillegg for hvert ytterligere antigen eller mitogen	41,-		rep.
793c	Kvantitering av T- og B-lymfocytter fra perifert blod	54,-		rep.

Undersøkelser på L.E.-celler

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
794a	Fremstilling av preparat	17,-		rep.
794b	Tyding av preparat	26,-		rep.
795a	Påvisning av antistoffer mot DNA ved FARR-teknikk	37,-		rep.
795b	Påvisning av antistoff eller antigen ved immundiffusjon	23,-		rep.

Serologisk allergiundersøkelse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
796a	Kvantitering av immunglobulin E med radio-immuno-assay (RIA) eller enzym-immuno-assay (EIA)	52,-	F6	rep.
796b	Kvantitering av allergen-spesifikke antistoff med RIA eller EIA	72,-	F6	rep.

Merknad F6

Taksten forutsetter rekvirering på eget skjema og utført ved laboratorium med nødvendig allergologisk ekspertise.

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
797	Påvisning av spermieagglutinerer	17,-		rep.

Prøver på fagocytose og kjemotakse

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
798a	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) uten stimulering	57,-		rep.
798b	Nitroblue-tetrazoliumprøve (NBT) med endotoxinstimulering	73,-		rep.
798c	Kvantitativ fagocytoseprøve	184,-		rep.
798d	Kvantitativ kjemotakseprøve	188,-		rep.

Serologisk typebestemmelse av vevforlikelighetsantigener

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
799a	Typebestemmelse for 1 antigen	136,-		rep.
799b	Tillegg for hvert ytterligere antigen	5,-		rep.
799c	Tillegg for typebestemmelse av B- og T-lymfocytter	54,-		rep.
800a	Påvisning av lymfocytotoksiske antistoffer	77,-		rep.
800b	Identifikasjon av antistoffenes spesifisitet	251,-		rep.
800c	Tillegg for undersøkelser mot B- og T-lymfocytter	54,-		rep.

Andre undersøkelser

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
800d	Særdeles kostbare og kompliserte analyser	315,-		0
	Bestemmelse av alkoholer, hormoner, medikamenter, stoffskifte- produkter og andre organiske forbindelser med kromatografisk eller immunometrisk metodikk etter forutgående kromatografisk separasjon. Bestemmelse av aminosyremønstre med aminosyreanalysator.			
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a/899b.	165,-		0

Kapittel II underkapittel B første og annet ledd skal lyde:

Takster for røntgenundersøkelser, gjeldende fra 1. januar 2005.

Alle undersøkelser skal registreres i henhold til kodeverket NORAKO. Det skal anvendes den utgave Helse- og omsorgsdepartementet beslutter. Undersøkelseskodene skal overføres sammen med regningsid til Rikstrykdeverket. Det forutsettes bruk av til enhver tid gyldig versjon av kontrollprogrammet labrønK.

I kapittel II underkapittel B under underpunkt 6 Sluttberegning skal første ledd lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivsats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 731 kroner.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1824 2004**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45 og delegeringsvedtak 9. juli 1969 nr. 4338. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 22) 30. desember 1969 nr. 9019 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven gjøres følgende endringer:

Kapittel 1 oppheves.

§ 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7 og § 9 oppheves.

Kapittel 3 oppheves.

§ 14 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1825 2004

Forskrift om endring i regler (Nr. 34) om direkte transport til og fra utlandet og om legitimasjon for avgiftsfrihet etter Finansdepartementets forskrift av 26. mai 1970 nr. 3.

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i forskrift (Nr. 31) 26. mai 1970 nr. 3 om avgiftsfri transport direkte til eller fra utlandet § 4. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I regler (Nr. 34) 28. juli 1970 nr. 9926 om direkte transport til og fra utlandet og om legitimasjon for avgiftsfrihet etter Finansdepartementets forskrift av 26. mai 1970 nr. 3 gjøres følgende endringer:

Punkt 2 skal lyde:

2. Den som fakturerer avgiftsfritt i henhold til forskriftens § 1 skal oppbevare gjenpart av dokument som nevnt under punkt 1 som dokumentasjon til regnskapet.

Punkt 3 annet ledd skal lyde:

Både gjenpart av salgsdokument og dokument som nevnt under punkt 1 skal oppbevares som dokumentasjon til regnskapet.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1826 2004

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 35) om legitimasjonsregler for omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v.

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 i medhold av forskrift (Nr. 24) 23. februar 1970 nr. 1 vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet, på Svalbard eller Jan Mayen. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 35) 31. juli 1970 nr. 9825 om legitimasjonsregler for omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v. gjøres følgende endringer:

Pkt. 1, første ledd i forskriften annet ledd nest siste og siste punktum skal lyde:

Det vises for øvrig til Finansdepartementets forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring (bokføringsforskriften) § 5–1. Kvitteringen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av leverandøren oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 1, § 1 tredje ledd i forskriften annet ledd skal lyde:

Bestillingen og et eksemplar av den avgiftsfrie publikasjonen/filmen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av trykkeriet/filmprodusenten oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 2, § 2 i forskriften første ledd siste punktum skal lyde:

Tolldeklarasjonen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 2, § 2 i forskriften tredje ledd skal lyde:

Fakturagjenpart, fraktdokument, Postverkets tolldeklarasjon bl. 147 og erklæring (manifest) utstedt av speditør anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 2, § 2 i forskriften siste ledd oppheves.

Pkt. 2a, § 3 i forskriften nest siste og siste ledd skal lyde:

Eksportøren skal på sin gjenpart av bestillingsseddelen som skal oppbevares som regnskapsmateriale, anføre henvisning til salgsdokumentet fra vareleverandøren, til salgsdokumentet til den utenlandske kjøper og til eksportdokumentet.

Vareleverandøren skal i salgsdokumentet til eksportøren vise til bestillingsseddelen som vedheftes vareleverandørens gjenpart av salgsdokumentet og oppbevares som regnskapsmateriale. Salgsdokumentet (med gjenparter) skal tydelig merkes:

«Merverdiavgift ikke beregnet.»

Pkt. 4, § 8 i forskriften første ledd første punktum skal lyde:

Vilkåret for avgiftsfritak etter § 8, annet ledd litra a, er at det i salgsdokumentasjon angis når og hvor tjenesten er utført.

Pkt. 4, § 8 i forskriften annet ledd siste punktum skal lyde:

Dokumentasjonen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 5, § 11 i forskriften første ledd annet punktum skal lyde:

Tolldeklarasjonen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 5, § 11 i forskriften tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Det vises for øvrig til Finansdepartementets forskrift 1. desember 2004 nr. 1558 om bokføring (bokføringsforskriften) § 5–1.

Pkt. 5, § 11 i forskriften tredje ledd siste punktum skal lyde:

Kvitteringen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av leverandøren oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 5, § 11 i forskriften nest siste ledd siste punktum skal lyde:

Bestillingen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av leverandøren oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 5, § 11 i forskriften siste ledd siste punktum skal lyde:

Tolldeklarasjonen med bilag anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av rederiet oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 6, § 14 i forskriften tredje ledd skal lyde:

Kvitteringen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av rederiet/flyselskapet oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 8, § 20 i forskriften første ledd skal lyde:

Vilkåret for avgiftsfritaket etter § 20 er at det av selgerens salgsdokument klart fremgår at leveringsstedet er kjøpers transittlager eller frilager.

Pkt. 8, § 20 i forskriften annet ledd skal lyde:

Gjenpart av tollangivelse anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av selger oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 9. oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1827 2004**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 43) om legitimasjonsregler for avgiftsfri omsetning av tjenester og varer i forbindelse med reparasjon, vedlikehold, nybygging og ombygging av skip m.v. i henhold til merverdiavgiftsloven § 17 første ledd nr. 2.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i forskrift (Nr. 42) 22. januar 1971 nr. 2 om fritak for merverdiavgift vedrørende reparasjon, vedlikehold, nybygging og ombygging av skip m.v. § 3. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 43) 17. februar 1971 nr. 9796 om legitimasjonsregler for avgiftsfri omsetning av tjenester og varer i forbindelse med reparasjon, vedlikehold, nybygging og ombygging av skip m.v. i henhold til merverdiavgiftsloven § 17 første ledd nr. 2 gjøres følgende endringer:

Pkt. 1 første punktum skal lyde:

Vilkåret for avgiftsfritaket i § 1 i Finansdepartementets forskrift (Nr. 42) 22. januar 1971 nr. 2 er at det i salgsdokumentasjon angis når og for hvilket skip, luftfartøy eller plattform som nevnt i forskriftens § 1, tjenesten ble utført.

Pkt. 1 siste punktum skal lyde:

Erklæringen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av leverandør oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 2 siste punktum skal lyde:

Kvitteringen anses som dokumentasjon av bokførte opplysninger og skal av leverandør oppbevares i samsvar med bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

Pkt. 3 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1828 2004**Forskrift om endring i regler (Nr. 45–2) om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i forskrift (Nr. 45) 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske § 5. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I regler (Nr. 45–2) 30. november 1971 nr. 4153 om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nytt siste punktum skal lyde:

Årsoppgaven skal merkes «Havari» i øverste venstre hjørne.

§ 1 annet og tredje ledd oppheves.

Merknadene til § 1 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1829 2004**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 56) om overgangs- og særregler for næringsdrivende som utfører vegarbeid i siste omsetningsledd.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i forskrift (Nr. 55) 20. november 1972 nr. 3 om avgiftsfritak for visse tjenester som gjelder offentlig veg § 6. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift (Nr. 56) 5. desember 1972 nr. 3 om overgangs- og særregler for næringsdrivende som utfører vegarbeid i siste omsetningsledd gjøres følgende endringer:

§ 9 skal lyde:

Næringsdrivende som anlegger slik veg som omtalt i Finansdepartementets forskrift (Nr. 55) 20. november 1972 nr. 3 om vegarbeider, skal som dokumentasjon til regnskapet, vedlegge erklæring fra stat, fylke eller kommune om at vegen skal tas opp som offentlig veg.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1830 2004**Forskrift om endring i regler (Nr. 60) om legitimasjon av avgiftsfri omsetning av varer til bruk til havs i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i forskrift (Nr. 27) 19. februar 1974 nr. 3944 om omsetning av varer og tjenester til bruk til havs i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I regler (Nr. 60) 22. februar 1974 nr. 1 om legitimasjon av avgiftsfri omsetning av varer til bruk til havs i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster gjøres følgende endring:

Nest siste og siste ledd skal lyde:

Bestillingsseddelen skal være skrevet i minst 2 eksemplarer, hvorav den ene skal oppbevares av bestilleren.

Vareleverandøren skal i sin salgsdokumentasjon gjøre henvisning til bestillingsseddelen som skal oppbevares sammen med gjenpart av salgsdokumentasjonen. Salgsdokumentasjonen (m/gjenparter) skal tydelig merkes:

«Merverdiavgift ikke beregnet.»

II

Endringen under I trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1831 2004**Forskrift om opphevelse av forskrift (Nr. 126) om bokføring og inntektsdokumentasjon for serveringssteder.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45, jf. delegeringsvedtak 9. juli 1969 nr. 4338 og lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 5–2, jf. delegeringsvedtak 7. november 2002 nr. 1476. Kunngjort 6. januar 2005.

I

Forskrift (Nr. 126) 12. desember 2002 nr. 1491 om bokføring og inntektsdokumentasjon for serveringssteder oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005, men gjøres kun gjeldende for bokføringspliktige som benytter bestemmelsene i lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven), jf. Finansdepartementets vedtak 1. desember 2004 nr. 1531 om ikrafttredelse og overgangsregler til lov 19. november 2004 nr. 73 om bokføring (bokføringsloven).

21. des. Nr. 1832 2004**Forskrift om autorisasjon av prester i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 31 annet ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF). Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for autorisasjon i Norge av prester som omfattes av EØS-avtalens bestemmelser om gjensidig godkjenning av kvalifikasjoner for yrkesutøvelse.

§ 2. Ordforklaring

I denne forskrift skal forstås med følgende uttrykk:

1. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
2. *EØS-avtalen*: Avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde.
3. *EØS-land*: Stat tilsluttet EØS-avtalen.
4. *EØS-statsborger*: Statsborger i stat tilsluttet EØS-avtalen.

§ 3. Autorisasjon som prest i Den norske kirke

Kirkerådet gir autorisasjon som prest i Den norske kirke for EØS-statsborger fra annet EØS-land som oppfyller vilkårene for autorisasjon.

For autorisasjon som prest i Den norske kirke kreves:

1. at søkeren fremlegger dokumentasjon for at vedkommende er ordinert til prestatjeneste i en evangelisk-luthersk kirke, og
2. at det ikke foreligger slike omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall av ordinasjonsrettighetene.

§ 4. Informasjon

EØS-statsborgere som ønsker autorisasjon i medhold av denne forskrift, skal henvende seg til Kirkerådet, som sørger for at vedkommende får opplysninger om norsk lovgivning som har betydning for utøvelse av prestatjeneste i Den norske kirke.

§ 5. Behandling av søknad om godkjenning m.m.

Søknad om autorisasjon skal avgjøres så snart som mulig, og senest fire måneder etter at alle nødvendige dokumenter er fremlagt.

Kirkerådet skal underrette departementet og den kirken som har ordinert vedkommende til prestatjeneste, om autorisasjon som gis i medhold av denne forskrift.

§ 6. Tap av autorisasjon m.m.

Departementet skal så vidt mulig underrette vedkommende kirkelige myndigheter i annet EØS-land hvor EØS-statsborger er ordinert eller har tjenestegjort, dersom presten her i landet

1. dømmes for lovovertrødelse i tilknytning til sin yrkesutøvelse,
2. ilegges disiplinærforføyning på grunn av grov forsømmelse i tilknytning til yrkesutøvelsen,
3. får sin autorisasjon tilbakekalt, eller
4. frasier seg sin autorisasjon.

Om vedkommende kirkelige myndigheter i et annet EØS-land har bedt om opplysninger som nevnt i første ledd, skal opplysningene gis innen tre måneder etter at forespørselen ble mottatt.

§ 7. Utfyllende regler

Departementet kan gi nærmere forskrifter til utfylling og gjennomføring av de direktiver som ligger til grunn for denne forskrift. Departementet kan også gi utfyllende forskrifter eller gjøre endring i denne forskrift til gjennomføring av endringer eller tillegg i de direktiver som ligger til grunn for forskriften.

Kirkerådet kan utferdige nærmere retningslinjer for utformingen av og innholdet i de meddelelser og bevis som skal utferdiges etter denne forskrift.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

22. des. Nr. 1833 2004**Forskrift om endring i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer).**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 17, jf. forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) § 22. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,72 pr. BT for de første 3000 BT og kr 0,63 pr. BT for den overskytende tonnasje. I tillegg betales kr 8,08 pr. utseilt nautisk mil uavhengig av tonnasje.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Årsavgiften fra og med 1. januar 2005 er:

For fartøyer t.o.m.	5000 BT	kr 27,49
For fartøyer f.o.m.	5001 BT t.o.m. 10000 BT	kr 53,45
For fartøyer over	10000 BT	kr 65,33

§ 9 tredje ledd nye tredje og fjerde punktum skal lyde:

Fartøy som tiltrer årsavgiftsordningen i løpet av året kan betale halv avgift for annet halvår. Eventuelle seilas i første halvår må betales som gebyr for enkeltseilinger i tillegg til halvårsavgiften.

§ 11 tredje ledd skal lyde:

Når fartøyet anløper for å ta ombord eller landsette passasjerer, eller laste og/eller losse eller for ordre, og skipsføreren anmoder losen om å vente, belastes timer på vanlig måte, dog ikke for de første fem timene i hvert enkelt tilfelle. Foregående punktum gjelder imidlertid bare såfremt dette ikke innebærer et lavere antall timer enn det som fremkommer av annet ledd.

§ 11 nytt fjerde ledd lyde:

Timesatsen er differensiert etter fartøyets størrelse på følgende måte:

<i>Tonnasje</i>	<i>Timesats</i>
Fra 0 til og med 1000 BT	kr 599,-
Fra 1001 til og med 2000 BT	kr 749,-
Fra 2001 til og med 4000 BT	kr 883,-
Fra 4001 til og med 8000 BT	kr 1.015,-
Fra 8001 til og med 12000 BT	kr 1.108,-
Fra 12001 til og med 20000 BT	kr 1.233,-
Fra 20001 til og med 30000 BT	kr 1.346,-
Fra 30001 til og med 50000 BT	kr 1.442,-
Fra 50001 til og med 100000 BT	kr 1.539,-
Fra 100001 BT og over	kr 1.636,-

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer som passerer grensen for gebyrbelagt farvann for inn- og utseiling, eller nytter statslos etter dette tidspunktet.

22. des. Nr. 1834 2004

Forskrift om endring i forskrift om kystgebyr.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 26. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 21. april 1995 nr. 375 om kystgebyr gjøres følgende endringer:

§ 7 skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,24 pr. BT med mindre årsgebyr eller sesonggebyr er betalt etter § 8.

§ 8 andre og tredje punktum skal lyde:

Årsgebyret er kr 16,20 pr. BT.

Sesonggebyret er kr 4,60 pr. BT.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer ved innseiling til eller utseiling fra norsk indre farvann eller som seiler i innenriks fart etter dette tidspunktet.

22. des. Nr. 1835 2004**Forskrift om endring i forskrift om taksering og erstatning av naturskader.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 10 siste ledd og § 11 annet ledd og delegeringsvedtak 2. juni 1995 nr. 516. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 2. juni 1995 nr. 515 om taksering og erstatning av naturskader gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Takst på andre skadeobjekter enn skog skal fastsettes ved skjønn i samsvar med det som er bestemt i § 8 – § 10 i naturskadeloven.

Dersom det for å kunne gjennomføre en forsvarlig taksering av skaden er behov for spesiell sakkyndig bistand, kan skjønnsmyndigheten innhente den nødvendige kompetanse, jf. skjønnsloven § 12.

Statens naturskadefond skal normalt varsles om at spesiell sakkyndig bistand vil bli trukket inn, og gis mulighet til uttalelse. Kommunen og styret for Statens naturskadefond skal være behjelpelige med formidling av nødvendig kompetanse.

Det skal avgis et takstbeløp for hvert skadeobjekt. Taksten skal inneholde beskrivelse av skadeobjektet før og etter skade, og av de tiltak som er lagt til grunn ved beregning av taksten. Ved takseringen foretas det en vurdering i forhold til naturskadelovens § 11 tredje ledd punkt b. Styret for Statens naturskadefond kan forlange ytterligere spesifisering av taksten. Tidligere verdiforingelse av skadeobjektet, på grunn av elde, bruk, nedsatt anvendelighet eller annet, skal fremgå av taksten. Også ekstrautgifter på grunn av offentlige påbud som blir gjeldende, for eksempel ved oppføring av byggverk, skal fremgå av taksten. Taksten skal fastsettes eksklusive avgifter til staten.

Eventuell verdistigning av flyttet eller gjenoppført byggverk i forhold til den eller de byggverk som erstattes, skal spesifiseres særskilt i taksten.

§ 8 og § 9 skal lyde:

§ 8. Generelt

Dersom ikke styret for Statens naturskadefond bestemmer noe annet, skal taksten gjennomføres og behandles etter reglene for lensmannsskjønn, jf. naturskadeloven § 8 og § 9.

Takststyrer må sørge for at det oppnevnes minst én takstmann med fagkompetanse i skogbruk.

Det er skadeomfanget på skadetidspunktet som utgjør grunnlaget for erstatning. Det er bare skadeareal på minst 2 dekar som skal takseres.

Styret for Statens naturskadefond kan fastsette nærmere retningslinjer for takseringen etter dette kapittel.

§ 9. Stormskader på skog

Statens naturskadefond gir bare erstatning for stormskader på skog dersom samlet skadeomfang for en enkelt skadehendelse overskrider et øvre tak på 200 millioner kroner. Taket skal vurderes i forhold til den relative andel forsikret areal av totalt skogareal på landsbasis. Forsikringselskapene erstatter skader på de arealer som var forsikret opp til dette relative taket. Naturskadefondet erstatter deretter overskytende skader for de skogeiere som var forsikret.

Taksering av stormskader på skog gjennomføres av forsikringselskapene, hvis ikke styret for Statens naturskadefond bestemmer noe annet, jf. § 8, siste ledd.

Styret for Statens naturskadefond kan gi nærmere regler om forsikringselskapenes varsling, dokumentasjon og beregning av utbetaling fra naturskadefondet etter første ledd.

§ 10 oppheves.

§ 12 og § 13 skal lyde:

§ 12. Taksering av naturskade på skog som ikke er økonomisk drivverdig

Dersom skogen ikke er økonomisk drivverdig, men skogmyndighetene finner at opprydding er nødvendig ut fra skogfaglige, miljømessige eller ut fra allmennhetens ferdsel, skal taksten settes til de kostnader opprydding av arealet medfører. Med økonomisk drivverdig skog forstås skog som umiddelbart før skaden kunne vært avvirket med salgsverdi større enn vanlige utgifter til hogst og fremdrift.

§ 13. Avgrensning

Skade som rammer annen avling på rot omfattes ikke av naturskadeloven. Slike skader behandles etter forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Egenandel og erstatningsutmåling

Ved naturskadehendelser som søkes erstattet av Statens naturskadefond er det en egenandel på kr 10.000. Beløpet trekkes fra skadetaksten før naturskadefondet fastsetter beregningsgrunnlaget for erstatningen etter reglene i naturskadeloven. Skaden erstattes med 85% av beregningsgrunnlaget.

§ 23 skal lyde:

Landbruks- og matdepartementet kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

22. des. Nr. 1836 2004

Forskrift om endring i forskrift om personale i kommunale folkebibliotek.

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 22. desember 2004 med hjemmel i lov 20. desember 1985 nr. 108 om folkebibliotek § 5, jf. § 8 første ledd. Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 5. januar 1987 nr. 3 om personale i kommunale folkebibliotek gjøres følgende endringer:

§ 2 andre ledd andre strekpunkt skal lyde:

– kandidat med bachelor- eller høyere grad, med minst 120 studiepoeng bibliotekspesifikke fag i fagkretsen, eller tilsvarende utdanning innen eldre gradsstruktur, der 120 studiepoeng tilsvarer 40 vektall, eller tilsvarende nordisk utdanning.

§ 2 andre ledd tredje strekpunkt oppheves.

§ 2 nytt tredje ledd skal lyde:

ABM-utvikling utarbeider veiledende retningslinjer for annen faglig kompetanse som oppfyller kvalifikasjonskravet til fagutdannet biblioteksjef.

§ 2 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye fjerde og femte ledd.

II

Endringene trer i kraft ved kunngjøring.

23. des. Nr. 1837 2004

Forskrift om individuell plan etter helselovgivningen og sosialtjenesteloven.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6–2a, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–5 og lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 4–1, jf. delegeringsvedtak 21. desember 2001 nr. 1478 og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. (sosialtjenesteloven) § 4–3a. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder individuelle planer som skal utarbeides etter bestemmelser gitt i kommunehelsetjenesteloven § 6–2a, spesialisthelsetjenesteloven § 2–5, psykisk helsevernloven § 4–1 og sosialtjenesteloven § 4–3a.

§ 2. Formål

Formålet med utarbeidelsen av en individuell plan er:

- a. å bidra til at tjenestemottakeren får et helhetlig, koordinert og individuelt tilpasset tjenestetilbud, herunder å sikre at det til en hver tid er en tjenesteyter som har hovedansvaret for oppfølgingen av tjenestemottakeren,
- b. å kartlegge tjenestemottakerens mål, ressurser og behov for tjenester på ulike områder, samt å vurdere og koordinere tiltak som kan bidra til å dekke tjenestemottakerens bistandsbehov,
- c. å styrke samhandlingen mellom tjenesteyter og tjenestemottaker og eventuelt pårørende, og mellom tjenesteytere og etater innen et forvaltningsnivå eller på tvers av forvaltningsnivåene.

§ 3. Definisjon

I forskriften her menes med tjenestemottaker:

pasient: en person som henvender seg til helsetjenesten med anmodning om helsehjelp, eller som helsetjenesten gir eller tilbyr helsehjelp i det enkelte tilfelle, jf. pasientrettighetsloven § 1–3 første ledd bokstav a og/eller

en person som henvender seg til sosialtjenesten med anmodning om sosiale tjenester, eller som sosialtjenesten gir eller tilbyr sosiale tjenester i det enkelte tilfelle.

§ 4. Tjenestemottakerens rettigheter

Tjenestemottaker med behov for langvarige og koordinerte helse- og/eller sosialtjenester, har rett til å få utarbeidet individuell plan. Tjenestemottakeren har rett til å delta i arbeidet med sin individuelle plan, og det skal legges til rette for dette. Pårørende skal trekkes inn i arbeidet i den utstrekning tjenestemottakeren og pårørende ønsker det.

Dersom en pasient ikke har samtykkekompetanse, har pasientens nærmeste pårørende rett til å medvirke sammen med pasienten.

Den individuelle planen gir ikke tjenestemottakeren større rett til helse- og/eller sosialtjenester enn det som følger av det øvrige regelverket.

§ 5. Samtykke

Individuell plan skal ikke utarbeides uten tjenestemottakerens samtykke.

Uavhengig av bestemmelsen i første ledd skal det utarbeides individuelle planer for pasienter under tvungent psykisk helsevern. Dersom samtykke ikke foreligger skal det likevel søkes å oppnå et samarbeid med pasienten om planleggingen, jf. psykisk helsevernloven § 4–1.

For pasienter gjelder pasientrettighetsloven kapittel 4 om samtykke til helsehjelp tilsvarende.

§ 6. Ansvar for å utarbeide individuell plan

Kommunens helse- og sosialtjeneste og helseforetaket har plikt til å sørge for at individuell plan etter § 1 utarbeides for tjenestemottakere med behov for langvarige og koordinerte tjenester jf. kommunehelsetjenesteloven § 6–2a, spesialisthelsetjenesteloven § 2–5 og sosialtjenesteloven § 4–3a. Har tjenestemottakeren behov for tjenester fra andre tjenesteytere eller etater, skal kommunens helse- og sosialtjeneste og helseforetaket samarbeide med disse. For pasienter under psykisk helsevern har institusjonen ansvar for å utarbeide individuell plan for vernet, jf. psykisk helsevernloven § 4–1. Den del av kommunens helse- eller sosialtjeneste som tjenestemottakeren henvender seg til, har en selvstendig plikt til å sørge for at arbeidet igangsettes uavhengig av om tjenestemottaker mottar eller har mottatt bistand fra andre deler av tjenesteapparatet.

Planarbeidet må koordineres, og det skal kun utarbeides én individuell plan for hver enkelt tjenestemottaker.

§ 7. Innholdet i individuell plan

Den individuelle planens innhold og omfang skal tilpasses behovene til den enkelte tjenestemottaker. Det skal under utarbeidelsen av planen tas hensyn til tjenestemottakerens etniske, kulturelle og språklige forutsetninger. Planen skal inneholde følgende hovedpunkter:

- a. en oversikt over tjenestemottakers mål, ressurser og behov for tjenester,
- b. en oversikt over hvem som deltar i arbeidet med planen,
- c. en angivelse av hvem som gis et ansvar for å sikre samordningen av og framdriften i arbeidet med planen,
- d. en oversikt over hva tjenestemottakeren, tjeneste- og bidragsyterne og ev. pårørende vil bidra med i planarbeidet,
- e. en oversikt over hvilke tiltak som er aktuelle og omfanget av dem, og hvem som skal ha ansvaret for disse,
- f. en beskrivelse av hvordan tiltakene skal gjennomføres,
- g. en angivelse av planperioden og tidspunkt for eventuelle justeringer og revisjoner av planen,
- h. tjenestemottakerens samtykke til at planen utarbeides og eventuelt samtykke til at deltakere i planleggingen gis tilgang til taushetsbelagte opplysninger og
- i. en oversikt over nødvendig eller ønskelig samarbeid med andre tjenesteytere, institusjoner eller etater.

§ 8. Gjennomføringen av den individuelle planen

Den alminnelige ansvars- og funksjonsdelingen mellom de ulike tjenesteytere legges til grunn ved gjennomføringen av planen, dersom ikke annet avtales.

§ 9. Taushetsplikt

De alminnelige reglene om taushetsplikt, jf. forvaltningsloven § 13 til 13e, pasientrettighetsloven § 3–6, helsepersonelloven kapittel 5 og sosialtjenesteloven § 8–8, kommer til anvendelse.

§ 10. Klage

Ved klage på rett til individuell plan etter helselovgivningen kommer bestemmelsene i pasientrettighetsloven kapittel 7 til anvendelse. Ved klage på rett til individuell plan etter sosialtjenesteloven § 4–3a, kommer sosialtjenesteloven § 8–6, § 8–7 og forvaltningslovens regler om klage til anvendelse.

§ 11. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 8. juni 2001 nr. 676 om individuelle planer etter helselovgivningen.

27. des. Nr. 1838 2004

Forskrift om uførepensjon brukt som lønnstilskudd ved reaktivisering av uførepensjonister til ordinært arbeid.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 27. desember 2004 med hjemmel i lov 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak for å fremme sysselsetting § 15, § 16 og § 17 og lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 58A bokstav c og lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–13. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Formål og innhold

Tiltaket skal bidra til å integrere uførepensjonister i ordinært arbeidsliv. For å oppnå dette kan det i en

tidsbegrenset periode gis kompensasjon til arbeidsgivere som ansetter personer i målgruppen på ordinære lønns- og arbeidsvilkår med sikte på et varig arbeidsforhold.

Tiltaksdeltakerne skal utføre ordinære oppgaver i en offentlig eller privat virksomhet.

§ 2. *Målgruppe*

Tiltaket skal forbeholdes uførepensjonister som har fått innvilget uførepensjon etter reglene som gjaldt før 1. januar 2004, og som søkes tilbakeført til arbeidslivet. For å bli omfattet av forskriften må uførepensjonisten øke arbeidsinntekten med mer enn friinntekten på 1 G pr. år.

§ 3. *Virkeområde*

Det kan utbetales lønnstilskudd etter denne forskriften for tiltak som gjennomføres i følgende fylker:

- Hedmark
- Rogaland
- Sør-Trøndelag
- Telemark
- Troms.

§ 4. *Avtale og oppfølging*

Avtale med arbeidsgiver inngås av Aetat eller trygdeetaten og følges opp av den etaten som har inngått avtalen.

§ 5. *Ansettelsesforhold*

Tiltaksdeltakeren skal være fast ansatt som arbeidstaker i hel- eller deltidsstilling.

Dersom det er behov for å prøve ut deltakerens funksjonsevne, kan deltakeren ansettes midlertidig i inntil tre år, jf. arbeidsmiljøloven § 58A nr. 1 bokstav c og forskrift 11. november 1983 nr. 1608 til lov om statens tjenestemenn m.m. § 5c.

§ 6. *Ytelse til deltaker*

Deltakeren skal ha lønn fra arbeidsgiver i henhold til de avtalene som gjelder for virksomheten. Utbetaling av uførepensjon stanser fra det tidspunkt deltakeren mottar lønn.

Ved deltidsstilling og fortsatt rett til uførepensjon fastsettes uføregraden i forhold til stillingsandel.

§ 7. *Tilskudd til arbeidsgiver – størrelse og varighet*

Tilskudd til arbeidsgiver tilsvarende størrelsen på tiltaksdeltakerens uførepensjon og kan ytes i inntil tre år. Ved deltidsstilling fastsettes tilskuddet i forhold til stillingsandel. Eventuelt forsørgingstillegg inngår ikke i tilskuddet. Tilskuddet kan til en hver tid likevel ikke utgjøre mer enn 90 prosent av lønn, feriepenger og arbeidsgiveravgift av lønnen og feriepengene.

Med lønn forstås timelønn eller månedslønn for arbeid utført i normalarbeidstiden, samt lønnsmessige tillegg etter oppsatt tjenesteplan for stillingen. Arbeidsgivers pensjonsutgifter, overtidsbetaling og andre variable tillegg skal ikke med.

§ 8. *Utbetaling av tilskuddet*

Tilskuddet utbetales av Aetat eller trygdeetaten avhengig av hvilken etat som har inngått avtalen med arbeidsgiver, jf. § 4.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

28. des. Nr. 1839 2004

Forskrift om krav til varmemålere.

Fastsatt av Justervesenet 28. desember 2004 med hjemmel i lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 9, § 13 og § 22 og forskrift 24. august 1999 nr. 964 om justering § 11. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. *(Formål)*

Denne forskriften har som formål å sikre at varmemålere som selges og tilbys for salg oppfyller de krav som anses nødvendig for å sikre tilfredsstillende måleresultater.

§ 2. *(Virkeområde)*

Denne forskriften kommer til anvendelse på alt salg og tilbud av varmemålere.

§ 3. *(Hvem som er ansvarlig)*

Bestemmelsene i denne forskriften retter seg mot alle som selger eller tilbyr varmemålere for salg, herunder produsent, importør og forhandler.

§ 4. *(Definisjoner)*

- a) *Typegodkjenning*: En godkjenning av at en måleinstrumenttype kan verifiseres, dvs. at instrumenttypen oppfyller tekniske og andre fastsatte krav som skal legges til grunn ved verifikasjon.

- b) *Verifikasjon*: En undersøkelse, prøving og stempling av at måleinstrumentet oppfyller kravene fastsatt i typegodkjenningen (justering).
- c) *Førstegangsverifikasjon*: Første gangs verifikasjon av et måleinstrument som skal gjennomføres før instrumentet selges eller tilbys for salg.
- d) *Varmemåler*: Et instrument som måler den varmen som avgis av en væske i en varmevekslingskrets. En varmemåler er enten et fullstendig instrument eller et kombinert instrument bestående av underenhetene gjennomstrømningsmåler, temperaturfølerpar og beregningsenhet, eller en kombinasjon av dette.

§ 5. (Typegodkjenning)

Varmemålere som selges eller tilbys for salg, skal være typegodkjent av Justervesenet. Denne typegodkjenningen kan basere seg på andre myndigheters tilsvarende behandling.

§ 6. (Førstegangsverifikasjon)

Nye varmemålere skal være førstegangsverifisert av Justervesenet før de selges eller tilbys for salg. Det samme gjelder ved salg eller tilbud av brukte varmemålere som ikke tidligere er verifisert.

Justervesenet kan utføre førstegangsverifikasjon som en stikkprøvekontroll når dette anses hensiktsmessig. Ved avgjørelse av omfanget av stikkprøvekontrollen, skal det blant annet legges vekt på

- a) foreliggende dokumentasjon om produktet og produsentens kvalitetssystem
- b) egen og andres erfaring med produsenten og produktet
- c) tester av produktet i uavhengige laboratorier.

§ 7. (Krav til varmemålere)

For at en varmemåler skal kunne typegodkjennes og verifiseres, må instrumentet oppfylle minimumskravene i vedlegg 1 og 2. Når særlige hensyn taler for det, kan Justervesenet i det enkelte tilfellet gjøre unntak fra disse kravene.

§ 8. (Plombering)

Varmemålere skal plomberes slik at målerens egenskaper ikke kan endres uten at denne brytes. Nærmere krav til plomberingens plassering og utforming kan fastsettes i typegodkjenningen.

§ 9. (Typegodkjenningsmerke)

Varmemålere som er typegodkjent, skal påføres et kontrollmerke med referanse til den typegodkjenningen som er gitt. Kontrollmerket skal være lett synlig når måleren er installert. Ytterligere krav til merking fremgår av vedlegg I punkt 9.1 og vedlegg II punkt 6 og 7.5.

§ 10. (Ikrafttredelse)

Denne forskriften trer i kraft fra og med 1. januar 2005.

Vedlegg 1. Generelle krav

Varmemåleren skal ha en høy grad av metrologisk beskyttelse slik at alle berørte parter kan ha tillit til måleresultatet, og den skal konstrueres og fremstilles etter et tilfredsstillende kvalitetsnivå med hensyn til måleteknologi og måldataenes sikkerhet.

De krav som varmemåleren skal oppfylle for at disse mål kan nås, er fastsatt i det følgende med tillegg av de spesifikke krav i vedlegg 2 hvor visse deler av de generelle krav utdypes nærmere.

I de løsninger som anvendes for å oppfylle kravene, skal det tas hensyn til varmemålerens påtenkte bruk, samt den feilbruk som med rimelighet kan forventes.

Definisjoner

Målestørrelse

Målestørrelsen er den gitte størrelsen som skal måles.

Påvirkende størrelse

En påvirkende størrelse er en størrelse, som ikke er målestørrelsen, men som påvirker måleresultatet.

Tillatte driftsbetingelser

De tillatte driftsbetingelser er de verdier av målestørrelsen og påvirkende størrelser som utgjør varmemålerens normale driftsbetingelser.

Forstyrrende størrelse

Når produsenten har oppgitt de tillatte driftsbetingelsene for varmemåleren, så er en forstyrrende størrelse de verdier som ligger utenfor de oppgitte driftsbetingelser, men innenfor de spesifikke krav som er gitt i vedlegg 2.

Kritisk endring

Den kritiske endring i en påvirkende størrelse er den endring som resulterer i en uønsket endring i måleresultatet.

Klimatisk miljø

Det klimatiske miljø er de omgivelser hvor varmemåleren kan benyttes.

*Krav*1. *Tillatte feil*1.1 *Målefeil*

Under de tillatte driftsbetingelser og i fravær av forstyrrende størrelser må målefeilen ikke være større enn den maksimale tillatte målefeil som er gitt i vedlegg 2.

Med mindre annet er angitt, uttrykkes den maksimale tillatte målefeil som avviket fra den sanne måleverdi som et tosidig intervall.

1.2 *Påvirkning*

For en varmemåler som fungerer ved de tillatte driftsbetingelser og under påvirkning av en forstyrrende størrelse, er kravene til yteevne de som er fastlagt i vedlegg 2.

1.3 *Bruksmiljø*

Produsenten angir det klimatiske, mekaniske og elektromagnetiske miljø som varmemåleren er bestemt for, samt strømforsyning og andre påvirkende størrelser som kan påvirke dens nøyaktighet under hensyn til de krav som er fastlagt i vedlegg 2.

1.3.1 *Det klimatiske miljø*

Produsenten skal angi den øvre og nedre temperaturgrense blant verdiene gitt i tabell 1 og indikere hvorvidt varmemåleren er beregnet til kondenserende eller ikke-kondenserende fuktighet, samt om den tiltenkte plassering er åpen eller lukket.

Tabell 1

	<i>Temperaturgrenser</i>			
Øvre temperaturgrense	30 °C	40 °C	55 °C	70 °C
Nedre temperaturgrense	5 °C	-10 °C	-25 °C	-40 °C

1.3.2 *Det mekaniske miljø*

a) Det mekaniske miljø klassifiseres i klasse M1 til M3 som beskrevet nedenfor.

- M1 Denne klassen omfatter varmemålere, som anvendes på steder med minimal eksponering for vibrasjoner og sjokk. Dette kan for eksempel være varmemålere som er montert på lette støttekonstruksjoner og utsatt for ubetydelige vibrasjoner og sjokk fra lokale sprengninger, lukking av dører, osv.
- M2 Denne klassen omfatter varmemålere, som anvendes på steder med betydelig eller høyt vibrasjons- og sjokknivå, for eksempel forårsaket av maskiner og forbi-passerende kjøretøyer i nærheten, eller at måleren er plassert i umiddelbar nærhet av tunge maskiner, transportbånd, osv.
- M3 Denne klassen omfatter varmemålere, som anvendes på steder med høyt og meget høyt vibrasjons- og sjokknivå, for eksempel målere montert direkte på maskiner, transportbånd, osv.

b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med det mekaniske miljø:

- Vibrasjon.
- Mekanisk sjokk.

1.3.3 *Det elektromagnetiske miljø*

a) Det elektromagnetiske miljøet klassifiseres som E1 eller E2 som beskrevet nedenfor.

- E1 Denne klassen omfatter varmemålere som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man finner i bolig-, handels- og lette industribygninger.
- E2 Denne klassen omfatter varmemålere som anvendes på steder med elektromagnetiske forstyrrelser tilsvarende dem man finner i andre industribygg.

b) Det skal tas hensyn til følgende påvirkende størrelser i forbindelse med elektromagnetiske miljøer:

- Spenningsavbrudd.
- Kortvarig redusert spenning.
- Spenningsvariasjoner på forsyningsledninger og/eller signalledninger.
- Elektrostatisk utladninger.
- Høyfrekvent elektromagnetisk felt.
- Overførte høyfrekvente elektromagnetiske felter på forsyningsledninger og/eller signalledninger.
- Overspenning på forsyningsledninger og/eller signalledninger.

- 1.3.4 Det skal eventuelt tas hensyn til følgende andre påvirkende størrelser:
- Spenningsvariasjon.
 - Nettfrekvens.
 - Nettgenererte magnetiske felt.
 - Andre størrelser som kan påvirke varmemålerens nøyaktighet i vesentlig grad.
2. *Reproduserbarhet*
Dersom målestørrelsen har samme verdi, men med en annen plassering eller en annen bruker, mens alle andre betingelser er uendrede, skal de påfølgende måleresultater stemme meget godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til den maksimale tillatte feil.
3. *Repetierbarhet*
Dersom målestørrelsen har samme verdi og målebetingelsene er uendrede, skal de etterfølgende måleresultatene stemme meget godt overens. Variasjonen i måleresultatene skal være liten i forhold til den maksimale tillatte feil.
4. *Oppløsning*
Varmemåleren skal ha tilstrekkelig oppløsning tilpasset måleoppgaven.
5. *Holdbarhet*
Varmemåleren skal være konstruert slik at dens metrologiske egenskaper er tilstrekkelig stabile i et rimelig tidsrom, forutsatt at den monteres, vedlikeholdes og brukes korrekt i overensstemmelse med produsentens anvisninger og i det miljø den er bestemt for.
6. *Pålitelighet*
En varmemåler skal konstrueres slik at virkningen av en funksjonsfeil som medfører et unøyaktig måleresultat, så langt som mulig reduseres. Dette gjelder ikke hvis feilen er åpenbar.
7. *Egnethet*
- 7.1 Varmemåleren må ikke være av en slik art at den lett kan benyttes til bedrageri. Muligheten for utilsiktet feilbruk skal være minst mulig.
- 7.2 Varmemåleren skal være egnet til den påtenkte bruk under hensyn til de i praksis forekommende driftsbetingelser, og må ikke stille urimelige krav til brukeren for å oppnå et korrekt måleresultat.
- 7.3 Varmemåleren må ikke frembringe feil med urimelig skjevhet ved en gjennomstrømning (flow) utenfor måleområdet.
- 7.4 Når varmemåleren er beregnet til måling av verdier av målestørrelsen som er konstante i tid, skal måleren være ufølsom overfor små variasjoner i målestørrelsens verdi. Eventuelt skal hensiktsmessige forholdsregler tas.
- 7.5 Varmemåleren skal være robust og fremstilt av materialer som er velegnet til de påtenkte driftsbetingelser.
- 7.6 Varmemåleren skal være konstruert slik at den skal kunne kontrolleres etter at den er tatt i bruk. Spesielt utstyr eller programvare til denne kontroll skal om nødvendig være en del av måleren. Testprosedyren skal være beskrevet i bruksanvisningen.
Dersom varmemåleren er tilknyttet en programvare som oppfyller andre funksjoner enn målefunksjonen, skal programvaren som har avgjørende betydning for de metrologiske egenskaper, kunne identifiseres. Varmemåleren må ikke utsettes for forstyrrende påvirkning fra den tilknyttede programvaren.
8. *Beskyttelse mot manipulering*
- 8.1 Varmemålerens metrologiske egenskaper må ikke på feilaktig måte bli påvirket ved dens tilslutning til en annen anordning, ved den tilsluttede anordningens egenskaper eller ved noen anordning som er fjerntilkoblet måleren.
- 8.2 Utstyr som har avgjørende betydning for de metrologiske egenskaper, skal være konstruert slik at det kan sikres. De benyttede sikkerhetsforanstaltninger skal gjøre det mulig å påvise at inngrep har funnet sted.
- 8.3 Program som har avgjørende betydning for de metrologiske egenskaper, skal være merket tilsvarende og skal være utformet slik at det kan sikres. Identifikasjon av slike program skal være lett tilgjengelig. Eventuell informasjon eller indikasjon på at det har funnet sted et inngrep skal være tilgjengelig og da i et rimelig tidsrom.
- 8.4 Ved oppbevaring eller overføring av måledata og metrologisk viktige parametere, skal disse være tilstrekkelig sikret mot manipulering og utilsiktede endringer.
- 8.5 Visningen må ikke kunne tilbakestilles under bruk.
9. *Anvisninger som skal påføres eller følge varmemåleren*
- 9.1 Varmemålere skal være påført følgende påskrifter:
- Produsentens merke eller navn.
 - Opplysninger om dens nøyaktighet.
 - Relevante opplysninger om bruksbetingelser.
 - Målekapasiteten.
 - Måleområdet.

- Identitetsmerke.
 - Typegodkjenningsidentifikasjon.
- 9.2 Dersom varmemålerens dimensjoner er for små eller dens konstruksjon for følsom for å påføre de nevnte anvisninger, så skal disse være påført emballasjen.
- 9.3 Med varmemåleren skal det følge beskrivelse for betjening. Denne beskrivelsen skal være lett forståelig og skal i relevant omfang omfatte:
- Tillatte driftsbetingelser.
 - Klassifisering av mekanisk og elektromagnetisk miljø.
 - Den øvre og nedre temperaturgrense, mulighet for kondensasjon, åpen eller lukket plassering.
 - Anvisninger for montering, vedlikehold, reparasjoner og tillatte innstillinger.
 - Anvisninger for korrekt betjening og eventuelle særlige anvendelsesbetingelser.
 - Betingelser for kompatibilitet med grenseflater, underenheter eller måleinstrumenter.
- 9.4 Målenheten, eller symbolet for den, skal være angitt tett ved dens tallverdi.
- 9.5 Målestørrelsen skal være merket med en nominell verdi eller en skala og være forbundet med den anvendte målenhet.
- 9.6 Det skal benyttes målenheter og symboler som fremgår av nasjonale eller internasjonale harmoniserte standarder.
- 9.7 Alle merker og påskrifter skal være klare, varige, utvetydige og ikke overførbare.
10. *Visning av resultat*
- 10.1 Resultatet skal vises direkte eller ved utskrift på papir.
- 10.2 Alle resultater skal være tydelige og utvetydige og være ledsaget av slike merker og påskrifter som er nødvendige for å gjøre brukeren oppmerksom på betydningen av resultatet. Det viste resultatet skal være lett å lese under normale bruksforhold. Ytterligere angivelser kan vises forutsatt at de ikke gir mulighet for forveksling.
- 10.3 Utskrevne eller registrerte resultater skal være lett leselig og varig.
- 10.4 Varmemålere hvis måledata enten kan avleses med en mobil avlesningsenhet eller fjernavleses via en dataforbindelse, skal være utstyrt med en visningsanordning som kan avleses av forbrukeren. Verdien som angis av denne visningsanordningen, er det målerresultatet som skal danne grunnlag for det økonomiske oppgjøret.
11. *Samsvarsvurdering*
Varmemålere skal være utformet slik at en undersøkelse av om kravene i denne forskrift er tilfredsstillende, lett kan vurderes.

Vedlegg 2. Spesifikke krav

Definisjoner

θ	= Temperatur på varmetransporterende væske
θ_{inn}	= Verdi av θ ved innløpet til varmevekslerkretsen
θ_{ut}	= Verdi av θ ved utløpet av varmevekslerkretsen
$\Delta\theta$	= Temperaturdifferansen $\theta_{inn} - \theta_{ut}$, hvor $\Delta\theta > 0$
θ_{maks}	= Øvre grense for θ der varmemåleren skal fungere uten at dens feil overstiger den maksimale tillatte feil
θ_{min}	= Nedre grense for θ der varmemåleren skal fungere uten at dens feil overstiger den maksimale tillatte feil
$\Delta\theta_{maks}$	= Øvre grense for $\Delta\theta$ der varmemåleren skal fungere uten at dens feil overstiger den maksimale tillatte feil
$\Delta\theta_{min}$	= Nedre grense for $\Delta\theta$ der varmemåleren skal fungere uten at dens feil overstiger den maksimale tillatte feil
q	= Strømningsrate til varmetransporterende væske
q_s	= Den største verdi for q som er tillatt over kortere perioder der varmemåleren fungerer korrekt
q_p	= Den største verdi for q som er tillatt permanent der varmemåleren fungerer korrekt
q_i	= Den minste verdi for q som er tillatt der varmemåleren fungerer korrekt
P	= Termisk effekt av varmevekslingen
P_s	= Øvre grense for P der varmemåleren fungerer korrekt

1. *Tillatte driftsbetingelser*

Produsenten fastsetter verdier for de tillatte driftsbetingelsene som følger:

- 1.1 For væsketemperaturen: θ_{maks} og θ_{min}
- For temperaturdifferansene: $\Delta\theta_{maks}$ og $\Delta\theta_{min}$
med følgende begrensninger: $\Delta\theta_{maks} / \Delta\theta_{min} \geq 10$; $\Delta\theta_{min} = 3K$ eller $5K$ eller $10K$.

- 1.2 For væskens trykk: Det maksimale innvendige overtrykk som varmemåleren permanent kan motstå ved øvre temperaturgrense.
- 1.3 For væskens strømningsrate: q_s , q_p , q_i , hvor verdien av q_p og q_i er underlagt følgende begrensning: $q_p/q_i \geq 10$.
- 1.4 For den termiske effekt: P_s .
2. *Nøyaktighetsklasser*
For varmemålere er det definert følgende nøyaktighetsklasser: 1, 2 og 3.
3. *Maksimal tillatte feil gjeldende for komplette varmemålere*
For hver nøyaktighetsklasse gjelder følgende relative maksimale tillatte feil for en komplett varmemåler, angitt i prosent av den sanne verdi:
– For klasse 1: $E = E_f + E_t + E_c$ (E_f , E_t og E_c i henhold til punkt 7.1 – 7.3).
– For klasse 2: $E = E_f + E_t + E_c$ (E_f , E_t og E_c i henhold til punkt 7.1 – 7.3).
– For klasse 3: $E = E_f + E_t + E_c$ (E_f , E_t og E_c i henhold til punkt 7.1 – 7.3).
4. *Tillatt innvirkning av forstyrrende elektromagnetiske påvirkninger*
- 4.1 Varmemåleren må ikke bli påvirket av statiske magnetiske felt og av elektromagnetiske felt med nettfrekvens.
- 4.2 Påvirkningen av en elektromagnetisk forstyrrelse skal være slik at endringen i måleresultatet ikke er større enn den kritiske endring (definert i punkt 4.3), eller så skal måleresultatet angis slik at det ikke kan oppfattes som et gyldig resultat.
- 4.3 Den kritiske endring for en komplett varmemåler er lik absoluttverdien av den maksimale tillatte feil gjeldende for denne varmemåleren (jf. punkt 3).
5. *Holdbarhet*
Etter en viss tidsperiode angitt av produsenten, skal en passende holdbarhetstest utføres der følgende kriterier skal være oppfylt etter testen:
- 5.1 *Gjennomstrømningsmåler*: Variasjonen mellom måleresultatet etter holdbarhetstesten og måleresultatet ved start skal ikke være større enn den kritiske endringsverdi.
- 5.2 *Temperaturfølere*: Variasjonen mellom måleresultatet etter holdbarhetstesten og måleresultatet ved start skal ikke være større enn 0,1 °C.
6. *Påskrifter på varmemåleren*
– Nøyaktighetsklasse
– Grenser for strømningsraten
– Temperaturgrenser
– Grenser for temperaturdifferanse
– Gjennomstrømningsmålerens plassering – Tur eller retur
– Strømningsretningen.
7. *Underenheter*
Forskrifter for underenheter kan gjelde uavhengig av om de er fremstilt av samme eller forskjellig fabrikant. Når en varmemåler består av underenheter, vil de vesentlige krav for varmemåleren gjelde for underenhetene såfremt de er relevante. I tillegg vil følgende gjelde:
- 7.1 Den maksimale tillatte feil for gjennomstrømningsmåleren, uttrykt i % for de forskjellige nøyaktighetsklasser:
– klasse 1: $E_f = (1 + 0,01 q_p/q)$, men ikke over 5%
– klasse 2: $E_f = (2 + 0,02 q_p/q)$, men ikke over 5%
– klasse 3: $E_f = (3 + 0,05 q_p/q)$, men ikke over 5%
hvor feilen E_f relaterer den viste verdi til den sanne verdi av forholdet mellom gjennomstrømningsmålerens utgangssignal og massen eller volumet.
- 7.2 Den relative maksimale tillatte feil for temperaturfølerne, uttrykt i %:
– $E_t = (0,5 + 3 \cdot \Delta\theta_{\min}/\Delta\theta)$,
hvor feilen E_t relaterer den viste verdi til den sanne verdi av forholdet mellom temperaturfølerens utgangssignal og temperaturdifferansen.
- 7.3 Den relative maksimale tillatte feil for beregningsenheten, uttrykt i %:
– $E_c = (0,5 + \Delta\theta_{\min}/\Delta\theta)$,
hvor feilen E_c relaterer den viste varmemengde til den sanne varmemengde.
- 7.4 Den kritiske endring for en underenhet til en varmemåler er lik med den respektive absolutte verdi av den maksimale tillatte feil gjeldende for underenheten (jf. 7.1, 7.2 eller 7.3).
- 7.5 *Påskrifter på underenheter*
Gjennomstrømningsmåler:
– Nøyaktighetsklasse
– Grenser for strømningsrate
– Temperaturgrenser
– Nominell målefaktor (for eksempel liter/impuls) eller tilsvarende utgangssignal
– Strømningsretningen.

Temperaturfølere:

- Typeidentifikasjon (for eksempel Pt 100)
- Temperaturgrenser
- Grenser for temperaturdifferanse.

Beregningsenhet:

- Type temperaturfølere:
 - Temperaturgrenser
 - Grenser for temperaturdifferanse
- Påkrevd nominell målefaktor (for eksempel liter/impuls) eller tilsvarende inngangssignal fra gjennomstrømningsmåleren
- Gjennomstrømningsmålerens plassering – tur eller retur.

28. des. Nr. 1840 2004

Forskrift om merking ved elektronisk omsetning av videogram.

Fastsatt av Statens filmtilsyn 28. desember 2004 med hjemmel i forskrift 20. desember 1999 nr. 1515 om film og videogram § 8–1. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Virkeområde og definisjoner

Denne forskriften gir nærmere regler om merking i forbindelse med elektronisk omsetning av videogram fra tjenestetilbydere i Norge. Aktører etablert i andre land som omsetter slike tjenester direkte til norske forbrukere er ikke omfattet av loven.

Med *elektronisk omsetning av videogram* menes i denne forskrift nettbasert salg eller utleie av videogram i næring direkte til forbrukere. Definisjonen gjelder kun tjenester der videogrammet bestilles og overføres elektronisk via ulike typer bredbåndsteknologi, og der kunden selv kan bestemme starttidspunkt for avspilling av videogrammet, herunder i en tidsbegrenset periode.

Med *tjenestetilbyder* menes i denne forskrift den som gjennom etablert virksomhet i Norge driver elektronisk omsetning av videogram.

Med *distributør* menes i denne forskriften den som er registrert som distributør av en spesifikk videogramtittel i Medietilsynets videogramregister, jf. forskrift 20. desember 1999 nr. 1515 om film og videogram § 2–1. Distributør og tjenestetilbyder kan i noen tilfeller være samme aktør, avhengig av hvem som registrerer videogrammet og hvem som omsetter dette elektronisk til forbruker.

Forskriften gjelder ikke aktører som kun har befatning med den tekniske tilrettelegging av omsetningen, som kabelselskaper, nett- eller aksessleverandører, o.l.

§ 2. Søknad om tillatelse

Tjenestetilbyder skal søke Medietilsynet om tillatelse til å publisere elektroniske kopier av registreringsmerket for videogram. Dette skjer på eget skjema, der Medietilsynet skal få nødvendig dokumentasjon på hvordan kravet til merking blir ivaretatt. Medietilsynet kan pålegge tjenestetilbyder å gjennomføre merkingen på en annen måte dersom Medietilsynet finner at de gjennomførte eller planlagte tiltak ikke fyller kravene til merking.

§ 3. Krav til merking

Følgende opplysninger skal på en tydelig måte gjøres kjent for den som bestiller videogrammet før endelig bestilling kan finne sted:

- a) Videogrammets registreringsnummer fra Medietilsynet
- b) Anbefalt aldersgrense
- c) Ansvarlig distributør
- d) Medietilsynets navn og logo.

§ 4. Kun registrerte videogram kan omsettes

Alle videogram som omsettes skal være registrert i Medietilsynet. Dette ansvaret hviler på distributøren, som etter § 7 i lov om film og videogram står ansvarlig for innholdet.

§ 5. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2005. Fra samme tid oppheves eksisterende forskrift 17. desember 2002 nr. 1663 om merking ved elektronisk omsetning av videogram. Fra samme tid fusjonerer Statens filmtilsyn, Eierskapstilsynet og Statens medieforvaltning og endrer navn til Medietilsynet, jf. Ot.prp.nr.40 (2003–2004).

28. des. Nr. 1841 2004

Forskrift om vilkår for tillatelse til å trykke Medietilsynets registreringsmerke på omslag og kassett.

Fastsatt av Statens filmtilsyn 28. desember 2004 med hjemmel i forskrift 20. desember 1999 nr. 1515 om film og videogram § 8–1. Kunngjort 6. januar 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gir regler for distributører som trykker Medietilsynets registreringsmerke direkte på videogrammets omslag.

§ 2. Søknad og registrering fra distributør

Distributør skal søke Medietilsynet om tillatelse til å trykke registreringsmerket direkte på videogrammets omslag. Det må sendes inn en prøve på hvordan merkingen vil bli plassert på omslagene, jf. § 3.

Tillatelse til trykking må være gitt før distributør kan søke om registrering av videogramtittel. Registreringsskjemaet sendes til Medietilsynet med de opplysninger som skal trykkes på det originale omslaget. Dersom det søkes om å trykke merke på allerede registrerte videogram, må dette meldes skriftlig til Medietilsynet. Ingen registrering er gyldig før distributør har mottatt en skriftlig bekreftelse på dette fra Medietilsynet. Distributøren skal oppbevare bekreftelsen.

§ 3. Merking

Merket skal trykkes på videogrammets omslag. Det kan i tillegg trykkes på DVD-platen eller kassetten. Merket skal inneholde følgende informasjon, som skal framstå samlet:

- Medietilsynets navn og logo
- Videogrammets registreringsnummer fra Medietilsynet
- Tittel.

Videogrammets omslag skal i tillegg til merket inneholde informasjon om tittel, anbefalt aldersgrense, produksjonsår og regissør, jf. § 8–2 i forskrift om film og videogram.

Når omslag er trykket, skal det snarest sendes til Medietilsynet. Videogrammet er ulovlig å omsette før omslaget er godkjent av Medietilsynet. Medietilsynet kan nekte å godkjenne trykking dersom ovennevnte krav til informasjon ikke er oppfylt.

§ 4. Manuell rapportering

Distributør skal hvert kvartal sende Medietilsynet rapport over antall omsatte kopier av hvert enkelt videogram. Rapporten skal vise det totale antallet eksemplarer som er omsatt. Gebyret innkreves etterskuddsvis på basis av den innsendte rapporten, jf. § 10–2 i forskrift om film og videogram.

§ 5. Etterbestilling og rapportering på web

Distributører kan etter skriftlig avtale med Medietilsynet etterbestille og rapportere på en sikker tjeneste på Medietilsynets nettsider <http://www.medietilsynet.no/>. Medietilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for denne tjenesten.

§ 6. Innsyn og kontroll

Distributør skal føre en nøyaktig oversikt over netto antall omsatte videogram med trykt merke. Distributør skal etter ønske fra Medietilsynet gi innsyn i regnskapsmessig dokumentasjon som kan bekrefte korrekt antall kopier av en videogramtittel.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2005. Fra samme tid oppheves eksisterende forskrift 17. desember 2002 nr. 1664 om vilkår for tillatelse til å trykke Statens filmtilsyns registreringsmerke på omslag og kassett. Fra samme tid fusjonerer Statens filmtilsyn, Eierskapstilsynet og Statens medieforvaltning og endrer navn til Medietilsynet, jf. Ot.prp.nr.40 (2003–2004).

29. des. Nr. 1842 2004**Forskrift om endring i forskrift om bruk av kjøretøy.**

Fastsatt av Vegdirektoratet 29. desember 2004 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 4, § 13, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 21. mars 1986 nr. 750 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 24c (direktiv 2003/127/EF). Kunngjort 6. januar 2005.

I

I forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy gjøres følgende endringer:

§ 2–3 nr. 3 bokstav c skal lyde:

- c) Identitetsbevis for kjøretøyets eier. For personlig eier skal beviset inneholde fødselsnummer (11 sifre). For enheter/virksomheter skal beviset inneholde organisasjonsnummer (9 sifre).

§ 2–3 nr. 3 bokstav f skal lyde:

- f) Kjøretøyets vognkort del 2, jf. § 2–14, dersom kjøretøyet har vært registrert i Norge tidligere. For kjøretøy som tidligere har vært registrert i annet land skal alle deler av kjøretøyets vognkort innleveres.

§ 2–12 skal lyde:

Kjøretøy avregistreres ved at kjennemerkene leveres til regionvegkontoret eller ved at politiet, tollvesenet eller regionvegkontoret inndrar den delen av vognkortet som skal medbringes under kjøring og kjennemerkene.

Kjøretøy anses også som avregistrert der kjøretøyet er avmerket som avregistrert i motorvognregisteret og kjennemerkene oppbevares av annen part i medhold av avtale med Statens vegvesen.

- Registrert kjøretøy som er ført ut av riket og som ikke lenger oppfyller kravene for registrering og hvor
- kjennemerkene er inndratt ved innførsel/fortolling inn i annet land, eller
 - kjøretøyet er registrert i utlandet,

skal avregistreres ved at kjennemerkene sendes regionvegkontoret. Eventuelt skal avregistrering skje etter at regionvegkontoret har mottatt erklæring fra utenlandsk offentlig myndighet om at kjennemerkene er destruert.

Der kjennemerkene og vognkort er inndratt som følge av vedtak om bruksforbud og inndragning av kjennemerkene med hjemmel i § 2–10, vegtrafikkloven § 36 nr. 3 og/eller nr. 8 og/eller bilansvarlova § 19 jf. forskrift om trafikktrygd § 7, anses avregistreringen for å være midlertidig, jf. direktiv 2000/53/EF. Det samme gjelder for frivillig innlevering av kjennemerkene jf. § 2–5 nr. 6.

Der hvor det foreligger vrakmelding, anses avregistreringen for å være endelig, jf. direktiv 2000/53/EF. Vrakmelding skal foreligge før endelig avregistrering. Avregistreringen anses også som endelig når kjennemerkene er innlevert etter tredje ledd.

§ 2–14 skal lyde:

Vognkortet skal bestå av to deler. Del 1 skal være en teknisk del og alltid følge med under kjøring. Del 2 er en eierdel og skal oppbevares av registrert eier atskilt fra kjøretøyet. Innholdet er i overensstemmelse med direktiv 1999/37/EF, som endret ved direktiv 2003/127/EF, vedlegg I kapittel II og vedlegg II kapittel II.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1849 2004

Forskrift om endring i forskrift om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften).

Fastsatt av Petroleumstilsynet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd og § 80 nr. 2, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 39 tredje ledd og § 40, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten § 21, § 23, § 25 og § 57 første ledd bokstav b. Kunngjort 7. januar 2005.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1107 om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd bokstav a–g og ny bokstav h skal lyde:

- a) før gjennomføring av undersøkelser der det skal bores dypere enn 200 meter under sjøbunnen,
- b) før gjennomføring av leteboringer,
- c) før gjennomføring av bemannede undervannsoperasjoner,
- d) før en innretning eller deler av den tas i bruk,
- e) før utføring av større ombygginger eller endring av bruksformål hvis ikke disse er dekket i godkjent plan for utbygging og drift (PUD),
- f) før bruk av en innretning ut over den levetiden og de forutsetningene som er lagt til grunn for godkjenning av plan for utbygging og drift av petroleumforekomster og plan for anlegg og drift av innretninger for transport og for utnyttelse av petroleum,
- g) før disponering av en innretning, selv om det er fattet disponeringsvedtak etter petroleumsløven § 5–3,
- h) før fjerning eller flytting av en innretning som har en vesentlig sikkerhetsmessig funksjon, og som ikke omfattes av et disponeringsvedtak etter petroleumsløven § 5–3,

§ 5 første ledd nåværende bokstav h blir ny bokstav i.

§ 6 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Søknad om samtykke etter § 5 om krav om samtykke til enkelte petroleumsvirksomheter bokstav f må sendes inn ett år før den planlagte levetiden utløper.

§ 9 skal lyde:

Operatøren skal sende følgende materiale og opplysninger til Statens forurensningstilsyn:

- a) resultater fra overvåking av det ytre miljøet som nevnt i aktivitetsforskriften kapittel X–I om overvåking av det ytre miljøet. Resultatene fra overvåking som nevnt i aktivitetsforskriften § 51 om grunnlagsundersøkelser andre ledd og § 52 om miljøovervåking, skal sendes inn i henhold til aktivitetsforskriften vedlegg 1 om krav til miljøovervåking av petroleumsvirksomheten på norsk kontinentalsokkel. Øvrige resultater fra overvåking skal sendes inn så snart de foreligger,
- b) opplysninger om endringer i risikoen for forurensning. Opplysningene skal omfatte årsakene til endringen og iverksatte korrigerende tiltak,
- c) rapport om årlige utslipp i henhold til vedlegg til denne forskriften om krav til rapportering fra offshore petroleumsvirksomhet. Rapporten skal sendes inn innen 1. mars det påfølgende året.

§ 10 ny bokstav i skal lyde:

- i) plan for gjennomføring av aksjon mot akutt forurensning blir sendt til Kystdirektoratet.

§ 12 tredje ledd skal lyde:

Ved aksjoner mot akutt forurensning skal operatøren sikre at planen for gjennomføring av aksjonen som nevnt i aktivitetsforskriften § 70 om aksjon mot akutt forurensning sendes til Kystdirektoratet.

Vedlegget skal lyde:

Krav til rapportering fra offshore petroleumsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel

Krav til rapportering

I henhold til forurensningsloven skal operatøren rapportere utslipp til luft og vann fra petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen. Operatørene skal utarbeide utslippsrapporter hvor all akutt forurensning og alle operasjonelle utslipp rapporteres for hvert felt i henhold til Oljedirektoratets oversikt over feltnavn.

Operatørene skal legge inn alle kvalitetssikrede utslippsdata og all tekst som er nødvendig for generering av utslippsrapporten i den felles utslippsdatabasen «EnvironmentWeb» (EW) innen 1. mars det påfølgende år. Tekstdelene som legges inn i EW, og som skal inngå i den ferdige utslippsrapporten, skal være skrevet på norsk. Rapporten skal være oversiktlig og gjenspeile feltets utvikling både for produksjon, boring og utslipp. Hvert felt skal levere egen rapport. Når et selskap har gjennomført letevirsomhet skal det utarbeides en egen rapport for utslipp fra letevirsomheten, herunder brønntesting. Det skal komme tydelig frem av rapporten hvilke brønnummer den omfatter.

Det skal oppgis en eller to kontaktpersoner som spørsmål angående rapporten kan rettes til.

Operatørene er ansvarlig for at det gjennomføres en ekstra kvalitetskontroll av dataene som rapporteres inn i EW innen 1. april i rapporteringsåret.

Dersom noen kapitler ikke er relevante for enkelte felt/installasjoner, skal det kort angis hvorfor. Tabellene må ikke endres.

Inndeling av kjemikalier i svart, rød, gul og grønn kategori er omhandlet i Aktivitetsforskriften kapittel 10.

1 Feltets status

Kapittelet skal være kort, informativt og bør begrenses til fire sider.

Operatøren skal gi en kort og generell beskrivelse av feltet. Blant annet:

- hvilke installasjoner (eller brønner) rapporten omfatter
- eventuell nedstengning av deler av feltet/installasjonene
- oversikt over utslippstillatelser på feltet
- hvilke grenseflater feltet har mot andre felt
- nye installasjoner etc. operative i rapporteringsåret
- milepeler i feltets historie, forventet avslutningstidspunkt
- hvor/hvordan olje/gass blir levert.

Det skal også gis korte opplysninger om produksjonen på feltet:

- olje, gass, kondensat og vann
- historiske produksjonsdata og prognoser over fremtidig produksjon (f.eks. figur).

Alle avvik fra gjeldende tillatelser eller krav skal rapporteres i kapittel 1 og det skal beskrives om avvikene er internt avviksbehandlet.

Status for nullutslippsarbeidet

Operatøren skal gi en kort og informativ beskrivelse av status for nullutslippsarbeidet for det aktuelle feltet. Blant annet:

- Feltvise planer og tiltak for nullutslipp innenfor kategoriene boring/brønnoperasjon, produksjon og rørledning
- Fremdriftsplan med tidsplan for når tiltakene planlegges implementert
- Forklaring av endringer i forhold til plan
- Gjennomførte tiltak
- Iverksatte tiltak
- Forkastede tiltak, med begrunnelse, og eventuelt nye tiltak.

Informasjonen skal være kort og informativ.

En tabellarisk oversikt over kjemikalier som i henhold til SFTs krav skal prioriteres for substitusjon.

<i>Kjemikalie for substitusjon (Handelsnavn)</i>	<i>Vilkår stilt dato</i>	<i>Status substitusjon</i>	<i>Nytt kjemikalie (Handelsnavn)</i>
--	--------------------------	----------------------------	--

2 Utslipp fra boring

Kapittelet skal gi opplysninger om boring med vannbasert, oljebasert og syntetisk borevæske. Videre skal disponering av avfallet som genereres i forbindelse med boring beskrives. Akutt forurensning fra boring skal ikke rapporteres her, men under kap. 8.2.

Større endringer i utslippene fra foregående år skal forklares.

For brønner som bores over et årsskifte kan selskapene velge om de vil rapportere utslippene i rapporten for det året utslippet skjer eller i rapporten for det året brønnen ferdigstilles. Hvilken rapporteringsmåte som er valgt skal beskrives i utslippsrapporten.

Mengde kaks/borevæske som slippes ut fra boring av fra topphullsseksjonen skal rapporteres.

2.1 Boring med vannbasert borevæske

Tabell 2.1 Bruk og utslipp av borevæske ved boring med vannbasert borevæske

<i>Brønnbane</i>	<i>Totalt forbruk av borevæske (tonn)</i>	<i>Utslipp av borevæske til sjø (tonn)</i>	<i>Borevæske injisert (tonn)</i>	<i>Borevæske til land for avfallsbehandling (tonn)</i>	<i>Borevæske etterlatt i hull eller tapt i formasjon (tonn)</i>
------------------	---	--	--------------------------------------	--	---

Tabell 2.2 Disponering av kaks ved boring med vannbasert borevæske

<i>Brønnbane</i>	<i>Lengde (m)</i>	<i>Teoretisk hull- volum (m³)</i>	<i>Total mengde kaks generert (tonn)</i>	<i>Importert kaks fra annet felt (tonn)¹</i>	<i>Eksportert kaks til annet felt (tonn)²</i>	<i>Utslipp av kaks til sjø (tonn)</i>	<i>Kaks injisert (tonn)</i>	<i>Kaks sendt til land (tonn)</i>
------------------	-------------------	--	--	---	--	---	-------------------------------------	---

- 1 Dette er kaks med vedheng av borevæske som tas i mot fra f.eks. en borelogg for injeksjon på feltet i stedet for at den sendes til land eller slippes ut.
- 2 Dette er kaks med vedheng av borevæske som leveres til en plattform for injeksjon i stedet for at den sendes til land eller slippes ut.

2.2 Boring med oljebasert borevæske

Tabell 2.3 Bruk og utslipp av borevæske ved boring med oljebasert borevæske

<i>Brønnbane</i>	<i>Totalt forbruk av borevæske (tonn)</i>	<i>Utslipp av borevæske til sjø (tonn)</i>	<i>Borevæske injisert (tonn)</i>	<i>Borevæske til land for avfallsbehandling (tonn)</i>	<i>Borevæske etterlatt i hull eller tapt i formasjon (tonn)</i>
------------------	---	--	--------------------------------------	--	---

Tabell 2.4 Disponering av kaks ved boring med oljebasert borevæske

<i>Brønnbane</i>	<i>Lengde (m)</i>	<i>Teoretisk hull-volum (m³)</i>	<i>Total mengde kaks generert (tonn)</i>	<i>Importert kaks fra annet felt (tonn)¹</i>	<i>Eksportert kaks til annet felt (tonn)²</i>	<i>Utslipp av kaks til sjø (tonn)</i>	<i>Kaks injisert (tonn)</i>	<i>Kaks sendt til land (tonn)</i>	<i>Midlere konsentrasjon som vedheng på kaks (g/kg)³</i>	<i>Utslipp av basevæske som vedheng på kaks (tonn)³</i>
------------------	-----------------------	---	--	---	--	---	-------------------------------------	---	---	--

- 1 Dette er kaks med vedheng av borevæske som tas i mot fra f.eks. en borelogg for injeksjon på feltet i stedet for at den sendes til land eller slippes ut.
- 2 Dette er kaks med vedheng av borevæske som leveres til en plattform for injeksjon i stedet for at den sendes i land eller slippes ut.
- 3 Gjelder ved utslipp av kaks og kaksvedheng < 1 g/kg.

2.3 Boring med syntetisk borevæske

Tabell 2.5 Bruk og utslipp av borevæske ved boring med syntetisk borevæske

Brønnbane	Totalt forbruk av borevæske (m ³)	Utslipp av borevæske til sjø (tonn)	Borevæske injisert (tonn)	Borevæske til land for avfallsbehandling (tonn)	Borevæske etterlatt i hull eller tapt i formasjon (tonn)
-----------	---	-------------------------------------	---------------------------	---	--

Tabell 2.6 Disponering av kaks ved boring med oljebasert borevæske

Brønnbane	Lengde (m)	Teoretisk hull-volum (m ³)	Total mengde kaks generert (tonn)	Importert kaks fra annet felt (tonn) ¹	Eksportert kaks til annet felt (tonn) ²	Utslipp av kaks til sjø (tonn)	Kaks injisert til land (tonn)	Kaks sendt til land (tonn)	Midlere konsentrasjon av basevæske som vedheng på kaks (g/kg) ³	Utslipp av basevæske som vedheng på kaks (tonn) ³
-----------	------------	--	-----------------------------------	---	--	--------------------------------	-------------------------------	----------------------------	--	--

- 1 Dette er kaks med vedheng av borevæske som tas i mot fra f.eks. en boreplattform for injeksjon på feltet i stedet for at den sendes til land eller slippes ut.
- 2 Dette er kaks med vedheng av borevæske som leveres til en plattform for injeksjon i stedet for at den sendes i land eller slippes ut.
- 3 Gjelder ved utslipp av kaks og kaksvedheng < 1 g/kg eller etter særskilt tillatelse.

Boreavfall sendt til land kan gjenvinnes/gjenbrukes eller disponeres på annen måte. Endelig disponering av avfallet sendt til land skal beskrives i kapittel 9.

3 Utslipp av oljeholdig vann inkludert vannløste oljekomponenter og tungmetaller

Kapittelet skal gi opplysninger om hvilke utslippstrømmer feltet har og hvordan hver utslippstrøm renses. Dersom en stor andel av noen komponenter kommer fra enkelte utslippstrømmer skal dette angis. Deteksjonsgrensen for det enkelte stoff skal angis. Ved utregninger av mengder skal det brukes feltspesifikke faktorer basert på målte konsentrasjoner i produsert vann.

For felt med en utslippstillatelse, men flere installasjoner skal det i dette kapittelet rapporteres samlet utslipp på feltet. Utslippstall for hver installasjon skal oppgis i kapittel 10; Vedlegg.

Ved større endringer i utslippene fra foregående år skal det gis en kort begrunnelse for endringene.

Akutt forurensning av olje rapporteres i kapittel 8.

3.1 Utslipp av olje

Tabell 3.1 Utslipp av olje og oljeholdig vann

Felt	Totalt vannvolum [m ³]	Midlere oljeinnhold [mg/l]	Olje til sjø [tonn]	Injisert vann [m ³]	Vann til sjø [m ³]	Eksportert prod. vann [m ³]	Importert prod. vann [m ³]	Vann i olje eksportert [m ³]
		Olje-indeks ⁵	Dispergert olje ⁶	Olje-indeks ⁵	Dispergert olje ⁶			
Sum produsert vann		1	1	2	2			
Sum fortreningsvann								
Sum drenasjevann								
Sum jetting		3	3	4	4			
Sum								

- 1 Årsgjennomsnitt for oljeinnhold i produsert vann som slippes ut fra feltet. Oppgi om utslipp av olje med produsert vann inkluderer olje fra jetting. Hvis dette er tilfelle, skal rubrikken for oljekonsentrasjonen i utslipp fra jetting stå åpen.
- 2 Mengden olje som slippes til sjø med produsert vann. Oppgi om utslipp av olje med produsert vann inkluderer olje fra jetting. Hvis dette er tilfelle, skal rubrikken for olje til sjø i utslipp fra jetting stå åpen.
- 3 Vedheng av olje på sand fra jetteoperasjoner, oppgis som gram per kilo tørr masse.
- 4 Utslippene av olje som vedheng på sand fra jetting skal rapporteres i denne rubrikken.
- 5 Oljeindeks er det som måles med ISO-9377-2-metoden eller metoder kalibrert mot denne.
- 6 Dispergert olje uttrykker verdien som er fremkommet tidligere med IR/freon kalibrert med feltspesifikk olje og er definert som oljeindeks korrigert med feltspesifikk faktor ev. målt direkte med alternativ metodikk.

Månedsoversikt for hver vanntype og hver installasjon skal oppgis i tabell 10.1. Overskridelser på månedsbasis (40 mg/l) skal nevnes her i kapittel 3. Overskridelser per jetting (1% per jobb) skal også nevnes her i kapittel 3.

Måleprogrammet skal kort gjengis, inkludert:

- Analysefrekvens for olje i vann
- Aromatanalyser, frekvens
- Kontroll av analysemetode for olje i vann (analyse av uavhengig lab)
- Analyseprosedyrer for jetting.

3.2 Utslipp av tungmetaller

Utslipp av tungmetaller (tabell 3.2), aromater og alkylfenoler (tabell 3.3) skal beregnes på grunnlag av mengde vann sluppet ut. Vann som eksporteres eller reinjiseres skal ikke regnes med til disse utslippene. For felt som mottar vann fra andre felt/installasjoner, skal utslippene av dette vannet rapporteres her i kap. 3.

Tabell 3.2 Utslipp av tungmetaller med produsert vann

Mengde produsert vann til sjø		$X m^3$
Tungmetaller	Konsentrasjon ¹	Utslipp [kg]
Arsen		
Bly		
Kadmium		
Kobber		
Krom		
Kvikksølv		
Nikkel		
Sink		
Sum tungmetaller		

1 Det skal benyttes feltspesifikke konsentrasjonsfaktorer. Oppgi antall analyser som ligger til grunn for konsentrasjonsfaktoren.

I de tilfeller hvor analyseresultatene viser at konsentrasjonen av den aktuelle komponenten eller forbindelsen er under deteksjonsgrensen, skal 50% av deteksjonsgrensen brukes ved utregning av utslippene.

Operatøren bør lage en figur som viser utviklingen i tungmetallutslipp med produsert vann frem til og med rapporteringsåret. Større endringer fra foregående år må forklares.

3.3 Utslipp av løste komponenter i produsert vann

Tabell 3.3 Utslipp av løste komponenter i produsert vann

	Forbindelser	Konsentrasjon ¹	Utslipp [kg]
BTEX	Benzen		
	Toluen		
	Etylbenzen		
	Xylen		
Sum BTEX			
PAH	Naftalen*		
	C1-naftalen		
	C2-naftalen		
	C3-naftalen		
	Fenantren*		
	Antrasen*		
	C1-Fenantren		
	C2-Fenantren		
	C3-Fenantren		
	Dibenzotiofen		
	C1-dibenzotiofen		
	C2-dibenzotiofen		
	C3-dibenzotiofen		
Sum NPD			
	Acenaftylen*		
	Acenaften*		
	Fluoren*		
	Fluoranten*		
	Pyren*		
	Krysen*		
	Benzo(a)antrasen*		
	Benzo(a)pyren*		
	Benzo(g,h,i)perylene*		
	Benzo(b)fluoranten*		
	Benzo(k)fluoranten*		

	<i>Forbindelser</i>	<i>Konsentrasjon¹</i>	<i>Utslipp [kg]</i>
	Indeno(1,2,3-c,d)pyren*		
	Dibenz(a,h)antrasen*		
Sum 16 EPA-PAH (med stjerne)			
Fenoler	Fenol		
	C1-Alkylfenoler		
	C2-Alkylfenoler		
	C3-Alkylfenoler		
	C4-Alkylfenoler		
	C5-Alkylfenoler		
	C6-Alkylfenoler		
	C7-Alkylfenoler		
	C8-Alkylfenoler		
	C9-Alkylfenoler		
Organiske syrer	Maursyre		
	Eddiksyre		
	Propionsyre		
	Butansyre		
	Pentansyre		
	Naftensyrer (når relevant)		
Sum			
Organiske syrer			
Radioaktivitet	Ra ₂₂₆	2	3

1 Det skal benyttes feltspesifikke konsentrasjonsfaktorer. Angi antall analyser som ligger til grunn for konsentrasjonsfaktoren.

2 Konsentrasjonen angis i Bq/l.

3 Utslippet mengde angis i Bq.

I de tilfeller hvor analyseresultatene viser at konsentrasjonen av den aktuelle komponenten eller forbindelsen er under deteksjonsgrensen, skal 50% av deteksjonsgrensen brukes ved utregning av utslippene.

Operatøren bør lage en figur som viser utviklingen i totalutslipp av aromater og alkylfenoler med produsert vann frem til og med rapporteringsåret.

Større endringer fra foregående år skal forklares.

4 Bruk og utslipp av kjemikalier

Kapittelet skal gi opplysninger om forbruk og utslipp av kjemikalier fra feltet. Videre skal samlet forbruk og utslipp av kjemikalier fra de forskjellige funksjonsgruppene innenfor de ulike bruksområdene oppgis. Kjemikaliemengdene skal angis i tonn.

Grensesnitt mellom installasjonene og samarbeid mellom operatører skal beskrives for felt hvor dette er aktuelt.

Større endringer i kjemikaliebruk og -utslipp fra foregående år skal forklares. Forklaringen gis under tabellene for de aktuelle bruksområdene.

For felt med en utslippstillatelse, men flere installasjoner, skal det i kapittel 4 rapporteres samlet for feltet. I kapittel 10.2, Vedlegg skal utslippene fra de enkelte installasjonene spesifiseres. Rapportering av de installasjonsspesifikke utslippene skal sees i sammenheng med og relateres til miljøovervåkingene.

Operatøren skal kontrollere at tallene som oppgis i tabell 4.2–4.9 stemmer med tallene angitt i tabell 4.1. Utslippstillene i kapittel 4 skal stemme med utslippstillene som angis i kapittel 5 og 6. Se OLFs veileder for definisjon av hvilke kjemikalier som skal inn under de ulike bruksområdene i kap. 4.2–4.9.

Akutt forurensning av kjemikalier skal rapporteres under kap. 8.2.

4.1 Samlet forbruk og utslipp

Tabell 4.1 Samlet forbruk og utslipp av kjemikalier

Gruppe	Bruksområde	Forbruk (tonn) ¹	Utslipp (tonn) ¹	Injisert (tonn) ¹
A	Bore- og brønnkjemikalier			
B	Produksjonskjemikalier ²			
C	Injeksjonsvannkjemikalier			
D	Rørledningskjemikalier ³			
E	Gassbehandlingskjemikalier			
F	Hjelpekjemikalier ⁴			
G	Kjemikalier som tilsettes eksportstrømmen ⁵			
H	Kjemikalier fra andre produksjonssteder ⁶			

<i>Gruppe</i>	<i>Bruksområde</i>	<i>Forbruk (tonn)¹</i>	<i>Utslipp (tonn)¹</i>	<i>Injisert (tonn)¹</i>
K	Reservoarstyring			
	SUM			

- 1 Oppgis med vann.
- 2 Også kjemikalier som injiseres for å øke produksjonen.
- 3 Kjemikalier brukt ved legging, klargjøring, tømning, oppstart og nedstengning av rørledninger.
- 4 Vaskemidler, BOP, hydraulikkvæsker, osv.
- 5 Flytforbedrere, hydrathemmere, korrosjonshemmere osv.
- 6 Kjemikalier som mottas fra andre produksjonssteder via prosessstrøm osv.

En figur som viser totalt kjemikalieforbruk og utslipp i forhold til produksjonsmengder for feltet for de siste årene skal utarbeides hvis relevant. Figurene kan fremstilles med totalt utslipp og forbruk per produsert enhet.

For rapportering av sporstoff vises til tabell 4.10 og 7.4.

4.2 Bore- og brønnkjemikalier

Tabell 4.2 Samlet forbruk og utslipp av kjemikalier som brukes i bore- og brønnoperasjoner

<i>Funksjonsgruppe- nummer</i>	<i>Funksjon</i>	<i>Forbruk [tonn]</i>	<i>Utslipp [tonn]</i>	<i>Injisert [tonn]²</i>
	Funksjonsgruppe ¹			
	Sum			

- 1 Definisjon av de forskjellige funksjonsgruppene er gitt i OLFs veiledning til rapporteringskravene.
- 2 Gjelder i tilfeller der kjemikaliene er tilbakeprodusert for så å bli injisert.

En figur som viser totalt kjemikalieforbruk og utslipp i forhold til antall brønnoperasjoner på feltet for de siste årene skal utarbeides hvis relevant.

4.3 Produksjonskjemikalier

Som for kap. 4.2.

4.4 Injeksjonsvannkjemikalier

Som for kap. 4.2.

4.5 Rørledningskjemikalier

Som for kap. 4.2.

4.6 Gassbehandlingskjemikalier

Som for kap. 4.2.

4.7 Hjelpekjemikalier

Som for kap. 4.2.

4.8 Kjemikalier som tilsettes eksportstrømmen

Som for kap. 4.2. Det gjøres spesielt oppmerksom på at kjemikalier som følger eksportstrømmen gjennom rørledning til andre installasjoner eller landanlegg skal rapporteres.

4.9 Kjemikalier fra andre produksjonssteder

Som for kap. 4.2.

4.10 Bruk og utslipp av vannsporstoffer

Bruk og utslipp av vannsporstoffer (tracere) for reservoarstyring skal rapporteres. På samme måte som for kap. 4.2 skal bruk, utslipp og injeksjon beskrives. Mengdene angis i kg. Utslipp av radioaktive vannsporstoffer skal ikke rapporteres i denne rapporten. Gasssporstoffer rapporteres i kap. 7.4.

Tabell 4.10 Forbruk og utslipp av vannsporstoffer

<i>Stoff-/handelsnavn</i>	<i>Forbruk (kg)</i>	<i>Utslipp (kg)</i>	<i>Injeksjon (kg)</i>

5 Evaluering av kjemikalier

Kapittelet skal angi utslipp av kjemikalier i henhold til deres miljøegenskaper. Utslippene inndeles etter oppsettet vist i tabell 5.1.

Dersom det rapporteres om utslipp av kjemikalier i kategorien «tillates ikke sluppet ut» skal det gis en forklaring på utslippet og refereres til gyldig utslippstillatelse.

For hver av kjemikaliegruppene angitt under kap. 5.2 til 5.9 skal tabeller og spørsmål stilt i kap. 5.1 besvares. Prosentandelen av komponentene i produktene skal normaliseres til 100%.

5.1 Oppsummering av kjemikaliene

Tabell 5.1 Utslipp av kjemikalier fordelt etter deres miljøegenskaper
(Samme for tabell 5.2 til 5.9)

Utslipp	Kategori ¹	Mengde brukt [tonn]	Mengde sluppet ut [tonn]
VANN			
Kjemikalier på PLONOR-listen			
Hormonforstyrrende stoffer ²	1		
Liste over prioriterte kjemikalier som omfattes av resultatmål 1 (Prioritetslisten) St.meld.nr.25 (2002–2003)	2		
Bionedbrytbarhet < 20% og log Pow ≥ 5 ³	3		
Bionedbrytbarhet < 20% og giftighet EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l	4		
Kjemikalier på OSPARs tainting liste	5		
To av tre kategorier: Bionedbrytbarhet < 60%, log Pow ≥ 3 , EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l ³	6		
Uorganisk og EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 1 mg/l	7		
Bionedbrytbarhet < 20% ³	8		
Andre kjemikalier ⁴			
Sum ⁵			

1 «Kategori» i tabell 5.1 relateres til kategori i tabell 6.1 for å sikre overensstemmelse med rapporterte tall i de to tabellene.

2 Kjemikalier som inneholder stoff med hormonforstyrrende effekt som alkylfenoler, alkylfenoletoksilater, bisfenol A, ftalater og tinnorganiske forbindelser samt stoff med lignende effekter. Polymerer av stoffene skal også rapporteres under denne kategorien.

3 Data for nedbrytbarhet og bioakkumulering skal være iht. godkjente tester for offshorekjemikalier.

4 «Andre kjemikalier» er de som faller utenfor kategoriene nevnt over i tabellen.

5 «Sum» skal stemme med tallet for kjemikalieutslipp rapportert i kap. 4.

Tabell 5.1: de ulike radene bør gis farge i henhold til SFTs klassifisering av offshorekjemikalier.

Kategoriene overlapper for noen kjemikalier. Kjemikaliene skal ikke dobbeltrappeteres.

For stoffer som ikke er PLONOR-forbindelser skal flyttdiagrammet benyttes for valg av hvilken kategori stoffene skal rapporteres under i tabell 5.1. Høyest prioriterte kategori først.

Hormonforstyrrende stoffer → **Ja** → Rapporteres i kategori 1

↓

Nei

↓

St.meld.nr.25 (2002–2003) → **Ja** → Rapporteres i kategori 2

↓

Nei

↓

Bionedbrytbarhet < 20% og log Pow ≥ 5 → **Ja** → Rapporteres i kategori 3

↓

Nei

↓

Bionedbrytbarhet < 20% og giftighet EC₅₀ eller LC₅₀ ≤ 10 mg/l **Ja** → Rapporteres i kategori 4

↓

Nei

↓

Oppført på OSPARs til enhver tid gjeldende tainting liste → **Ja** → Rapporteres i kategori 5

↓

Nei

↓

To av tre kategorier:

– bionedbrytbarhet < 60%

– log Pow ≥ 3 → **Ja** → Rapporteres i kategori 6

– EC₅₀ eller LC₅₀ ≤ 10 mg/l

↓

Nei

↓

Uorganisk og EC_{50} eller $LC_{50} \leq 1$ mg/l → **Ja** → Rapporteres i kategori 7

↓

Nei

↓

Bionedbrytbarhet < 20% → **Ja** → Rapporteres i kategori 8

Det skal lages en figur som viser fordeling av det totale utslippet for de forskjellige gruppene i tabell 5.1 til og med rapporteringsåret.

5.2 Bore- og brønnkjemikalier

Under dette kapittelet skal kun utslipp av bore- og brønnkjemikalier rapporteres. På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av bore- og brønnkjemikalier beskrives og evalueres. M.a.o.:

- Utslipp fordelt i henhold til miljøegenskaper
- Hva er oppnådd siden forrige år?
- Hva forventes oppnådd i kommende år?

Det anbefales at operatøren lager en figur som fordeler de totale utslippene innen bruksområdet frem til rapporteringsåret etter utslippenes miljøegenskaper.

5.3 Produksjonskjemikalier

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av produksjonskjemikalier beskrives og evalueres.

5.4 Injeksjonsvannkjemikalier

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av injeksjonskjemikalier beskrives og evalueres.

5.5 Gassbehandlingskjemikalier

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av gassbehandlingskjemikalier beskrives og evalueres.

5.6 Rørledningskjemikalier

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av rørledningskjemikalier beskrives og evalueres.

5.7 Hjelpekjemikalier

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av hjelpekjemikalier beskrives og evalueres.

5.8 Kjemikalier som går med eksportstrømmen

Det skal normalt sett ikke forekomme utslipp fra offshoreinstallasjonen i denne kategorien. Utslipp av flytforbedrere, korrosjonshemmere etc. i eksportstrømmen fra andre installasjoner skal rapporteres under kap. 5.9. Dersom det har forekommet utslipp av kjemikalier som normalt ville gått med eksportstrømmen til andre installasjoner eller til landanlegg, skal det beskrives og evalueres her.

5.9 Kjemikalier fra andre produksjonssteder

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av kjemikalier fra andre produksjonssteder beskrives og evalueres.

5.10 Vannsporstoffer

På samme måte som under kap. 5.1 (for alle kjemikalier samlet) skal utslipp av vannsporstoffer (tracere) beskrives og evalueres. Utslipp av radioaktive vannsporstoffer skal ikke rapporteres i denne rapporten. Gassporstoffer rapporteres i kap. 7.4.

6 Bruk og utslipp av miljøfarlige forbindelser

6.1 Kjemikalier som inneholder miljøfarlige forbindelser

Kapittelet skal gi en samlet oversikt over bruk og utslipp av alle kjemikalier som inneholder miljøfarlige forbindelser. Kapittelet danner grunnlaget for SFTs videre rapportering til OSPAR om kjemikalier som inneholder miljøfarlige forbindelser. Kapittelet skal gi opplysninger om kjemikalier som inneholder forbindelser som kommer inn under kategori 1–8 i tabell 5.1.

<i>Stoff/komponent</i>	<i>A¹</i>	<i>B</i>	<i>C</i>	<i>D</i>	<i>E</i>	<i>F</i>	<i>G</i>	<i>H</i>	<i>Sum (kg)²</i>
Organohalogener ³									
Alkylfenolforbindelser									
PAH									
Sum									

1 Bokstavkodene gjenspeiler de ulike bruksområdene, se tabell 4.1.

2 Sum av komponent.

3 Med organohalogener menes de med stor miljøfare. F.eks. skal ikke fluorsilikoner i brannskum og skumdempere inngå her.

Beregning av utslippene skal gjøres med utgangspunkt i konsentrasjoner gitt i HOCNF. Hvis produktet er angitt til å inneholde «trace» (<100 ppm) av den aktuelle komponent skal 50 ppm brukes for utregning av mengde.

Det skal gis en kort forklaring til tallene i tabellen. Dette innebærer blant annet at det skal klargjøres hvorvidt rapporterte tungmetaller stammer fra forurensning i vektmateriale eller lignende.

7 Utslipp til luft

For felt som ligger på grenselinjen til andre lands sokler skal det rapporteres utslipp i forhold til faktiske utslipp fra innretninger plassert på norsk sokkel (geografisk splitt).

Utslipp fra mellomliggende kompressorstasjoner og norske mottakerterminaler på rørledningssystemet skal også rapporteres.

7.1 Forbrenningsprosesser

Utslipp til luft fra permanent plasserte innretninger rapporteres i tabell 7.1a. Tabellen skal også omfatte utslipp fra flyttbare innretninger som er tilknyttet en permanent plassert innretning med broforbindelse, dvs. virksomheten som er underlagt CO₂-avgiftsloven.

Utslipp fra «frittgående» flyttbare innretninger som borer utvinnings- og injeksjonsbrønner skal rapporteres i tabell 7.1b, dvs. virksomhet som er fritatt CO₂-avgift. Utslipp fra operatørselskapets leteaktivitet fra flyttbare innretninger skal rapporteres etter samme mal som tabell 7.1b, men i egen rapport.

For beregning av CO₂-utslipp fra gassturbiner og -motorer skal brenngassens faktiske sammensetning, inklusive det naturlige innholdet av CO₂, legges til grunn.

Opplysninger slik at de faktorer som er benyttet lett kan regnes ut skal være tilgjengelig i EW.

Tabell 7.1a Utslipp til luft fra forbrenningsprosesser på permanent plasserte innretninger

<i>Kilde</i>	<i>Mengde</i>		<i>Utslipp luft</i>							<i>Utslipp sjø</i>	
	<i>flytende brennstoff [tonn]</i>	<i>brenngass [Sm³]</i>	<i>CO₂ [tonn]</i>	<i>NO_x [tonn]</i>	<i>nmVOC [tonn]</i>	<i>CH₄ [tonn]</i>	<i>SO_x [tonn]</i>	<i>PCB [kg]</i>	<i>PAH [kg]</i>	<i>Dioksiner [kg]</i>	<i>Fallout olje ved brønntest</i>
Fakkel											
Turbiner											
Motorer											
Fyrte kjeler											
Brønntest/ opprensning											
Andre kilder											
Sum alle kilder											

Tabell 7.1b Utslipp til luft fra forbrenningsprosesser på flyttbare innretninger

<i>Norsk andel i %</i>	<i>Mengde</i>		<i>Utslipp til luft</i>							<i>Utslipp sjø</i>	
	<i>brennstoff [tonn]</i>	<i>brennstoff [Sm³]</i>	<i>CO₂ [tonn]</i>	<i>NO_x [tonn]</i>	<i>nmVOC [tonn]</i>	<i>CH₄ [tonn]</i>	<i>SO_x [tonn]</i>	<i>PCB [kg]</i>	<i>PAH [kg]</i>	<i>Dioksiner [kg]</i>	<i>Fallout olje ved brønntest</i>
100%											
<i>Kilde</i>											
Motorer											
Oljevaremere											
Brønntest/ opprensning											
Andre kilder											
Sum alle kilder											

Brønnsesifikke opplysninger for tabell 7.1b skal oppgis i vedlegg 10.6.

7.2 Utslipp ved lagring og lasting av olje

Utslipp av hydrokarboner til luft ved lagring og lasting av råolje skal rapporteres.

Status i forhold til krav i utslippstillatelsen og eventuelle avvik fra denne, samt måloppnåelse og detaljer om reduksjonstiltak skal beskrives.

Kategori	Antall hendelser			Volum [m^3]			Totalt volum [m^3]
	$< 0,05 m^3$	$0,05 - 1 m^3$	$> 1 m^3$	Totalt antall	$< 0,05 m^3$	$0,05 - 1 m^3$	
Brannfarlige stoffer							
Sum							

8.3 Akutt forurensning til luft

Her skal all akutt forurensning til luft rapporteres. (Dette gjelder også akutte/uplanlagte lekkasjer av hydrokarbongass.)

Tabell 8.3 Oversikt over akutt forurensning til luft i løpet av rapporteringsåret

Type gass	Antall hendelser	Mengder [kg]
-----------	------------------	--------------

Sum

9 Avfall

Kapittelet skal gi en kort presentasjon av systemet for håndtering av farlig avfall som genereres på installasjonen. Under dette kapittelet skal også systemet for håndtering av annet avfall beskrives.

For rapportering av avfall se «OLF's anbefalte retningslinjer for avfallsstyring i offshorevirksomheten» samt «Utfylling av deklarasjonsskjema».

Rapporteringen omfatter kun avfall som genereres på installasjonen.

Selskapet som har ansvar for å håndtere avfallet på land skal angis.

Tabell 9.1 Farlig avfall

Avfallstype	Beskrivelse	EAL-kode	Avfallstoffnr. ¹	Tatt til land, tonn
-------------	-------------	----------	-----------------------------	---------------------

¹ Avfallstoffnummer som definert av NORSAS.

Egne EAL-koder er etablert for petroleumsaktiviteten. Rapportering av avfall skal så langt som det er mulig gjøre i henhold til disse retningslinjene.

Tabell 9.2 Kildesortert vanlig avfall

Type	Mengde (tonn)
------	---------------

10 Vedlegg

Vedleggene skal bestå av følgende kapitler:

10.1 Månedsoversikt av oljeinnhold for hver vanntype

For felt med én utslippstillatelse, men flere installasjoner, skal det utarbeides en tabell per installasjon.

Tabell 10.1 Månedsoversikt av oljeinnhold for hver vanntype

Plattform/vann					
type					
Måned	Mengde produsert vann [m ³]	Mengde reinjisert vann [m ³]	Utslipp til sjø [m ³]	Oljekonsentrasjon i utslipp til sjø [mg/l]	Oljemengde til sjø [tonn]
Januar					
Februar					
Mars					
April					
Mai					
Juni					
Juli					
August					
September					
Oktober					
November					
Desember					
Totalt					

10.2 Massebalanse for alle kjemikalier etter funksjonsgruppe med hovedkomponent

Kapittelet skal gi en oppdatert liste over forbruk og utslipp av alle kjemikalier som er i bruk på feltet. Det vil si alle produkter som benyttes i boring og brønnoperasjoner, prosess, hjelpesystemer, rørledninger, vanninjeksjon, hydraulikkvæsker i undervannssystemer, gjengefett, beredskapskjemikalier, dekkvaskemidler, produkter i lukkede systemer, brannvannsystemer, produkter som forblir i brønnen og produkter som følger olje/gassen. Det skal markeres hvorvidt kjemikallet er tatt ut av bruk i løpet av rapporteringsåret. Nye kjemikalier på listen skal også markeres.

For felt med en utslippstillatelse, men flere installasjoner, skal det settes opp en tabell for hver installasjon.

Det skal settes opp en tabell for hvert bruksområde som angitt i tabell 4.1.

Tabell 10.2 Massebalanse for alle kjemikalier etter funksjonsgruppe med hovedkomponent

Handelsnavn	Funksjonsgruppe	Bruk ¹	Info	Forbruk (tonn) ²	Utslipp (tonn) ²	Injisert (tonn)	Merknad ³
SUM							

- 1 Brukes produktet kontinuerlig eller periodisk?
- 2 Forbruk og utslipp skal angis med eventuelt vann som inngår i produktformuleringen.
- 3 Angi relevant fargekode og om det er et nytt kjemikalie.

10.3 Utslipp til luft

Tabell 10.3 Utslipp til luft i forbindelse med testing og opprensning av brønner boret fra flyttbare innretninger

Brønn ¹	
Total oljemengde	(tonn)
Gjenvunnet oljemengde	(tonn)
Brent olje	(tonn)
Brent gass	Sm ³

- 1 Brønnnummer.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

21. des. Nr. 1850 2004

Forskrift om endring i forskrift om tilsetting av menighetsprest.

Fastsatt av Kultur- og kirke departementet 21. desember 2004 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 23 sjette ledd og delegeringsvedtak 17. juni 1988 nr. 648. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII (direktiv 89/48/EØF). Kunngjort 7. januar 2005.

I

I forskrift 17. juni 1988 nr. 3361 om tilsetting av menighetsprest gjøres følgende endringer:

§ 13 nytt femte ledd skal lyde:

Før bispedømmerrådet treffer vedtak om tilsetting av person som har blitt autorisert til prestetjeneste i medhold av forskrift 21. desember 2004 nr. 1832 om autorisasjon av prester i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen), skal biskopen etter samtale med søkeren ha funnet vedkommende personlig skikket for prestetjeneste i Den norske kirke og mottatt vedkommendes løfte om å utføre denne tjeneste i overensstemmelse med Den norske kirkes ordninger.

§ 13 nåværende femte til syvende ledd blir sjette til åttende ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2005.

23. des. Nr. 1851 2004

Forskrift om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteforskriften).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 23. desember 2004 med hjemmel i lov 17. desember 2004 nr. 99 om kvoteplikt og handel med kvoter for utslipp av klimagasser (klimakvoteloven) § 3 tredje og fjerde ledd, § 12 fjerde ledd, § 16 annet ledd og § 17 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 17. desember 2004 nr. 1669. Kunngjort 7. januar 2005.

Kapittel 1. Kvotepliktige utslipp

§ 1–1. *(kvotepliktige utslipp – kapasitetsgrenser)*

Kvoteplikten gjelder utslipp av CO₂ i forbindelse med

- a) energiproduksjon der innfyrt effekt overstiger 20 MW
- b) raffinering av mineralolje
- c) produksjon av koks
- d) røsting og sintring av jernmalm (herunder svovelholdig malm)
- e) produksjon av støpejern og stål (primær- eller sekundærproduksjon) med en kapasitet som overstiger 2,5 tonn pr. time
- f) framstilling av sementklinker i roterovner med en produksjonskapasitet som overstiger 500 tonn pr. døgn, eller kalk i roterovner med en produksjonskapasitet som overstiger 50 tonn pr. døgn eller andre typer ovner med en produksjonskapasitet som overstiger 50 tonn pr. døgn
- g) framstilling av glass og glassfiber med en smeltekapasitet som overstiger 20 tonn pr. døgn
- h) framstilling av keramiske produkter ved brenning, herunder takstein, murstein, ildfast stein, fliser, steintøy og porselen, med en produksjonskapasitet som overstiger 75 tonn pr. døgn, og/eller en ovnskapasitet som overstiger 4 m³ pr. ved en fyllkapasitet pr. ovn som overstiger 300 kg/m³.

Kvoteplikten gjelder likevel ikke utslipp

- a) fra forbrenning av biomasse
- b) fra forbrenning av farlig avfall og kommunalt avfall
- c) som er avgiftsbelagt etter Stortingets årlige vedtak om CO₂-avgift.

Hvorvidt en kapasitetsgrense er oversteget vurderes samlet for en kvotepliktig som driver flere enheter innenfor samme kategori opplistet i første ledd bokstav a til h og disse står i nær driftsmessig eller fysisk sammenheng.

Dersom en virksomhet har kvotepliktig utslipp i henhold til første jf. andre og tredje ledd i paragrafen her i forbindelse med behandling av naturgass, omfatter kvoteplikten alle CO₂-utslipp fra virksomheten.

Kapittel 2. Rapportering av utslipp

§ 2–1. *(rapporteringsplikten)*

Kvotepliktige utslipp skal innen 1. mars året etter at utslippene fant sted rapporteres til SFT i henhold til reglene i dette kapittel og vedlegg 1 i forskriften her.

§ 2–2. *(hvordan utslippene skal beregnes eller måles)*

Rapporterte kvotepliktige utslipp skal være beregnet eller målt i henhold til kravene fastsatt i vedlegg 1. Dersom det er klart at bruk av annen metode gir mer korrekte utslippstall og den rapporteringspliktige bør forstå dette, skal den metoden benyttes.

§ 2–3. *(generelle krav til hva som skal rapporteres)*

Utslppsrapporten skal innholde

- a) beskrivelse av de kildene som bidrar til de kvotepliktige utslipp, samt størrelsen på disse utslippene;
- b) opplysninger om hvem eventuelle kontinuerlige målinger er utført av, målemetode og -standard og usikkerhet i målingene. Dersom målestandard ikke finnes, skal målemetoden beskrives;

- c) beskrivelse av hvordan ulike aktivitetsdata (energivarer, råvarer, produksjonsmengde mv.) er innsamlet og eventuelt bearbeidet. Dersom massebalanse er brukt i beregningene av utslippene, skal materialstrøm, karboninnhold og nedre brennverdi i hver energivare, råvare og produkter samt lagerendringer rapporteres. Usikkerhet i beregningene skal kvantifiseres;
- d) beskrivelse av hvordan utslippsfaktorer som er benyttet i beregningene er fremkommet og i hvilken grad de er representative for de kvotepliktige utslipp, samt usikkerhet i brukte faktorer;
- e) opplysninger om det er foretatt tidsavgrensede eller varige endringer av metode for kartlegging av utslippene, samt en begrunnelse for endringene;
- f) opplysninger om andre endringer som kan ha betydning for utslippsrapporten;
- g) mengde CO₂-nøytral biomasse brukt til energi og/eller prosessformål oppgitt i mengdeenhet (tonn) eller energienhet (TJ). Forbruket skal rapporteres fordelt på ulike typer biomasse. Definisjon av biomasse er gitt i vedlegg 2;
- h) bruk av avgiftsbelagte fossile energivarer til forbrenning eller prosess (for eksempel fyringsolje) oppgitt i tonn, samt CO₂-utslipp fra denne bruken;
- i) bruk av farlig avfall og kommunalt avfall til forbrenning oppgitt i tonn fordelt på ulike avfallstyper;
- j) mengde av CO₂- eller CO-gasser i tonn overført til annen virksomhet;
- k) kopi av skriftlig internkontrollsystem som skal inneholde bl.a. følgende opplysninger
 - i. prosedyrene bedriften har etablert for frembringelse av rapporterte utslippsdata
 - ii. bedriftens system for arkivering av rapporterte data og nødvendige bakgrunnsdata
 - iii. bedriftens kvalitetssikrings- og kontrollsystem for frembringelse og rapportering av data.

Kravet i bokstav k gjelder første årsrapport. De påfølgende årsrapporter skal bare inneholde kopi av endringer og oppdateringer i internkontrollsystemet.

§ 2-4. (rapportering av CO₂-utslipp fra energiproduksjon)

Fra forbrenning av olje, kull og gass der bruken ikke er avgiftsbelagt, skal kvotepliktige rapportere følgende fra utslippskildene angitt i vedlegg 1 punkt B.1.0

- a) beregnet CO₂-utslipp fra hver enkelt energivare brukt til energiproduksjon (i tonn)
- b) utslippsfaktor benyttet i beregningene (i tonn CO₂/tonn energivare)
- c) forbruk av hver enkelt energivare (i tonn).

Dersom den kvotepliktige bruker bedriftsspesifikke utslippsfaktorer for CO₂-avgiftsfri kull og koks, skal den rapportere og dokumentere

- a) karboninnhold i prosent for hver kategori kull og koks. Både karbon i fast form (C fix) og karbon i flyktige bestanddeler skal rapporteres;
- b) fuktighet i prosent for hver kategori kull og koks;
- c) askeinnhold i prosent;
- d) nedre brennverdi (nettokaloriverdi) i kull og koks;
- e) svovelinnhold i prosent for hver kategori kull og koks;
- f) mengde karbon bundet i produsert vare og/eller aske.

Dersom den kvotepliktige bruker bedriftsspesifikke utslippsfaktorer for CO₂-avgiftsfri fyringsolje og gass, skal den rapportere og dokumentere

- a) karboninnhold i prosent i hver kategori fyringsolje og gass
- b) nedre brennverdi i hver kategori fyringsolje og gass.

§ 2-5. (rapportering av CO₂-utslipp fra raffinerier)

Den kvotepliktige skal rapportere utslipp fra forbrenning av energivarer knyttet til raffineriproduksjonen i henhold til kravene fastsatt i § 2-4.

Fra cracker-anlegget skal den kvotepliktige rapportere

- a) beregnet CO₂-utslipp fra cracker i tonn pr. år
- b) mengde CO₂ i tørr røykgass brukt i beregningen uttrykt som volumprosent
- c) mengde tørr røykgass målt som Nm³ pr. år
- d) mengde koks på katalysator uttrykt som tonn pr. år.

Fra kalsineringsanlegget skal den kvotepliktige rapportere

- a) beregnet CO₂-utslipp fra kalsinering i tonn pr. år
- b) mengde CO₂ i tørr røykgass brukt i beregningen uttrykt som volumprosent
- c) mengde tørr røykgass målt som Nm³ pr. år
- d) mengde kalsinert koks uttrykt som tonn pr. år.

§ 2-6. (rapportering av CO₂-utslipp fra produksjon av koks)

Den kvotepliktige skal rapportere utslipp fra forbrenning av energivarer knyttet til koksproduksjon i henhold til kravene fastsatt i § 2-4.

Med hensyn til prosessutslipp av CO₂ fra produksjon av koks skal den kvotepliktige rapportere

- a) beregnet CO₂-utslipp fra karbonholdige råvarer brukt i prosessen i tonn
- b) forbruk av ulike råvarer i tonn
- c) karboninnhold oppgitt i råvarer brukt i prosessen i tonn

- d) karboninnhold i koksen som er produsert i tonn
- e) produksjonsmengde koks i tonn.

§ 2-7. *(rapportering av CO₂-utslipp fra produksjon og bearbeiding av jern og stål, herunder røsting og sintring)*

Den kvotepliktige skal rapportere utslipp fra forbrenning av energivarer knyttet til produksjon og bearbeiding av jern og stål i henhold til kravene fastsatt i § 2-4.

Med hensyn til prosessutslipp av CO₂ fra produksjon av jern og stål skal den kvotepliktige rapportere:

- a) beregnet CO₂-utslipp fra karbonholdige råvarer brukt i prosessen i tonn
- b) forbruk av ulike råvarer i tonn
- c) karboninnhold oppgitt i råvarer brukt i prosessen i tonn
- d) karboninnhold i produkter, biprodukter (slagge mv.) i tonn
- e) produksjonsmengde i tonn.

§ 2-8. *(rapportering av CO₂-utslipp fra produksjon av sementklinker)*

Den kvotepliktige skal rapportere utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon av sement i henhold til kravene fastsatt i § 2-4.

Med hensyn til prosessutslipp av CO₂ fra klinkerproduksjon skal den kvotepliktige rapportere

- a) beregnet CO₂-utslipp fra karbonater ved produksjon av klinker i tonn
- b) utslippsfaktor brukt i beregningene
- c) mengde produsert klinker i tonn
- d) mengde produsert sement i tonn.

Dersom den kvotepliktige bruker bedriftsspesifikke utslippsfaktorer for produksjon av klinker, skal den rapportere og dokumentere

- a) glødetap i prosent
- b) mengde råmel i tonn.

§ 2-9. *(rapportering av CO₂-utslipp fra produksjon av kalk og andre mineralske produkter)*

Den kvotepliktige skal rapportere utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon av mineralske produkter eller kalkproduksjon i henhold til kravene fastsatt i § 2-4.

Med hensyn til prosessutslipp av CO₂ fra produksjon av mineralske produkter og kalk skal den kvotepliktige rapportere

- a) beregnet CO₂-utslipp fra karbonater brukt i prosessen i tonn
- b) utslippsfaktor som er brukt i beregningene
- c) produksjonsmengde brent kalk og brent dolomitt i tonn
- d) forbruk av karbonholdige råvarer i tonn.

Dersom den kvotepliktige bruker bedriftsspesifikke utslippsfaktorer i beregningene, skal den rapportere og dokumentere

- a) for kalkstein: Andel CaO i produktet
- b) for dolomitt: Andel CaO*MgO i produktet.

§ 2-10. *(revidering av tidligere års rapportering ved endring av metode)*

Dersom beregnings- eller målemetoder som legges til grunn for rapporteringen endres og endringen ikke skyldes endringer i virksomheten, skal tidligere innleverte utslippsrapporter oppdateres ved bruk av de nye metodene. De oppdaterte rapportene skal vedlegges siste års rapport og sendes SFT innen 1. mars.

§ 2-11. *(arkivering av data)*

Kvotepliktige skal oppbevare rapporterte data og nødvendige bakgrunnsdata i minst 10 år.

Kapittel 3. Ikke vedtatt

Kapittel 4. Ikke vedtatt

Kapittel 5. Gebyr

§ 5-1. *(gebyr for kvoter utstedt av staten)*

For kvoter utstedt av staten i medhold av § 9 i klimakvoteloven skal det betales et gebyr på 33 øre pr. kvote til statskassen.

Årlig utdeling av kvoter forutsetter at gebyret er betalt.

§ 5-2. *(gebyr for opprettelse av konto i Det norske registeret for klimakvoter)*

For behandling av søknad om opprettelse av konto i Det norske registeret for klimakvoter skal det betales et gebyr på kr 200,- til statskassen.

Opprettelse av konto i registeret forutsetter at gebyret er betalt.

§ 5-3. *(årlig gebyr for å inneha konto i Det norske registeret for klimakvoter)*

For hvert kalenderår etter opprettelse av en konto i Det norske registeret for klimakvoter skal det betales et årlig gebyr på kr 200,- for å inneha konto i registeret.

Årlig gebyr for å inneha konto i registeret forfaller til betaling 15. februar det aktuelle året.

§ 5-4. (gebyr for inspeksjoner)

Ved utøvelse av forurensningsmyndighetens inspeksjonsvirksomhet i forbindelse med kontroll av kvotepliktiges utslippsrapporter skal det betales gebyrer til statskassen etter følgende satser:

høy gebyrklasse:	kr	70.000,-
middels gebyrklasse:	kr	40.000,-
lav gebyrklasse:	kr	22.000,-

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fatter vedtak om plikt til betaling av gebyr og plassering i gebyrklasse basert på forurensningsmyndighetens faktiske ressursbruk i forbindelse med kontrollen. Vedtaket gjengis i kontrollrapporten.

Gebyr etter bestemmelsen her forfaller til betaling 30 dager etter at den kvotepliktige har mottatt kontrollrapport fra forurensningsmyndigheten.

§ 5-5. (gebyr for godkjenning av den kvotepliktiges utslippsrapport)

For godkjenning av den kvotepliktiges utslippsrapport skal det betales gebyrer til statskassen etter følgende satser:

høy gebyrklasse:	kr	25.000,-
middels gebyrklasse:	kr	17.000,-
lav gebyrklasse:	kr	8.500,-

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fatter vedtak om plikt til betaling av gebyr og plassering i gebyrklasse basert på forurensningsmyndighetens faktiske ressursbruk i forbindelse med godkjenning av den kvotepliktiges utslippsrapport.

Gebyr etter bestemmelsen her forfaller til betaling 1. mai hvert år.

Kapittel 6. Generelle bestemmelser

§ 6-1. (unntak)

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 6-2. (tilsyn)

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskriften og vedtak truffet i medhold av forskriften overholdes.

§ 6-3. (klage)

Vedtak truffet av Statens forurensningstilsyn i medhold av bestemmelsene i denne forskriften kan påklages til Miljøverndepartementet.

§ 6-4. (ikrafttreden)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

Vedlegg 1: Regler for beregning og måling av kvotepliktiges klimagassutslipp

A. Generelt

Dette vedlegget bygger på EUs retningslinjer for overvåking og rapportering av utslipp vedtatt 29. januar 2004 med hjemmel i EUs kvotedirektiv 2003/87/EC artikkel 14. Disse retningslinjene tar utgangspunkt i FNs klimapanel (IPCC) internasjonale retningslinjer og god praksis for kartlegging av klimagassutslipp.

Den kvotepliktige skal sørge for at bedriftens regnskap er mest mulig nøyaktig gitt dagens kunnskap, og verken overestimere eller underestimere utslippene. Videre skal regnskapet være komplett, godt dokumentert og konsistent fra det ene året til det andre.

Utslipp kan bestemmes enten gjennom beregninger eller ved hjelp av målinger. Utslipp av CO₂ måles vanligvis ikke direkte. Dersom måling likevel benyttes, må det dokumenteres at dette gir sikrere og mer konsistente utslippsdata enn ved beregninger.

I tilfeller der beregnet CO₂-utslipp er basert på innkjøpsdata skal det av beregningsmetodikken framgå hvordan det er tatt hensyn til lagerendringer. Av beregningsmetodikken skal det videre framgå hvordan det er tatt hensyn til svinn av råmaterialer og produkter.

B. Krav til beregningsmetodikk for enkeltkilder og for sektorer

B.1.0 CO₂-utslipp fra energiproduksjon

CO₂-utslipp fra energiproduksjon kan omfatte utslipp fra følgende

- a) dampkjel

- b) fyrkjel
- c) turbin
- d) forbrenningsovn
- e) tørkeovn
- f) motor
- g) fakkell
- h) cracker
- i) våtvasker
- j) annet utstyr og andre maskiner som benytter kull, olje eller gass som brensel, unntatt utstyr eller maskiner med forbrenningsmotorer som brukes til transportformål.

Generelt skal CO₂-utslipp fra energiproduksjon beregnes ut fra ligningen:

$$(1) \text{ Utslipp} = \sum \text{Aktivitetsdata}_i * \text{Utslippsfaktor}_i * \text{Oksidasjonsfaktor}_i$$

der i = energivare.

Aktivitetsdata er her ulike energivarer som forbrennes. Mengde energivare som forbrennes oppgis i tonn.

Utslippsfaktoren angir mengde CO₂-utslipp per enhet energivare og varierer med type og kvalitet på energivaren. Utslipp fra alle energivarer som forbrennes for stasjonære formål i bedriften skal inkluderes, med unntak av biobrensel (se vedlegg 2).

Utslippsfaktor oppgis i tonn CO₂ /tonn energivare. Ved omregning fra karbon til CO₂ brukes faktoren 44/12 = 3,667 tonn CO₂/tonn karbon.

Oksidasjonsfaktor skal gjenspeile andel av karbon i den forbrente energivaren som blir bundet i produkt og/eller aske.

I avsnitt B.1.1 til B.1.3 er regler for beregning av CO₂-utslipp fra forbrenning av kull, koks, olje og annet flytende fossilt brensel samt gass beskrevet nærmere. Ved beregning av CO₂-utslipp fra forbrenning av avfall kan bedriftsspesifikke faktorer benyttes basert på årlig gjennomsnitt av det faktiske karboninnholdet i brenselet.

B.1.1 CO₂-utslipp fra forbrenning av kull og koks

Kull og koks omfatter steinkull, koks av kull og koks av petroleum og annet karbonmateriale av fossil opprinnelse. Trekull og annet karbonmateriale fra biomasse skal ikke inkluderes.

Ved beregningen av CO₂-utslipp fra kull og koks skal ligning (1) benyttes.

B.1.1.1 Aktivitetsdata

Mengde kull og koks som forbrennes og som er lagt til grunn i beregningene skal være bedriftens faktiske forbruk i hele rapporteringsåret. I særlige tilfeller, der opplysninger om faktisk forbruk ikke kan fremskaffes, kan beregninger baseres på innkjøpsdata. Dersom innkjøpsdata legges til grunn for beregningen må dette gjøres for alle år.

Forbruket av kull og koks må regnes om til tørrstoff (dvs. korrigeres for fuktighet) før det multipliseres med utslippsfaktorer.

B.1.1.2 Utslippsfaktor

For kull og koks er det i tabell gitt standard utslippsfaktorer som reflekterer det gjennomsnittlige karboninnholdet i kull og koks i Norge. Karboninnholdet i kull og koks varierer imidlertid fra bedrift til bedrift og mellom ulike innkjøpte varepartier. I tillegg dannes en del aske ved forbrenning av kull og koks, og mengden kan variere med forbrenningsteknologien. Det er derfor anbefalt å basere beregningene på bedriftsspesifikke faktorer og ikke standardfaktorene i tabell 1. Standard utslippsfaktorer skal kun benyttes dersom bedriften kan dokumentere at nøyaktigheten i utslippsdataene ikke reduseres nevneverdig eller utslipp av CO₂ fra forbrenning av kull og koks utgjør mindre enn 1000 tonn CO₂ per år.

Standardverdier for teoretisk energiinnhold, gitt i tabell 1, skal bare brukes for omregninger når det ikke finnes brenselsspesifikke verdier for den kvaliteten som brukes av bedriften.

Tabell 1. Generelle utslippsfaktorer og nedre brennverdi for kull og koks

	Utslippsfaktor, tonn CO ₂ /tonn	Nedre brennverdi, TJ/tonn
Kull	2,52	28,1
Kullkoks	3,19	28,5
Petrolkoks	3,59	35,0

Kilde: Flugsrud m.fl. 2000 + beregninger og Energistatistikken, Statistisk sentralbyrå.

Ulike kulltyper benyttes i de forskjellige bedriftene, men typisk er at om lag 65% av de flyktige bestanddelene i kullet vil være karbon. For kullkoks er karbon i flyktige bestanddeler om lag 95%, og for petroleumskoks er andelen om lag 80%. Fast karbon (fix C) beregnes på basis av tørre materialer og defineres som:

$$(2) \% \text{ fix C} = 100\% - \% \text{ flyktighet} - \% \text{ aske} - \% \text{ Svovelinnhold}$$

Prosentandel karbon i brennstoff, dvs. % total C, beregnes ut fra følgende sammenheng:

$$(3) \% \text{ C totalt} = \% \text{ fix C} + \% \text{ flyktighet} * (\% \text{ C i flyktighet}/100)$$

(4) *Utslippsfaktor (tonn CO₂/tonn energivare) = 3,667 * (% C totalt/100)*

Dersom det kan dokumenteres at bedriftsspesifikke utslippsfaktorer ikke varierer mer enn 2% fra forrige års rapport, behøver de ikke bestemmes årlig.

B.1.2 CO₂-utslipp fra forbrenning av olje og annet flytende fossilt brensel

Olje og annet flytende fossilt brensel omfatter parafin, lett fyringsolje 1 og 2, spesialdestillat (fyringsolje 5) og tungolje (fyringsolje 5 og 6). Dersom bensin og diesel brukes til energiproduksjon, skal dette også inkluderes.

Beregningen av CO₂-utslipp fra de ulike oljeprodukter følger av ligning (1).

B.1.2.1 Aktivitetsdata

Forbruket lagt til grunn i beregningene skal være bedriftens faktiske forbruk til energiproduksjon i hele rapporteringsåret. Utslipp knyttet til mobile forbrenningskilder skal ikke inkluderes. I særlige tilfeller, der opplysninger om faktisk forbruk ikke kan fremskaffes, kan beregninger baseres på innkjøpsdata. Dersom innkjøpsdata legges til grunn for beregningen må dette gjøres for alle år.

B.1.2.2 Utslippsfaktorer

Ved beregning av CO₂-utslipp fra forbrenning av olje skal det benyttes standard utslippsfaktorer, gitt i tabell 2, med mindre bedriften kan dokumentere at bedriftsspesifikke faktorer gir sikrere data. Ved bruk av bedriftsspesifikke utslippsfaktorer skal det ikke tas hensyn til binding av karbon i aske etter forbrenning av olje, unntatt i særskilte tilfeller der det kan dokumenteres at slik binding utgjør mer enn 1% av utslippet.

Tabell 2. *Generelle utslippsfaktorer for oljeprodukter*

	<i>Utslippsfaktor, tonn CO₂/tonn</i>	<i>Egenvekt (kg/liter)</i>	<i>Nedre brennverdi (TJ/ktonn)</i>
Flytende propan og butan (LPG)	3,00	0,51	46,1
Fyringsolje nr. 1 og nr. 2 (lett fyringsolje)	3,17	0,84	43,1
Fyringsolje nr. 3A og 4A (spesialdestillater)	3,17	0,88	43,1
Marine gassoljer	3,17	0,84	43,1
Fyringsolje nr. 5 og nr. 6 (tunge fyringsoljer)	3,20	0,97	42,3

Kilde: Flugsrud m.fl. 2000, Energistatistikken, Statistisk sentralbyrå.

B.1.3 CO₂-utslipp fra forbrenning av gass

Gass omfatter blant annet naturgass, raffinergass, CO-gass, LPG, flytende naturgass (LNG), våtgass og overskuddsgass fra industrielle prosesser (brenngass). Beregningen av CO₂-utslipp fra gasser følger ligning (1).

B.1.3.1 Aktivitetsdata

Mengden forbrent gass skal bestemmes gjennom målinger av faktisk forbruk i rapporteringsåret. Det skal dokumenteres hvordan forbruket av gass er målt.

B.1.3.2 Utslippsfaktorer

For forbrenning av gass er standard utslippsfaktorer gitt i tabell 3. De reelle utslippsfaktorer varierer imidlertid fra bedrift til bedrift og fra år til år. Det er derfor anbefalt å basere beregningene på bedriftsspesifikke utslippsfaktorer. Standard utslippsfaktorer skal kun benyttes dersom bedriften kan dokumentere at nøyaktigheten i utslippsdataene ikke reduseres eller dersom utslipp fra forbrenning av gass utgjør mindre enn 1000 tonn CO₂ per år.

Tabell 3. *Standard utslippsfaktorer for gass*

	<i>Utslippsfaktor, tonn CO₂/tonn</i>	<i>Utslippsfaktor, tonn CO₂/1000 Sm³</i>	<i>Nedre brennverdi (TJ/ktonn)</i>
Flytende propan og butan (LPG)	3,00	0,51	46,1
Naturgass	2,75	2,34	41,8
Flytende naturgass (LNG)	2,75	..	45

Kilde: Flugsrud m.fl. 2000, Energistatistikken, Statistisk sentralbyrå.

Bedriftsspesifikke utslippsfaktorer skal baseres på årlig gjennomsnitt av det faktiske karboninnholdet i gassen som brennes. Det skal dokumenteres hvordan karboninnholdet i gassen er målt/bestemt.

Dersom det kan dokumenteres at bedriftsspesifikk utslippsfaktor ikke varierer mer enn 2% fra forrige års rapport, behøver de ikke bestemmes årlig.

B.2.0 CO₂-utslipp fra raffinerier

CO₂-utslipp fra oljeraffinerier kan omfatte utslipp fra følgende

- a) energirelatert forbrenning:
 - kjel/dampkjel
 - prosessvarmere/-behandlere
 - forbrenningsmotor/-turbin

- katalytisk og termisk oksidator
- koksalsineringsovn
- nød-/reservegenerator
- fakkel
- forbrenningsovn
- cracker

b) prosess:

- produksjon av hydrogen
- katalytisk regenerering (fra katalytisk cracking og andre katalytiske prosesser)
- kalsinering.

Den kvotepliktige skal beregne utslipp fra forbrenning av energivarer ved raffinering av råolje i henhold til punkt B.1 ovenfor i dette vedlegget.

Det årlige utslippet av CO₂ fra katalytisk cracker og kalsinering skal beregnes etter ligning (5) der utslippet oppgis i tonn.

$$(5) \text{ tonn CO}_2 \text{ per år} = ((\text{Nm}^3 \text{ RG per år} * \text{volum\% CO}_2) / 100 * (\text{molvekt CO}_2 / 22,4)) / 1000$$

der:

- mengde røykgass (RG) målt kontinuerlig pr. år
- tetthet på røykgassen skal settes til 1,31 kg/Nm³
- volumprosent CO₂ skal baseres på kontinuerlige målinger med mindre det kan dokumenteres at denne ikke varierer med mer enn 2% fra forrige års rapport.

B.2.1 Aktivitetsdata

Aktivitetsdata er mengde røykgass (RG) målt kontinuerlig pr. år. Tetthet på røykgassen settes til 1,31 kg/Nm³.

B.3 CO₂-utslipp fra produksjon av koks

CO₂-utslipp fra koksverk kan omfatte utslipp fra følgende

- a) råmaterialer (kull eller petroleumskoks)
- b) konvensjonelt brensel (for eksempel naturgass)
- c) prosessgasser (for eksempel gass fra masovn)
- d) annet brensel
- e) våtvasker.

Den kvotepliktige skal beregne utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon av koks i henhold til retningslinjene gitt i punkt B.1 foran i dette vedlegget.

CO₂-utslippene beregnes ut fra karbonbalansen for hver produksjonsenhet etter følgende ligning

$$(6) \text{ Utslipp CO}_2 = \Sigma (\text{tonn C fra karbonmaterialer inn i prosessen} - \text{tonn C bundet i produkter, solgt som gass m.m.j}) * 3,667$$

B.4 CO₂-utslipp fra produksjon og bearbeiding av jern og stål, herunder røsting og sintring

CO₂-utslipp fra produksjon og bearbeiding av jern og stål, herunder røsting og sintring kan omfatte utslipp fra følgende

- a) råmaterialer (brenning av kalkstein og dolomitt)
- b) brensel (for eksempel naturgass, koks og koksgrus)
- c) reduksjonsmiddel (for eksempel koks, kull og plast)
- d) gasser fra prosessen (for eksempel koksovngass, masovngass)
- e) rester fra prosessen som blir brukt som innsatsvare og som inneholder filtrert støv fra filtre i sinteranlegg, omformersystemet og masovn
- f) forbruk av grafittelektroder
- g) annet brensel
- h) våtvasker.

Den kvotepliktige skal beregne utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon og bearbeiding av jern og stål, herunder røsting og sintring i henhold til B.1 ovenfor i dette vedlegget.

CO₂-utslippene skal beregnes ut fra karbonbalansen for hver produksjonsenhet/hvert produkt som produseres etter følgende ligning

$$(7) \text{ Utslipp CO}_2 = \Sigma (\text{tonn C fra karbonmaterialer inn i prosessen} - \text{tonn C bundet i produkter, solgt som gass m.m.j}) * 3,667$$

B.5.0 CO₂-utslipp fra produksjon av sementklinker

CO₂-utslipp fra sementproduksjon kan omfatte utslipp fra følgende

- a) kalsinering av kalkstein i råvarene
- b) fossile brensel
- c) alternative fossile brensel og råvarer til sementovner

- d) biobrensel
- e) brensel til annet enn ovner
- f) våtvasker.

Den kvotepliktige skal beregne utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon av sement i henhold til B.1 ovenfor i dette vedlegget.

Beregningen av CO₂-utslipp fra klinkerproduksjon følger ligning

$$(8) \text{ Utslipp } CO_2 = \Sigma [\text{Aktivitetsdata}_i * \text{Utslippsfaktor}_i]$$

B.5.1 Aktivitetsdata

Som aktivitetsdata brukes produksjonsmengde klinker i tonn. Beregningene skal være basert på faktisk produksjonsmengde i rapporteringsåret.

B.5.2 Utslippsfaktor

Standard utslippsfaktor er for Norcem Brevik 0,52 tonn CO₂ /tonn klinker og for Norcem Kjøpsvik 0,541 tonn CO₂ /tonn klinker. For (eventuelle) andre sementprodusenter brukes IPCCs utslippsfaktor på 0,5071 tonn CO₂ /tonn klinker. Standard utslippsfaktor skal følges, med mindre bedriftsspesifikk utslippsfaktor gir mer nøyaktige utslippstall.

Bedriftsspesifikk utslippsfaktor beregnes med formelen:

$$(9) \text{ Utslippsfaktor (tonn } CO_2 \text{ /tonn klinker)} = ((\text{Prosent glødetap}/100) * \text{Masse råmel}) / \text{Masse klinker}$$

B.6.0 CO₂-utslipp fra produksjon av kalk og andre mineralske produkter

CO₂-utslipp fra produksjon av kalk kan omfatte utslipp fra følgende

- a) kalsinering av kalkstein og dolomitt i råvarene
- b) fossilt brensel
- c) alternative fossile brensel og råvarer
- d) biobrensel
- e) annet brensel
- f) våtvaskere.

CO₂-utslipp fra produksjon av glass og glassfiber kan omfatte utslipp fra følgende

- a) smelting av alkalikarbonater og karbonater av alkaliske jordmetaller i råvaren
- b) fossilt brensel
- c) alternative fossile brensel og råvarer
- d) biobrensel
- e) annet brensel
- f) additiver som inneholder karbon som kull og kullstøv
- g) våtvaskere.

CO₂-utslipp fra produksjon av keramiske produkter kan omfatte utslipp fra følgende

- a) kalsinering av kalkstein/dolomitt i råmaterialet
- b) kalkstein som reduksjonsmiddel
- c) fossilt brensel
- d) alternative fossile brensel og råvarer
- e) biobrensel (bioavfall)
- f) annet brensel
- g) organisk material i leiren
- h) additiver brukt for å oppnå porsitet, f.eks. sagspon og polystrol
- i) våtvaskeren.

Den kvotepliktige skal beregne utslipp fra forbrenning av energivarer ved produksjon av kalk og andre mineralske produkter i henhold til retningslinjene gitt i punkt B.1 foran i dette vedlegget.

CO₂-utslipp fra produksjon av kalk og andre mineralske produkter beregnes etter ligningen:

$$(10) \text{ Utslipp } CO_2 = \Sigma [\text{Aktivitetsdata}_i * \text{Utslippsfaktor}_i]$$

der i er ulike karbonater benyttet som råvare i produksjonen.

B.6.1 Aktivitetsdata

Som aktivitetsdata brukes mengde i tonn av ulike karbonatholdige råvarer som brukes i produksjonen. Beregningene skal være basert på faktisk forbruk.

B.6.2 Utslippsfaktor

Standard utslippsfaktorer for ulike råvarer som benyttes i produksjonen er vist i tabell 4.

Tabell 4. Standard utslippsfaktorer for ulike karbonholdige råvarer

Karbonholdige råvarer	Utslippsfaktor, tonn CO ₂ /tonn
CaCO ₃	0,440
MgCO ₃	0,522
Na ₂ CO ₃	0,415
BaCO ₃	0,223

Kilde: Vedtak 2004/156/EF av 29. januar 2004.

Standard utslippsfaktorer skal følges, med mindre bedriftsspesifikke faktorer gir mer nøyaktige utslippsdata.

Vedlegg 2: Oversikt over CO₂-nøytral biomasse

Oversikten, som ikke er fullstendig, omfatter organisk materiale som er definert som biomasse og som er definert som CO₂-nøytral. CO₂-utslippet ved forbrenning av disse varene skal settes til 0. Torv og fossile deler av biobrensel i denne oversikten skal ikke anses som bioenergi.

- 1) Vekster som blant annet
 - halm
 - høy og gras
 - løv, ved, røtter, stubber og bark
 - avling, for eksempel mais og triticale.
- 2) Avfall, produkter og biprodukter av biomasse, blant annet
 - industrielt treavfall (treavfall fra trebearbeidings og treforedlingsindustri)
 - produkt av tre og trematerialer og produkter og biprodukter fra trebearbeiding
 - treavfall fra papir- og celluloseindustrien, for eksempel avlut
 - trerester fra skogbruk
 - kjøtt- og beinmjøl, fiskemel og kraftfôr, fett, olje og talg
 - primære restprodukter fra næringsmiddel- og drikkevareproduksjon
 - gjødsel
 - planterester fra jordbruk
 - avløpsslam
 - biogass som er produsert ved forråtnelse, gjæring eller forgassing av biomasse
 - slam fra havner og slam og sediment fra andre vannområder
 - deponigass.
- 3) Fraksjon av biomasse av ulike materialer, blant annet av følgende
 - drivgods fra forvaltning av vannområder
 - restprodukter fra næringsmiddel- og drikkevareproduksjon
 - kompositt som inneholder tre
 - tekstilavfall
 - papir, papp, kartong
 - kommunalt avfall og industriavfall
 - bearbeidet kommunalt avfall og industriavfall.
- 4) Brensel som er produsert av biomasse, blant annet
 - etanol produsert fra biomasse
 - biodiesel
 - foretret bioetanol
 - metanol produsert fra biomasse
 - dimetyleter produsert fra biomasse
 - bioolje og biogass.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2004-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1997	13	1121	Forskrift nr. 572	4
1997	20	1842	Forskrift nr. 961	1
2000	5	452	Forskrift nr. 119	2
2001	17	2305, 2306	Forskrift nr. 1541	3
2002	4	427,428	Forskrift nr. 340	11
2002	11	1336	Forskrift nr. 965	12
2002	18	2429	Instruks nr. 1699	3
2003	12	1926	Vedtak nr. 1044	4
2003	14	2201, 2202	Vedtak nr. 1715	3
2003	14	2349, 2350	Forskrift nr. 1302	4
2003	14	2276, 2278	Forskrift nr. 1239	2
2003	16	2556	Forskrift nr. 1379	1
2003	16	2594, 2603	Forskrift nr. 1424	3
2003	17	2724	Forskrift nr. 1476	1
2003	17	2757	Forskrift nr. 1490	1
2003	17	2761	Forskrift nr. 1492	1
2003	17	2799, 2800	Forskrift nr. 1534	3
2003	17	2803	Forskrift nr. 1538	3
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	1
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	2
2003	17	2809	Forskrift nr. 1546	6
2003	17	2815	Forskrift nr. 1560	1
2003	17	2838	Forskrift nr. 1589	1
2003	17	2839	Forskrift nr. 1590	1
2003	18	2859, 2860	Forskrift nr. 1601	4
2003	18	2861	Forskrift nr. 1601	14
2003	18	2894	Forskrift nr. 1636	3
2004	1	106	Forskrift nr. 1	13
2004	1	108	Forskrift nr. 3	4
2004	2	249	Forskrift nr. 141	6
2004	5	741	Forskrift nr. 536	6
2004	5	783	Forskrift nr. 598	9
2004	5	803, 806	Forskrift nr. 626	6
2004	5	827	Forskrift nr. 650	6
2004	6	940	Forskrift nr. 747	10
2004	6	940	Forskrift nr. 747	14
2004	6	944	Forskrift nr. 753	12
2004	7	1077	Forskrift nr. 910	9
2004	7	1106	Forskrift nr. 922	12
2004	10	1432	Forskrift nr. 954	12
2004	11	1570	Forskrift nr. 1062	14
2004	11	1682	Forskrift nr. 1169	12

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2005 koster	Avd. I	kr 1020	kr 1580	kr 2240
	Avd. I og II	kr 1280	kr 2320	kr 3330

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no